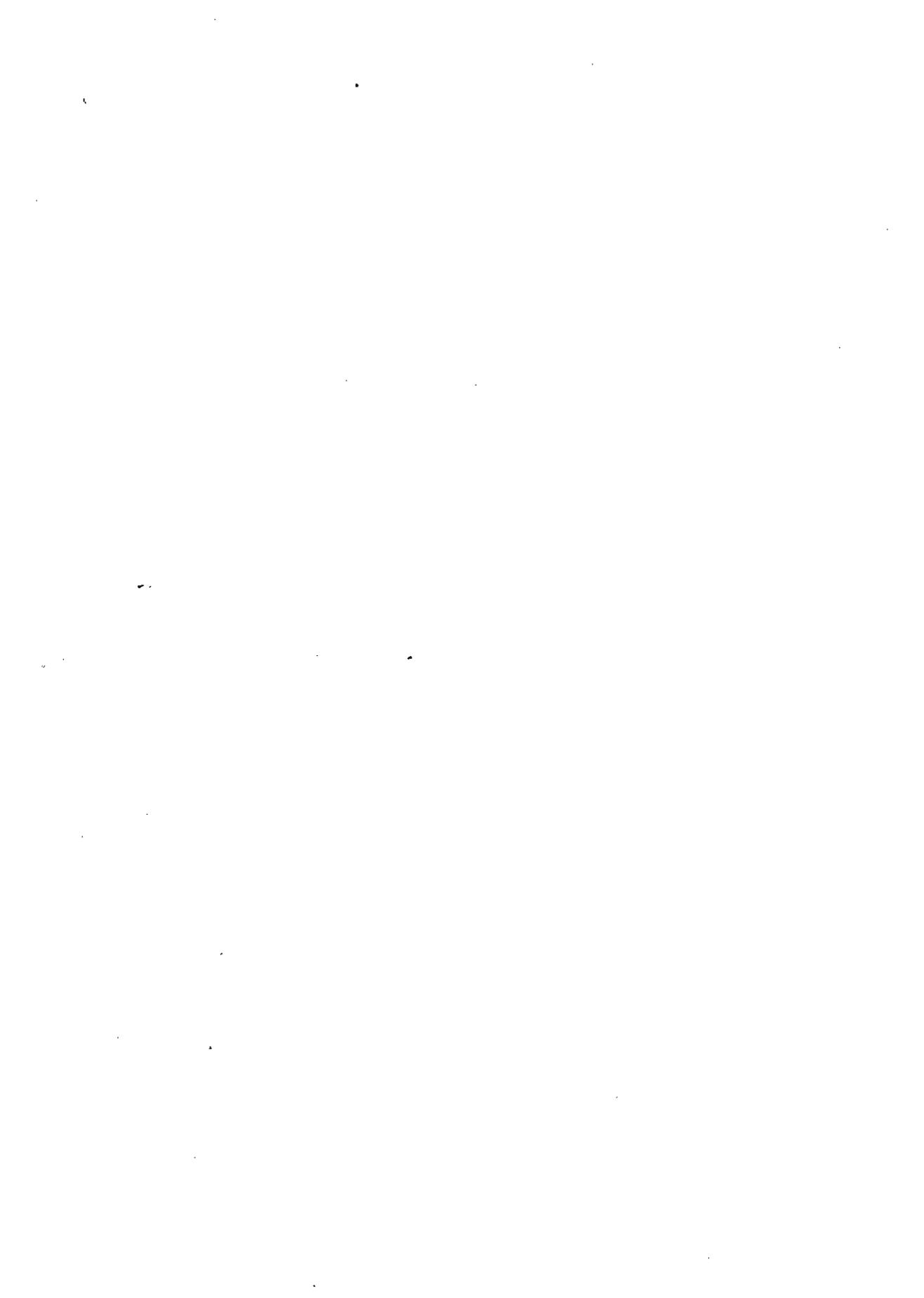

கல்லூர் நுரைசுகள்

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி இளைஞர் வட்டம்

கல்பூர் நிகழ்வுகள்

வெளியீடு

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி இளைஞர் வட்டம் - 2015

14.11.2015

Kalloori Ninaivukal

Size

B5

Pages

140 + 10

Copies

300

Print By

Devi Printers

021 300 3030

www.deviprinters.net

இந்தூலின் உரைப்பகுதி Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 Unported (CC BY-NC-SA 4.0) உரிமத்தின் கீழ் வெளியாகிறது. அதை விட உரிமை கூடிய விதத்தில் பயன்படுத்த விரும்புவோர் JHC Youth Wing - 2015 ஏற்பாட்டாளர்களை தொடர்புகொள்ளலாம். இந்தூலின் தளக்கோலமும் வடிவமைப்பும் 2017 டிசம்பர் வரை முழுப் பதிப்புரிமைக்கு உட்படுகிறது. 2018 இல் இந்தூலின் தளக்கோலமும் வடிவமைப்பும் Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivs 4.0 Unported (CC BY-NC-ND 4.0) உரிமத்திற்கு மாற்றம் பெறுவதோடு நிறந்த அணுகீகத்தில் வெளியாகும்.

The Text within this book is available under the Creative Attribution-NonCommercial-ShareAlike 3.0 Unported (CC BY-NC-SA 4.0) licence. If anyone wants to use the content of the book With less copyright restrictions, please contact the Organizers Of JHC Youth Wing - 2015. The design and layout of the book are under copyright Upto December 2017. In 2018, layout and design will accommodate to Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivs 4.0 Unported (CC BY-NC-ND 4.0) and a digital copy of this book will be made available sans access restrictions.

For more information:

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/>

http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0

Message from the Principal

It is an honour and a privilege to send a message of felicitations to the Jaffna Hindu College A/L 2009 Old Boys for the Alumni Fiesta 2015.

Jaffna Hindu College on its 125 years of remarkable service, has been very fortunate to have her sons spreading her fame and name throughout the world.

As the Principal of this school I take this opportunity to wish the Organizers Of JHC Youth Wing 2015, A/L 2009 old boys of Jaffna Hindu College for the Alumni Fiesta this year.

The school community is so grateful for all kinds of service and donations in the interest of their Alma Mater.

Let me wish them all the best for a grand and wonderful celebration on behalf of the school community of Jaffna Hindu College.

I.Thayanandarajah
Principal,
Jaffna Hindu College,
Jaffna.

யாழ்ப்பாண பழையமாணவர் சங்க தலைவரின் வாழ்த்துச் செய்தி

நாம் மிக நேசிக்கும் ஒரு விடயத்தை விட்டு நாம் பிரிந்து வெகு தூரம் சென்றாலும் எம் நேசிப்புக்குரியதன் நினைவுகள் எம்மை அதன் அருகே என்றுமே வைத்திருக்கும் ஆற்றல் படைத்தவை. எம் நேசிப்புக்குரிய இந்து அன்னை குறித்த நினைவுகளை இந்துவின் மைந்தர்கள் ஒவ்வொருவரும் தத்தமது இதயங்களில் பொக்கிஷமாகப் பேணி வருகின்றனர். இந் நினைவுகள் பகிரப்படும் போது அவை கூட்டு நினைவுகள் ஆகின்றன. பகிரப்படும் நினைவுகள் பகிர்பவர்களை இறுகப் பிணைக்கின்றன, அவர்களிடையே நாம் ஒருமித்தவர்கள் என்ற உணர்வினைத் தோற்றுவிக்கின்றன.

இந்துவின் இளையவர்கள் தத்தமது மனங்களிலே பசுமையாக இருக்கும் நினைவுகளை, “கல்லூரி நினைவுகள்” என்ற இவ் வெளியீட்டின் ஊடாக ஆவணப்படுத்திப் பகிர முனைகிறார்கள். இதனுடாக அவர்களிடையே உள்ள பிணைப்பும், கல்லூரிக்கும் அவர்களுக்குமிடையே யான உளவியல் நெருக்கமும் நிச்சயம் இறுக்கமாகும். வாசிப்பவர்களையும் அது அவர்கள் ஒவ்வொருவரினதும் நினைவு உலகத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும்.

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கத்தினராகிய நாம், தாய்ச் சங்கம் சார்பில் இம்முயற்சிக்கு எமது ஆசிகளையும், நல் வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

‘எவ்விடமேகினும் எத்துயர் நேரினும் எம்மன்னை நின்னலம் மறவோம்’

சிவசரவணபவன் சுந்தரேஸ்வரன்

தலைவர்,

பழைய மாணவர் சங்கம்,

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி,

யாழ்ப்பாணம்.

கொழும்பு பழையமாணவர் சங்க தலைவரின் வாழ்த்துச் செய்தி

யாழ் இந்துக் கல்லூரியின் இளைய பழைய மாணவர்களின் (JHC Youth Wing) Alumni Fiesta - 2015 நிகழ்வுக்கு வாழ்த்துச் செய்தியை அனுப்பி வைப்பதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இந்த ஆண்டு ஐந்தாவது ஆண்டாகத் தொடர்ந்து நடத்திவருவதில், அதிலும் இந்துக் கல்லூரியின் 125 ஆவது ஆண்டு நிறைவு விழா நடைபெற்றது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்குமென நினைக்கின்றேன்.

இளைஞர்களின் பங்களிப்பு எமது கல்லூரிக்கு முதன்மையானது என பலரும் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளமையை இந்த தருணத்தில் நினைவுகூர்ந்து உங்களது பங்களிப்பை கல்லூரித் தாய்க்கு அர்ப்பணிக்க வேண்டுகிறேன்.

நவம்பர் மாதம் 14ஆம் திகதி நடைபெறவுள்ள உங்களது ஒன்றுகூடல் வெற்றிகரமாக அமைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

M.N.அசோகன்,

தலைவர்,

யாழ் இந்துக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம்,

கொழும்பு.

முகவரை

“ஞாபகம் வருதே ஞாபகம் வருதே
பொக்கிசமாக நெஞ்சில் புதைந்த
நினைவுகள் எல்லாம் ஞாபகம் வருதே...”

நாம் வாழ்க்கையில் சில விடயங்களை நீண்ட நாட்களுக்கு நினைவு கொள்கின்றோம். அதே நேரம் சிலவற்றை குறுகிய காலத்தில் மறந்து விடுகின்றோம். அந்தவகையில் இந்து அன்னையின் 125வது ஆண்டு அகவையை முன்னிட்டு எமக்கு அவள் தந்த மறக்கமுடியாத நினைவுகளை, நண்பர்களை, ஆசிரியர்களை, உயர்வுகளை முகப்புத்தகம் வாயிலாக #jhc125memories என்னும் hashtag உடன் பகிர்ந்தோம். அதற்கு முகப்புத்தக நண்பர்களிடம் இருந்து நல்ல வரவேற்பும் கிடைத்தது. இவ்வாறு இந்துவின் புதல்வர்களால் பகிரப்பட்ட நினைவுகளைத் தொகுத்து ஆவணப்படுத்தி மீண்டும் நாம் அனுபவிப்பதற்காக கல்லூரி நினைவுகள் என்னும் நூலாக யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி இளைஞர் வட்டம் (JHC Youth Wing) சார்பாக Alumni Fiesta - 2015 நிகழ்வில் வெளியிட்டு வைப்பதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றோம் .

இவ் வருடம் எம்மால் வெற்றிகரமாக நடாத்தப்பட்ட Cricket Fiesta - 2015, Robotics Workshop - 2015, All Island Blood donation Camp - 2015 மற்றும் நாம் இணைந்து கொண்ட Hindu Walk - 2015 மற்றும் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியின் 125 வது நிறைவுக் கொண்டாட்டங்கள் ஆகியவற்றின் புகைப்படங்கள் சிலவற்றையும் ஆவணப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் இணைத்துள்ளோம்.

இவ் ஆவணம் எமக்கு ஒரு காலப்பதிவாகவும், இவற்றை திருப்பி பார்க்கும் போது இவ் நினைவுகளை மனக்கண்முகண்டுகொண்டுவருவதோடு மட்டுமில்லாது எம்மை பரவசப்படுத்துகின்றது. அத்துடன் இந் நூலானது யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியின் 125வது அகவையில் ஒரு வரலாற்று பதிவாகவும், ஆவணமாகவும் இருக்கும் என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

“எவ்விடமேகினும் எத்துயர் நேரினும் எம்மன்னை நின்னலம் மறவோம்”

2009 உயர்தரப் பிரிவு மாணவர்கள்,

யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி,

ஏற்பாட்டாளர்கள்,

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி இளைஞர் வட்டம் - 2015

என்றும் எம் நுனைவுகளிலி

2009 உய்த்து முண்ணவர்கன்

J. தனிககக்குமரன்
16.02.1990

T. சிவதர்சன்
27.09.1990

2010 உய்த்து முண்ணவர்கன்

V. சுதர்சன்
04.02.1991

N. நிருபன்
31.03.1991

S. ஜனகன்
20.01.1993

2011 உய்த்து முண்ணவன்

2012 உய்த்து முண்ணவர்கன்

B. கிரிசாந்
18.01.1994

M. அச்சுதன்
23.07.1993

S. ஜதுசன்
11.04.1993

**நீனைவுகளின்
சங்கமம்**

எவ்விடமேகினும் எத்துயர் நேரினும் எம்மன்னை நின்னலம் மறவோம்

Nigethan Selvan
Fb.me/nigethan.selvan

இந்துக் கல்லூரி எல்லோரையும் போல என்னையும் உள்ளீர்த்து அரவணைத்துக் கொண்டது. நான் இன்னும் அந்த அணைப்பிலிருந்து விடுபட்டதாக தெரியவில்லை (அவ்வாறு இருப்பது நான் மட்டும் இல்லை என்று எனக்குத் தெரியும்). நான் அதற்காக என்றென்றும் நன்றியுடையவனாக இருக்க வேண்டும். "எவ்விடமேகினும் எத்துயர் நேரினும் எம் அன்னை நின்னலம் மறவோம்" என்ற வரிகள் உன்னதமானவை.

வேகமாக ஒரு recap.

கதை முதலில் கொஞ்சம் ஒழுங்காகத் தான் ஆரம்பித்தது. கொஞ்ச நாள் நேரத்துக்கு யுனிபோம் எல்லாம் போட்டுக் கொண்டு எல்லா சேர்மாருக்கும் குட்மோனிங் சொல்லிக் கொண்டு தேவாரம் படிச்சுக் கொண்டு தான் திரிந்தேன். யாரும் என்னைக் கெடுத்தார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அது எங்கள் கல்லூரியின் வைப்ரேஷன். கல்லூரியின் டிரென்ட் கொஞ்சம் பிடிபடத் தொடங்கியதுமே என்னைப் போன்றவர்கள் சொல்லி வைத்தாற்போல் என்னோடு வந்து சேர்ந்தார்கள். அப்போ வாழ ஆரம்பித்த வாழ்க்கை இப்பொழுதும் அந்த டிராக்னை விட்டு நான் விலகவில்லை என்று தான் தோன்றுகிறது. தரம் 7 இல் சிவகுமார் சேரிடம் கன்னத்தில் வாங்கிக் கொண்டு பலருக்கு மனிதர் மங்கலம் பாடுவதற்கு வெள்ளோட்டம் நடந்தது என்னில் தான். பிறகு ஒவ்வொரு நாளும் நம்மட நண்பர்கள் யாராச்சும் ஒருத்தனாவது அவரிடம் மினுக்கு வாங்குவது சாதாரண சம்பவமாகிப் போனது. அந்த நேரங்களில் எல்லாம் எனக்கு ஒரு அற்ப சந்தோசம் உண்டாகும். சில நேரங்களில் பெருமை. 8 ஆம் ஆண்டில் நிறைய முன்னேற்றத்தை எங்கள் வகுப்பு கண்டது. Prefect அண்ணாமாருடன் Game கேட்பது, உள்ள வாத்தியாரின் பெயர்களைச் சொல்லி Ground க்கு போய் பிடிபட்டு அடி வாங்குவது என்று நிறைய. கோகுலன் சேரையும், ஸ்ரீதரன் சேரையும் மறக்க ஏலாது. ஸ்ரீயரைப் பார்த்து நானும், சுரேஷும் சிரிக்க, அந்தாள் எங்களை வெளியில கலைச்சு விட்டுது. வெளியில நிண்டும் சிரிக்க மனிசன் கடுப்பாகிப் போய் ரெண்டு பேரையும் பிடிச்சு சாத்திவிட்டது இப்பவும் கொஞ்சம் கவலையாத்தான் இருக்குது. அப்புறம் கோகுலன் சேர் கிட்ட எங்கட பெடியன் ஒருத்தன் போய் பின்னால நின்று கொண்டு ஏதோ செஞ்சு காட்ட, அந்தாள் தற்செயலாக திரும்ப, நம்ம பையன் சிக்க, அவன் அடி வாங்கினது எங்களுக்கெல்லாம் என்டர்டைன்மென்ட்.

வகுப்பை பிரித்து விடுவது தரம் 9 உடன் என்பதால் அந்த வருசம் தாறுமாறாக தெறித்தோம். நிறைய பேரைப் போல நாங்களும் இரண்டு முக்கிய ஜாம்பவான்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டோம். ஒன்று ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா சேர், மற்றது சிவதாசன் சேர். "நாங்கள் எல்லாம் வேடர்கள் " என்று எழுதி வீட்டில் கையெழுத்து வாங்கியது, சிவதாசன் சேர் football விளையாட்டைப் பார்த்து புல்லரிச்சது எல்லாம் மற்ற வகுப்பு மாணவர்களுக்கும் கிடைத்த Maximum fun moments. தரம் 10, 11 களில் சமூகக்கல்வி என்று ஒரு பாடம் படிப்பிக்க வந்தது ஜெயபாலன் சேர். அப்புறம் என்ன வகுப்பே கோரலாக "ஏய் நாயே", "கொஞ்சம் பொறு, எனக்கு தெரியும்" என்று ஆரம்பித்தது. அதை விடவும் English Literature seminar செய்து உள்ள பொம்பிளைப் பிள்ளையளோட எல்லாம் கடலை போட்டது (எங்களுக்குள்ள அடிபட்டுக் கொள்ளாமல்), ரகுமார் சேரினிட Sincerity, ரகுபதி சேர், என்று நிறைய... நிறைய. எழுத ஆரம்பித்தால் இன்னொரு "ஸ்ரீரங்கத்து தேவதைகள்" வரும். நான் மட்டுமில்லை, எங்கள் கல்லூரியின் ஒவ்வொரு மாணவனும் தனித்துவமான ஒவ்வொரு பிரதியுடன் நிற்பான். அப்புறம் உயர்தரக் காலங்களில் வகுப்பறைகளைத் தாண்டி Principal உடனும் எவ்வளவோ சந்தோசமான தருணங்கள் . எல்லாரும் மதில் பாய்ந்து வெளியில் ஓடுகிற போது நாங்கள் மதில் பாய்ந்து பாடசாலைக்கு வருவோம் 9 மணிக்கு. Physics ரவி சேரின் "ஐ சே, நீங்கள் எல்லாம் பிஞ்சுகள்", பாலா சேரின் குழப்பங்கள், Chemistry மகேஸ்வரன் சேரின், "தம்பி அது உண்மையே... நீங்கள் அவாவை பார்த்தால் மட்டும் காணாது..", அப்புறம், Deputy மகேஸ்வரன் சேர் "Prefect ஆ இருந்து கொண்டு 11 மணிக்கு வாறீர்?" எல்லாம் என்னைப் போன்று இதையெல்லாம் அனுபவித்த நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்களுக்கு சமர்ப்பணம். இதையெல்லாம் விட நிறைய விடயங்கள், நிறையப்பேர், ஆசிரியர்கள், நண்பர்கள், முக்கியமானவை எல்லாம் இங்கே மிஸ்ஸிங். இந்தளவுக்கு சொல்ல சந்தர்ப்பம் கிடைத்ததற்கு நன்றி. கடைசியாக, ஓட்டு மொத்தமாக சந்தோசம் மட்டும் தான் இருக்கின்றது, நிறைய.

Gratitudes!!!

சொல்ல சொல்ல நினைக்க நினைக்க இனிக்கும் அந்த நினைவுகளுடன்...

SeRan SiVa
fb.me/mrtsieran

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் எனது பள்ளிக்கால நினைவுகளை பகிர்வதில் மிக்க மகிழ்ச்சி.

சொல்ல சொல்ல நினைக்க நினைக்க இனிக்கும் அந்த நினைவுகளுடன் வாழ்க்கை எனும் பாதையில் அலைந்து திரியும் இந்துவின மைந்தர்களில் நானும் ஒருவன் என்பது எனக்கு மட்டற்ற மகிழ்ச்சி. நிச்சயமாக என்னால் கூற முடியும் இதுபோல் ஒரு அழகிய நிலாக்காலம் மீண்டும் கிடைத்தால் அது சொர்க்கத்தில் மட்டும் தான். வாழ்க்கையை எனக்கு காட்டிய என் வழிகாட்டி. என்னையே எனக்கு காட்டிய கண்ணாடி. என்ன புண்ணியம் செய்தேனோ தெரியவில்லை இந்து அன்னையின் மடியில் தவழ்வதற்க்கு. திருப்பிக் குடுத்து தீர்க்க முடியாத கடனாளி நான்.

ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் ஒவ்வொரு விதம். தரம் 6 இல் விமலநாதன் சேர் நம்மோடு நாமாக மாறியது, சங்கீத ஆசிரியர் பரமேஸ்வரி அவர்களின் அன்பான கண்காணிப்பு, கணித ஆசிரியர் சபாநாயகம் அவர்களின் இறுக்கமான ஒவ்வொரு நிமிடங்களும், எஸ்.எஸ்.பிரிட்டிஷ் ஆங்கில ஆசிரியர் மகேஸ்வரனின் ஆங்கில வகுப்பு, எமது புதிய நட்புகள், செய்து கூத்துகள், பாடம் கட்ட பண்ண போட்ட பிளானுகள் இப்படியே நான்கு வருடங்கள் இதமாக கழிந்தது.

தரம் 10 இல் ரகுமார் சேரின் கட்டுப்பாட்டில் ஆரம்பிக்கும் முதல் பாடவேளை மட்டுமே வகுப்பில், பிறகு பாடம் கடத்த சமூக சேவையாளர்கள். தர்சனன் அண்ணா, அன்பரசன் அண்ணா ஜெயதர்சன் அண்ணாக்களுடன் இன்டரக்ட் கழகம், அருளானந்தசிவம் சேர் செஸ்கிளப், பேசுறம் என்று திரிந்த மேடைகள். எல்லாத்தையும் கடந்து ஆங்கில இலக்கியம் கருத்தரங்கு செய்தது எல்லாமே தனித்தனி சப்டர் எழுதினாலும் முடியாது. இதுகளுக்குள்ள நாங்கள் உருவாக்கின கிரவுண்ட் பீரியட், வாங்கின அடிகள் எண்ணில் அடங்காது.

சத்தியமா உண்மைய சொல்லுறன் உயர் தரம் வகுப்பு மோகன் சேர், கோகுலானந்தன் சேர், வீஜேந்திரன் சேர் இவயள்தான் படிப்பிச்சவை. ஆனால் வகுப்பில நடந்தது பற்றி எழுத எனக்கு தகுதி இல்லை.

‘இதை நான் மனசாட்சியோட லவனிட்டை விட்டிருன். ஏனென்டால் அவன் தான் விஜேந்திரன் சேரிட்டையே டவுட்கேட்டு படிக்கிறவன்.

பிறகு மாணவர் முதல்வர் சபை, விழாக்கள், போட்டிகள் கொண்டாட்டங்கள் இப்பிடி எல்லாம் விதம் விதமாய் செய்தாச்சு, பாத்ராச்சு. உலக புகழ் அதிபர் கணேஷராஜா வகுப்பில இருந்து என்னையும் நண்பர் சுரேசையும் கலைச்சு கொண்டு வந்து ரோடல விடும் மட்டும் செய்தும் விட்டம். பிறகு என்ன அப்பிடியே ஒரு சைக்கிள்ல போய் செய்யுறதை செய்துட்டு ஒழுங்கா நல்லூர் மர நிழலில காத்து வாங்கினது மறக்கேலாது.

இப்பிடி சொல்ல சொல்ல சொல்லிக்கொண்டே போகலாம்....

காதலி, கவிதை காலம்பூரா.....

Kanthasamy Sureshkumar
Fb.me/Kanthasamy.sureshkumar

நண்பர்கள் பல பேர் எழுதிட்டார்கள்.. பள்ளிகூடத்தில் தங்கட அனுபவத்தில் கொஞ்சத்த பத்தி... காதலிக்கு கவிதை எழுதுறது போல இருக்கு எனக்கு, நான் எழுதேக்க... காலம் பூரா எழுதலாம். வாழ்ந்தனாங்க.. வாழ்ந்திட்டம் அங்க.

primary படிக்கேக்கயே உந்த பள்ளிக்கூடம் தான் போகோணும் எண்டு வீட்ட சண்ட பிடிச்சனான். கார்த்திக் அண்ணாட batting ஐ மூலைக்குள்ள இருந்த மரத்து (இப்ப அந்த மரம் இல்ல) கட்டுல இருந்து பார்த்து ரசித்தவன் நான். பக்கத்தில் தான் எங்கட வீடு. பின்னேரம் 4 மணிக்கெல்லாம் போயிடுவன் ground க்கு, அவயளின்ட practice பாக்க. அந்த மரத்துக்கு கீழ என்ன மாதிரி ஒரு சிறுவர் பட்டாளம் நிக்கும். வேற என்னத்துக்கு?.. அவயள் அடிக்குற ball ஐ பொறுக்கிறதுக்குதான். அது சுவர்ல பட்டு நிக்கும் மட்டும் துரத்திறது. அதுக்கு பிறகு அத அடிபட்டு எடுத்தா, அண்டைய நாள் சந்தோசம். அதுக்கு பிறகு, பட்டம் ஏத்தினது, marble அடிச்சது, கிட்டிப்புல் எல்லாம் அங்கதான், hindu college ground ல. இப்பிடி primary படிக்கேக்கயே hindu college ஓட என்ட பயணம் தொடங்கிட்டு.

அதுக்கு பிறகு 5ம் ஆண்டு பாஸ் பண்ணி hindu college ல சேர்ந்தாச்சு. பிறகென்ன, சொர்க்கம் தான். நெற்றியில மூன்று குறியோட காதில அறுகம்புல்லோட ஆரம்பிச்சது வாழ்க்கை hindu college ல. அது கொஞ்ச காலம் தான்.. வெளியால வரேக்க எப்பிடி இருந்தம் தெரியும் தானே! பிறகு, நிறைய அனுபவங்கள், படிப்பினைகள். திறமான அண்ணாமார். பல பேர் பாத்து பிரமிச்ச இருக்கன். ஆசிரியர்கள் விட அண்ணமார் தான் inspiration, motivation எல்லாமே. பல சமயம் அவங்கள் தான் ரோல் மொடல். வாழ்க்கை ஓடிச்சு. கழுசான விட்டு டவுசருக்கு மாறினம். பல சுவாரஸ்யங்கள். சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போது எழுதோணும் எல்லாத்தையும். ஒரே ஒரு விசயத்த மட்டும் எழுதிறன் இப்ப.

அப்ப 2008.. எங்கட batch தான் மெய் வல்லுநர் இல்ல தலைமைத்துவ பொறுப்பு. நானும் ஒரு சில நண்பர்களும் காசிப்பிள்ளை தலைமைத்துவத்தை ஏற்றுக்கொண்டோம். 2001ல பள்ளிக் கூடம் சேர்ந்ததில இருந்து 2007 வரைக்கும் காசிப்பிள்ளை தான் முதலிடம். அதுக்கு முதலும் பல வருசங்கள் அப்பி டித்தானாம். நெருப்பு.. வழமையா ஒரு 100, 150 புள்ளி

வித்தியாசம் இருக்கும் காசிப்பிள்ளைக்கும் இரண்டாவது இடத்துக்கும். விளையாட்டுப் போட்டி அண்டு நாங்க பங்குபற்றாவிட்டாலும் நாங்கள் தான் முதலிடம் எண்டுற அளவுக்கு இருந்திச்சு. இப்பிடி ஒரு நிலைமைல காசிப்பிள்ளைய நாங்க பொறுப்பேற்றம். தரமான பெடியள் எல்லாரும். ஆனா, தம்பிமார் கைகுடுக்கல. ஆரம்பத்தில இருந்தே சரிவு. எல்லாமே தலைகீழா நடந்திச்சு. எல்லாரும் சூடி கதைச்சம். தம்பிமார் உற்சாக படுத்தினம். ஒண்டுக்கு ரெண்டு பக்கெட் குளுக்கோஸ் குடுத்தம். சந்தி சந்தியா march-past க்கு drinks உம் மிக்ஸ்சர் உம் முடிஞ்சுது. பலனில்ல.. எல்லா eventலயும் அடி. கடைசியா அஞ்சலோட்டம். அது காசிப்பிள்ளைட area. தம்பிமார் கொஞ்சம் கை கொடுத்தாங்கள். கொஞ்சம் மீளலாம் போல இருந்திச்சு. எங்கட முறை வந்திச்சு. நான் இருக்கிறன் எண்டு சொல்லேல்ல, நெருப்பு relay team அது. கௌரி, நான், டிலான், அகிலன்... பசுபதியோட தான் fight. கௌரி தொடங்குறான். extra ordinary performance அண்டைக்கு அவன்ட. ரெண்டாவது நான். கிட்ட வந்திட்டான். ஒரு படபடப்பில நான் வேகமா ஓட தொடங்கிட்டன். அவன் baton ஐ நீட்ட, நான் வாங்க try பண்ண, baton என்ட கைக்கு வராம கீழ விழுந்திடுது... அவளவுதான்.. காசிப்பிள்ளைன்ட சரிவில எங்கட பங்களிப்பு... காசிப்பிள்ளைன்ட வரலாற்றுல ஒரு கறை படிவு. இன்னமும் மீளவில்லையாம் அந்த சரிவில் இருந்து.

Alumni Fiesta 2011
Taj Samudra, Colombo - 30th April 2011

பாம்பணை மேல் பள்ளி கொண்டாய் ரங்கா ரங்கா...

Thiruchelvan Kananeesan
Fb.me/Kananeesan.Thiruchelvan

"பாழ் இந்துக் கல்லூரி" இப்ப அந்த பெயரை கேட்டாலே இனிக்குது. ஆனா அங்க படிக்கேக்க பள்ளிக்கூடத்தை பேசறது. இது தான் எங்கட பள்ளிக்கூடத்தில் படிச்ச எல்லாற்றையும் வழமை. 2001-2009, வாழ்க்கையின் பொற்தருணங்கள் எண்டுதான் சொல்லோணும்.

நான் மறக்கேலாத காலம் எண்டால் அது 12B,13B காலம்தான். அதிலயே கனக்க கதைகள் சொல்லலாம். சில சொற்றொடர்கள் போதும் எங்க பெடியங்களுக்கு விளங்க.

1. தம்பி வினோஜ், உம்மள மட்டும் சொல்லல அளவான ஆக்கள் தொப்பிய போட்டுக்கொள்ளுங்கோ.
2. கிட்ட அட்ட.
3. தம்பி சுரேஷ்... நீர் இப்ப உருந்திட்டீர்....
4. அட் நாயனே...
5. செம்மறி! நாய் படிப்பு படிக்கிறாய்...
6. பாம்பணை மேல் பள்ளி கொண்டாய் ரங்கா ரங்கா...
7. back benches உங்களுக்கு வேர்மக்ஸ் குளுசை தான் தரோணும்... இவ்வாறு அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம்....

உயர்தர வகுப்பில் நடந்த ஒரு சம்பவம்... அதை ஞாபகப்படுத்தலாம் என்று நினைக்கின் றேன். Interact club அது தான் எங்கட போர்வை, என்னத்துக்கு என்று நினைக்கிறியலா??? வீட்ட களவா போறதுக்கு. எங்கட batch பெடியங்கள் தான் அப்ப சும் க்கு பொறுப்பு.

நான் V.B.Arunn, Sarankan, Arunraj, Thanasree எல்லாரும் V.B.Arunn வீட்ட cycleஐ விடிறது. V.B.Arunn நம்மட கணேசராஜா அதிபர்ட. sign ஐ அச்ச பிச்சகாம வைப்பான்.

Interact club letter head வைச்சிருப்பம். அதிலதான் நமக்கு தேவைப்படுற மாதிரி letterஐ சாரங்கள் எழுதுவான். VB.Arunn sign வைப்பான். எதுக்கு என்று யோசிக்கிறியலா?? School ல இருந்து வீட்ட களவா போகேக்க யாரும் sr கேட்டா அதை காட்டறது. ஒகே தம்பி கவனமா போய்டுவாங்கோ எண்டுவினம். அப்பியே 2 வருஷம் பாதுகாப்போடு (letter) வீட்ட ஓடி போறது... எங்க வீட்டில match, வாழைப்பழம்,பாண் combination..... நினைத்தாலே இனிக்குது..... பாணும் வாழைப்பழமும் மட்டுமல்ல பாடலாலை காலங்களும்தான்.

மிதிவெடியும் வடையும் சுவைதான் இன்று நினைவுகள் சுவைக்கிறது

NanthaKumaran TheiVenthiran

Fb.me/T.Nanthakumaran

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் கல்வி கற்றேன் என்று சொல்லி பெருமைப்படுவதில் நானும் ஒருவன். உண்மையில் பள்ளிக்கால நினைவுகளை மீண்டும் நினைவூட்டும் போது அப்படியொரு தருணம் இனி வராதா என்று பல தடவைகள் ஏங்கியதுண்டு. நல்ல பல ஆசிரியர்களையும், நண்பர்களையும் பல சுவையான அனுபவங்களையும் தந்தது எனது கல்லூரி வாழ்க்கை. அவற்றில் முக்கியமான சிலவற்றை உங்களுடன் பகிடுகின்றேன்.

நான் Jaffna Hindu primaryல் படிக்கும் போது எமது விளையாட்டுப்போட்டிகளின் போது பழக்குவதற்காக இந்துக் கல்லூரி மைதானத்திற்கு ஆசிரியர்கள் கூட்டிக்கொண்டு போவாங்க. அப்ப அவர்கள் சொல்லுவார்கள் "அப்பண்கள் நீங்க Scholarship pass பண்ணினா இந்த அண்ணாமார் மாதிரி இந்த பெரிய Schoolல வந்து படிக்கலாம்" என்பார்கள். சரீ பெரியவர்கள் சொல்லுறார்கள் அவர்கள் சொல்லுறதில ஞாயம் இருக்கும் என்று நினைச்சு ஒரு மாதிரி படிச்ச கொலசிப் பால் பண்ணி 2001 ம் ஆண்டு 6C வகுப்பில் சேர்ந்தன். அங்கு சில நண்பர்கள் ஏற்கனவே ரீயுசனில அறிமுகமான நண்பர்கள் மற்றைய பல பேர் புதிய முகங்கள். அங்கிருந்து எனது இந்துக் கல்லூரி வாழ்க்கை ஆரம்பமானது.

முதன் முதலாக கலர் கலரா பேனை (சிவப்பு, பச்சை, கறுப்பு, நீலம்) பாவிக்க தொடங்கினது அங்க தான். அதுவும் சிறீநரன் சேரிண்ட கணித பாடத்துக்கு. அதிலிருந்து ஏதோ கணிதத்தின் மீது இனம் புரியாத ஆர்வம்.

அடுத்து 7C வகுப்பில் றபர்பாண்ட அடிச்ச சிறீநரன் சேரிட்ட விடிபட்டு ஏச்சம். அடியும் வாங்கினது.

அப்படியே 8C வகுப்பில் விஞ்ஞான பாடத்திற்கு ரகுமார் சேர் "கற்று" என்ற பெயரில் எங்களை வதைத்து எடுத்தது. அதில் சுவாரசியமான விடயம் என்னவென்றால் அவர் பெயர் கூப்பிட்டவுடன் நாங்க முன்னுக்கு போய் Black boardல் கையை தலைக்கு மேல் தூக்கி வைத்துக்கொண்டு அதையே பார்த்துக்கொண்டு நிக்கணும். அவர் கையில் பெரிய தடி ஒன்று வைத்திருப்பார். அப்புறம் தான் எங்களிட்ட கேள்வி கேட்கப்படும். விடை சொல்லாட்டி எங்க அடி விழும் என்பதை

நீங்களை கற்பனை பண்ணிப் பாருங்க. நாங்க முன்னுக்கு போய் நிண்டவுடனேயே தெரிஞ்சு கேள்வியும் தெரியாத கேள்வியாகிடும் அப்புறம் என்ன பின்னால புளுதி பறக்கும். முதல் தரமே விடை சொன்னா அப்புறம் அவரிட கேள்வி கேட்கப்படமாட்டாது இல்லாட்டி திரும்ப திரும்ப சரியாக சொல்லும் வரையும் நாங்க தான் அன்றைய அதிஸ்டசாலிகள். இதைல்லாம் சுற்றின் கட்டுப்பாடுகள். நான் எப்பவும் சுற்றின் அதிஸ்டசாலி தான்.

பிறகு 9C வகுப்பில் இங்கிலீஸ் பாடத்துக்கு ஒப்படை ஒண்டு செய்ய சொன்னார் எங்கட சிவநாசன் சேர். அது என்னவென்றால் இங்கிலீஸ் பேப்பர்ல வாற ஸ்போட்ஸ் நியூஸ் எல்லாததையும் வெட்டி ஒட்டிக்கொண்டு வரச் சொன்னார். பழைய இங்கிலீஸ் பேப்பர் லைபரரி இறுக்கு எண்டு சொன்னார். நாங்க என்ன செய்தோம் எண்டா லைபரரி இறுந்து பழைய பேப்பர் எடுத்து ஒப்படை செய்து முடிச்சிட்டு மிச்ச பேப்பர் நீலாம்பரில கொண்டு போய் கொடுத்து அதுக்கு மிதிவெடிவும் வடையும் சாப்பிட்டோம். அதை தேவரஞ்சன் சேர் வகுப்பாசிரியர் சிந்தரன் சேரிட சொல்ல அந்தார் அண்டைக்கு ஒருநாள் முழுக்க வகுப்புக்கு வெளியே முட்டுக்கால்ல விட்டுட்டுது. அதால போறவங்க வாறவங்க எல்லாரும் ஏன் விட்டுக்கிடக்கு எண்டு காரணம் கேட்டாங்க. நாங்க என்னத்தை சொல்லுறது?

10ம் வகுப்பில் கொஞ்ச பழைய நண்பர்களுடன் மீண்டும் புதிய நண்பர்கள். 10F, 11F நினைவுகளை ஏற்கனவே நண்பர்கள் சொல்லிட்டாங்க.

அப்புறம் எமது பிரிவில்(2009) 12ம் ஆண்டில் கணிதப்பிரிவில் "B" வகுப்பு தான் பெஸ்ட் வகுப்பு. O/L 6A க்கு மேல எடுத்தவங்க மட்டும் தான் அந்த வகுப்புக்கு விட்டாங்க. எனக்கு வந்தது 6A தான் அதால என்னை 12A லு விட்டுடாங்க. அதனால என்னோட 11F ல் ஒண்டாப்படிச்ச பல நண்பர்கள் 12B க்கு போய்ட்டாங்க. இங்க நான் தனிச்ச மாதிரி, என்னடா செய்யுறது எண்டு யோசிச்சுக்கொண்டிருக்கும் போது ஒருநாள் பிரதி அதிபர் மகேஸ்வரன் சேர் வந்து எங்கட வகுப்புக்கு சொன்னார். "உங்கட வகுப்புல 1st term கூட marks எடுக்கிறவங்க "B" வகுப்புக்கு மாத்தி விடுவோம்" என்றார். அப்பாடா ஒரு வழி கிடைச்சிருக்கு பழைய நண்பர்களுடன் சேர எண்டு நினைச்சு ஒரு மாதிரி படிச்ச அந்த term எல்லாத்துக்கும் கூட மாக்ஸ் எடுத்தேன். அவர் சொன்ன மாதிரி என்னை "B" வகுப்புக்கு மாத்திவிட்டார். ஒரு மாதிரி பழைய நண்பர்களுடன் சேர்ந்தாச்சுது. இதிலையும் ஒரு சுவாரசியமான விடயம் இருக்கிறது. 1st term கெமிஸ்ட்ரிக்கு 100 marks கிடைச்சது அதுக்கு தான் எனக்கு A/L final examல குறைஞ்ச ரிசல்ட்(C) வந்ததும் அதுக்கு தான். இது யார் செய்த குற்றமோ தெரியல்ல. நான் கோட்டாவில் போன 12B, 13B நினைவுகளை ஏற்கனவே நண்பர்கள் பலர் பகிர்ந்திட்டாங்க. அதை இங்கு திரும்பி பகிர்வதில் அர்த்தமில்லை. இவ்வாறு இன்னும் பல சுவையான நினைவுகள். நினைக்கும் போது என் மனதை மெய்சிலிர்த்தவைக்கின்றது.

சேர்... தாஜ்மஹால் இந்தியாவிலா யாக்கிஸ்தானிலா இருக்கு...?

Kiruththikan Yogarajah

Fb.me/kiriyogainuvil

மறக்க முடியாதவர்கள் வரிசையில் "செல்லத்துரைமிஸ்" 60 வயதைக் கடந்திருக்கும், எங்களுக்கு சங்கீதம் படிப்பித்தவர் அவர்தான். மிக மிக கரும்போக்குடைய அம்மையார். தரம் 6,7,8 களில் நாம் உள்ளாடை அணிந்துள்ளோமா என்று செக் பண்ணுவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தவர். போடாமல் ஸ்கூலுக்க வந்தால் கதிரையில் இருக்க முடியாதபடி பின் பக்கம் வெந்துவிடும். எனவே காற் சட்டையின் மேல்புறமாக உள்ளாடைப்பட்டியை எடுத்துக்காட்டுவது வழமை. வகுப்புக்கூட்டவேண்டும் அந்த மியூஸிக் றூம் ஒரு மூலையில் இருந்தது. எனவே மிக மிக தூசி (இப்ப அந்த புளொக்கையே இடித்து புதிதாக்கக் கட்டிவிட்டார்கள்). நாங்கள் கூட்டத் தொடங்கியதும் மூக்கைப் பொற்றிக் கொண்டு வெளியில் ஓடிவிடுவார் இதைத்தெரிந்து

கொண்டு நாங்கள் தும்புத்தடியை வாங்கி ஒரு பாடம் முழுவதும் கூட்டி பாடத்தைக் கடத்தியிருக்கின்றோம்.

அடுத்து நவனீதகிருஸ்ணன் சேர் ஆரம்பத்தில் சிங்களம் படிப்பித்தவர் அவர்தான். எக்காய், தெக்காய் 10 வரை இன்னும் நினைவில் இருக்கின்றது என்றால் இவர் காரணமல்ல இவரது பிரம்புதான் காரணம். எட்டாம் பாடம் சிங்களம் என்ன மச்சான் செய்யிறது என்று யோசித்து ஒரு ஐடியாவைக் கண்டுபிடித்தேன். சாரணர் இயக்கத்தில் இணைந்துகொண்டேன். ஒவ்வொரு புதனும் 7 ஆம் பாடம் முடிந்ததும் மீட்டிங்கிற்கு செல்லவேண்டும். சோ தப்பிட்டன் என்று அங்கு சென்றால் அங்கு அடி அதைவிட மோசம். சாரணர் இயக்கத்தில் இருந்து என்னை விடுவித்துக்கொள்ளவும் முடியவில்லை இறுதியில் வீட்டில் இருந்து லெட்டர் வாங்கியதும் போதாமல் என் அம்மா வந்து கதைத்துத்தான் விட்டார்கள்.

தரம் 9 இல் பாடங்கள் பிரித்து வகுப்பைப் பிரித்துவிட்டார்கள். அப்போதும் நான் சங்கீதத் தையே தெரிவு செய்தேன். பத்மநாதன் சேர்தான் சங்கீதம் படிப்பித்தார். சித்திரம் படிப்பித்தவர் யசோதரன் சேர், அங்க அடிக்கிற சத்தம் 2 ரும் தள்ளியிருக்கிற எங்களுக்கே கேட்கும் அந்த அடி. பத்மநாதன் சேரும் குறைவில்லை. என்ன நடந்தது என்றால் சித்திர வாத்தியினர் அடி

தாங்க இயலாமல் பாடம்மாறி சங்கீதநுக்குள் வந்து நுழைந்தார்கள் எம் சகாக்கள், வந்த ஒரு சிலரில் சுவாஸ்கரைத்தான் எனக்கு இன்னும் நினைவிற்கு ஆனால் துரதிஸ்ரம் அன்று சங்கீதபாடத்தில் பரீட்சை நடப்பதாக இருந்தது. ஆதி தாளத்தைப்போடு என்று சிவாஸ்கரைக் கேட்க, அவன் பேந்த பேந்த முழிக்க விளாக விளாக என்று விளாசிவிட்டார் பத்மநாதன் சேர். பிறகுதான் சொன்னோம் இண்டைக்குத்தான் பாடம் மாறி வந்தவங்கள் சேர் என்று. சனி அதோடுவிடவில்லை யசோதரன் சேர் கிளாசுக்கு வந்தார் பத்மநாதன் சேர். "என்ற அடிக்குப் பயந்துதான் சொல்லாமல் கொள்ளாமல் இண்டைக்கு இங்கவந்து இருந்தவை சேர் ஆக்களை என்னடடே அனுப்புங்கோ." பிறகென்ன நடந்திருக்குமென்று நான் சொல்லத்தேவையில்லை.

அடுத்து நாம் 9 இல் எனக்கு அறிமுகமானவர் சோசல் ஜெயபாலன் சேர். கட்டையான தோற்றம், தலையில் வழக்கை "ஏய் நாயே இஞ்ச வா" என்றுதான் ஆரம்பிப்பார், முதல்வரிசையில் அவர் இருக்கும் மேசைக்கு முன்பாகத்தான் நான் இருந்தேன் அவரைப்பற்றி எதுவும் தெரியாத நிலையில் வகுப்பில் இருந்தேன். டேய் நாயே இஞ்ச வா? என்று சொல்ல எழும்பி "என்ன சேர்" என்று கேட்டேன், "பளார்" அதன் பிறகுதான் வாத்தி பற்றி தெரிந்தது. பின்பு கடைசி வரிசையில் அமர்ந்துகொண்டேன். அவரை நக்கல் அடிப்பது என வழக்கம். சில சமயம் சொல்லுவார் "டேய் என்ற மண்ட கொம்பியூட்டர் மாதிரி" நான் சொல்லுவேன் "சேர் இப்பத்தயான் கொம்பியூட்டர்களுக்கு ஹெட் வாறேல்ல" சேர் "டேய் எனக்கு விளங்குமோடா" என்பார். சில சமயம் கடுப்பாகி அடிக்க வரும்போது "சேர் தாஜ்மஹால் இந்தியாவிலா பாகிஸ்தானிலா இருக்கு" என்று கேட்டால் அடிக்க வந்ததை மறந்து அதைப்பற்றி கூற ஆரம்பித்து விடுவார்.

நாம் 8 இலும் இவர்தான் படிப்பித்தார். மிக மிக நகைச்சுவையான சம்பவம் ஒன்று நடந்தது எமது வகுப்பிற்கு அருகாமையில்தான் 8F வகுப்பு இருந்தது. அடிக்கடி எமக்கும் அவர்களுக்கும் சண்டைவரும். இருவகுப்பின் அறைகளையும் 10 அடி உயரமான ஒரு கூலரே பிரித்திருந்தது. அடிபாடு என்றால் கைகாலால் அல்ல தும்புத்தடி, பேனை, கூட்டி அள்ளிய மண் எல்லாம் அங்கால் போகும் இங்காளையும் வரும். ஜெயபாலன் சேர் 2 பாடம் அன்றைக்கு இருந்தது சேர் வரவில்லை. எனவே அடிபாடு தொடங்கிவிட்டது. ஆனால் ஒரு பாடம் முடிந்ததும் சேர் எமது வகுப்பிற்கு வர நாம் அமைதியாகிவிட்டோம். ஆனால் சேர் வந்தது மற்ற வகுப்புக்கு தெரியாது.

சேர் வந்து எதுவும் கதைக்கவில்லை. ஏற்கனவே லேட் நாங்கள் படிப்பம் என்று ஆரம்பித்துவிட்டார். அப்போது ஒரு ரெனோவ்ட் பேனைமுடி பறந்துவந்து சேர் மேசையில் விழுந்து உள்ளே இருந்த மணல் அவரது வழக்கைத்தலையில் தெறித்தது. நாம் அதிர்ச்சியாக சேர் அதைப்பற்றி அலட்டிக்கொள்ளாமல் இதைப்பாததா படிக்கேலா என்று கூறிவிட்டு படிப்பிக்க ஆரம்பித்தார். அப்போது ஒருவன் வந்து "எஸ்கியூஸிமி சேர்" எண்டான், என்னடா? "என்ற பேனைமுடியை எடுக்கவந்தனான்" என்றான் அவன். அடியென்றால் அடி அப்படி ஒரு அடியைப்பார்த்ததே இல்லை 10 நிமிடங்கள் அடிவிழுந்திருக்கும். அந்த நபர்தான் பாம்பு.

பிறின்சி அடிக்கடி வகுப்பை செக் பண்ணுவருவார். வகுப்பில் சேர் இல்லையென்றால் அவர் கடந்து சென்றதும் நாம் "சூட்" என்று கத்தவோம், அவரால் கண்டுபிடிக்கமுடியாது.

ஏனென்றால் அவர் எமது வகுப்பிற்கு திரும்பி வரும்போது அடுத்தடுத்த வகுப்புக்கள் கத்த ஆரம்பித்துவிடும், ஆனால் வகுப்பில் சேர் இருந்தால் கத்தமுடியாது, ஜெயபாலன் சேர் வகுப்பின் கடைசிவரிசையில் தற்செயலாக வந்து இருந்துவிட்டார், நம்ம வேணுகோபால் (வெண்டி) மேசையில் படுத்திருந்தவன் எழும்பிப்பார்த்தான் முன்னால சேரைக்காணேல்ல தூரத்தில் பிறின்சி போய்க்கொண்டிருக்க தனி ஆளாக "கூ..கூ.." என்று கத்தினான்,முதுகில் பளார் பளார் என்று விழ ஜெயபாலன் சேர்தான் பின்னால் நிண்டு அடித்தார் என்று வெண்டிக்கு விளங்கவே 2 நிமிடம் ஆகிவிட்டது.

அடுத்து பாலச்சந்திரன் சேர். சகலரையும் வெங்காயம் என்றுதான் கூப்பிடுவார். ஒரு தடவை நீர்ச்சில்லு ஒன்றை செய்யுமாறு ஒப்படை ஒன்றை தந்திருந்தார். செய்ய மறந்துவிட்டேன். பாடசாலைக்கு சென்றுதான் தக்கையை தேடிப்பிடித்து சில பிளேட்டுகளைக்குத்தி நீர் சில்லை செய்திருந்தேன். கிருத்தியன் எங்கடா ஒப்படை? இதுதான் சேர் என்று தூக்கிக்காட்ட "என்னடா இது. கிழவங்கள் கட்டுற கோவணம் மாதிரி இருக்கு" என்று கூறி கன்னத்தில் போட்டதை மறக்கமுடியாது.

தரம் 7,8,9 களில் பாடசாலைக்கு மாயாவி கதைப்புத்தகம்,ரிப்பிரிப்பிக்குள் வரும் கார்ட்ஸ் இதைச்சேர்த்து உருவங்களை உருவாக்கமுடியும்,கிரைம் நாவல்கள் எல்லாம் தடைமாணவ முதல்வர்களிடம் அகப்பட்டால் அந்த இடத்தில் அடிவிழும்.எனவே அவர்களுக்குத் தெரியாமல் ஏதோ போதைமருந்து கடத்துவதைப்போல் கொண்டுவந்து மாற்றியிருக்கின்றோம். எனக்கு மாயாவி புத்தகம் படித்தால் சுற்றி நடப்பது எதுவுமே தெரியாது. மற்ஸ் வகுப்பிற்கு பரமேஸ்வரன் வாத்தி வந்ததுகூட தெரியாமல் நான் மட்டும் கதிரையில் அமர்ந்திருந்து மாயாவி புத்தகம் படித்துக்கொண்டிருந்தேன். முதல்முறையாக மாயாவி இரண்டாகி வெளியே பறந்து சென்றார். கூடவே சில விளாசல்களை நான் வாங்கிக்கொண்டேன்.

ஒரு துன்பியல் சம்பவம் தரம் 9 படிக்கும்போது கார்ட்டின்ஸ் பார்க்கும் பழக்கம், ரெஸ்லிங்க் பார்க்கும் பழக்கமும் ஆரம்பித்துவிட்டது. நண்பன் ஒருவன் (சஜீவன்) ஒரு கார்ட்டின் சீடி கொண்டுவந்து தர, மாணவமுதல்வர் அதைப்பறித்து அது புளூபிஸிம் என்றார், அப்ப எல்லாம் அப்படின்னா என்ன என்றே தெரியாது. அதை அப்படியே பிறின்சியிடம் சொல்ல பிறின்சி எனது பெற்றோரை வேறு பாடசாலைக்கு அழைத்திருந்தார். பின்பு அந்த சிடையைப் போட்டுப்பார்த்தார்கள் அது கார்ட்டின். சோ தப்பிவிட்டேன்.

அடுத்து ஆரம்பத்தில் வீதிக்கரையோரமாக இருந்த பில்லிங்கில்தான் எமது தரம் 9 வகுப்பு இருந்தது. அது மிகமிக பழமையான கட்டிடம். கையால் தோண்டி சுவர்களை ஓட்டையாக்கமுடியும். பின் வரிசையில் இருந்து நிரஞ்சன் நெடு நாள் முயற்சியின் பின் அடுத்தவகுப்பு தெரியுமளவிற்கு ஓட்டைபோட்டு வெற்றிகண்டுவிட்டான். அந்த ஓட்டை அடுத்த வகுப்பின் கரும்பலகையின் கீழே முடிந்திருந்தது. ஒரு பாதுகாப்புக்காக ஓட்டையை அடைத்துவைத்திருந்தான். அடுத்த வகுப்பில் சிறீதரன் சேர் படிப்பித்துக்கொண்டிருக்க இவன் ஓட்டையை அடைத்த பேப்பரை எடுக்கமுயல அது அடுத்த வகுப்பிற்குள் விழுந்துவிட்டது. பிறகென்ன சிறீதரன் வாத்தி அடி பின்னி எடுத்துவிட்டார்.

இன்னும் இருக்கு A/L லைப் மக்கர், பாலச்சந்திரன், பாஸ்கரன் சேர், முக்கியமா எங்கட பிஸிக்ஸ் ரவி சேர்.

இந்து அன்னையின் மடியில் கற்றபோதும் சரி, தற்போது பழையமாணவனாக இருக்கும் போதும் சரி கல்லூரி மீதான மதிப்பு மாணவர்களான எங்களுக்கு கடுகளவும் குறையவில்லை. தரம் 6 இல் இருந்து A/L வரை அங்கு கற்றிருக்கின்றேன்."ஏண்டா வந்து இங்கே சேர்ந்தோம்?" என்றோ, என்ன ஸ்கூலாடா இது? என்றோ கல்லூரி தொடர்பான எந்த ஒரு விமர்சனத்தையும் நான் கேட்டதில்லை.கற்கும்போது ஆசிரியர்களுக்கு தொல்லை கொடுத்ததும் நாங்கள்தான், இப்போது மீண்டும் கல்லூரிக்கு சென்று அவர்களிடம் கற்க ஆசைப்படுவதும் நாங்கள்தான். எமக்கு கற்பித்த அனைத்து ஆசான்கள் மீதும் அளவுகடந்த மரியாதையையும் அன்பையும் வைத்திருக்கின்றோம்.

ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் எமக்கு வெறும் புத்தகப்பாடத்தை மட்டும் கற்றுக்கொடுக்கவில்லை எம் முன்னே வாழ்ந்து காட்டியிருக்கிறார்கள். பாடசாலைவளாகத்துள் தோட்டாக்கள் கூட வெடித் திருக்கின்றன.

இந்துக்கல்லூரியின் புதல்வன் ஒவ்வொருவனிலும் கல்லூரித்தாய் ஒரு தனித்துவமான மீடறனை பதியவைத்தே அனுப்பியிருக்கின்றாள். O/L முடியும் தறுவாயில் எம்மிடம் மிக கடுமையாக நடந்துகொண்ட ஆசிரியர்கள் "எங்களை எல்லாம் இனி நீங்கள் கண்டுகொள்ளமாட்டீங்களா" என்று கூறி எம்மைக் கண்கலங்க வைத்தே வழியனுப்பினார்கள்.

இந்த நினைவுகள் நாம் அழியும்வரை அழியாதவை.

வாழிய யாழ் நகர் இந்துக்கல்லூரி வையகம் புகழ்ந்திட என்றும்...

அடிவாங்கி தான் விளங்கிச்சு monitor பதவி எவ்வளவு கஷ்டம் எண்டு...

Balasundram Arunn

Fl.me/ubarunn

2001 ஆம் ஆண்டு செவ்வாய்கிழமைல பள்ளிகூடத்தை தொடங்குறாங்க எண்டு முதல் நாளே கொண்டு போய் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரில விட்டுட்டாங்க வீட்டுக்காரர்... எங்க batchல முதல் அங்க போனது நான்தான்.... விளங்காத englishல பேசற மகேஸ்வரன் சேர் .. அடிச்சா ரத்தம் எப்படி வரும் எண்டு black boardல கீறி explain பன்ற சபாநாயகம் சேர்... பெரிய பனை மட்டையை வெட்டி கொண்டு வாற ஜெயபாலன் சேர்... எங்களுக்கு படிப்பிக்காமலும் மிரட்டுற நவந்தகிருஷ்ணன் சேர் எண்டு ஆரம்பம் மிரட்டலாதான் இருந்திச்சு.... Ameer Ahilan, jathukulan தான் நம்ம ஆரம்ப கால group... நமது குழுவுக்கு 2 இலட்சியம்... ஒண்டு பாடம் கடத்துறது ரெண்டு tuition cut பன்றது.... அங்க என்ன சங்கம் கழகம் இருந்தாலும் ஓடிப்போய் நிக்குற ஆக்கள் நாங்கள் தான்... ரெண்டு நாளில திரும்ப ஓடி வந்திடுவம் அது வேற matter.

அந்த காலத்துலேயே ரெண்டு பக்கத்துல சஞ்சிகை செய்து photocopy எடுத்து 5 ரூபாக்கு வகுப்பில விக்குற அளவு நாங்கள் business men. Life skills பாடத்துக்கு செய்த Rollஐ கொண்டு பொய் canteen ல விலை பேசி அது சரி வராமல் எங்க business bankrupt ஆகிட்டு. எக்ஸாம்ல bit அடிக்குறதுக்கு எண்டு Yo Rajee, Kishor Vimalaswaran, Mayuran Punniyamoorthy எண்டு ஒரு குரூப் இருந்திச்சு.... சமயம், சங்கீத பாடம் எல்லாம் வந்தால் கொப்பியை கிழிச்சுட்டு போய் இருக்குற ஆக்கள் நாங்கள்... MCQகு விடை சொல்லுறதுக்கு secret code எல்லாம் கண்டுபிடிச்சு சொல்லுற scientist Rajee இருந்தார் எங்க groupல.... விஞ்ஞானம் வந்தால் மட்டும் அண்டைக்கு நான் தான் coordinator... இடைல monitorஆ வேற இருந்து teachers L அடிவாங்கி தான் விளங்கிச்சு monitor பதவி எவ்வளவு கஷ்டம் எண்டு... அப்ப அதிபர் சிறீக்குமாரன் வேற... இப்படியே 9 க்கு வந்திட்டம். அங்க நம்ம group Rupakanth Karan , Kunalan Kajatheepan.... நம்ம group duty Libraryல போய் குழுதம் ஆனந்த விகடன் வாசிச்சு பொது அறிவை வளர்க்கிறது. Health today, Kumutham health வாசிச்சு சுகாதார அறிவையும் சேர்த்து வளர்க்குறது.... வாசிப்பு ஆர்வம் கூடினா bookஐ சுட்டு தொண்டு போயிடுவம் classகு. அவளவு வாசிப்பு ஆர்வமான group அது.... ஆக மொத்தம் 6,7, 8, 9 A இவளவும் தான்....

ஒரு சீனுக்கு எவ்வளவோ விளக்கம்

Burusothman Ahiladas

Fb.me/burusothman

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி பொன்னான நினைவுகளை மீண்டும் நண்பர்கள் கொண்டு வரும் போது என்னில் தூங்கிய சில நினைவுகளை வெளிக்கொண்டு வருவதில் ஒரு கிளுகிளுப்பு... 6F இல் அன்று நுழையும் போது புது முகங்கள் என்றாலும் ஆரம்ப கால நண்பன் சுவாஸ்கர் உடன் என் பள்ளி பருவம் ஆரம்பமாக வருப்பாசிரியராக சிவானந்தராஜா சேர், இந்துக் கல்லூரி எமக்கு தந்த சுதந்திரத்தை அன்றே தொடக்கி வைத்திருந்தார். வருடத்தில் ஒரு சில தினங்களே பதியப்படும் இடாப்பு பொதுவாக நானே பதிவேன். வருடம் முழுவதும் பாடசாலை வந்த சாதனைகளையும் உருவாக்கி கொண்டோம். பச்சை கலர் தலிர எந்த கலரையும் காணாத கணிப்பீடு அறிக்கைகள், பட்டப்பெயர்கள், கில்மா கதைகள் என்று வகுப்பை கிளுகிளுப்பாக வைத்திருந்தவர்.

என்னதான் ஹீரோ இருக்க செய்தாலும் வில்லன்களும் வில்லிகளும் இருக்க தான் செய்தார்கள். சேர்மார் வராத பாடங்களுக்கு அட்வான்ஸ் புக்கிங் செய்த சிவகுமார் சேரும், சங்கீத சக்கரவர்த்தியாக வர ஆசைப்பட்ட எனக்கு 40 மார்க் போட்டு என்னை சித்திர பக்கம் அனுப்பிய செல்வாச்சியும் என் ஆரம்பகால எமன்கள். சிவகுமார் சேரின் நீல நிற TVS பைக் தேடி வேடி புலிகளாய் திரிந்து பைக் இல்லை என்றால் வகுப்பே சேர்த்து கொண்டாடிய தருணங்கள், இருந்தாலும் பல முறை ஏமாற்றப்பட்டோம் ஆனால் அவர் அடிமை வகுப்பொன்றை (D) வைத்திருந்ததால் சில வேளைகளில் தப்பித்தும் கொண்டோம். கொஞ்ச Lady Bird புத்தகத்தை காட்டி Library என்று ஏமாத்தின Librarian. ஒரு Lady Bird புத்தகத்தை எத்தனை தரம் வாசிக்குறது. (எனக்கெல்லாம் அது வாசிக்க ஒரு நிமிஷம் போதும் ஆனால் ஒரு வருஷம் பூரா அதே புத்தகத்தை தந்தாங்கள்). 9 வருடங்களில் ஒரு முறை தரிசிக்கச் சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட்ட கம்ப்யூட்டர் (பலபின்னர்) சித்திர பாடங்களில் முதன் முறையாக நண்பர் சுரேஷ் உடன் படிக்க கிடைத்தது. என்னிடம் இருந்து பல நுணுக்கங்களை கற்றுக்கொண்டவன். வேணும் எண்டாகேட்டு பாருங்க. கன்மன்ஸ் அடிப்பட்டு சாப்பிட்ட ரோல்கள், 8 பம் கிரிக்கெட் A போல், பேனை அடி

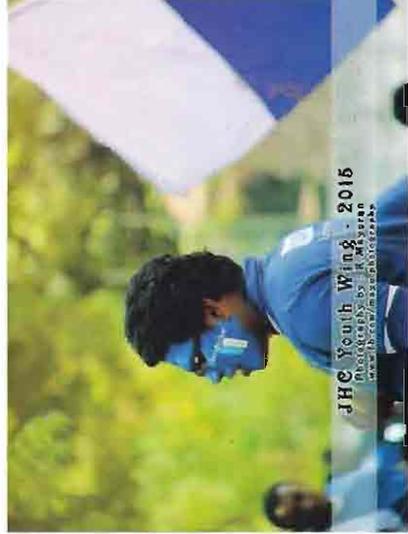
அதனால் ஸ்ரீகுமரனிடம் வாங்கிய பிரம்புகள், காதல் கதைகள், 9E ல நவந்தகிருஷ்ணன் வச்ச செய்தது, மோகனசுந்தர் கூட்டி சென்று காட்டிய பிட்டுப் படம் (பாய்ஸ் - அவனே எடுத்திருப்பான் போல பயபுள்ள ஒரு சீனுக்கு எவ்ளோ விளக்கம் கொடுத்தான்). இப்படி பட்டப்பெயர்களுடனும் சந்நோசமான தருணங்களுடனும் 10 ஆம் ஆண்டை தொடர்ந்தோம். எனக்கு இருந்த ஆங்கில புலமையாலும் ஒரு சில காதல் காரணங்களாலும் ஆங்கில இலக்கிய வகுப்பை தெரிவு செய்திருந்தேன். படிக்கிற பெடியன் தான் அந்த வகுப்புக்கு வருவாங்கள் என்று போன எனக்கு அங்கும் ஏமாற்றம், ரவுடி பயலுக தான் வந்தாங்க. Free பாடம் எண்டா படிப்பாங்க என்று பாத்தா எனக்கு மேல ஏறி படுத்தாங்க. நோ அப்படி எல்லாம் இல்ல... கேட்டா wrestling ஆம். இது பத்தாது என்று பக்கத்துக்கு வகுப்புக்காரன் மேல வேறு குண்டு ஏறிஞ்சு விளாடினாங்கள். ஒரு நாள் நிஜமாவே எங்க வகுப்புக்கு ஆமிக்காரன் கட்டு நிஜமாவே மரண பீதி என்னண்டு காட்டினான். வேற என்ன பண்ண ஆல் ரவுடீஸ் குப்புற படுத்திங். பிறகு பக்கத்துக்கு வீட்டு அக்கா என்ன சமைக்கிறா என்று வேற பாப்பான்கள். ஜெயப்பாட்ட கொப்பி மட்டைக்க ஓட்டை போட்டு விளையாடினத காட்டி கொடுத்தது அழகு பாத்தாங்க. ரோபோவின் முரட்டு குத்து பலரின் காதல் கதைகள், சோகங்கள் என்று சொல்ல முடியாத நினைவுகளுடன் நகர்ந்து சென்றோம்.

இந்துவில் A/L வாழ்க்கை வர்ணிக்க முடியாத வாழ்க்கை, செருப்புடன் லேட்டா வந்தா principal தொல்லை! அதை தாண்டி போனால் மோகன் சார் வகுப்புக்கு வெளியே விடுறது என்று நிறைய தொல்லை ஆனால் அளவெடுத்து செய்தவங்க நிறைய பேர் (Seran, suresh..) இருக்கிற படியா பெரும்பாலும் நான் தப்பிச்சிருவன். கோகுலானந்தன் சேரிண்ட கொப்பி கிழிஞ்சு போச்சு என்று இரவிரவா பச்ச கலர் சம்மா சம்மா அடிச்ச அடுத்த நாள் வெரி குட் வாங்கினது. வகுப்பில் இருக்கப் பிடிக்காதவங்க வெளில போங்க எண்டதும் வகுப்பே எழும்பி போன முள்ளிண்ட பாடம். நிகழ்தகவு ஒண்டுக்கு மேல வரும் என்று அடம்பிடிச்ச முன்னி, சிறுவர்களின் மதிய உணவு வாளிகளை கொள்ளை இட்டு கொண்டு வரும் கும்பல் (நான் ஆயுட்கால மெம்பர்), புட்டு பொரியல் புகழ் கௌசி, கௌதமன், திருவரங்கன், சிவிண்டர், கோகுலானந்தன் சார் இன் வகுப்பின் அவமான சின்னங்கள் வினோஜ் மற்றும் லலன். Last bench gang leader கௌரியும் கைப்புள்ளகளும் அவனுடன் புதிதாக சேர்ந்த உள்ளூர் மைனர் கயிலன். வரணம் புகழ் கோபி, தினமுரசு பேப்பர் நடுப்பக்க ரஜி, DVD supplier ரகு. "குண்டா இருக்குறா குண்டு ஏறிஞ்சு இருக்காலாமே" என்று கேட்ட தேசிகன் சேர், march past பழக்கிறத கல்கீடர் உத்தியோகம் போல பார்த்த பசுபதி இல்ல நினைவுகள், இரவு நேர ரேடியோக்களில் "காதலி . . . . தன் காதலன் அருணாக்காக இந்த பாடலை விரும்பி கேக்குறார்" என்று ஒலிக்க செய்த . . . . (வேற யார் அவனே தான்). பிக் மேட்ச் நேர அலப்பறை, முள்ளிட்டையே டியூஷன் போற ராகவன், மதில் பாயும் குழுக்கள், ஏன் போன் பட்டேரிக்கு தினமும் ஆப்பு வைக்கும் காதல் மன்னன் சரா.

Cricfiesta 2015

JHC Ground - 12th April 2015

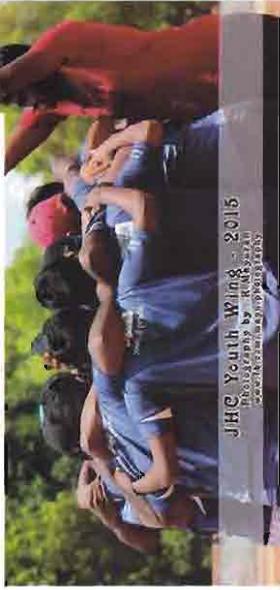

JHC Youth Wing - 2015

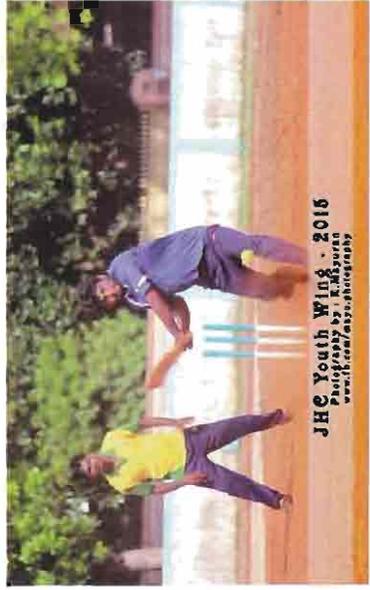

Cricfiesta 2015

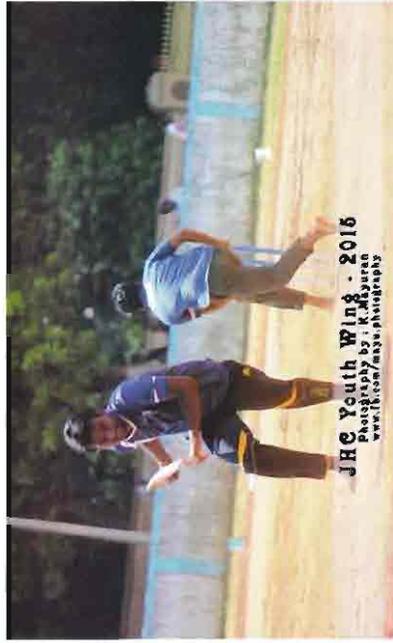
JHC Ground - 12th April 2015

JHC Youth Wing - 2015
www.fb.com/maza-photography

JHC Youth Wing - 2016
www.fb.com/maza-photography

JHC Youth Wing - 2016
Photography by: K.Mazuren
www.fb.com/maza-photography

JHC Youth Wing - 2016

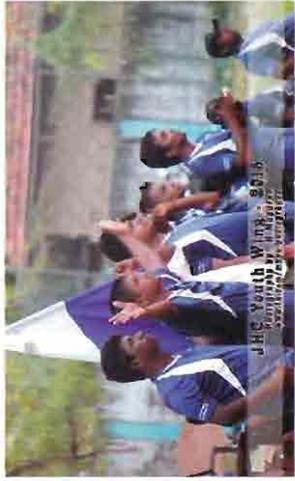
JHC Youth Wing - 2016

JHC Youth Wing - 2016
www.fb.com/maza-photography

JHC Youth Wing - 2016
www.fb.com/maza-photography

JHC Youth Wing - 2016
www.fb.com/maza-photography

JHC Youth Wing - 2016
www.fb.com/maza-photography

இனி எப்போது அந்த டபுள் பீரியட்

Rkobiraj Kobi
Fk.me/rkobiraj

எனக்கு யாழ். இந்துவில் கற்பித்த ஆசிரியர்களில் முதன்மையானவர் சிவகுமார் சேர். பாடசாலையில் கடமைக்கு கற்பிப்பவர்கள் மத்தியில் கல்வியை உயிர் மூச்சாக போதித்தவர். எப்பிரீ பாடம் வரும் என ஏங்கும் எங்களை மறுதலையாய் ஏங்கவைக்கும் இவரது பாடம். டபுள் பீரியட் முடிந்த பின்னும் அடுத்த பாட ஆசிரியர் வரும் வரை ஓயாது கிளாஸ் . அடுத்த பாடம் ஆரும் பஞ்சி விடித்த வாத்தி என்றால் கிழிஞ்சுது கதை. அடுத்த பாட சேரை கெஞ்சி கேட்கும் போது நமக்கே பாவமாக இருக்கும் அவரை பார்க்க.

எனது கணித ஆர்வத்துக்கு அடித்தளம் இட்டவர் இவர். அந்த மாதிரி படிப்பிப்பார். என்ன வன்முறை தான் கொஞ்சம் அதிகம். இவரது ஸ்பெஷல் கன்னம் தான். எங்கள் வகுப்பில் இவரது கைகள் படாத ஒருவனின் ஏன் பக்கத்து வகுப்புக் காரனின் கன்னங்களே இல்லை எனலாம்.

சிவகுமார் சார் இண்டைக்கு வரலையாம் எண்ட நியூஸ் வருசத்திலேயே சந்தோசமான நாளா இருக்கும் நம்ம பசங்களுக்கு. ஆனா அத்தி பூத்தாப் போலதான் .

நான் ஓரிரு முறைதான் வாங்கி இருப்பேன் அதிலே மறக்க முடியாதது ஒரு முறை தவணை பரீட்சையில் வகுப்பில highest மார்க் எடுத்தும் சுகமான கேள்வி ஒன்று பிழை விட்டதற்காக வாங்கினது .

பெடியன் தார இடத்தில் இருந்து வாறான் ஒழுங்காய் சாப்பிடுறது இல்லை என்று ஒருக்கா அம்மா சொல்லி போட்டா. பள்ளிக்கூடத்துக்கு சாப்பாடே கொண்டு போகாத என்னை ஒவ்வொரு நாளும் சாப்பாடு கொண்டு வர பண்ணி முழுசா சாப்பிட்டேனா என்று அக்கறையா செக் பண்ணி நெகிழ செய்தவர் .

அவர்ட் ஆளுட யெயர் என்ன? எந்த ஸ்கூல்

Gowri Sutha

Fb.me/gowri.sutha

குருநாதன் சேரின் கையை பிடித்து கொண்டு 6 E க்குள் நுழைந்ததில் இருந்து ஆரம்பமானது இந்த பயணம். அரசரடணம் மிஸ்ஸின் சுற்றாடல் வகுப்பும் சிவானந்தன் சேரின் கணித வகுப்பும் கொஞ்சம் சீரியஸ் ஆனவை. இயக்கத்திண்ட அடிபாட்டுக்கதைகள் கேட்பதற்காகவே காத்து இருந்த புதன்கிழமை தொழில்நுட்ப பாட வேளைகள் அருமையானவை. சிரித்து அடி வாங்க போன சங்கீத பாட வேளைகள், சுகிர்தன் ஆசிரியரின் வெங்காயம், சரியா பகிடிகள்.. செல்லாலின் சுராக் நாடகத்தின் எழுத்து வடிவம் "குருதி மனிதன்" நாவல், சயந்தன் போட்ட பெரிய பிட்ச் ball , சம்பந்தம் இல்லாம சிரித்த கல்லூரிக் கீதம் பாடும் நேரங்கள், அருளாநந்தசிவம் சேரின் சேர் வாறார், சேர் போறார் கதைகள், ஜெசிந்தா மிஸ்ஸின் இங்கிலீஷ் literature கிளாஸ், 11 F குளியலறை காட்சிகள், கிரிக்கெட் Practice , ஓங்காரமூர்த்தி சேரிட்ட பிடிச்ச சண்டைகள் எப்போதும் அருமையான நினைவுகள்.

உயர்தரப்பிரிவு

இண்டைக்கும், விஜேந்திரன் சேர் அடிக்க லர ஓடினது ஞாபகம் இருக்கு! அண்டைக்கு நான் பிடிபட்டு இருந்தா இண்டைக்கும் என்ட உடம்பில நிறைய தழுப்பு இருந்து இருக்கும்! கேள்வி தந்துட்டு செய்ய தெரியாம இருக்கும் போது அண்ணா ஆட்களின்ட மானத்தை வாங்க போறீர் எண்ட மோகன் சேர் !!! பெரும்பாலும் எங்கட குரூப்க்கே தொப்பியை தைச்ச போட்டு தொப்பி அளவானவங்க போடுங்கோ எண்ட கோகுலானந்தன் சேர்!!! என்னை லைப்ரரிக்கே வர வேண்டாம் எண்ட லைப்ரரி அக்கா! கீழே விழுந்த அஞ்சல் ஓட்டம்!!! பிக் மேட்ச் ஆயத்தங்கள் !!!

பள்ளிக் கடமையை விட்டு காதல் கடமையை செய்த நண்பனுக்கு ஸ்கூல் முழுக்கச் சேர்ந்து ஒழுக்காற்று நடவடிக்கை எடுக்க பிளான் பண்ணிக் கொண்டு இருக்கும் போது "அவர்ட் ஆளுட யெயர் என்ன ?? எந்த ஸ்கூல்?" எண்டு கேட்ட மோகன் சேரின் வார்த்தைகள் இன்னும் கேட்டுக் கொண்டே இருக்கிறது!!! இறுதியாக விஜேந்திரன் சேருக்கு sms ல அனுப்பிய முத்தம் !!!! அதுக்கு அவர் சொன்ன விளக்கங்கள் !!!!

• இது எல்லாத்துக்கும் மேல வாழ்வின் போக்கை மாற்றிய, மாற்றப்போகும் நட்புகள், சாவடிக்கும் உயிர் நட்புகள், அன்னை தந்த அண்ணன்கள், தம்பிகள், உடன் செலவழித்த செலவழிக்க போகும் நேரங்கள் எண்ணும் போதே இனிக்கிறது.

Interel time memories

• இன்டர்வெல் விட முதலே சாப்பிட தொடங்கினதை ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா சேர் பார்த்ததால் 3ம் மாடியில் இருந்து பறந்த கஜந்தண்ட பாணும் சம்பலும்!!!!

எப்படா இன்டர்வெல் பெல் அடிக்கும், ஞானசேந்தன் கொண்டு வாரதை சாப்பிடலாம் என்று வெயிட் பண்ண வகுப்பு !!!

கண்டீஸ்ல கஷ்டப்பட்டு ஒரு ரோல் வாங்கினா அதுக்கு அடிபட ஒரு குரூப்பே இருக்கும். ஆனா ஒரு மூலையில ஒரு குரூப் அண்ணமார் ஆளுக்கு 3 ரோல்ஸ் சாப்பிட்டு கொண்டு இருக்கும் போது வற்ற கடுப்பு !!!!

A / L இல சுடச்சுட சாப்பிடுற ஸ்கூல் தற்ற சோறு , அதை போட்டு சாப்பிடுறதுக்காக கிழித்த Pure maths கொப்பி, சோறு வாங்குற சட்டியை குடுக்காமவிட அதை எடுக்க வந்த சமைக்கிறவரை புதுசா வந்த சேர் என்று யோசிச்ச குட் afternoon சொன்னது !!!!

எங்களுக்கு தராமல் வீட்டை இருந்து கொண்டு வற்ற புட்டை களவாய் சாப்பிடுற கசிப்பு & சிலிண்டர்....

இப்படி சொல்லிக்கொண்டே போகலாம்....

மதில் பாய்வது கட்டாயம் பயில வேண்டிய கலை

Rishi Kesh

Fb.me/rishi.kesh.5602

ஐந்தாம் தர புலமை பரிசில் பரீட்சை மாணவர்களின் திறமைக்கான ஒரு அளவுகோலாக கருதப்பட்ட ஒரு காலகட்டத்தில் அதை எதிர் கொண்டவர்களில் நானும் ஒருவன். அந்த பரீட்சையில் நல்ல பெறுபேறு எடுப்பதற்காக எனக்கு கொடுக்கப்பட்ட ஊக்க வாக்கியம் “இதில் நல்ல புள்ளி எடுத்தால் தான் பக்கத்து வீட்டு அண்ணா போல யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் படிக்க முடியும்”. அப்பொழுதில் இருந்து என் கல்லூரித் தாய் மேலே எனக்கு ஒரு மட்டற்ற மரியாதையும் அங்கே படிக்க வேண்டும் என்ற ஆசையும் உண்டாயிற்று.

பரீட்சையும் முடிந்தது. பெறுபேறும் வந்து ஒரு மாதிரி யாழ்ப்பாணம் இந்து கல்லூரியில் நுழைவும் கிடைத்தது. ஏகப்பட்ட கனவுகளுடன் என் முதல் அடியை வைக்கிறேன் 6C இல். என் வகுப்புக்கு வந்தவர்களில் எல்லாரும் எனக்கு புதிது தான். ஆனால் எல்லாம் ரெண்டு நாள் தான், அப்புறம் எல்லாம் ஒரு தாய் வயிற்றுப் பிள்ளைகள் ஆனோம். பாடசாலையில் ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு sensational நியூஸ் இருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. சில விடயங்கள் எங்கள் வகுப்பின் பாரம்பரியமாகவே மாறின. உதாரணமாக சிறிதரன் ஆசிரியரின் மோதிர விரல் குட்டுடன் “செம்மறி செம்மறி” என்கிற சுலோகமும், சிவதாசன் ஆசிரியரின் ஒப்படையும் அதிரடிப்படை நடவடிக்கையும், ரகுமார் ஆசிரியரின் “சுற்று”. நான் சங்கீதத்தை தெரிவு செய்ததால், பத்மநாதன் ஆசிரியரின் சுருதிபெட்டிக்கு நாம் சேர்க்கும் ‘சுருதி’ அவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கன. அதை விட மைதானத்தில் நாம் விளையாடும் டெஸ்ட் கிரிக்கெட், பாடசாலையில் உள்ள பழைய, புதிய கட்டடங்களில் நாம் விளையாடிய குட்டிக்கிரிக்கெட்டும் அதற்கு நாம் வாங்கிய அடியும் என்றும் பசுமையானவை.

“மாற்றம் ஒன்றே மாறாதது” என்பதற்கிணங்க மீண்டும் 10,11 இல் வகுப்புகள் அவரவர் பாடத்தெரிவிற்கேற்ப பிரிக்கப்பட்டன. ஆங்கில இலக்கியத்தை நான் தெரிவு செய்ததால் 10F எனக்கான வகுப்பானது. குழப்படியும் படிப்பும் சேர்ந்த ஒரு கலவையாக எல்லா மாணவர்களும் இருந்தார்கள். மகேஸ்வரன் ஆசிரியரின் பிரிட்டிஷ் english pronunciation,

சிவானந்தன் ஆசிரியரின் "ரோபோக்குத்து" என்பன அப்போது trending, என் வாழ்வில் பல நல்ல நினைவுகளை கொடுத்த ஒரு வகுப்பு.

லியோ கழகக் கூட்டங்கள், நாடக, பாட்டுப் போட்டிகளுக்காக கொழும்பிற்கு சென்றது [ஊர் சுற்றுவதும் சூத்தடிப்பதும் தான் எங்களின் முக்கிய குறிக்கோளாக இருந்தது], ஆங்கில இலக்கிய கருத்தரங்கு, பக்கத்து வகுப்புடன் நடைபெறும் சண்டை அதில் நாம் ஈகப்பற்றும் பணயக் கைதிகள் மற்றும் இழக்கும் வீரர்கள் என்பன எப்போதும் குதூகலமானவை.

உயர்தரம் என்பது கூட்டிலே அடைபட்ட பறக்க தெரிந்த பறவையை ஒரு வெட்ட வெளியில் விடுவது போன்றது. உயர்தரத்தில் அவ்வளவு சுதந்திரம் எடுத்து கொள்ள முடியும் (official ஆக கொடுக்கப்படுவதில்லை). ஒன்று அல்லது இரண்டு தொப்பி அதுவும் பெரும்பாலும் பாட சாலையிலே இருக்கும். மதில் பாய்வது கட்டாயம் பயில் வேண்டிய கலையாக மாறியது. நான் கணித பிரிவு, மோகன் ஆசிரியர் தான் வகுப்பாசிரியர் சொல்லலா வேண்டும் கண்டிப்பை கூட கனிவாக சூறுபவர். கோரூலானந்தன் ஆசிரியர் "நான் உன்னை சொல்லவே தொப்பி அளவானவர்கள் எடுத்துக்கோங்க" என்று தொப்பி சொந்தக்காரனையே பார்த்து சொல்வது. விஜேந்திரன் ஆசிரியர், ஒரு ஆசிரியரை நாம் கலாய்க்க வேண்டும் என்பதற்காக உருவெடுத்து வந்த வரப்பிரசாதம்.

துடுப்பாட்ட அணியில் நான் உயர்தரத்தில் தான் சேர்ந்தேன். நான் விளையாடியது சிறிது காலமாக இருந்தாலும் எப்பொழுதும் அந்த நாட்கள் பசுமையான நினைவுகளை தரும் ஒன்று. அடுத்து மாணவ முதல்வர் பதவி. ஒரு பதவி தரும் பூரிப்பு அதிகாரம் எல்லாவற்றுக்கும் அடிப்படை உதாரணமாக இது அமைந்தது. என்ன பல தம்பிகளின் மீது தான் இந்த அதிகாரம் பிரயோகிக்கப்பட்டது. ஒரு தாய் தன் குழந்தையை அது நடக்கும்வரை கரம் பிடித்து பின்பு அக்குழந்தை நடக்க ஆரம்பித்ததும் அக்கரத்தை அகற்றி விட்டு அது நடக்கும் அழகை பார்த்து ரசிப்பாள். அப்படியே என் கல்லூரி தாயும் பார்த்து ரசிக்கின்றாள் அவள் குழந்தைகள் பாரில் நடக்கும் அழகை பார்த்து.

"எவ்விடமேகினும் சத்துயர் நேரினும் எம்மன்னை நின்னலம் மறவோம்"

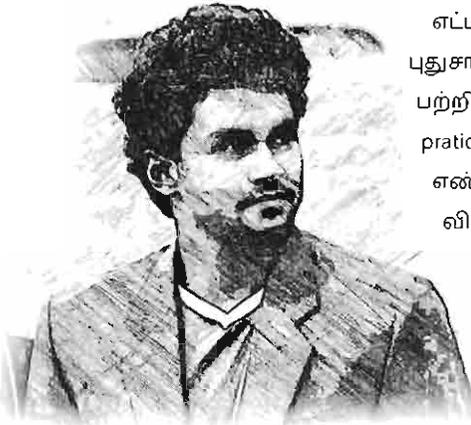
பெடியள கெடுக்கதில நாமனும் பெரிய பங்காற்றியிருக்கம்

Donald Muraly
fb.me/donald.muraly

15.01.2001 இந்து அன்னை மடியில் தவிழ்ந்த முதலாவது நாள். வழமை போல முதலாவது நாள் இனிதாக அமைய இரண்டாம் நாள் காலை 8 மணிக்கு பேரிடி கையில் குருநாதன் சேர் வடிவில் விழுந்தது. காரணத்த சொல்லாம கையில் அடிச்சட்டு (தப்பாக நினைக்க வேண்டாம்) வகுப்பால் கலைச்சடும் அந்த மனுசன். அடுத்த கிழமை காரணத்தைச் சொல்லிச்ச, என்னெண்டா அந்தாளிட வீட்டுக்கு நாள் போற ரியூசன்காரன் குப்பை கொட்டுறானாம் எண்டு! மத்த பெடியளுக்கு intervalக்கு பிறகு தான் அலுப்பு தட்டும் ஆனா நமக்கு சனியன் விடியக்காத்தாலயே பிடிச்சடும். இரண்டுவருடமா சனியன் கதிரையை போட்டுட்டு.

ஒருக்கா இங்கிலீஸ்க்கு 35. ஒரு பத்தக் கூட்டி ஒக்ரிமி (Optimi) எடுப்பம் எண்டு போனா, 5ஐ கழிச்ச 30 ஆக்கீட்டார்.

பெடியள கெடுத்ததில் திவா,செல்லா,பறவை,டிலான் ஓட நாமனும் பெரிய பங்காற்றியிருக்கம். 7ஆம் ஆண்டில ஒருத்தன் அப்பாட்ட காசடிச்சட்டு வருவான். பேந்தென்ன நமக்கு கொண்டாட்டம் தான். வகுப்பில் பெச்சி பாக்கு 2 ரூபாக்கு வாங்கி 1 ரூபாக்கு விக்கிறது இப்பிடி பல சம்பவங்கள். இச்சம்பவங்களுக்கு துணை இணைப்பாளர் பிரபல கிரிக்கட் வீரர். பேந்து தலைவர் செல்லா தலைமையில் துர்வார்த்தைப் பிரயோகம் பிரபல்யமாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. செல்லா எழுதின குருதி மனிதன் கதையின் டுமீல் துவக்கு சத்தமும், ஆதவனின் இருபது வயதில் பறக்கும் கதையும் ஏழாம் ஆண்டு பிளாஸ்பாக்.

எட்டாம் ஆண்டு பிரேயர் கோலுக்கு பக்கத்து (L)லப்பில புதுசா வந்த சுகிர்தன் சேர் விஞ்ஞானத்தில காந்தம் பற்றி படிச்சட்டு இருந்தம். அப்பேக்க அவர் செய்த practicalல் “இப்ப பாருங்க காந்தம் ஒட்ட போகுது” எண்டார். ஆனாஒட்டல. எல்லாருமாசேந்து ‘சூ...’ அடிச்ச விட்டம். கைல இருந்த பாளையால கத்தினவன், கத்தாதவன் எண்டு எல்லாருக்கும் பள்ளிகூடம் விட்டும் அரை மணித்தியாலம் சொட் விழுந்தது இப்பவும் மறக்கேலா. பாவம் மனுசன் போகேக்க எல்லாருக்கும் ரொபி லாங்கித்தந்தது.

Late ஆ போட்டுது சேர்!

Sanjeevan Premarajan

Fb.me/sanjeeprem

“வாழிய யாழ் நகர் இந்துக்கல்லூரி வையகம் புகழ்ந்திட என்றும்” எனது வாழ்நாளில் மறக்கமுடியாத உயிர் பாடல். எமது பாடசாலை கல்லூரிக்கீதம். எமது இந்துக்கல்லூரி வாழ் நாளில் எமக்கு தந்தது அளவற்ற நினைவுகள், எண்ணற்ற நண்பர்கள், நிறைய ஆசிரியர்கள். இவர், அவர் என்று குறிப்பிட முடியாத அளவுக்கு அதிகம். அதில் சில நினைவுகளை பகிரவிரும்புகிறேன்.

புலமைப்பரிசில் பரீட்சை சித்தி அடைந்து எப்படியாலது நம் இந்துக்கல்லூரிக்கு செல்ல வேண்டும் என்ற ஆசை நிறைவேறியதும், நான் அங்கு சென்ற முதல் நாள் 68 வகுப்பில் தனிமையை உணர்ந்தேன். ஒரு வாரம் கடந்த நிலையில் எனது இருக்கைக்கு அருகில் இருந்த றொசாந்தன், இரோசன் முதலில் நல்ல நண்பர்கள் ஆனார்கள். இவர்களுடன் பழகியே ரேடியோ FM இல் பாடல்கள் கேட்பது, அதனுடைய இசையமைப்பாளர் பாடலாசிரியர், பாடகர்கள் என்று என்னுள் இசைக்கு வித்திடப்பட்டது. அதிலும் நானும், றொசாந்தனும் ஏ.ஆர். ரகுமானைப் புகழ்ந்து பேசும் போது இரோஷன் என்ன செய்றது என்று தெரியாமல் தனிய நின்று ஹாரிஸ்ஜெயராஜை ஏட்டிக்குப்போட்டியாக கதைப்பான். இரோஷன் இப்பவும் இப்பிடி செல்லச் சண்டை பிடிப்பதும் இசையை பற்றி கதைப்பதும் வழமை.

அதன்பின் 8ஆம் வகுப்பில் சுகாதார பாடத்தில் செம்மறி இல்ல “செம்மறி” என்று பேச்சு வாங்கினது ஞாபகம். பின் சாதாரண தரத்தில் maths சபாநாயகம் sir எமது வகுப்பாசிரியராக வந்தார். அனேகமாக அவரது பாடம் இடைவேளையின் பின் நடைபெறும். அவர் பாடத்தில் வீட்டுவேலை try பண்ணி, கணக்குகள் செய்யாததிற்கு “மாடுகள் மாதி திண்டுபோட்டு இப்ப படுத்திருந்து அரைச்ச கொண்டிருக்குத்துகள்” என்று அகிறிணையில் பேசுவார். அவரிடம் அப்பிடி பேச்சு வாங்காட்டி வினோஜ், என்போன்றோர்க்கு அந்தநாள் முடியாதமாதிரி ஒரு பீலிங்கு.

எல்லாவற்றிக்கும் கடைசியாக, உயர்தரத்தில் படிக்கும் போது அங்கேயும் Physics சபா

நாயகம் sir வகுப்பாசிரியராக வந்தார். அப்போது தான் ஒன்று தோன்றிச்சு எனக்கும் இந்த பெயருக்கும் ஏதோ கண்டம் இருக்கெண்டு. அவருடைய பாடம் எமக்கு காலை 8.30க்கே ஆரம்பித்து விடும், ஆனால் நானும் பெரும்பாலான நண்பர்களும் கல்லூரிக்கு செல்வதோ 9 மணிக்கு பிறகு. அப்பிடி செல்லும் போது sir க்கு ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு காரணத்தை சொல்லுவேன். இப்பிடியே கொஞ்ச நாட்கள் கழிய, குறிப்பிட்ட ஒருநாள் கல்லூரிக்கு lateஆ செல்லும் போது sir கேட்டார் ஏன் late என்று அதுக்கு எனக்கு சொல்லி சொல்லி என்ன காரணம் சொல்லுவதென்று தெரியாமல் lateஆ போட்டு sir என்று என்னையறியாமல் கூறினேன். அந்த நேரத்தில் அதைக்கேட்டு சுற்றிநின்ற நண்பர்கள் என்னை ஜோக்கடித்து கலாய்த்தனர். அதை இப்போது கூட என்னை அதைச் சொல்லி கலாய்ப்பது என தொடருகிறது.

சேர் கிரவுண்டுக்கும் போவோம்....

Inthusan Inthu

Fb.me/inthusan.inthu

எனது வாழ்க்கையில் மறக்கமுடியாது துளிர்ந்துக்கொண்டிருக்கும் நினைவு யாழ் இந்து அன்னையில் தவழ்ந்த பள்ளிப்பருவம். என் வாழ்வின் பொற்காலங்களாக நான் பட்டியலிடுவதும் 2001 - 2009 வரை இந்துக்கல்லூரியில் கல்விகற்ற காலமே.

நான் ஐந்தாம் வகுப்பு படிக்கும்போது எனது அண்ணா யாழ் இந்துக் கல்லூரியில் படித்துக்கொண்டிருந்தான். அவன் கல்லூரியின் பெருமைகளை சொல்லும்போது நானும் அதே கல்லூரிக்கு செல்லவேண்டும் என்ற வெறி ஏற்பட்டது. அந்த காலமும் கனிந்து வர ஐந்தாம் தர புலமைப்பரிசிலில் சித்தியடைந்து யாழ் இந்துக்கல்லூரி சென்றேன். புகழ் படைத்த பாடசாலைக்கு செல்லும் போது நான் பெற்ற மகிழ்ச்சிக்கு அளவே இல்லை.

புதுப்புது முகங்கள் கூடவிருக்க 6E வகுப்பில் குருநாதன் சேரின் செல்ல அடிகளோடு ஆரம்பித்த பயணம் இனிமையான நினைவுகளோடு நீண்டது. புதுப்புது நண்பர்களை தந்தது. அன்பான ஆசிரியர்களின் அரவணைப்பை தந்தது. சுவாரசியமான சம்பவங்களை கொடுத்தது.

எத்தனை பாடங்கள் படித்தாலும் இன்றும் ரூபகம் இருப்பது சுகாதார பாடம்தான். நாளை சுகாதாரப்பாடம் என்றால் எங்கட பெடிப்பிள்ளைகள் பாடப்புத்தகம் கொண்டுவரமாட்டாங்கள். துடுப்பாட்ட மட்டையும் பந்தும் தான் கொண்டு வருவாங்கள். ஆசிரியர் வந்ததும் எல்லாரும் சேர்ந்து 'சேர் கிரவுண்டுக்கு போவம்' என்று சத்தம் போட்டு கத்துவாங்கள். அதுக்கு பிறகென்ன.. சேரும் கரைச்சல் தாங்காம கிரவுண்டுக்கு கூட்டிட்டுப்போவார். அப்படி போய் ஆடிய கிரிக்கெட் ஆட்டங்கள் என்றும் மறக்க முடியாதது. நாங்கள் வகுப்பில் இருந்ததை விட இவ்வாறு கிரவுண்டில் இருந்ததே அதிகம்.

என்னுடைய பள்ளிக்கால ஆசிரியர்களில் மறக்க முடியாதவர் சிவராஜா ஆசிரியர். உயர்தரத்தை ஆரம்பித்தபோது அவர்தான் வகுப்பாசிரியர். அவருடைய ஒவ்வொரு வகுப்பும் நகைச்சுவையாகவும் அதே நேரம் சின்சியராகவும் நடக்கும். அவர் ஒவ்வொரு மாணவரையும் பட்டப்பெயர் சொல்லித்தான் கூப்பிடுவார். 'உப்புக்காற்று' துவாரகன், 'பறவை' பிரதீபன் என கூப்பிட்டுத் தான் வகுப்பே

நடத்துவார்.

அதே போல் அருந்தவபாலன் மிஸ் வகுப்பில் கதைத்துக்கொண்டிருக்கும் மாணவருக்கு எழுதும் சோக்கால் ஏறியும் தருணங்கள் மறக்க முடியாது.

எமது வகுப்பிற்கு பக்கத்திலிருந்த காலியான வகுப்பை கைப்பற்றி அதில் எம் சக மாணவர்களுடன் செய்த அட்டகாசங்கள் அடிபாடுகள் எல்லாமே மறக்க முடியாதவை.

இந்துக்கல்லூரியில் படித்த தருணங்களை இப்படியே சொல்லிக்கொண்டு போகலாம். இன்று நினைத்தாலும் தேனாய் இனிக்கும். மீண்டும் அன்னை மடியில் ஒரு சந்தர்ப்பத்திற்காய் காத்திருக்கிறேன்.

மொனிட்டர் எங்கட நிருசன்

Jeevithan Ambigaibahan

Fb.me/jeevi90

சின்னனில தரம் 5 இல் இருந்து "தி கிரேட்" சிவகுமார் சேர் தான் எங்கட வகுப்பாசிரியர். எப்ப இங்கிலீஸ் எக்சாம் நடந்தாலும் பேப்பர் வாங்கிற டைம்ல சரியா வந்திடுவார். அவர்தான் பேப்பர் வாங்குவார். வாங்கிறவர் வாங்கிட்டு போனால் பரவாயில்லை. பேப்பரில பின்னுக்கு கட்டுரையை பார்ப்பார். அதில கட்டுரை எழுதாமல் குடுக்கிறவங்களுடைய கன்னத்தை அவருடைய ஸ்டைலில் செல்லமா தட்டுவார்.

எவ்வளவு நாளைக்குத்தான் நாமளும் அடிவாங்கிறது. அதனால் வகுப்பு உயர்மட்டக்குழு தவிர ஏனைய அனைவரும் சேர்ந்து ஒரு முடிவு எடுத்தோம். அதாவது இனிமேல் சிவகுமார் சேரிட்ட இங்கிலீஸ் எக்சாளுக்கு கட்டுரை எழுதாததுக்காக அடி வாங்கிறேன்ல என்கு அதுக்குப்பிறகு என்ன செய்திருப்போம்...?

தரம் 5 அல்லது தரம் 7 சரியா ஞாபகம் இல்லை. மொனிட்டர் எங்கட Nirusan. வகுப்பில சேர் இல்லைன்னா பொதுவா எல்லா வகுப்புக்கும் சந்தோசம். ஆனால் எங்கட வகுப்புக்கு மட்டும் கவலை. சேர் இல்லைன்னா இவன் தான் வகுப்பை பார்ப்பான். இவனுக்கு பதிலா சிவகுமார் சேரே வகுப்பெடுத்திருக்கலாம் எண்டிருக்கும். ஏன்னா வகுப்பை அமைதியா வச்சிருக்கிறேன் எண்ட பெயரில பெருசா மூச்சு விட்டாலும் கரும்பலகையில் பெயர் எழுதிடுவான்.

ஒருதடவை கதைச்சா பெயர் எழுதுவான். அடுத்தடுத்த முறை கதைச்சா பெயருக்கு பக்கத்தில் ஸ்டார் போடுவான். ஆனால் எங்கட பெயருக்கு பக்கத்தில் ஸ்டார் போடவே இடம் இல்லாத அளவுக்கு கதைச்சிருப்போம். ஆனாலும் இடமில்லாத காரணத்தால எல்லா ஸ்டாரையும் அழிச்சிட்டு முதல்வ இருந்து ஸ்டார் போடுவான்.

அதையெல்லாம் இப்ப நினைக்க சூரியின் பரோட்டா சாப்பிடுற சீன் ஞாபகத்துக்கு வந்திடுது.

'அட நாயே நான் சொல்றத நீ கேள்'

Thanikan Naren

Fb.me/naren.thanikan

எனக்கு படிப்பித்த ஆசிரியர்களுள் சிலரை எண்ணும் போது சட்டென ஞாபகத்துக்கு வாற
தையும் எப்ப நினைச்சாலும் மறக்காத சில விடயங்களையும் நினைவுகளாக இங்கு பகிர்கின்
றேன்.

- வைரவர் கோவில் காலைப்பிரார்த்தனையும் குணசிங்கம் சேரின் 'லோகா சமஸ்தா
சுகினோ பவந்து'
- சிவானந்தராஜா சேரின் சென்சேர்ட் ஜோக்ஸ்சும் பென் கிரிக்கட்டும்
- சோசல் ஜெயபாலன் சேரின் 'அட நாயே நான் சொல்றத நீ கேள்'
- விஜயேந்திரன் சேரின் வாயில இருந்து வாற 'தான் தூ தீத்தா'
- ஞானதேசிகள் சேரின் 'என்ன படிச்சனாங்க என்ன படிக்கிறம் என்ன படிக்கப்போறம்'
- உமாகரன் சேரின் மீசையை தாண்டி வெளியில வாற விளங்காத வார்த்தைகள்
- சிவகுமார் சேரின் ஹை ஜம்ப அட்டாக்கிங்
- தவகுலசிங்கம் சேரின் ஸ்ராண்ட் அப் ரீச்சிங்
- ஈர பேனாக்கி பேன பெருமாளாக்கி சொல்லுற கெமிஸ்ட்ரி மகேஷ்வரன் சேரின் கதைகள்
- தலைவர் கணேசராசாவின் 'ஓடு நாயே ஓடு, போய் அப்பா அம்மாவ கூட்டிட்டு வா நாயே'
- ஆந்தை பாக்குறதுக்காகவே போன ஆர்ட் லும்
- கொஞ்ச நேர ஏசிக்காக மட்டுமே போன கொம்பியூட்டர் லும்
- பாதியில வீட்ட போறதுக்காகவே உடைச்ச விழுத்தின
ஆச்சி வீட்டு மதில்
- கிளாஸ்ரூம் விட அதிக நேரம் இருந்து அரட்
டையடிக்குற எஸ்ரி அண்ணையோட கன்ரீன்
- எல்லாத்தையும் விட மறக்க முடியாதது
கிளாஸ்ரூம்ல விளையாடுற வன் பம்ப் கிரிக்கெட்.

“இனிமையானவை இவைபோல் ஆயிரம்”

Gobikanthan Sathiaselvan

Fb.me/gobikanthan.sathiaselvan

பேனையடி விளையாட்டு ரொம்ப பேமஸ். 6ம் ஆண்டில் இருந்து A/L படிக்கிறவரை. இதுக்காகவே பேனைய பல விதத்துல நயார் பண்ணி கொண்டிருவானுங்கள்.

- English படிப்பிச்ச அன்ரன் சேர், மனுசன் சிரிச்சுக்கொண்டே தொடையில் நுள்ளைக்க வலிக்கும் பாருங்க. அத சொல்ல வார்த்தைகளே இல்ல.
- Art சிவதாசன் சேர். அவர்ட முகபாவனைக்கு அவர் Dramaவும் சேர்த்து படிப்பிச்சிருக்கலாம்.
- மாலினி மிஸ். தமிழ், சமயம் எங்களுக்கு படிப்பிச்ச பாவப்பட்ட மிஸ். ரொம்ப நல்ல மிஸ்.
- தவகுலசிங்கம் சேர். தங்கமான சேர். கண்டிப்பானவர். உள்ளுக்கு பலாப்பழம் மாதிரி. One of the best.
- கோகுலானந்தன் சேர். கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு... என்ன கொஞ்சம் trouser ஐ கீழ இறக்கி விட்டா நல்லாருக்கும்.
- “தம்பி நீங்க வேணாம், வெளில போங்கோ” வாய்ஸ் மொடியு லேசனோட சொல்லேக்க நல்லாருக்கும் விஜயேந்திரன் சேர்.
- IQ மணி சோதிவிங்கம் சேர் “P for Prism”.
- மியூசிக் பதமநாதன் சேர். நான் பாடுற அழைக்க கண்டு தடியால அடிச்ச கவைச்சவர் சித்திரத்துக்கு அப்பிடி மட்டும் நடக்காடி இன்னிக்கு நான் ஒரு பின்னணிப் பாடகர்.
- வகுப்பு மேசைகளை அலங்கரிக்கும் கதை கவிதை, படம், காதல், நட்பு.
- Prefect Board க்கு ரொம்பவும் பிடிச்ச எங்கட 11F வகுப்பு. அந்த காலத்துலயே சிலர் ரொக்கட் சயன்டிஸ்டஸ்.
- பாடசாலை முடிஞ்சு Hindu Ladies ஆல வீட்டுக்கு போற பயணங்கள் இனிமையானவை.
- இவைபோல் ஆயிரம்.

எந்த ஒரு விஷயத்தையும் Plan பண்ணிப்பண்ணும்

Niroshan Selvarajah
Fb.me/niroshan.selvarajah

பாடசாலை நினைவுகள்

எப்பவும் பொறுமையா கையாளர் ம் ஆண்டு வகுப்பா
சிரியர் விமலநாதன் சேர்.

பாடம் தொடங்கும் போது இன்றைய பொழுது நல்லதா
அமையனும் என்று பிரார்த்திக்க சொல்லுற அருந்த
வபாலன் மிஸ்.

கண்ணாடி மணிக்கவடு எல்லாம் கழட்டி
வச்சிட்டு வேகமா அடிக்கிற மாதிரி வந்து
மெதுவா அடிக்கிற சிவானந்தன் சேர்.

மைக் இல்லாமலே எல்லாருக்கும் கேட்கிற மாதிரி
ஆங்கிலத்தில ஸ்பீச் குடுத்த சிவதாஸன் சேர்.

எந்த ஒரு விஷயத்தையும் எப்பிடி தெளிவா திட்டமிட்டு செய்யணும் என்று சேவைக் கழகத்தால
சொல்லித்தந்த தவகுலசிங்கம் சேர்.

ரொம்ப நட்பா கதைக்கிற விஜேந்திரன் சேர்.

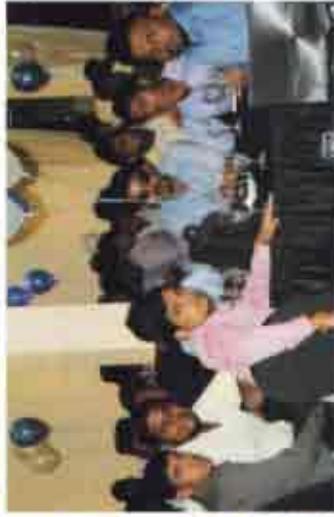
ஒரு நாள் வீவ் போடுறதா இருந்தாலும் குறை நினைக்காதீங்க என்று வகுப்புக்கு வந்து
சொல்லிட்டு போற கடமை கண்ணியம் கட்டுபாட்டின் உச்ச கட்டம் கோகுலானந்தன் சேர்.

அதலிட முரட்டு நண்பர்கள், இரும்பு பேனா சண்டை, A ball விளையாடி கேறல குத்தி
ஓட்டையான பந்துகள், சேர் வராத பாடத்துக்கு யாரவது ஒரு சேர் கூட்டிட்டு கிறவுண்டுக்கு
போன பொழுதுகள் இன்னும் பல...

6 இல் இருந்து 9 வரை படிச்ச வகுப்பு இன்னும் மறக்கல.

Alumni Fiesta 2013
Tilco City Hotel, Jaffna - 14th April 2013

Alumni Fiesta 2014
Mirage Hotel, Colombo - 24th May 2014

இந்துக்கல்லூரியில் கூட miss பண்ணுமது

Tharsikan Thanapalasingam

Fb.me/tramana

6A

1. Navaneetham Venusaran - கெட்ட வார்த்தையே கதைக்காத நல்லவன்.
2. Rubavinoth Karunalingam - simple ஆ சொன்னா நான் பார்த்த மன்மதன்
3. Alagarasan Mahalingam - teachers முன்னாடி இவன் போல ரஜினியால கூட நடிக்க முடியாது
4. Dinesh Sunthar - இவன்ட மண்டேக்க உள்ள hard disk size இன்னும் market இல இல்ல.

(Wikipedia)

5. Senthuran Mahalingam - காசு பணம் துட்டு மணி மணி
6. Sivanathan Abhayan - பிரச்சினைக்கு போகாத அப்பாவி
7. Laxan Sri - அடுத்த முரளியா வந்திருக்கவேண்டியவன்
8. Ram Ji - teachersட்ட காட்டி குடுக்குறதுல கருணா
9. Thinosan - ஆனைக்கோட்டை மைந்தன்
10. Adshayan Kanaganayagam - வளந்து கெட்டவன்.
11. Thiagalingam Srirangha - calendar sponsor
12. Seyone Viji - வெள்ளப்பண்ணி
13. Thana Gobi - முட்டு எண்டு schoolக்கு இவன் வராட்டி ஏன் நாங்க school போனம் எண்டு இருக்கும்! இவன் புகழ் சொல்லிக்கொண்டு போகலாம்.
14. Sayanthan Mahendran - silence
15. Sivan Sntan - சின்ன பிள்ளையளோட ஓடி முதலாவதாக வந்து செல்லத்துரைக்கு பெருமை சேர்க்குறவன்.

16. Sivam Radshan - எனக்கு கிடைச்ச சூர்யா! ஏன் என்று கேக்காம எதுவும் செய்வான்.
17. Thines - தான் exam செய்யாம எவன் bit அடிக்கிறான் என்று பாக்குறது தான் வேலை.
18. Sanchayan Varatharajamoorthy - பன்னிப்பயல் 7ம் ஆண்டில் 80ரூபாக்கு என்னட்ட TV game வாங்கிட்டு காசு தராமல் ஏமாத்தினவன்.
19. Manoshan Vamathevan - நம்ம 4students group ஓட sponsor
20. Tharsikan Thanapalasingham - பெருசா சொல்ல ஒன்னுயில்ல
21. Tharshanth Ambikainathen - silent man
22. Kisokumar - நம்ம class srivatsan
23. Loganathan Gobinath - நம்ம காலத்தில் வாழ்ந்த அப்பர் சுவாமிகள்.
24. Niroshan Selvarajah- துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத் துப்பாய தூவும் மழை இதுக்கேற்ப canteenல என்ன வாங்கினாலும் முதல்ல அத சுத்தி துப்புலான். ஏன்னா மற்றவன் கேப்பானு.
25. Thanujan -silence
26. Lajinthan - scientists
27. Saran Regins - எப்ப பார்த்தாலும் டயூரதாஸ் ஓட ஒரு மூலையில் நிண்டு தங்கட ஊர் பெருமையள தாங்களே பீத்திக்கொள்ளுறவன்.
28. Mayurathaas - பிஞ்சுல பழுத்து கொட்டை போட்டது
29. CM - drawing இல அடிச்சுக்க ஆக்களே இல்ல
30. Kiru Jaso - நம்மளால கெட்டு போனவன்
31. Remintan - அப்பரின் சீடர்களில் ஒருவன்.
32. Gowtham Ganesh - mixture ஆல classல famous ஆனவன்
33. Thevakumar Thanesh - prayer க்கு வராம வெளிய நிண்டு எங்களுக்கு கடுப்ப கிளப்புறவன்
34. Jasanth - Hindu college bruce lee
35. I Nirojan,
36. Nirujan Kugananthan
37. Anojan

38. Kopikkanna Rasalingam - இந்த 4 பேரும் அப்பரின் சீடர்கள் வலது இடதுகைகள். Schoolக்கு வாரதும் வெளிய போறதும் தெரியா!

படிச்சவங்க 200+ பேரும் வாழ்க்கைல மறக்க முடியாதவங்கதான். அதுல சிலர்...

1. Muhunthan Naguleswaran - Silent ஆக இருந்து புளியம் கொம்பை பிடிச்சவன் but அது மரத்தோடு வந்திட்டு
2. Sugirthan Ramanathan - Address இல்லாம இருந்தவன் இப்ப எல்லாரும் இவன் பார்த்து வாய் பிளக்குறாங்க
3. Jeevan Nava - சித்தப்பாட்ட கடைல ஆட்டைய போட்டு நமக்கு everyday party வைக்குற நல்லவன்
4. Ram Raman - 11c தான் என்ற எதிரி எண்டு சொல்லி famous ஆனவன்
5. Don Athi - மூக்கு உடைக்குறதுல specialist
6. Amalan Kathirkamasothy - Ground இல இவனுக்கு தெரியாம ஒண்டுமே நடக்கா
7. Thanikan Naren - D class all rounder
8. Seliyan Thiruselvanathan, Seiyan & Thujeevan Manickam - B class king Makers
9. Praghosh Pk Ganeshalingam - குண்டு எறியுறதுல specialist

சியேர்ஸ் ராசா உங்களுக்கு விளங்கீட்டுது

Mk Vimalan

Fb.me/vimalan0001

எனக்கு படிப்பித்த ஆசிரியர்களுள் சிலரை எண்ணும் போது சட்டென ஞாபகத்துக்கு வாறதையும் எப்ப நினைச்சாலும் மறக்காத சில விடயங்களையும் நினைவுகளாக இங்கு பகிர்கின்றேன்.

இந்து அன்னை வாழ்வில் மறக்கமுடியாத சில நினைவுகள்...

தரம் ஆறில் வன்னிப் பெருநிலப் பரப்பிலிருந்து இந்து அன்னையிடம் வந்தவன்தான் நான். முதல் நாள் மின்சாரத்தின் தந்தை நந்தனிடம் என்னை வகுப்பில் விடும் பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டது. நந்தன் இதுதான் வகுப்பு எண்டுட்டு போய்ட்டார்.... தயங்கியபடி உள்ள நுழைய வகுப்பெடுத்துக்கொண்டிருந்த மனுஷன் இங்கிலீஷ் சிவதாசன் சேர்... இண்டைக்கு வரைக்கும் அவர்ட பம்பலான வகுப்புக்கள மறக்க முடியாது..

- தரம் ஆறில் எங்கட வகுப்பில் "கேமா" எண்ட வார்த்தைய தடை செய்து வச்சிருந்த சித்திர பாட சேர் சற்சொருபன்.

- அப்புறமா தரம் ஏழுல இருந்து ஒன்பது வரைக்கும் "அட நாயே நான் சொல்றத நீ கேளு" எண்டு கட்டிப் போட்டிருந்த சோசியல் ஜெயபாலன் சேர்.

- பத்தாம் ஆண்டில இங்கிலீஷ் புத்தகம் கொண்டு போகாட்டி நிலத்தில சப்பாணம் கொட்டி இருக்க வைக்கிற ஜசிந்தா மிஸ்.

- காதைப் பிடிச்ச நுள்ளி வகுப்பெடுத்த சுகுணா மிஸ்.

- காலங்காலமா பள்ளிக்கூடத்திண்ட சாப் பாட்டு departmentக்கு பொறுப்பா இருக்கிற செல்லத்துரை மிஸ்.

- அப்புறமா உயர்தரம் படிக்கும் போது பௌதிகவியல் படிப்பிதத ரஸீந்திரன் சேர். மனுஷன் நித்திரை கொள்ளுற நேரம் பார்த்து சியேர்ஸ் ராசா உங்களுக்கு விளங்கிட்டு எண்டும்போது அந்த நிலமைய சொல்ல வார்த்தையே இருக்காது
- பள்ளிக்ஸ்டத்தில் சண்டியனா வலம் வர்ற ஜெயரட்னராஜா சேர் . A ball வினையாடி மனிசனுடட எத்தினையோ பந்துகள் பறி கொடுத்திருப்போம்.
- அப்புறம் பள்ளிக்ஸ்டத்திண்ட அத்தன கட்டிடத்தின் கூரையிலும் ஏன் கால்களை பதித்து பெருமைப்பட்டது.
- மதில் பாயிறத பிடிக்க நாதன் அண்ணன் மதிலுக்க பதுங்கி இருக்க வாசலால வீட்ட போறது

இப்படி ஏகப்பட்ட இனிமையான நினைவுகளை என்னுள்ளே தேக்கி வைத்த என் கல்லூரி இதை விட உண்மையான பல நட்புக்களை எனக்குத் தந்தது.

என் கல்லூரியில் முதல் கால்வைத்த போது "வாட் இஸ் யுவர் நேம்" என்று கேட்டு வரவேற்ற என் நண்பன் தணிகனுக்கு இந்த நேரத்தில் ஒரு சின்ன நன்றி.

அப்புறம் இத விட நண்பனுக்காக உயிரைக் கொடுக்க சடிய நட்புக்கள் திரோஜன், அரி, பொதிகை, ரகு, ரவி.கிரி, சுஜி இவங்கள் தந்ததும் என் கல்லூரிதான்.

மணிரத்தினம் படம் மனசில ஓடுது

Sriram Thiravivanathan

Fb.me/sriram.thiravivanathan

மறக்க முடியாத நினைவுகள் அண்ணமார் பகிர சொன்னாப் பிறகு நம்மட பள்ளிக்காலத்து நினைவுகள் ஒருக்கா மீட்டி பார்ப்பம் என்று வெளிக்கிட்டு 2 நாளாச்சு, பட் இன்னும் முடியல. அந்த நாட்கள் ஒவ்வொண்டும் அப்படியே மணிரத்தினம் படம் மாதிரி ஓடிக்கொண்டிருக்கு மனசில. மறந்த நாட்கள் என்று எதுவுமே இருக்க வாய்ப்பில்ல ஏனெண்டா அங்க அப்புடி வாழ்ந்தோம். எத எழுதுறதெண்டு ஒரே குழப்பமா இருக்கு. 50 நாம கொஞ்சத்த எழுதிட்டு நம்ம கூடவே எப்பவும் இருந்தவங்கள் இழுத்து விடுவம். மிஸ் பண்ணதுகள் அவனுங்கள் பார்த்துக்கட்டும்.

என்ற பதிவ 3 காலப்பகுதியா பிரிச்சுப் போடுறன், 6-9, O/L, A/L.

இங்கிலிஸ் மீடியம் பெர்ஸ்ட் பட்ஜ் என்று 6ம் ஆண்டுக்கு போயாச்சு. அந்த முதல் 3 வருசத்தில நடந்த சிலத சொல்லுறன்.

அப்ப பள்ளிக் கூடத்தில ஓங்காரமூர்த்தி சேர் இருந்த காலம், ப்றீ பீரியட் கிறவுண்டுக்கு வகுப்ப கூட்டிற்று போற பொறுப்பு. மிஸன் பெயிலியர் ஆகி அடி வாங்கி வகுப்புக்கு போனா பெடியள் கவலப்படுவானுங்கள். நான் அடிவாங்கினத்துக்கு இல்ல, இண்டைக்கு கிறவுண்டுக்கு போகேலயே என்று. ஏனெண்டா ரியூசன்ல பக்கத்து வகுப்புகாரனோட விலாசமா கதைக்கேலா இண்டைக்கு எத்தின பாடம் கிறவுண்டுக்கு போனதெண்டு. அப்புடி கிறவுண்டுக்கு போனா அங்க பெண்டுகள் சீரிஸ் தொடங்கிடும். அப்ப இருந்த 5S சிஸ்டம் இதுக்கு தான் பிரியோசனப்பட்டிச்சு.

சண்முகலிங்கம் சேர்ட சோசலிஸத்தால வகுப்பில டாப் ஓடர்ல ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொருத்தர் மொனிறர்ர வேற. பொறுப்புகள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டிருக்கும்.

அப்புறம் எக்சாம் முடிஞ்சு பேப்பர் எல்லாம் பார்த்தா பிறகு டோட்டலாப் பார்த்தா 10,15 மார்க்ஸ் காணாமல் இருக்கும். பிறகு செக்கன்ட் ரவுண்டு போறது, ஒவ்வொரு பாடத்திலயும் ஒண்டு ரெண்டு மார்க்ஸ் கூட்ட இறங்கி வேலசெய்யுறது.

அப்புறம் இன்ரேவலுக்கு வினையாடுற ஓடிப்பிடிச்சு. ஒரு 3 அல்லது 4 பேர் ஓட, வகுப்பே திரத்தும்.

8ம் ஆண்டில தொடங்கின ப்ளக் கோப்புறா டீம். புது கொஸ்டல் கட்டிடத்துக்க பிறி பிரியட்டுக்கு டீம் மெம்பேர்ஸ் எல்லாம் போய் கசமுசா கதையள கதைக்கிறது. 3sa, globalகா இன்னும் கனக்க.

அப்புறம் சிவகுமார் சேர்ட வேண்டின அடியள். அடி தாங்காமலே கன பெடியள் தமிழ் மீடியத்துக்கு மாறின சம்பவங்களும் உண்டு, சேர்ட ஒவ்வொரு அடியளும் ஒவ்வொரு ரகம். மோதிரத்த உள் பக்கமா சுத்தி விட்டுட்டு அடி, நடராஜா கொம்பாசால அடி, கட்ட பெடியள எழுப்பி விட்டுட்டு அடி, உயரமான பெடியள இருத்திட்டு அடி. சேர் தடி பாவிச்சதில்ல. பட் ஒருநாள் ரியுசன்ல மற்றுக்கு கூடமார்க்ஸ் பெட்ட ஒருத்தி எடுத்துட்டாள் அதால கடுப்பாகி அவ்ளோ பேரையும் பள்ளிகூடத்துக்கு கூட்டிட்டு போய் நடத்தின திருவிழா இருக்கே. நாதன் அண்ணா ஒரு இருபது முப்பது தடி ஓட வர இது காணாது இன்னும் கொண்டுவாங்கோ என்று சொல்லி வாங்கி செஞ்சவர், நல்லா செஞ்சவர். நான் எடுத்து 45 மார்க்சுக்கு எண்ணி 55 அடி முதுகில. சேர் இடையில ரி பிறேக் எடுத்து செஞ்சவர் அந்த கைங்கரியத்த. ஒரு கிழமையா நிமிர்ந்து படுக்கல, வீட்டில சேர்டு கழட்டுறேல விழுப்புண் தெரிஞ்சிடும் என்று.

அப்புறம் 10ம் ஆண்டில சிவகுமார் சேர் கொழும்புக்கு போனபிறகு தான் எங்களுக்கு புது தெம்பு வந்திச்சு. எக்ஸ்ரா கரிக்குலர் அக்ஷிக்ரீஸ்ல இறங்கினம். இன்ரறக்ட் கிளப், ரெட்குறோஸ், கிரிக்கட், பாஸ்கற் போல், அத்திலற்றிக்ஸ் எல்லாம்... ஏதோ ஒரு நொட்டைக் கார ணத்தோடவகுப்ப துணிவா கட் பண்ணக் கூடியதா போச்சு. அப்புடியே அண்ணாமார் அறிமு கங்கள் கிடைச்சது. பிறகென்ன அவங்கள் செய்தமாரி எல்லாம் செய்யணும் என்று ஆங்கில இலக்கிய செமினாரும் செய்தம். அதே காரணங்களுக்காக!!!

அப்புறம் தங்கவேல் சேர், மற்றவனுக்கெல்லாம் O/L ல தமிழ் படிப்பிச்சவர் எனக்கு மட்டும் உறுப்பெழுத்து. அவர் சொன்ன "பிறான்ட் இங் பென்" வாங்கி எழுதினனான். என்னைக் கொப்பி காட்ட சேர் கூப்பிட்டா பெடியளுக்கு சந்தோசம், அதுக்கு பிறகு வகுப்பு நடக்காது. எனக்கு பெசல் வகுப்பு. கதிரைய கொண்டு போய் அவர்ட மேசைக்கு கிட்ட போட்டிட்டு இருந்து எழுதணும். அவருக்கு திருப்தி ஆகும் வரைக்கும் திரும்பத்திரும்ப எழுதணும். இடைக்கிட கவனிப்பு வேற. பெர்ஸ்ட் டேமில படிச்ச பாடத்துக்கு தேட் டேம் வரையும் ஒரே ஆன்சர திருப்பத் திருப்ப எழுதினான் எண்டா பாருங்க.

அப்புடியே A/L க்கு வந்தா கோகுலானத்தன் சேர்ட வகுப்பு. சேர் ஒவ்வொரு நாளும் எங்களுக்கு அளவா ஒவ்வொரு தொப்பி கொண்டு வருவார். தனக்கு லீவு எடுத்தா நிம்மதியே இல்ல என்றுவார். அந்தளவுக்கு ஒரு சம்பவம் செய்தம். சேர் ஒரு நாள் லீவு, அண்டைக்கு பள்ளிகூடத்தில ஒரு bio செமினார் நடந்திச்சு. யாழ் மாவட்ட பாடசாலைகள் எல்லாத்தில இருந்தும் பிள்ளைகள் வந்திச்சு. தேவை நிமிர்ந்தம் நாங்கள் 3 பேரும் போய்ட்டம். அதுக்க போய் பண்ணின அலப்பறையால மாகாணக் கல்வி அலுவலகத்தால பிரின்சிக்கும், கிளாஸ் ரீச்சருக்கும் இன்குவரி.

அடுத்தது ரவி சேர். சேர்ட இங்கிலிஸ், கதையள், படிப்பிப்பு எல்லாமே வேற லெவல் தான். ஆரம்பத்தில் எல்லாம் நல்லாதான் போச்சு சேருக்கு ரீ மற்றும் இதர பொருட்கள் வாங்கிறது நான் தான். அதால நம்மளுக்கும் சான்ஸ் ஒபிசியலாவே கிடைச்சிச்சு. அப்புறம் போக போக தலைகீழா போச்சு. இனி மேல் இப்புடி செய்ய மாட்டம் அப்புடிச்செய்யமாட்டம் எண்டு ஒரு 10 கடிதமாவது எழுதி இருப்பம்.

ஒரு நாள் வகுப்ப விட்டு கலைச்சிட்டார், கடிதம் எழுதி கிளாஸ் ரீச்சர், பிரிண்ட்சிட்ட சையின் வாங்கினாதான் உள்ள விடுவன் எண்டிட்டார். நேரா போய் S.T அண்ணாட கன்ரீன்ல டு குடிச்சுக்கொண்டு என்ன எழுதுவம் எண்டு பிளான் பண்ணிட்டு இருந்தா அங்க வந்துட்டார். ஒளிச்சு நிண்டு எங்கடகதைய கேட்டிட்டு அடி அடி எண்டு அடிச்சு போட்டு வகுப்புக்கு எடுத்துட்டார். அதுக்கு பிறகு கடிதம் கேக்குறதே இல்லை.

அந்த செமினார் போனத கண்டு பிடிச்சது அவர் தான். அங்க வந்து 3 prefect ஐ கூப்பிடுறன் எண்டு கூட்டிற்று போய் வகுப்பில சுவரோட சாத்தி வச்சு கொலர பிடிச்சொண்டு பேசின பேச்சு ஒரு teacherஆல studentக்கு பேசக்கூடிய மக்கிம்.

நான் இதோட நிப்பாட்டுறன். ரொம்ப லெந்தியா போச்சு..

யாழ் இந்துவில் தரம் ஒன்பதில் கால்பதித்த என்னை...

Jeya Ganeshan
Fb.me/gjeyaganeshan

யாழ் இந்துவில் தரம் ஒன்பதில் கால்பதித்த என்னை

சற்குணராஜா ஆசிரியரின், நாங்கள் என்ன படிக்க போகின்றோம்... பாஞ்சாலி சபதம் படிக்கப்போகின்றோம் என்கின்ற தமிழ்த்தனிநடையும்

தவராஜா ஆசிரியர் முதலிரவு அனுபவங்களை விளங்கப்படுத்தி BODMAS விளங்கப்படுத்தியதும்

கௌரி ஆசிரியையினது விஞ்ஞானமும்

லக்ஸ்மன் vs சாரங்கனின் கஸ்தூரிபாய் விவாதங்களும்

தரம் 10,11E இல்

சபாநாயகம் ஆசிரியரின் Systematic உம்

மனோரஞ்சினி ஆசிரியை கோபம் வரும் போதெல்லாம் என்னையும் சிவமைந்தன், பாலசயந்தனை தாக்குதும்

A/L இல்

சோதிலிங்கம் ஆசிரியரின் குருவி சுட்ட கதையும் (Double meaning)

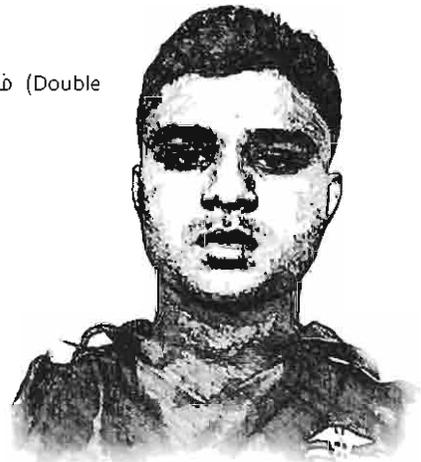
பாடம் கட்ட பண்ணி JPL விளையாடுவதும்

பொஸ்ஸா vs நிலா(ஆ)ந் சண்டையும்

துசிபன், கோகுலன் காதலும்

மறக்கமுடியாதவை....

அந்த ஒரு நாள் நானும் எனது 13E வகுப்பு

• நண்பர்களும் (JPL Stars) ஆங்கில பாட ஆசிரியர் படிப்பிக்கும் போது பின்பக்க கதவால் வெளியேறி எமது JPL கிரிக்கட்டில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்தோம். நாம் வகுப்பில் இல்லை என்ற தகவல் அதிபரினது காதுக்கு எட்ட மைதானத்தின் ஒருபுறமிருந்து அதிபரும் மறுபுறமாக சுரேந்திரா அம்மணியும் JPL மைதானத்தை முற்றுகையிட்டனர். நானும் Anantharajah Jathu Varanம் யாரை உச்சித் தப்பலாம் என்று யோசித்து விட்டு சுரேந்திரா மடம் மீது இருந்த மரியாதையால் அதிபர் வந்த பக்கத்தால் வேகமாக ஓடி நூலகத்திற்கு சென்றுவிட்டோம்.

ஆனால் ஏனையவர்கள் அகப்பட்டுவிட்டனர்.

எம்மீது இருந்த பாசத்தால் எம்மையும் காட்டிக்கொடுத்து நூலகத்திற்கு வந்து எம்மை அழைத்து சென்றார் Senthugan Selvaranjan.

உடனே எமது வகுப்பிற்கு தண்டனைக்காக எம்மை அழைத்து சென்றார் அதிபர்.

அவ்வேளையில் எமது அதிஷ்டமாக எமது வகுப்பாசிரியர் சோதிலிங்கம் ஆசிரியரும் வகுப்பிற்கு வந்து சேர்ந்தார். அவர் சிந்துகளை அழைத்து கரும்பலகையில் உள்ள ஆங்கில வினாவை வாசிக்குமாறு கூறினார்.

சிந்துகளும் வாசிக்க ஆரம்பித்தான்.

அச்சமயத்தில் எமது அதிபர் மெதுமெதுவாக வகுப்பறையின் பின்வாசல் வழியாக பின்வாங்கினார். அவருக்கு சிந்துகளை ஆங்கிலம் விளங்கவில்லை போல... ஏற்படவிருந்த பெரிய தண்டனையிலிருந்து தப்பினோம்.

நீங்க யார் எண்டே தெரியாது? யாரு நீங்க?

Siva Shanthan

fb.me/profile.php?id=100004502371180

எனது இந்துக் கல்லூரி வாழ்நாளில் சில மறக்க முடியாத சம்பவங்களை 125 ஆண்டு பூர்த்தியை முன்னிட்டு பகிரலாம் என நினைக்கிறேன். க.பொ.த. உயர் தரத்தில் நடந்த சில சுவாரசியமான விடயங்களை பகிரலாம் என நினைக்கின்றேன்.

தலைமுறை தலைமுறைகளாக யாழ்-இந்துக் கல்லூரியில் பின்பற்றப்படும் பாரம்பரியங்கள் ஏராளம். அதில் ஒன்றுதான் பின்பக்க மதில் ஏறி பாய்ந்து ஓடுதல் அந்த பாரம்பரியத்தை பேணி காக்க 12E மாணவர்களாகிய நிஷாந்தன், கஜேந்திரன் சிவலக்ஷ்சன், வாஹ்சன், தர்ஷன், யதுர்சன், விசாகன், சங்கீத், பகீரதன், ஆர்த்திகன் போன்றோர் கூடுதலாக தம்மை அர்ப்பணித்து மதில்

பாய்ந்து ஓடுவதை வழக்கமாக கொண்டவர்கள், காலை 10 மணிக்கு சோதிலிங்கம் சேர்ட் பாடம் முடிச்ச பிறகு நாங்கள் பெரும்பாலும் ஓடுவது வழமை. இப்படி பல முறை வெற்றிகரமாக ஓடி பிடிபடாமல் தப்பித்த நாட்கள் எண்ணில் அடங்காதவை. இவ்வாறு நாட்கள் பல ஓடின.

2011 மே மாதம் அளவில் நிஷாந்தன், சிவலக்ஷ்சன், கஜேந்திரன், ஆர்த்திகன், சங்கீத், யதுர்சன், விசாகன், ரஜீ, ரஜீத் தம்பி (றுப்பர்ட் தம்பி) போன்றோர் வெற்றிகரமாக மதில் பாய்ந்து ஓடி எனது வீட்டுக்கு வந்தவுடன் கஜேந்திரன், சங்கீத், சிவலக்ஷ்சன் ஆகிய மூவரும் உடனடியே தங்களுடைய வீட்டுக்கு சென்று விட்டனர். மிகுதிப்பேர் சைக்கிள் எல்லாம் எடுத்து வீட்டோடு ஆயத்தம் ஆன போது "பல நாள் கள்ளன் ஒரு நாள் பிடிபடுவான்" என்றவாறு எனது வீட்டு வாசலில் கணேஷ் (principal) வந்து நின்றார். அப்போது கலீஸ் உம் விசாகனும் எனது வீட்டில் இருந்து சற்று தொலைவில் இருந்த central bankக்கு கிட்ட சென்றுவிட்டார்கள். அவர்களை கலைத்துப் பிடித்த கணேஷ், நீங்கள் எங்க போறீங்க என்று கேக்க ஜீன்ஸ் பொக்கட்டுக்கால tie தெரிய நிண்ட விசாகன் சைக்கிள்ல நிண்டவாரே நீங்க யார் எண்டே தெரியாது ஏன் எங்கள் பத்தி கேக்குறீங்க என்று கணேஷைப் பாத்து கேக்க, கணேஷ் என்னத் தெரியாதா? என்று சொல்லி சொல்லி அதில் வைச்ச விசாகனுக்கும் கலீஸ்க்கும் அடிக்க, அத பார்த்த central bank security guard நீங்க யார் எண்டும் ஏன் அவங்களை போட்டு அடிக்கிறீங்க எண்டும் கேக்க,

அதுக்கு கணேஷ் நான் தான் இவங்கட school principal எண்டும் இவங்கள் மதில் பாஞ்ச இடைல ஓடுறாங்கள் அத விட என்னை யார் எண்டே தெரியல் எண்டுறாங்கள் அதான் அடிக்கிறன் எண்டார். அத கேட்டு central bank security விழுந்து விழுந்து சிரிச்சதும் பிறகு கணேஷ் விசாகன் பார்த்து உண்ட கொப்பிய எடு கொப்பிய காட்டு எண்டு சொல்ல விசாகன் copy ய காட்ட விசாகன் 13E Bio Jaffna Hindu College எண்டு வடிவா எழுதி இருந்திச்சு. கணேஷ் உடன் அவங்க ரெண்டு பேரையும் பிடிச்சு கொண்டு எங்கட வீட்டுக்கு வந்தார். உடன் எல்லொரும் திக்கு எது திசை எது என தெரியாம ஓடினம். முதலாவதாக ஆர்த்திகள் எங்கட வீட்டு வாசல்ப்படி மூலையில ஒளிசூசிருக்கேக்க பிடிபட்டான். ரெண்டவாதாக மோட்டர் எங்கட வீட்டு கராஜூல கையில ரெண்டு copy ஓட பிடிபட்டான்.

தொடர்ந்தும் கணேஷின் எகது வேட்டை தொடர்ந்தது. வீட்டுக்குள் அதிரடியாக நுழைந்த கணேஷ் ஹால்ல வைச்ச தர்சன பிடிச்சார். பிறகு வீட்டு பின்பக்க வளவுக்குள் நுழைந்த கணேஷ் ரஜீயையும் பிடிச்சார். ஆனால், நானும் rubberட தம்பியும் ஓடிட்டம். நான் எங்கட வீட்டு பின்பக்க மதில் பாஞ்ச கணேஷிட்ட இருந்து தப்பி ஓடி school க்கு வந்திட்டன். rubber ட தம்பிக்கு கால் ஏலாது. அவன் ஓட ஏலாது எண்டு வீட்டுக்கு பின்னுக்கு இருந்த bathroomக்குள்ள போய் கதவ பூட்டிட்டு இருந்து ஒரு மாதிரி தப்பிட்டான். அப்புறம் கணேஷ் எங்கட வீட்ட விட்ட சைக்கிள் எல்லாத்தையும் செல்வகுமார் sir மூலம் எடுத்துக்கொண்டு பிடிபட்ட பெடியங்ககளையும் சட்டிக்கொண்டு school வந்திட்டார். இதோட எங்கடயும் கணேஷின்டயும் கள்ளன் போலீஸ் விளையாட்டு முடிஞ்சது. அப்புறம் school க்கு வந்த நான் இருட்டு உடன் உயிரியல் 10 ம் பாடம் படிச்சு கொண்டு இருந்தன். Bio பாடம் முடிய நாங்க சுமமா வெளிய வந்து பாக்க, கணேஷ் பிடிபட்ட ஆட்களை வைரவர் கோவிலுக்கு முன்னாடி வைச்சு sir மாருக்கு இவங்களுக்கு என்னை தெரியாதாம் எண்டு சொல்லி சொல்லி அடிச்சு கொண்டு இருந்தார். அதோட அந்த chapter முடிஞ்சது எண்டு பாத்தா. அடுத்த நாள் morning கொமன் meeting ல இந்த கதை எல்லாம் publicல சொல்லி வதைச்சார். அதை விட இந்த கதை பரவலாக parents meeting யும் பேசப்பட்டதாக அறிந்தேன். இந்த அனுபவங்களை என் யாழ் இந்துக் கல்லூரி வாழ்நாளில் மறக்கவே முடியாது

“எவ்விடம் ஏகினும் எத்துயர் நேரினும் எம் அன்னை நின்னலம் மறவோம்”

கொலர தூக்கி கெத்தா சொல்லுவன் நான் இந்துவின் மைந்தன்

Kirush Shoban
Fb.me/kirushoban

தனிமை வாட்டிக்கொண்டிருந்த ஈரமான இரவுப்பொழுதில் பல நினைவுகளோடு மனக் கதவைத் தட்டி தூக்கத்தை மறக்கடிக்கச் செய்கிறது என் பள்ளிக்கால நினைவுகள்..!

மனத்திரையில் சிறகடிக்கும் சில நினைவுகளோடு தூக்கம் விட்டு சில நிமிடங்கள்..

அண்ணாமார், தம்பிமார்கள் பகிர்ந்துகொண்ட கல்லூரிக்கால நினைவுகளைப் பார்த்து ரசித்து கண்டு வியந்தாயிற்று. இவ்வளவு செய்திருக்கிறார்களா, அவர்களோடு நான் எம்மாத்திரம்!

பள்ளிக்கால ஞாபகங்களை மீட்டிப்பார்க்கும் போது மனதுக்குள் ஒரு வித்தியாசமான உணர்வு..

அது சிலநேரம் சிரிப்பைத் தரும், சில சமயம் அழுகையையும் தரும். ஆனா அந்த நினைவுகள் எண்டைக்கும் நம் மனசை விட்டு நீங்குறதில்லை. அதுபோலத்தான் எனக்கும் சில நினைவுகள் அப்பப்போ மனத்திரையில் சிறகடித்துக்கொண்டிருக்கும். அது சந்தோஷமா அல்லது ஒரு வகை வலியா ஒன்னுமே புரியேல்ல என்றாலும் அந்த உணர்வு மனசுக்கு சுகமா இருக்கு.

நான் ஒன்றும் நல்ல மதிப்பெண் எடுக்கும் மாணவன் இல்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால் O/L, A/L வகுப்பெல்லாம் அனைத்துத் தேர்வுகளிலும் தோல்வி அடைந்து இறுதித்தேர்வில் மட்டும் கஷ்டப்பட்டு கரையேறியவனின் கதைதான் இது.

பாடசாலை வாசல் நோக்கி, ஆயிரம் கனவுகளோடு நுழைந்த எத்தனையோ மாணவர்களுக்குள் நானும் ஒருத்தன்.. "ஸசலுக்கு போறதுக்கு நேரமாச்சு எழும்புடா." அம்மாட குரல். காலைல 6 மணிக்கே எழுப்பிடுவாங்க. காலைல 6 மணிக்கு எழும்புறதா? (எவ்வளவு கஷ்டம்னு இப்பதான் விளங்குது) வீடல இருந்து கொஞ்ச தூரம்தான் கல்லூரி. நடந்துதான் போகணும்..

வெள்ளை சேட், நீல காற்சட்டை, கழுத்தில் ஒரு பேக், ஏகப்பட்ட நண்பர்கள், நிறைய சுற்பனைகள், கனவுகள் கவலை

மறந்து எப்போதும் சந்தோஷம். மீண்டும் கிடைக்காத அந்த நிமிடங்கள் இன்னும் வட்டமிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன மனத்திரையில்,

பாட வேளைகளை கட அடிச்ச மைதான மரத்தடியில் அரட்டை அடித்த நாட்கள், எச்சவலை கட அடிச்ச நண்பர்களோடு சேர்ந்து பார்த்த படங்கள், போன பீச்சுகள், ஆசிரியர் இல்லாத நேரத்தில் வகுப்பறையில் போட்ட குமாளம், சின்ன சின்ன சண்டைகள் விதவித குதுகலங்கள் நிறைந்த அற்புத நாட்கள் அவை. எம்போன்றவர்கள் வகுப்பறையில் இருந்த நாட்களை விட மைதானத்தில் நின்ற நாட்களே அதிகம்.

கள்ளம் இல்லா உள்ளம், கபடம் இல்லா பேச்சு, சிரிப்பைத் தவிர துயரம் அறியா பருவம். போட்டியாய்ப் படித்த பாடங்கள் இன்று வரை நினைவில், எதிரியாய் நினைத்த நட்பு இன்று வரை எதிரி தான் மாற்ற முடியவில்லை. இன்று எல்லாம் இருந்தும் உண்மையான நட்பும் இல்லை சந்தோஷமும் இல்லை என்று ஏங்குபவர் என்போல் பலர். புதுப்புது நட்புகள் கிடைச்சாலும் ஆரம்பகால நட்புக்களை மறக்கவே முடியல. ஆறாத வடுக்கள் அவை..!

தனித்தனியே ஒவ்வொரு ஆசிரியர்களையும் குறிப்பிட முடியவில்லை, சொல்லப்போனால் இது தொடர்கதை ஆகிலிடும். ஒவ்வொருத்தரும் மக்சிமம் செய்தாங்க. எல்லாரும் எனக்கு பாடத்தை படிப்பிச்சத விட வாழ்க்கையு புரிய வைச்சதுதான் அதிகம். சொல்லப்போனால் நான் பள்ளிக்காலத்தில் படித்த அறிவைவிட அனுபவத்தின் வழியே பட்ட அறிவு சற்று அதிகம்தான்..

சிறியவனாய் சென்ற எனக்கு சிந்திக்கக் கற்றுக்கொடுத்ததும் என் கல்லூரி தான்..! எனக்கு இப்போ ஒரு முகவரி கொடுத்திருப்பதும் என் கல்லூரி தான்..! முகவரி தந்த பாடசாலையே இறுதியில் கூட இருந்த சொந்தங்களையும், நண்பர்களையும் பிரித்துவிட்டது.. காலத்தின் தேவை ஊரையும் பிரிந்து உறவையும் பிரிந்து நினைவுகளை மட்டும் கமந்து கொண்டு தனி மையில் ஒரு நிழல் வாழ்க்கை..

வேண்டும் பள்ளிப் பருவம்.. மீண்டும் பிறக்க வரம் வேண்டாம்..

என் பிள்ளை படிக்கும் வரம் வேண்டும்.. என் பள்ளியில்..

நான் இழந்த அந்த இதமான நாட்களை மறுபடியும் மீட்டுக் கொள்கின்றேன்..

பள்ளிப் பருவமதை பசமையுடன் திரும்பிப் பார்க்கிறேன்..

இந்த இதமான இராப்பொழுதில் இரண்டு விழிகள் மட்டுமே துணையாய்..

இப்போது நூற்றிருபத்தைந்தாண்டுகள் தாண்டி தலைவர்கள் பலரை உருவாக்கி சாதனைகள் பல புரிந்து கொண்டிருக்கின்றாள் எம் இந்து அன்னையவள், என்றும் கொலரை தூக்கி கெத்தா. சொல்லுவன் நான் யாழ் இந்துவின் மைந்தன் என்று..!

"வாழிய யாழ் நகர் இந்துக்கல்லூரி வையகம் புகழ்ந்திட என்றும்"

விலாசங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு வகை

Nandi Karan

Fb.me/nandi.karan

சரி, நாமளும் நம்ம கதைய சொல்லுவம். எங்க தொடங்க, 7ம் ஆண்டில
cricket விளையாடற ஆசையில் 3 நாள் கோமாலில கிடந்ததில தொடங்கவா?
இல்லாட்டி முதல் நாளிலயே ரகுபதி sir புண்ணியத்தில monitor ஆகி
பெடியள வதச்சதில தொடங்கவா...?

எதுக்கும் சண்முகலிங்கம் சேர்ல தொடங்குவம். என்னில என்
னத்த பாத்தாரோ, அவருக்கு என்னில ஒரே love. என்ன பற்றி
என்ட வீட்ட எல்லாம் வந்து புகழுவார். என்ன இருந்தாலும்,
நம்மட சேர்மார்லயும் பெடியளலயும் ஒரு பமிலி பீலிங்.... சரி
சண்முகலிங்கம் சேருக்குத்தான் நம்ம மேல இவளவு பாசம்னா,
A/L ல கோகுலானந்தன் சேருக்கு, கொலவெறித்தனமான பாசம்.
என்ட பெயர் attendence நேரம் அவர் வாயால சொல்லேக்க,
அவரினட முகம் 300 அர்த்தம் சொல்லும். ஆனா, என்னதான்
நடந்தாலும், ரவீந்திரநாதன் சேரும், ராசநாயகம் சேரும் என்ன காப்பாத்தி விட்டுடுவினம். Safety.

பிறகு, நான் 6ம் ஆண்டில வைத்தில குத்தின கீர்த்தன், 7ம் ஆண்டில தூசணம் சொன்னதுக்கு
போட்டுக்குடுத்த வாழை, மீன் நண்பன் கொசு, உலகத்திலயே என்ன அதிகமா கும்மின பழம்,
நான் கொடுமப்படுத்தின தெய்வம், ஐற்ற கதை கதச்ச அண்ணா, நக்கல் விட்ட வரோ, class அயே
சிரிக்க வச்ச புண்ணியம், nescafe addict ஆக வச்ச gem, இவனப்போல எழுதோணும் எண்டு
நினைக்க வைச்ச டில்லி, போட்டு சாத்தோணும் எண்டு நினைக்க வைச்ச அக்கா, இப்பிடி ஒரு
நட்பு வேணும் எண்டு நினைக்க வைச்ச சிவா-கோக்கி, இரவில சேர்ந்து படிச்ச (mixture திண்ட)
வீரம், வேற விசயங்களுக்கு help பண்ணின முட்டி, கையில் கீறி விளையாடின பூனை, Justin
bieber பாட்டு கேக்கவச்ச துவா..... சொல்லிக்கொண்டே போகலாம்.....

SP ஆன காலம். விலாசம். Jaffna Hindu SP ஆம், எண்டேக்க வரர் திமிர், வேற எதிலையும்
வரேல்ல இண்டவரைக்கும். ஆனா ரவீந்திரநாதன் சேர் "SP" எண்டு கூப்பிடேக்க அதினட level ஏ
வேற. English day competition எண்டாலும், ஒரு தனி விலாசம். கோகுலானந்தன் சேரிட்ட, general
knowledge exam இல கேள்வி paper தரமுதல், answer paper submit பண்ணினது, இன்னொரு வகைல
விலாசம்தான்... இப்பதான் விளங்குது எனக்கு அந்த பெயர் எனக்கு எப்பிடி வந்ததெண்டு...
ச்சே... பிறகு Battle Of The Hindus நேரம் police உம் பிடிச்சிற்று போய்ற்றாங்கள்.... ச்சேச்சே....

ஒன்று நம்மிடம் இல்லாத போதுதான் அதன் பெறுமதி தெரியும். எனக்கு இந்த பொன்னான
காலத்தை அளித்த என் உறவுகளுக்காக....

நான் யாழ் இந்துக் கல்லூரியில் படிச்சனான்

Kajaharan Manoharan
Fb.me/Kajaharan

நான் இந்து அன்னையிடம் வந்து சேர்ந்தது 2003ம் ஆண்டு. scholarship பால் பண்ணின உடனே அம்மா என்னை ஒரு பெரிய ஸ்கூல்ல படிப்பிக்க வேணும் என்று இங்க சேர்த்துவிட்டாங்க. ஏனென்தா நான் பிறகு ஒரு காலத்தில் நல்ல ஸ்கூல்ல படிப்பிக்கேல்ல என்று குறை சொல்லுவனாம்.

நான் இங்கு வந்தபோது எனக்கு இடம் புதுசு. ஆக்கள் புதுசு. ஒரு வகையான தனிமை இருந்திச்சு. இருந்தும் எனக்கு அந்த மனநிலை கனநாள் நீடிக்கேல்ல. எங்கட வகுப்பு 6B. அப்ப எங்களுக்கு கிளாஸ் டீச்சர் ஸ்ரீகுமார் சேர். வந்த புதுசில அவரும் Environmental Studies என்று ஒரு பாடத்த படிப்பிக்க

தொடங்கினார். அட சொல்ல மறந்திட்டன், அம்மா என்னை சேர்த்துவிட்டது இங்கிலீஷ் மீடியத்தில. எனக்கு இங்க வரேக்க இங்கிலீஷ் சுத்த சூனியம். இங்கிலிஷே தெரியாதாம் பாடங்கள பத்தி கேக்கவா வேணும்? First termல rank போட்டாங்கள், எனக்கு வந்திச்சு 29ம் பிள்ளை என்று. சொன்னாப்போல வகுப்பில 30 பேர்தான். நான் இங்கிலிஷ் பிடிக்க ரெண்டு வருஷம் ஆயிடிச்சு. பிறகு தான் பாடங்களயே பார்த்தது. 7ம் ஆண்டில இருந்து 11ம் ஆண்டு வரையில சண்முகலிங்கம் சேர் கிளாஸ் டீச்சர். அவரும் எல்லாருக்கும் பொறுப்புக் குடுக்க வேணும் என்று ஒரு நாள் ஒரு monitor திட்டத்தைச் செயற்படுத்தினார். பிறகு வகுப்பில தமிழ் பேசினா வார்த்தைக்கு 25சதம் Fineஉம் போட்டார். அது போக எங்களுக்கு கணிதம் படிப்பிச்ச சிவகுமார் சேர் மறக்கவே முடியாது. அவருக்குப் பயந்து ஒவ்வொரு நாளும் prayer முடிய, 8597 பார்சிங்ல நிக்குதா என்று புர்த்துக் கொண்டு திரிஞ்சுத எங்கட வகுப்புப்பொடியள் யாராலேயும் மறக்கமுடியாது. தமிழ் படிப்பிச்ச ரகுபதி சேர் தங்கவேல் சேர், விஞ்ஞானம் ரகுமார் சேர், இப்படி மறக்க முடியாத டீச்சர்மார் நிறைய. பேர்.

ஒரு மாதிரி O/L பால் பண்ணி உயர்தரத்துக்கு வந்தப்போ நம்மட வகுப்புப்பொடியள் கொஞ்சப்பேர் தமிழ் மீடியத்துக்கு மாறிட்டானுங்க. இங்கிலிஸ் மீடியம் கொஞ்சப்பேர் என்று mathsம் bioவும் ஒண்டா ஒரே கிளாஸ்ல போட்டாங்க. ஒரு பாடம் தானே வித்தியாசம். A/L லயும் எங்களுக்கு இந்து அன்னை ஆசிரியர்களில குறை வைக்கல. இரசாயனவியல் கோகுலானந்தன் சேர், பௌதிகவியல் ரவி சேர், கணிதம் பரமேஸ்வரன் சேர் என்று திறமான

சேர்மார். படிப்பிச்ச பிறகு எங்கட வகுப்பு சேர்மார் எல்லாருமே முகத்த பார்த்தே கண்டு பிடிச்சிடுவாங்க படிப்பிச்சது விளங்கிச்சா இல்லையா எண்டு. இதில பரமேஸ்வரன் சேர் எங்களுக்கு 10ம் ஆண்டிலிருந்தே படிப்பிக்கிறார் எண்டுறதால எல்லாரையும் அவருக்கு முதலே தெரியும்.

கோகுலானந்தன் சேர்L கண்டிப்பாலையோ அல்லது free period, interval டைம்ல விளையாடுற one bumpபாலையோ தெரியல, நம்மட வகுப்பில மட்டும் எல்லா பொடியளுக்கும் attendance 90% க்கு மேல. A/L செமயா இருந்ததுக்கு ஒரு முக்கிய காரணம் நம்மட பொடியள்தான். நம்மட பொடியள் பாதிப்பேர் interval மணி அடிச்ச உடனே ஓடிடுவானுங்க காண்டினுக்கு இல்ல வீட்டுக்கு, மதில பாஞ்சு. எனக்கு அப்போ மதில் பாயிற அளவுக்கெல்லாம் துணிச்சல் இருக்கேல்ல.

இது நாள் வரையில என்ட பள்ளிக்கூடத்துக்காக நான் செய்த சாதனையோ அல்லது கைமாறோ எண்டு நான் சொல்லக்கூடியது A/L இல நல்ல விதமா பாஸ் பண்ணினதுதான். இப்போதுதான் அந்த பள்ளிக்கூட வாழ்க்கைய ரொம்பவே miss பண்ணுறன். இடையில எத்தனையோ பிரச்சினை வந்தாலும் இப்பவும் நான் இந்துக் கல்லூரில படிச்சன் எண்டு யாரிட்டயும் சொல்லேக்க அப்படி ஒரு சந்தோஷம். இது அங்க படிச்ச எல்லாருக்குமே இருக்கிற ஒரு சந்தோசம்தான்.

“எவ்விடமேகினும் எத்துயர் நேரினும் எம்மன்னை நின்னலம் மறவோம்”

‘சம்’ அப்பா சான்ஸே இல்லை...

Thaventhiran Thaneeshan

Fb.me/thaventhiran.thaneeshan

2009 ஆண்டு இந்து அன்னைக்கு ஒரு புதல்வன் ஆக நுழைந்தேன். 13C கணிதப்பிரிவு. போய்ஸ் ஸ்கூல் தானே அப்ப கொஞ்சம் (8) போர் தான். அப்ப எங்களுக்கு வகுப்பாசிரியர் மகிழன் சேர். அவர் கெமிஸ்ட்ரி படிப்பிச்சார். லட்சுமணன் சேர் இணைந்த கணிதம். போன புதுசில ஏன்டா Maths படிக்கும் எண்டு ஜோசிச்சன். ஏன் ஏன்டா ஒரு இழவும் விளங்கலப்பா. சபாநாயகம் சேர் தான் பிசிக்ஸ். அவர் டெய்லி தாற “சம்” அப்பா சான்ஸே இல்லை. சம் என்டா சிவசங்கர் (சம்சங்கர்) தான்.

போக போக நண்பர்கள் வட்டம் பெரிசா போச்சு. ஒருநாள் நான், கார்த்திகன், ஜசாந்தன் (மாமா), கிருசாஜி (மாயப்பொருள்), சுஜீவன்(சுண்டு), சரவணன்(சட்டி), விஷ்ணுபிரியன்(கடல்) இவளவு பேரும் மதில் பாயப்போனம். எனக்கு மட்டும் தான்.மதில் பாயுறது புதிசு. அப்ப கன்டன் பக்கம் போய்ப் பாய ரெடி. என்னையும், ஜசந்தனையும் தவிர மிச்ச எல்லாரும் பாஞ்சுட்டாங்கள். ஜசந்தன் பாய வெளிக்கிட ஜெயரட்ணராஜா சேர் அவன் பிடிச்சுட்டார். நான் பயத்தில ஓடிட்டன். மாமா அவருட்ட மாவாகிட்டான். ஒருமாதிரி என்னையும் பிடிச்சுட்டார். என்னை கேட்டார் நீயும் பாய போனியா எண்டு. நான் சொன்னேன், நான் புதுசு கார்த்திகன் தான் எனக்கு மதில் பாய பழக்கினவர் எண்டு. கையால சும்மா ரெண்டு தட்டு தட்டிற்று விட்டுட்டார். நண்பர்களுடன் சேர்ந்து செய்த அக்கபோருக்கு அளவில்லை. எனக்கு நண்பர்கள் வழங்கிய விருதுகளான காட்டுப்பூச்சி, எறியம் என்றும் பாடசாலையில் என்னை நினைவிருத்தும்.

2010 விளையாட்டுப்போட்டியில் 2 தங்கப்பதக்கம் எடுத்தது என்றும் மறக்கமுடியாது. மீண்டும் பாடசாலைக்காலம் வராதா...? என்னை இன்று தலைநிமிர்ந்து நிற்க உதவிய பெற்றோர்கள், ஆசான்கள், நண்பர்கள் அனைவருக்கும் சிரம் தாழ்த்தி நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Blood Campaign

Colombo, Kandy, Badhulla - 5th Sep 2015

Robotic Workshop
Kumarasamy Hall - 27th & 28th June 2015

மோடி அது என்னோட பெயர்...

Janahan Mohanamuraly
Fb.me/janahan.mohanamuraly

நிறைய கனவுகளோடையும் எதிர்பார்ப்புக்களோடையும் முதல்நாள் உள்ளே போனேன்... அதற்கு மேலாக நிறைய இன்றுவரை கிடைத்துள்ளன. 30 பேரோட படிச்ச எனக்கு 200 பேர் கண்ணுக்கு முன்னாடி. நாங்க 4 பேர் மட்டுமே 5ம் வகுப்பில் ஒண்டா படிச்சவங்க. முதல் இடி 4 பேரையும் 3 வேறவேற டிவிசனுக்குப் பிரிச்சிட்டாங்க. தேவறஞ்சன் சேர் அவர மட்டுமே தெரியும். எங்கட டிவிசன் எல்லாரையும் குமாரசுவாமி மண்டபத்தில் இருந்து வகுப்புக்கு அவர்தான் கூட்டிற்று வந்தார். அடுத்த இடி அவர் எங்களுக்குப் படிப்பிக்க மாட்டார், நூலகப்பொறுப்பாசிரியர் எண்டு சொன்னதும் விழுந்திச்சு.

இரண்டாம் நாள் என்னோட வகுப்பான 6 'டி' ஐ தேடி போனேன். அதுக்கு பாதை வேற மறந்திட்டிடுது. ஒரு அண்ணா கூட்டிற்று போய் விட்டார். அதுக்கப்புறம் பாடங்கள் எல்லாம் தொடங்கிட்டுது. ஆங்கில மொழிமூல வகுப்பில் சேரணும் எண்டு இருந்த ஆசை நிறைவேறல.. ஆனா சிறிக்குமார் சேர் அத எங்கட வகுப்பிலேயே நிறைவேற்றினார். அவரோட பாடவேளை முதல் பாதி தமிழ் மொழி மூலமும் அடுத்த பாதி ஆங்கில மொழி மூலமும் எடுத்தார்.

நாங்க படிச்ச காலத்தில் முதல் 2 தவணையும் பாடசாலை மட்டத்தில்தான் பரீட்சைப்பேப்பர் தயாரிச்சாங்க. அதால பாடசாலை பெயரை காப்பத்துறத்துக்கு எல்லாப் பரீட்சையும் கஸ்ட மாவே வைச்சாங்க. புள்ளிகள் குறைஞ்ச வீடல் விழுற பேச்சில் எப்பா 3ம் தவணை வரும் எண்டு இருக்கும்.

என்னோட பெயரில் நாள் மட்டுமே இருக்கிறேன் எண்டு அந்தக் காலத்தில் ஒரு சந்தோசமான பீலிங். ஆனா இன்னொருத்தனும் இருக்கிறான் அதுவும் ஒரே வகுப்பில். அந்த பெயராலோ என்னமோ அவன்ல ஒரு மரியாதை இருந்திச்சு. ரெண்டுபேர் ஒரே பெயர்ல இருந்தா அவங்க இனிஸல் வைச்சதான் எல்லாரும் கூப்பிடுவாங்க. அத வைச்ச 'மோடி' எண்டு பட்டப்பெயரும் வைச்சிட்டாங்க.

என்னோட பெயரை விட மோடி எண்டுதான் இன்று வரை நிறையப் பேருக்குத் தெரியும். அப்ப

8ம் வகுப்பில் புட்போல் ரீமில் சேர்ந்ததால வேற டிவிசன் நண்பர்களும் சேர்ந்தாங்க. 8ம்

வகுப்பில பரமேஸ்வரன் சேரும் 9 ல சற்குணராஜா சேரும் டாப் பதியும் போது மோடி எண்டுதான் கூப்பிடுவாங்க. புட்போல் மட்சுக்கு முன்னாடி பெயர் எழுதும் போது கப்டன் மோடி உன்ர பெயர் என்ன எண்டு கேட்டதும் நடந்திருக்கு.

10ல எல்லாரையும் பிரிச்சாங்க அப்புறம் ஏ.எல் ல பிரிச்சாங்க. அதால 200 பேருமே பாடசாலை விட்டு வெளியேறும் போது நண்பர்களாயிட்டாங்க.

இன்னும் மறக்க முடியாதவை...

6ல சிறிக்குமார் சேர்

7ல ஞானதேசிகன் சேரோட வகுப்புகள்

8ல பரமேஸ்வரன் சேரும் ஆங்கில மகேஸ்வரன் சேரும், புதிதாக வந்த அழகான ஆசிரியைகளும்

9ல சற்குணராஜா சேர்

10ல சிறீதரன் சேரோட செம அடிகள்

11ல தவகுலசிங்கம் சேர், சிவராஜா சேர்

இவர்களை விட அனைவருமே இன்றுவரை என்னை வெறுத்ததும் இல்லை நானும் மறக்க கப்போவதுமில்லை.

இவ்வளவு உயரிய அந்தஸ்தை தந்த கல்லூரி அன்னையை மறுபடி சந்திக்க மனம் ஏங்குகிறது.

என்னை 'மோடி' என பிரபல்யப்படுத்தி பட்டப்பெயரையும் பெருமையாக ஒருவன் நினைக்க முடியும் என உணர்த்திய செ.ஜனகன் இன்று இல்லை என்பது நம்பமுடியாத வலிகளை தருகிறது. நண்பா எனது பட்டப்பெயரில் நீ இன்னும் வாழ்கிறாய்.

காச்சட்டை கிழிஞ்சிட்டுது...

Nilakshan Yo

Fb.me/nilakshany

இரண்டு ஆண்டுகளில் நூறுக்கு மேற்பட்ட நண்பர்களை அள்ளித் தந்தது இந்து அன்னை. முதல் வகுப்பறை பிரவேசமே முத்தமிழ் உச்சரிப்பில் ஆரம்பித்தது. பொழுதுபோக்க ஆரம்பித்த வகுப்பறைக் கிரிக்கெட் முழுநேரமும் ஆனது. பட்டிங் கிடைக்காததால் கத்துக்குட்டிகள் நாம் புதிய அணியை உருவாக்கி வகுப்பறையின் அடுத்த சைட்டில் விளையாடி பல பல்புகளை உடைத்தோம். காற்சட்டைகளும் எப்போதாவது கிழியும் பிடிக்காமல் விட்ட பிடிக்குளக்கு சாட்டாக.

புகை ரவியின் படம் பார்த்துக் கீறல் பிடிக்காமல் மதில் பாய்ந்து நானும் இந்து அன்னையின் உண்மையான மகன் என்று பெயர் எடுத்தேன். மதில் பாயும் போது துணை வந்தவன் சிறந்த நண்பன் ஆனான். ஆனால் துணை வந்தவர்கள் பலர். இறைவன் துணையில்லாததால் அன்று பிடிபட்டோம். பிடிபட்ட 8 பேரும் ஆறு பாடம் வெளியே நின்ற நினைவுகளும் சுகம் தான். நூலகத்தை மறந்தால் நினைவுகள் பல அழிந்து விடும். ஆம் அங்கு தான் பல நட்புகளை நலம் விசாரிக்க முடியும். முதல் நாள் இழந்த தூக்கத்தை சுகமாக தூங்க முடியும், அங்கு தான் எனது ஆங்கில பாட நேரம் பொன் ஆக்கப்பட்டது. உயிரியல் பாடத்தில் பாப்பா எப்போது வெளியே துரத்துவார் என்று எதிர்பார்த்த தருணங்கள் பல, நிறைவேறிய தருணங்கள் சில. சிறுண்டிச் சாலையில் ஓர் றோலை 9 பேர் பங்கிட்டு இல்லையில்லை புடுங்கித் திண்ட இன்பம் இப்போதில்லையே. இன்னும் பல இருக்கு எழுத இடமும் எனக்கு நேரமும் இல்லை ஆம் நான் இன்று தலை நிமிர்ந்து திரிய இந்து அன்னையின் அரவணைப்பே காரணம்.

"ஸ ரி க ம ப த நி" இது அடியின் ஸ்வரங்கள்...

Ykunthan Gnanapragasam
Fb.me/ykunthan.gnanapragasam

மீண்டும் பள்ளிக்கு

எங்க தொடங்குறது எண்டே தெரியல,

ஆண்டு ஆறுல இங்கிலீசு மீடியத்துல படி பிறகு
கம்பனில ஈசியா இருக்குமெண்டு சொல்லி 6A ல
விட்டுடானுங்கள்.

சிவகுமார் வந்து அறுநூற்றி நாப்பத்தாற சிக்ஸ்
கண்ணட அன்ட் போட்டி சிக்ஸ் எண்டு சொல்ல வீட்ட
வந்து ஒண்டும் விளங்கேல எண்டு அழுது அடுத்த நாளே

தமிழ் மீடியத்துக்கு மாறிட்டன்.

7ஆம் ஆண்டில ஆலயதரிசனம் எண்டு ஜெயபாலன் சேர் கோயிலுக்கு கூட்டிற்றுப் போக
கோயில் மணியடிச்சிட்டன். எல்லா வகுப்பும் பெல் அடிச்சிட்டுன்னு வீட்டபோக ரெடி, பிரின்
சிப்பல் கோவிலுக்கு வந்து என்னை தூக்கி வச்சு நல்ல அடி.

9ஆம் ஆண்டு செல்லத்துரை மிஸ் வகுப்புக்கு வர எல்லாரும் அமைதியா இருக்க நான்
ஸரிகமபதநி குட்மோனிங்குன்னு மோகன ராகத்துல பாட மனிசி அடி அடி எண்டு ஆசைதீர்
அடிச்சிட்டு பிறின்ஸ்சிப்பல் விட்டுட்டு.

10,11 ல சபாநாயகம் சேர்ட வகுப்பில சடலமா இருந்ததையும் பிறிபெக்டா வரணும்னு உள்ள
கழகமெல்லாம் மெம்பரா போய்ச்சேர்ந்ததையும் சற்குணராஜா சேர் பைத்தியக்காரன் எண்டு
திட்டினதையும் நினைச்சாலே பூரிப்பாக இருக்கு.

A/L ல முழுநேரம் ஓடைக்குள்ள கிரிக்கட்டு. ரவுசர் கிழிஞ்சு பக்கத்து ரெயிலர் கடையில
போய் சாறத்த கட்டிக்கொண்டு ரவுசர் கழட்டிக் கொடுத்து தைச்சத மறக்கமுடியுமா? எங்கதான்
போனாலும் நானும் இந்து அன்னையின் பிள்ளையெண்டு சொல்லக்கர்வமா இருக்கு.

என்னுடன் படித்த அப்பா...

Uthayakumar Nitharsan

Fb.me/uthaya.nithu

பெரும்பாலான ஆக்களுக்கு வயசு 11 இருக்கக்கேக்க எப்படி 6ஆம் ஆண்டு படிப்பாங்களோ அப்படித்தான் நானும் Hindu Collegeக்கு வந்தேன். எனக்கு classக்க போகும் மட்டும் தெரியாது நான் இங்கிலீஷ் medium தான் படிக்கப் போறன் எண்டு. அம்மா சொல்லிச்சே தட்டக்கூடாதே எண்ட ஒரே காரணத்துக்காக பேசாமப் போனேன். வகுப்பறைக்க போய் இருந்தா என் கண்ணில பட்ட முதலாவது உருவம் நம்ம அண்ணா (Anojan Kaneshathas). சத்தியமா சொல்றேன் நான் அப்ப நெச்சனான் யாரோடயோ அப்பா தண்ட மகன படிக்குறானா இல்லையா எண்டு பாக்க ஸ்கூல் உடுப்பு போட்டுட்டு வாறார் எண்டு. நாள் போகப்போகத் தான் தெரிஞ்சுது அந்தப் பெரியவரும் எங்களோட படிக்கத் தான் வந்திருக்கார் எண்டு....!

அப்புறம் நான், அண்ணா, கஜாஹரன் எல்லாரும் சேர்ந்து நம்ம இங்கிலீஷ் ஆசான் கஸ் புல் கிட்ட personal class படிச்சோம். நான் இங்கிலீஷ் படிச்சனோ இல்லையோ தமிழ் மொழியில் உள்ள மிகவும் தேவையான சொற்களை நல்லாப் படிச்சேன். அப்புடியே ஆண்டு 8ல போய் நிண்டா. நம்ம பெடியளுக்கு அப்ப என்ன மண்டை பிசகோ தெரியல ஆளாளுக்கு code word பாவிக்கத் தொடங்கிட்டானாக. black cobra, VIL, Jet audio எண்டு ஒவ்வொருத்தன் ஒவ்வொரு code word. அதுல என்ன பகிடி எண்டா ஒருத்தன் இன்னமும் VAX எண்டு சொல்லிட்டுத் திரியுறான்..

அப்புறம் grade 10,11ல pentagon series எண்டு ஆரம்பிச்ச விளாடினம். அதுல கத்துக்குட்டி players எல்லாம் ஒண்ணா சேர்ந்து மிச்ச டீம் ஐ ஜெயிச்சத மறக்க முடியாது. அது போக நானும் அண்ணாவும் groundsல அடிப்படப் போய் கல்லைத் தூக்கிட்டு ஒரு ஓட்டம் ஓடினமே அந்த ஓட்டத்த இப்பத்தான் உசேன் போல்ட் ஓடி இருக்கார் எண்டா பாருங்கோவன்...

இப்பிட்யே ஓடி ஓடி A/L வந்தம். அங்க பாத்தா வகுப்புக்க நமக்கு பட்டிங் தராம டீம்ல எடுத்துட்டு விளையாட வெளிக்கிட்டிச்ச ஒரு குரூப். நமக்குத் தான் அநியாயத்தக் கண்டா பொறுக்காதே. உடனையே மற்றப் பக்கம் பட்டிங் குடுக்காத ஆக்கள கொண்டு இன்னொரு டீம் போட்டு விளாடினம். அந்த டீம் Anojan Kaneshathas, Kajaharan Manoharan, Alex Ananthan, ThiruVarangan Sivanandan, Nilakshan Yo, Sriram Thiraviyanathan, Varun Vasagar, Theivachandran Sivanesan, Suthan Senthin

* -athan, Prasanth Maghalingam. (The A team)

கடைசி row ல இருந்து கொண்டு நான், alex, gaja, anojan எடுத்த fun கொஞ்ச நஞ்சமில்லை.. அவங்களுக்கு bite நான் தான். அப்புடியே காலமும் முடிஞ்சது. இப்ப ஒவ்வொருத்தர் ஒவ்வொரு திசைல இருந்தாலும் meet பண்ணேக்க அதே பழைய நண்பர்களாய் மாறிவிடுகின்றோம். பீண்டும் ஒரு முறை வாழ முடியாதா என்று எண்ணியபடியே வாழ்க்கை ஓடுகின்றது.

மட்ட சிங்ஹள கத்தா கறண்ண தன்னே...?

Mayuran Senthurselvan
Fb.me/mayu006

ரெண்டு ஸ்கூல்ட பேரைச் சொல்லி அப்பா கேட்டார்...
எங்க போக போறாய்னு.... எனக்கு இந்தப்பேர் தான் வாயில
நுழைஞ்சுது "ஐப்னா ஹிண்டு"... எனக்கு அப்ப தெரியல நான்
வாழ்நாளில் எடுத்த மிகச் சிறந்த முடிவு அது என்று. படிக்கும்
போது கூட பெருசா தெரியல. ஆனா இப்போ நல்லாவே
விளங்குது. ஒருத்தன் தனக்கு ஒரு விஷயம் கிடைக்கும்
போது யோசிக்க மாட்டான். அது மற்றவங்களுக்கு
கிடைக்கல எனும் போது தான் யோசிப்பான்.

"யாழ்ப்பாணம் இந்து கல்லூரி" எண்டுறது
கடவுளுக்கும் கிடைக்காத வரம் என புரியுது. இது
தந்த ஞாபகங்கள் எண்டுறது எழுதி முடிக்க Facebook server ல இடமிருக்குமோ என்னவோ.

#January 6 2003

முதல் நாள் 6A வகுப்பில இருந்த ரெண்டு மயூரன்ல ஒரு ஆள்.

ஸ்ரீகுமார் சேர்.

இன்னும் நாங்க அந்த வருஷம் எங்க வகுப்புக்கு முன்னால வச்ச மரம் பஸ்ல போகும்
போதெல்லாம் கை அசைச்சுத் தான் அனுப்பும்.

#ரிக்கிசி

இவன் யார் என்று கூட பத்தாம் ஆண்டு மட்டும் எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் இது தான் என்
பட்டப் பெயர்.

பட்டம் வச்சவனுக்கே வேறே ஏதோ பிரச்சனையில் வச்சுக் கும்மிட்டன். அவனை அடிச்சிட்டு
நான் அழுதேன். வகுப்பே கேட்டுச்சு ஏன்டா அவனை அடிச்சிட்டு நீ அழுறாய் என்று. இன்று வரை
அந்த பதில் எனக்குத் தெரியவே இல்லை.

#DamsVsStem

ரெண்டு கிரிக்கெட் டைமை வச்ச நாங்க பண்ண அலப்பறை சொல்லத் தேவையில்லை. HTML ல போட்டோ போட்டு ஸ்கோர் போட்டு ரேடிங்க்ஸ் கூட போட்டம் ஒவ்வொருத்தருக்கும். அதை விட கொப்பில கிரிக்கெட், தாயக்கட்டையில் கிரிக்கெட், கிரிக்கெட் கார்டு வாங்குறது, sportstarல வாற போஸ்டர் என்று கிரிக்கெட் தான் எங்க லைஃப்பா இருந்துச்சு.

#பக்கத்துக்கு வகுப்புக்கு ஓட்டையைப் போட்டது

8A வகுப்பில இருந்து 8B வகுப்புக்கு ஓட்டை போட்டுட்டு இருந்தோம். நம்ம வருங்கால சந்ததி அதை இப்போ ஆள் போற அளவுக்கு ஆக்கிவிட்டானுங்க எண்டுறதை நினைச்சா பெருமையா இருக்கு.

#சித்திரமும் கைப்பழக்கம்

சங்கீதம் படிச்சாலும் படம் கீறணும் எண்டுற Mayu Kajen இன் ஆர்வத்தை புரிஞ்சு கொள்ளாமல் ஏன் அந்த டீச்சர் எழும்பிப்போனா என்று இன்னும் தெரியல.

#கிளைமோர்

மறக்க முடியாத, சொல்ல முடியாத பயத்தை தந்த நாள். சிங்களம் எழுதப் படிச்சிட்டு இருந்தேன் என்ற ஒரே காரணத்துக்காக இவனுக்கு சிங்களம் தெரியும் என்று ஆமிட்ட மாட்டி விட பார்த்திங்களேடா. அதுக்கப்புறம் இப்போ வரை சிங்களம் படிக்க ட்ரை கூடப் பண்ணல. போற கிளாஸ் எல்லாம் ஓட்டை போடுறன் என்று நினைக்க வேண்டாம். இது எங்கட அண்ணன்மார் செய்த வேலையா இருக்கும். பிரார்த்தனை மண்டபத்துக்கு அடுத்துள்ள canteenக்கு அடுத்துள்ள கிளாஸ் தான் எங்கட, போட்டு வச்ச ஓட்டையால போய்க் கொண்டிருந்த பவளையும் அப்பாவியா நின்ற மேசன்மாரை அடிகிறதையும் பார்த்தேன்.. திடீரென ஒரு கண் பார்த்துச்சு வெளில இருந்து... அவ்ளோ தான், எப்ப வருவானோனு பயத்தில் இடம் கூட மாறி இருந்தேன்.

#பீனிக்ஸ்

இதுக்கு லோகோ முதற்கொண்டு இருக்கு.... இதை பற்றி எல்லாருக்கும் தெரிஞ்சிருக்கும்... இது ஒரு பெரிய IT solution கம்பெனி.... ஒரு வேளை அந்த காலத்தில நீங்க எங்களிட்ட pen drive வாங்கி இருந்தா இருக்கிற பாட்டு folder எல்லாத்துக்கும் லோகோ போட்டு மாத்தி விட்டிடுவம். யாராவது antivirus update ஐ package ல தந்தா அதையும் எங்க package மாதிரி மாத்திடுவம் .

Sports நேரம் ஓடி ஒளியிறது, one jump கிரிக்கெட் என்று ஆயிரம் விஷயம் இருக்கு. அந்த ஆயிரம் விஷயத்துக்கும் ஆயிரம் ஞாபகம் இருக்கும். அதை விடக் கல்வி, ஒவ்வொரு சேர்மாரும் எங்களுக்காகச் செய்த முயற்சிகள். ஆங்கில மொழி மூல கல்வியே பல இடங்களில் கேள் விக்குறியான போது மிகுந்த சிரத்தையுடன் தமக்குத் தேவை இல்லாத விடயம் என விலகாமல் கல்லூரிக்காய் உழைத்த ஆசான்கள் எப்போதும் எங்கள் மனங்களில் தெய்வங்களாய்த் தான் இருப்பார்கள்.

இங்க படிச்சம் என்று சொல்றதை விட வாழ்ந்தோம் என்று தான் சொல்லணும். இந்த வாழ்க்கையைத் திரும்பத்தா என்று கடவுளைக் கேட்குறது பேராசையை விட பெரிய ஒன்று. இந்த நினைவுகள் மட்டுமே போதுமானது....

ஐ கோ ரூ ஸ்கூல் ருவைஸ் எ டே

Janathan Thiru

Fb.me/janathan.thiruchelvam

எங்க தொடங்கிறது... என்ன சொல்லுறதுனு தெரியலை. அப்ப வயசு 10, ஸ்கோலசிப் நேரம் எல்லாரும் நல்லா பாஸ் பண்ணி ஹிண்டு கொலிச்சுக்குப் போகணும் எண்டுவினம். எனக்கும் பெரிய ஸ்கூலுக்குப் போகணும் எண்டு ஆசை, ஒரு மாதிரி பாஸ் பண்ணியாச்சு. அப்புறம்தான் பெரிய இடி விழுந்திச்சு. எங்கட பஜ்சுக்கு இங்கிலிஷ் மீடியம் ஸ்ராட் பண்ணை போறானுகள் எண்டு. அப்ப இங்கிலிசில ஒண்டும் தெரியாது இப்பவும் அப்பிடித் தான். அப்பா இங்கிலிஷ் மீடியம் படிச்சா கொம்பியூட்டர் வாங்கித்தாறன் எண்டார். கேம் விளையாடுற ஆசையில தலையை மேலயும் கீழேயும் ஆட்டிற்று ரிங்பொட்டிலைக் கொழுவிக்கொண்டு 6A வகுப்பில போய் உக்காந்தாய்ச்சு. முதல் பாடம் பெயரைக் கேக்கறதோட போச்சு, அடுத்த பாடம் கஜன் சேர் இங்லிஷில ஒரு வசனம் எழுதச் சொன்னார். பக்கத்தில இருந்தவன் "ஐ பிரஸ் மை ரீத் ருவைஸ் எ டே" எண்டு எழுதினான். நானும் என்ர நுண்ணறிவப் பாவிச்சு "ஐ கோ ரூ ஸ்கூல் ருவைஸ் எ டே" எண்டு எழுதி மாட்டிக்கிட்டன். இப்படித் தொடங்கிச்சு இந்துக் கல்லூரி வாழ்க்கை.

அப்புறம் இந்து மாணவர் மன்றத்தில சேர்ந்து கோவிலில் கழுவின, நவராத்திரிக்கு கடல சுத்தின, வேளைக்குப் போய் பிரையர் கோல்ல சாம்பிராணி போடுற, ஸ்கவுட்ஸ்சால சிவ ராத்திரிக்கு திருக்கேதீச்சரம் போன, பிறிப்பாடத்துக்கு ஓங்காரமுர்த்தி சேருக்குத் தெரியாம கொம்பியூட்டர் (L)லப் கிறவுண்டுக்கு ஓடுற, இங்கிலிஷ் டே, ரீச்சர்ஸ் டே (D)ராமா, பீனிக்ஸ் கிறியேசன்ஸ், வீட்டுக்குப் போகேக்க ரெண்டு ரெண்டு பேரா ஒரு கைய சைக்கிளையும் மற்ற கைய பக்கத்தில வாரவண்ட கையையும் பிடிச்சுட்டுப் போற பழம், விக்கி, அமல், தெய்வம், அயன், மாண்டை, விநோத், கயா எண்டு பெரிய பட்டாளம். பிறகு மாகாணமட்ட, சாதாரண தர பரீட்சை என ரெண்டு குண்டு அடுத்தடுத்து விழுந்து அப்படி இப்படின்னு உயர்தரத்துக்கு போயாச்சு.

முதல் பாடம் மங்கை மிஸ்டர், மங்கை மிஸ்சுக்கு என்னில தனி அக்கறை எவ்வளவு வேற்றா போனாலும் கண்டுக்க மாட்டா. ஒரு ஜீன்ஸ், 2 சேட், ரை வாங்கல, சூ கிழிஞ்சு போச்சு செருப்புத்தான் ஏ/எல் வாழ்க்கைல. காலைல 9 மணிக்கெல்லாம் ஸ்கூலுக்கு வந்துடுவன். லச்சமணன் சேர்ட் பாடம் முடிய செல்லாச்சிட்ட சோறு சாப்பிட்டு கிழம்பிடுவம்.

ஏ/எல் ல போன ரிப், வகுப்புக்க One பம்ப் கிரிக்கட், எஸ்ரி அண்ணாட 10 ரூபா போண்டா, பிக் மைச்சுக்கு இரவிரவா றம் தேடினது, லியோக்கிளப்பால போன கெட்டுகெதர், சோசல், மதில் பாய்ச்சு பார்த்த சினிமா, இந்தியா-இலங்கை கிரிக்கட் சண்டை, விஜய்-அஜித் சினிமாச் சண்டை, காட்டுப்பூச்சி, துவா, செந்து, பிரகாஷ், மாமா, பையர், மோடி என இந்து அன்னை என் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு நொடியையும் அழகாக்கித் தன் மடியில் எனக்கெண்டு ஒரு நண்பர் பட்டாளத்தையும், அடையாளத்தையும் தந்தாள். இந்த பொன்னான நினைவுகளை இந்த சுவற்றில் அல்ல என் இதயச் சுவற்றில் பதிந்து வைத்திருக்கின்றேன் என்ற பெருமிதத்துடன்... நினைவுகள் மட்டுமே போதும் எண்ணி சிரிக்க ஏங்கி துடிக்க...

தம்பி அந்த றேசரை எடுத்துத் தாலா

Anojan Kaneshathas

Fb.me/inanovator

யாழ்ப்பாணத்தில் இருக்கிற முக்கால்வாசி சின்னப்பெடியங்கள் ஐந்தாம் ஆண்டு புலமைப்பரிசில் பரீட்சை சித்தியடையோணும் எண்டு நினைக்குறதே Hindu Collegeக்கு போகோணும் எண்டு தான். என்ர ஆசையும் அது தான். அதை அடையும் பாக்கியமும் கிடைச்சது.

முதல் நாள் அப்பாவோட மோட்டார் சைக்கிள்ள வந்து இறங்கினேன். அண்டைக்கு குமாரசாமி மண்டபத்தில் வரவேற்புக் கூட்டம் நடந்து முடிய எல்லாரையும் அவங்க அவங்க டிவிசனுக்குக் கொண்டு போய் விட்டாங்க. அங்க போனா திரும்புற இடம் எல்லாம் Hindu Primary பெடியங்களும் Bosco பெடியங்களும் தான். எனக்கு அதில எவரையும் தெரியாது. அது மட்டுமில்ல, நான் கொஞ்சம் உயரமா பெருசா இருந்தேன், ஆனா என்னைச் சுத்தி நிக்கிற எல்லா பெடியங்களும் பாக்க குழந்தைகள் மாதிரி தெரிஞ்சிச்சு. உயர அடிப்படையில் நான் கடைசி வாங்கில தான் இருந்தேன்.

முதலாவது பாடம் தொடங்கிச்சு நான் எதையோ எழுதி அழிச்சுக்கொண்டு இருக்கேக்க எண்ட இறேசர் உருண்டு போய் முன் வாங்கில இருந்த ஒரு "சின்ன" பெடியண்ட காலுக்கு கிட்டப்போட்டுது (அந்தபெடியன் தான் நம்ம கௌரிசங்கர்). எனக்கு அண்டைக்கு அவண்ட பெயர் தெரியாது. பாக்க சின்ன பெடியன் மாதிரி இருந்ததால, அவன் எண்ட வகுப்பு எண்டும் பாக்காம "தம்பி அந்த இறேசரை எடுத்து தாறியாடா" எண்டு கேட்டுட்டன். உடனே அவன் அந்த இறேசரை எடுத்து "இந்தாங்க அண்ணா" எண்டான். எனக்கு அப்ப விளங்கேல அண்டையில் இருந்து எண்ட பெயர் மாற போகுது எண்டு, Interval Bell அடிச்சது, அந்த தம்பி அண்டைக்கு சாப்பிட்டு முடிய தன்னோட படிச்ச Hindu Primary பெடியங்களோட ஏதோ கதைச்சான். அப்போதில இருந்து வகுப்பில இருந்த எல்லாரும் என்னை "அண்ணா அண்ணா" எண்டு கூப்பிட தொடங்கீட்டாங்க. நாளுக்கு நாள் என்ன அப்பிடி கூப்பிட்ட ஆக்களின்ட எண்ணிக்கை கூடிக்கொண்டே போச்சது. வேற டிவிசன் காரன்கள் கூப்பிட்டு, வேற வகுப்பு காரங்கள் கூப்பிட்டு, கடைசியா சில சேர்மாரே கூப்பிடத் தொடங்கீட்டாங்க. அந்த பழக்கம் அப்பிடையே எடிசன் அக்கடமிக்கும் பரவிச்சு. சிவகுமார் சேர், கஜன் சேர், என்னை எண்ட உண்மையான பெயர் சொல்லி ஒருக்கா கூட கூப்பிட்டு ஞாபகம் இல்லை. இப்ப கூட எண்ட சில சிநேகிதங்கள் அண்ணா எண்டு தான் கூப்பிடுவாங்கள். இந்துக் கல்லூரியில பல மறக்க முடியாத நினைவுகளில இதுவும் ஒன்று. அங்கு எனக்கு கிடைத்த சொந்தங்கள் போல இந்த பெயரைப் பற்றி நினைக்கும் போதெல்லாம் நாங்கள் வாழ்ந்த அந்த பசுமையான நாட்கள் நெஞ்சை வருடி ஓரிரு துளி நீரை கண்ணில் விட்டுச்செல்லும்.

விளையாட்டால் கிடைத்த பாடசாலைப் பற்று...

Rishi Dheenu
fb.me/rgemie

“யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி” என் வாழ்க்கையில் மறக்க முடியாத மறக்கக்கூடாத அற்புத அனுபவம். இன்று வரை என் மனதில் நீங்காமல் இருக்கும் ஒரு சில நினைவுகளை மேலோட்டமாக மட்டும் பதிவு செய்கின்றேன். 7ஆம் வகுப்பு படிக்கும் போது கிடைத்த ஒரு மிகப்பெரிய வரப்பிரசாதம் எமது GROUP. அந்த GROUP இல் இருந்தவர்கள் அனைவரும் அந்த வயதிலேயே பல்வேறு விடயங்களில் சிறந்த அறிவுடன் இருந்தார்கள். அதன் மூலம் எமது வாழ்க்கைக்கு தேவையான முக்கிய விடயங்களை பற்றி ஆராயக்கூடிய வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. 8ஆம் வகுப்பு படிக்கும் போது முதல் முறையாக இந்துக் கல்லூரியின் பாரம்பரியமாகிய மதில் பாயும் வாய்ப்பு வந்தது. தற்போதைய Hostel பக்கத்திலுள்ள மதில் பாய்ந்து பதறியடித்து ஓடியது இன்னும் நினைவில் உண்டு. 10ஆம் வகுப்பில் சிவகுமார் சேர் பாடசாலையை விட்டு சென்றதும் விளையாட்டுத் துறைக்குள் பிரவேசித்தேன். யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியின் முதலாவது மேசைப்பந்தாட்ட அணியில் இடம்பெற்றதுடன் அவ் அணிக்கு அணித்தலைவராகும் வாய்ப்பும் கிடைத்தது. அத்துடன் கூடைப்பந்தாட்ட அணியில் சேர்ந்து சிரேஷ்ட அண்ணாமாரிடம் பழகும் சந்தர்ப்பமும் கிடைத்தது. அந்த வருடம் நடைபெற்ற தேசிய மட்ட கூடைப்பந்தாட்ட போட்டிக்காக கொழும்புக்கு கப்பலில் சென்றதும், அங்கு கிடைத்த அனுபவங்களும் என்றும் மறக்க முடியாத நினைவுகள்.

ஒருவாறு இந்துக் கல்லூரியின் மேல் இடமாக கருதப்படும் A/L வட்டாரத்துக்குள் நுழைந்தேன். இன்று வரை உடன் இருக்கும் பல உயிர் நட்புக்களை அந்த காலத்தில் தான் பெற்றுக்கொண்டேன். விபரித்து சொல்ல முடியாத பல அனுபவங்கள் A/L நேரத்தில் கிடைத்தது. பல தடவை அரை நேரத்துடன் வீட்டுக்கு சென்று பிடிபட்டது, Big Match நேரத்தில் பட்ட பிரச்சினைகள், Sports meet நேரம் செய்த கலாட்டாக்கள், மாணவ முதல்வராக இருந்தது, விளையாட்டுத் துறையில் கிடைத்த பாடசாலை பற்று, பாடசாலையில் நடந்த Bio seminar க்கு சென்று மாட்டுப்பட்டது, வெளியே சொல்ல முடியாத சாட்டி கடற்கரை நிகழ்சிகள் என பல நினைவுகளுடன் எனது பாடசாலைக்காலம் சீக்கிரமாய் முடிவுக்கு வந்தது. இதுமட்டுமல்லாத பல நினைவுகள் இன்றும் மனதில் உள்ளன. பாடசாலை மாணவப்பருவத்தை இழந்தாலும் இன்றும் பாடசாலையுடன் சிறிதளவாவது இணைந்து இருக்கின்றேன் என்ற ஒரு சந்தோசத்துடன் இப்பதிவை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Hindu College இல்லாட்டி வேற இடம் இல்லையா...

Vnu Thayalan
Fb.me/vinoogan.thayalan

எல்லாரும் scholarship pass பண்ணினா தான் Hindu college போகலாம் எண்டாங்கள். ஆனா எனக்கு அப்ப எல்லாம் Hindu college இல்லாட்டி வேற இடம் இல்லையா எண்ட எண்ணம். ஆனா pass பண்ணிட்டன். Hindu க்கு போன பிறகு தான் என்ன லித்தியாசம் எண்டு உணர்ந்தன். ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு அனுபவம். போன முதல் நாள் class teacher வரல (Mahendran sir, Agri) வந்த Balachandran sir உம் scholarship Marksஐ கேட்டு என்ன monitorஆய் போட்டுட்டு போயிட்டார்.

அண்டைக்கு துவங்கின எவனோ அனுபவங்கள் காசு குடுத்தாலும் கிடைக்குமா!!

11வரைக்கும் ஒண்டோ ரெண்டு வருசம் தவிர எல்லா வருசமும் கணிதம் சபாநாயகம் sir. அவர மாதிரி ஒரு system Microsoft கூட develop பண்ணாது. O/L வரைக்கும் தான் அது school. அதுக்கு அப்புறம் அது ஒரு குட்டி university. முதல் நாளே லட்சுமணன் sir கலைச்சவிட துவங்கின A/L எப்பிடி முடிஞ்சது எண்டே தெரியல. புதுசா வந்த காட்டுபூச்சியின் மிமிக்கிரி, Saami யின் திருவிளையாடல்கள், chemistry பாடம் எண்டா அவ்வளவு லிருப்பம். ஏன் எண்டா அப்ப தான் துண்டு எழுதி மாத்துறது. ஆத்தலின் உச்சம், chemistry மங்கை miss அழ வெளிக்கிட்டா, இப்ப கூட நினைவு நிச்சிற பஞ், மங்கை miss வந்து நீங்க எல்லாம் romba worst எண்டு திட்ட யாரோ ஒண்டு miss அது worst இல்ல waste எண்டான். எங்கள் பற்றி எங்களுக்கு தெரியாத பல, A/L English bookக்கு தெரியும். அதுல உள்ள creativity இக்கு பிரம்மன் கூட பிச்சை எடுக்கணும். எவ்வளவோ memories சொல்லிட்டே போகலாம். அத்துடன் எங்களோட படிச்ச நண்பனின் மறைவு எப்பவுமே மறக்க முடியாத நினைவு.

மசாஜ் Boy கணேஸ் ஐயா

Senthuran Sivagurunathan

Fb.me/sivagurunathan.senthuran

கல்லூரி சுற்றுத்தந்த பாடங்களும் நினைவுகளும்

கல்லூரி சுற்றுத் தந்த முக்கியமான விடயங்களில் ஒன்று உள்ளாடை அணிதல். தரம் 6 இல் கல்லூரி சேர்ந்து 2 ஆம் நாள் எல்லா சிறிகளும் ஒண்டா சவு கதைச்ச நேரம் அங்கை இருந்தவன் ஒருத்தன் சொன்னான் "அடேய் இங்க செல்லத்துரை மிஸ் எண்ட ஒரு வயது போன சங்கீத டீச்சர் இருக்காங்களாம். அண்டவியர் போட்டிருக்கமா என்று செக் பண்ணுவாங்கலாமடா. போடல என்று மட்டும் தெரிஞ்சது டிக்கி வீங்குற அளவுக்கு அடிப் பாங்களாமடா" என்றான்.

சங்கீத பாட நேரம் நெருங்க எனக்கு லைட்டா வேர்க்க வெளிக்கிட்டுது. வீட்ட புதுப் பள்ளிக்கூடம் போறதுக்கெண்டு எல்லாம் புதுசா வாங்கி அம்மா வைச்சிருந்தவா, உள்ளாடை உட்பட நான் சில பல அசௌகரியங்களை கருத்தில் கொண்டு உதெல்லாம் இப்ப போடேலாது என்று வில்லத்தனம் காட்டிப் பள்ளிக்கூடம் வந்தனான். பக்கிப் பயல் நேற்றே சொல்லி இருந்தான் என்பா இண்டைக்கு தப்பியிருக்கலாம். இப்ப என்ன பண்ணுறது என்று யோசிக்க யோசிக்க லைட்டா பயத்தில யூரின் வேற வார மாதிரி இருந்திச்சது.

ஏதோ என் நல்ல காலத்துக்கு எங்கட வகுப்புக்கு கிடைச்ச சங்கீத டீச்சர் வேற ஒரு ஆள். சொட்டா... "தன் வகுப்பில்லாத வேற வகுப்பு பெடியங்களையும் மிஸ் செக் பண்ணுவாலாமடா என்று இன்னுமொரு புலனாய்வுத்துறை தகவல் கிடைச்சது" அதுக்கு பிறகு அண்டவியர் போடாமல் நான் பள்ளிக்கூடத்துக்கு போனதே இல்லை.

அப்புறம் என் வாழ்க்கையிலேயே முதல் முதலாக நேரடியாக வேட்டுச் சத்தங்களை கேள் விப்பட்டது தரம் 9 படிக்கிற காலப் பகுதியில் தான். அந்த காலப் பகுதியில் பள்ளியில் படித்துக் கொண்டிருந்த எல்லாருக்கும் கட்டாயம் எந்த காலத்திலையும் மறக்க முடியாத ஒரு நாள், மதியம் இடைவேளை தொடங்குறதுக்கு கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்பு ஹொஸ்டல் கட்டிட மேல்மாடியில் (2ம் மாடி) கௌரி மிஸ் வகுப்பெடுத்துக் கொண்டிருந்தா. திடீர் என்று பெரிசா ஏதோ ஒரு குண்டு வெடிச்ச சத்தம் கேட்டுது. அதுக்கு பிறகு கொஞ்ச நேரத்தில் துப்பாக்கி வேட்டுக்கள் அடுக்கடுக்காக கேட்டுது. எல்லாரும் ஹொஸ்டல் கட்டிடத்துக்கு பின் வழியா நந்தன் அண்ணண்ட கண்டனுக்கு போக இறங்கிற மாடிப் படியில் முழி பிதுங்கிய படி சத்தம் போடாமல்

நெருங்கி இருந்தம். கல்லூரி மதில் சுவரை தாண்டி திடீர் எண்டு ரெண்டு ஆயிக்காரங்கள் குதிச்சதும் ரெண்டு பேர் பலமா அழுவெளிக்கிட்டாங்கள். யாரெண்டு பார்த்தா நவீனனும் அஜந்தனும். அவங்கள் அழுததாலையோ என்னவோ தெரியல ஆயிக்காரங்கள் பிறகு எங்கட பக்கமே வரல. அப்புறம் இடைவேளை நேரம் பிரார்த்தனை மண்டபப் பக்கமா இருந்த கண்டினுக்கு ஏதாவது வாங்கி சாப்பிடுவம் எண்டு போனால் அங்கை பிரார்த்தனை மண்டபத்தில வேலை செய்து கொண்டிருந்த மேசன் அண்ணைமாரை ஆயிக்காரங்கள் ரீப்பையால அடிச்ச காயப் படுத்தி வெளில வரிசையா நிக்க வைச்சத பார்த்தம். ஒரு சம்பந்தமும் இல்லாத அப்பாவியள் அடி வாங்கி நிண்டத பாக்கவே ஒரு மாதிரியா போச்சது.

தரம் 10 படிக்கிற காலம். இண்டைக்கும் அத நினைச்சால் சிரிப்பு சிரிப்பா வாற ஒரு சம்பவம் ஒண்டு இருக்கு. இங்கிலீஸ் மகேஸ்வரன் சேர் ஒருக்கா உங்களை பற்றி ஒருத்தருக்கு அறிமுகப்படுத்திறது எப்பிடி எண்டு எழுதுங்க எண்டார். அதாவது "மை ஸெல்ப்" எழுதுங்க எண்டார். எல்லாம் ஒழுங்கா எழுதின நான் ஒரே ஒரு எழுத்தை மட்டும் அவசரத்தில எழுதாமல் விட்டீட்டன். "I live at Thavady" எண்டுறதுக்கு பதிலா "I live at Thaady" எண்டு எழுதீட்டன். ஒரு எழுத்து இல்லாததால் "தாவடி" "தாடி" எண்டு மாறீட்டுது. பள்ளி வாழ்க்கையை அதிகமாக அனுபவித்ததே A/Level ல தான். உயர்தர வகுப்பு தொடங்கின ஒரு கிழமைக்கு சத்தம் போடாமல் சைலண்டா தான் இருந்தனான். சனிப் பெயர்ச்சி சரியில்லையோ என்னவோ தெரியல பிறகு செய்யிறது முழுக்க வில்லங்கத்தில் தான் முடிஞ்சது. என்ன சொன்னாலும் "முதன் முதலா" எங்கட பட்ச்சிலையே மதில் பாய்ஞ்ச இடைவேளையுடன் வீட்ட போனது, "நானும் நிலாந்தும்" தான். எவனாச்சும் இல்லை எண்டு வந்து இங்க ஞாயம் கதைக்கேலாது. அது மட்டுமில்லை "முதன் முதலா" கல்லூரி வாசலால இடைவேளையோட வீட்ட போனதும் நாங்கள் தான். பிறகு தான் மதீஸ் பட்ச் பெடியள் எல்லாம் வெளிக்கிட்டலை.

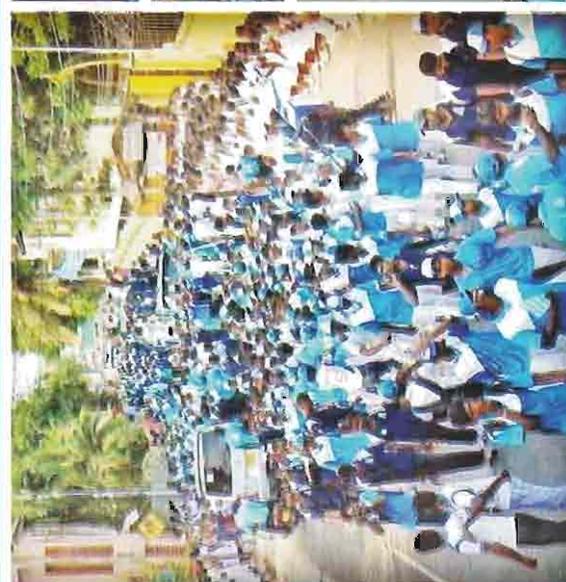
ஆரம்பத்தில் பிடிபட்ட அந்த நாள் கணேஷ் ஐயா அலுவலகத்தில் எங்களை கொண்டு போய் லைன்ஸ் நிக்க வைச்ச "கப்டன் விஜயகாந்த்" ஸ்டைலில வீர வசனம் எல்லாம் பேசினார். கடைசியா பிரம்பை கையில எடுத்தார், எனக்கு லைட்டா நடுங்க வெளிக்கிட்டிடுது. திடீர் எண்டு கணேஷ் ஐயா பிரம்பை அப்பிடையே தூக்கி எறிஞ்சிட்டு உங்களுக்கு என்ற கை தாண்டா சரி என்டிட்டு எல்லாருக்கும் அடிக்கிறன் எண்ட பெயரில மசாஜ் பண்ணி விட்டார். அப்புறம் ஓடுங்கடா நாயளே வகுப்புக்கு எண்டார். இனிமேலும் இப்பிடிச் செய்திட்டு என்னட்ட அடிவாங்காதைங்கோ எண்டார். அந்த நேரம் அவரை பார்த்தன். அவர் என்னைப் பார்த்து சிரிக்கிற மாதிரி இருந்திச்சது. நானும் பதிலுக்கு மரியாதை குடுக்க வேணும் எண்டு நினைச்ச சிரிச்சன். திருப்ப என்னடா எருமை சிரிக்கிறா எண்டு திருப்பவும் மசாச் பண்ணி விட்டார். அப்புறம் தான் தெரிஞ்சது கணேஷ் ஐயா என்னைப் பார்த்து சிரிக்கேல "பல்லை நெருமியிருக்கார்" எண்டு.

கல்லூரி வாழ்க்கை முடியும் வரைக்கும் கணேஷ் ஐயா சிரிக்கிறாரா, பல்லை நெருமியாரா எண்டு கண்டு பிடிக்கிறத்குள்ளயே எண்ட பாதி A/L வாழ்க்கை முடிஞ்ச போச்சது.

பிறகு அடிக்கடி கல்லூரி வாசலாலையே ஓடுறதும் பிடிபடுறதெண்டும் கிட்டத்தட்ட ஒரு 6 தரத்துக்கு மேல கணேஷ் ஐயா certificate ஓட தன்ர ஒபிஸுக்கு முன்னால என்னை காட்சிப் பொருளாக்கியிருப்பார். ஆரம்பத்தில் கூட்டத்தோட கூட்டமா certificate ஐ கையில வைச்சுக் கொண்டு ஒபிசுக்கு முன்னால நிக்க அசிங்கமா தான் இருந்திச்சது. அப்புறம்

அதுவாயே பழகிட்டுது. அடிக்கடி எங்களை காப்பாத்தி விடுறது பிசிக்ஸ் ரவி ஐயா தான். அவர் தான் எனக்கு அடிக்கடி ஜாமீன் வாங்கித் தந்த தெய்வம். கடைசியா பள்ளிக்கூட நிர்வாகம் ஒரு முடிவு எடுத்தாங்க. பள்ளிக்கூடத்தில நிக்காமல் ஓடுறதும், ஒழுங்கான வரவின்றமையும் எண்டும் சொல்லி, உன்னை பள்ளிக்கூடத்தை விட்டு நிப்பாட்ட போறம், நீ போய் வேறை எங்கையாச்சம் ஊர்ப் பள்ளிக்கூடமா போய் படி எண்டாங்கள். அந்த நேரம் எப்பிடி கண்ணால கண்ணீர் வந்தது எண்டு தெரியல. ஆனால் வந்திட்டுது. ஆம்பினை கண்ணீர் விட்டால் கல்லாய் இருந்தாலும் கரைஞ்சிடும் எண்டு சொல்லுவாங்கள், கணேஷ் ஐயா மட்டும் என்ன விதிவிலக்கா? "இது தான் கடைசியும் முதலும்" எண்டு சொல்லி என்னை மன்னிச்சு விட்டுட்டார். நான் நினைக்கிறன் சம்பவம் நடந்தது 2010 ஜூன் மாசம் எண்டு. அதுக்கு பிறகு ஏதாவது பள்ளியில விசேஷ தினம் எண்டால் மட்டும் தான் வீட்ட ஓடுவேன். மற்றம் படி கல்லூரியே தஞ்சம் எண்டு இருந்தன். உயர்தரம் படிக்கிற காலத்தில மறக்க முடியாத சம்பவம் "நிலாந்தும் வைகுந்தனும்" குமாரசுவாமி மண்டபத்தில இனிமேலும் பள்ளிக்கூடத்தை விட்டு ஓட மாட்டம் எண்டு எல்லாருக்கும் முன்னால பிரசங்கம் பண்ணினது தான். சும்மா மதிலைப் பாய்ஞ்சு குதிச்சு ஓடியிருந்தால் பரவாய் இல்லை, மதில தாண்டி போற வழியில லச்சமணன் சேர் வீட்டு மாதுளம் காய ஆட்டையை போட்டிட்டு வேறு சில குறளி வித்தையும் அந்தாளுக்கு காட்டியிருக்காங்கள். பிறகு பப்பிளிக்கா மன்னிப்பு கேக்க வேண்டியதா போச்சது.

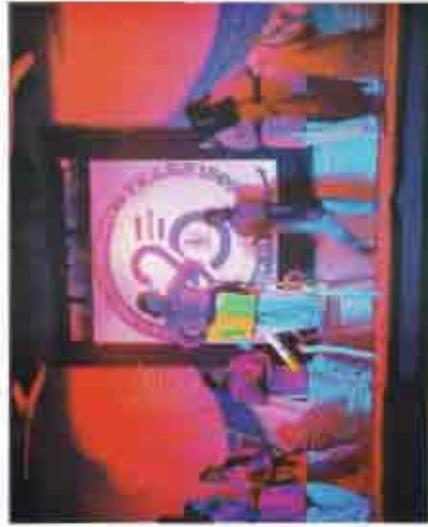
அமரர் பாஸ்கரன் (பாப்பா) சேருக்கும் எனக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. நான் எப்ப பிந்திப் போனாலும் என்னை பிடிச்சு கொண்டு போய் கணேஷ் ஐயாட்ட விடுறதே அந்தாளிண்ட பிரதான தொழில். ஒருக்கா பள்ளிக்கூடம் வர 9 மணியா போச்சது. அந்த நேரம் GIT எக்ஸாம் நடக்குது. இங்கிலீஷ் எக்ஸாமையே கணக்கிலை எடுக்கிறேல்ல இதுக்குள்ள GIT எக்ஸாம் எவ்வளவு தூரம். நான் கல்லூரி வாசலால் போனால் சேதாரம் ஆயிடுவன் எண்டு தெரிஞ்சு கே.கே.எஸ் ரோட் பக்கத்து மதிலால பாய்ஞ்சு பள்ளிக்கூடத்துக்க கஷ்டப்பட்டு வந்து சேர்ந்தா பாசக்காரன் பாஸ்கரன் ஐயா "தம்பி வாங்கோ ஒபிஸுக்கு" எண்டு அந்தப் பக்கமா வந்து நிக்கிறார். என்னை எப்பிடி உந்தாள் கண்டு பிடிச்சது எண்டு இண்டைய வரைக்கும் எனக்கு ஒரு விடை தெரியாத கேள்வி. இன்னும் கனக்க இருக்கு வன் ஜம்ப் கிரிக்கெட் மச், நிலாந் வைகுந்தன் சண்டை, ஐ.கியூ ஆசான் சோதி, இருபது நிமிச இங்கிலீஸ் கிளாஸ் இராசநாயகம் சேர். இன்னொரு சந்தர்ப்பம் கிடைச்சா எல்லா நினைவுகளையும் ஒட்டு மொத்தமாய் மீட்டிப் பார்ப்போம். இந்த நினைவுகள் எல்லாம் எந்தக் காலத்திலும் அழியாத அரும் பொக்கிசங்கள்.

Hindu Walk
Jaffna - 23rd Sep 2015

125 Years Celebrations

Jaffna - 23rd - 27th Sep 2015

தம்பி சேட் பட்டன கழட்டா

Amalraj Chandrakumar
Fb.me/amalraj.chandrakumar

திடீர்னு ஒரு நாள் அம்மாட்ட கேட்டன் யாழ்ப்பாணத்திலயே பெரிய ஸ்கூல் எது எண்டு, Hindu College எண்டு சொல்லி பஸ்ல போகேக்க இதுதான்டானு காட்டினா. அப்புறம் ஒவ்வொரு தடவையும் பஸ்ல டவுனுக்கு போகேக்க பாத்துட்டே போவன். அது தான் என்ட அப்போதய முதல் லட்சியம்னு நினைக்கிறன். இப்படி எல்லாம் ஆசப்பட்டு முதல் நாள் ஸ்கூலுக்கு வந்தால் இந்த அண்ணமார் சேட் முதல் button ஐ கழட்டி விட சொன்னாங்க. இது என்னடாரவுடி பள்ளிகூடத்தில வந்துமாட்டிகிட்டனோனு தோனிச்சு, பட் நாங்க ஸ்கூல் விட்டு வரேக்க அண்ணமார் இரண்டாவது button ஐ பூட்டுனு சொன்னது வேற கதை. பட் இந்த ஸ்கூலுக்கு வந்த அப்புறம் படிப்பப் பற்றி பெரிசா அலட்டி கொண்டதே கிடையாது. முழு எண்ணம் எல்லாம் எப்போ free பாடம் கிடைக்கும் ground க்கு போகலாம் எண்டது தான். நம்ம Mayu Kajen தான் அப்போ எங்கள் எல்லாம் ground க்கு சூட்டிக்கொண்டு போன தெய்வம். அங்க போய் ஒரு teamஐ உருவாக்கி பெரிய சீன் எல்லாம் போட்டது இப்போ நினைச்சுப் பார்த்தாலும் ஏதோ ஒரு சாதிச்ச உணர்வு. A class கும் B class கும் match தான் அப்போதைய SI Vs Ind match.

A/L க்கு வந்த அப்புறம் கூட indoor stadium ஒண்டுல தான் match நடக்கும். இப்போ கூட அந்த bat (கதிரையோட கை) என்ட கண் முன்னால வந்து போகுது. ஒரு நாள் முழுக்க வகுப்பே சேர்ந்து விஜய் அஜித் சண்டை போட்டம். இப்போ கூட அந்த ஒவ்வொரு வசனங்களும் ஞாபகம் இருக்கு.

JHC படிச்சு கவலைப்பட்ட ஒரே ஒரு விஷயம்னா இந்த Big match தான். ஆனா அது கூட ஒரு நாள் St.Johns போய் கண்ணாடி உடைச்சு police வந்ததில இல்லாம போச்சு. இது வரைக்கும் ஸ்கூலுக்கு ஒண்ணுமே செய்ததில்ல ஆன Hindu Collegeல படிச்ச ஒவ்வொரு மாணவனோட ரத்தத்தில இருக்கிற கெத்த நானும் feel பண்ணுறனான். எழுத தெரியாது தான் பட் எப்படியாவது எழுதிடனும் எண்டு எழுதினன். Hindu College என்ட பெருமைய வேற எந்த விஷயமும் life ல overtake பண்ணது கிடையாது.

மச்சாள் ஹரி பொட்டர் படத்தில நடிச்சவள்

Gk Anujan
Fb.me/gk.anujan

வீதிகளிலும், குச்சி ஒழுங்கைகளிலும் என்னோட தென்னை மட்டைல கிரிக்கெட் விளையாடின பக்கத்து வீட்டு அண்ணா, சொந்தகார அண்ணா என எல்லாரும் JHC போனபிறகு bat வாங்கி பெரிய ground ல விளையாடிடு வாறத பார்க்கேக்க ஆரம்பிச்சது நானும் JHC க்கு போய் பெரிய groundல கிரிக்கெட் விளையாடணும் எண்ட ஆசை.

scholarship எண்ட நரக வேதனைய வெற்றிகரமா தாண்டின பிறகு நானும் 2003 ஆம் ஆண்டு JHC குமாரசாமி மண்டபத்துல நண்பன் Kokul Raj ஓட போய் இருந்தன். எல்லாரும் கதைச்ச முடிய கிளாஸ் டீச்சர் எங்கள் "6B" ல கொண்டே விட்டார். உயர முறைப்படி இருக்க விட்டதால நானும் Koki உம் பிரிஞ்சுட்டம். ஒரு பக்கம் டென்சனா இருந்தாலும் எண்ட வகுப்புல என்னோட போஸ்கோல படிச்ச கன முகம் இருந்ததால கொஞ்சம் நிம்மதி.

இங்கிலீஷ் மீடியம்ல படிக்க தொடக்கி ஆரம்பத்துல பட்ட கொடுமை பற்றி சில நண்பர்கள் ஏற்கனவே கூறிவிட்டார்கள். காதுல வந்த அந்த same blood ஓட ஒருமாதிரி O/L மட்டும் வந்துட்டன். இங்கிலீஷ் மீடியம் முதலாவது batch எண்டதால அதிபர்ல இருந்து எல்லா teachers மாருக்கும் தனி கண் எங்கள்ல. படிப்புல மட்டும் இல்ல, ஒழுக்கத்துலையும். ஆனா இதுகளையும் மீறி நாங்க செய்த அநியாயம் கொஞ்ச நெஞ்சம் இல்ல. கிரிக்கெட் பைத்தியத்துல library ல இருந்த newspaper articles magazine எல்லாத்துலயும் இருக்கிற players இட படங்கள் ஆட்டையப்போட்டு ஸ்பெஷல் magazine செய்தது, black cobra எண்ட பேர்ல டீம், பழைய ஆய்வு கூடம் மற்றும் பழைய hostel க்கு போய் பேய் பற்றி research பண்ணி மாணவ முதல்வர் அண்ணா மார்ட் அடி வாங்கிறது, கிளாஸ்ல நடக்கிற WWE, நந்திட மச்சாள் ஹரி பொட்டர் படத்துல நடிச்சது (இன்னும் நம்பிறம்) (நந்திட இன்னும் பல பீலாக்கள்), புண்ணியம் சொல்ற கதைகள், சிவகுமார் சேர்ட் அடி, தங்கவேல் சேர்ட் நானும் ஹரியும் பழகின உறுப்பெழுத்து (தமிழ் கொப்பி கன தரம் பறந்து இருக்கு), term exam க்கு சங்கீத பாட practical ல்ல பாடும் போது "சாணி த ப" ஓடு நிறுத்தி விட்டு நண்பன் சாணிய (விஜயசாஜி) பார்த்து சிரிக்கும் போது பின்னால பல முறை விழுற பத்மநாதன் சேர்ட் அடி, ஸ்ரீகுமார் சேர்ட் டைட் கிளாஸ்ல விளையாடின கபடி... கீர்த்தன், koki ஓட கஸ்புல்ட

இங்கிலீஷ் படிக்க போய் பட்ட அவமானங்கள், இப்படி பல விடயங்கள் பாடசாலை காலத்தில் நடந்த மறக்க முடியாத சம்பவங்கள். இக்காலத்தில் கற்பித்த ஆசிரியர்கள் சண்முகலிங்கம் சேர், ஸ்ரீகுமார் சேர், சிவகுமார் சேர், ரகுமார் சேர், தங்கவேல் சேர், ரகுபதி சேர் மற்றும் ஏனைய ஆசிரியர்களையும் என்றும் மறக்க முடியாது.

நண்பர்கள் "புள்ளி" மற்றும் "பு" னாவோட தொடங்கின 2.5 வருட A/L படிப்பு மிக விரைவாகவே சென்று முடிந்தது. மோகன் சேர், விஜேந்திரன் சேர், மகேஸ்வரன் சேரோட பயணித்த 128 மற்றும் 138, ganu, சேகரன், piran, tharshikan போன்றோரால் மிக இனிமையான பயணமாக அமைந்தது. இம் மூன்று பாட வேளைகள் தவிர எமது இங்கிலீஷ் period மற்றும் ப்ரீ period க்கு எங்களிடம் சிக்கி தவிப்பவர் librarian அக்கா, libraryy entertainment place ஆக்கிடுவோம். நாங்கள் வருவதை தூரத்தில் கண்டாலே தலையில் கை வைத்து விடுவார். அது போக பக்கத்து வீட்டு மரத்துல தேங்காய் புடுங்கி இளநீர் குடிக்கிறது, பாடம் கட் பண்ண கிளாஸ் ரும் ஓட சேர்த்து மேசை கதிரையும் கழுவிிறது, மேசைய சுரண்டி நேம் எழுதி சொந்த மேசை ஆக்கிறது, interact கிளப்ப சாட்டு சொல்லி ladies school க்கு போறது, எப்பவும் சிரிச்சு பழகிற மோகன் சேர்ட கோபம், batch fights இதுகள் எல்லாம் A/L காலத்துல நடந்த மறக்க முடியாதவை.

மதில் பாஞ்சவங்களுக்கு நல்ல எதிர்காலம், அவங்க ஆசைப்பட்ட மாதிரி வாழ்க்கை கிடைக்கிறது யாழ் இந்து கல்லூரியில் படிச்சவங்களுக்குத் தான். இத்தகைய சிறப்பு மிக்க அன்னை மடியில் தவண்ட பெருமையுடனும் இனிய நினைவுகளுடனும் முடித்து கொள்கின்றேன்.

நான் எந்த விதத்திலும் யாரையும் hurt பண்ணி இருந்தால் மன்னித்து கொள்ளவும்.

125 வருட இந்துக் கல்லூரியில் நானிருந்த ஒன்பது வருடங்கள்...

Amutheezan Sivagnanam

Fb.me/AmuX93

நான்கதைச்சாலே வதைச்ச அனுப்பிடுவிங்க. ஸ்டேடீஸ் போட்டா விடவா போறீங்க, ரிப்போர்ட் பண்ணி விடத்தானே போறீங்க. ஒருத்தனும் நொமினேட் பண்ணலை என்னும் போது விளங்குது எவ்வளவு பேரு நம்மளால பாதிக்கப்பட்டு போயிருக்காங்கள் என்று.

ஆறாம் ஆண்டில் அனுசனின் முக்கோணக் கொம்பியூட்டர், அன்றைக்கு கொம்பியூட்டர் என்றாலே என்ன என்று தெரியாத காலத்தில எனக்கு அது பெரிய மிஸ்டரி.

ஏழு, எட்டு, ஒன்பது என் வாழ்க்கையின் ரொம்பத் துன்பமான பக்கங்கள்.

சிந்துஜனூடன் சேர்ந்து செய்த முதல் exhibition, விட்டுட்டுப் போய் திரும்பி சேர்ந்தது, பிறகு செக்கண்ட் exhibitionல கழட்டிவிட்டுட்டாங்கள். அதிலையும் சோகம் அதற்கு certificate தாறது என்று சொல்லும் சயின்ஸ் சேர் சிறீக்குமரனின் பேய்க்காட்டலும்.

ஐது முதல் _____ வரை (fullஆ எழுதினா ரொம்ப lengthஆ போயிடும்) சண்டை போட்ட ஆட்களும், அதற்காக ஞானதேசிகள் சேரிடம் வாங்கிய அடிகளும் என்றும் சுவையான அனுபவங்கள்.

எட்டில் பிரதீப் அண்ணாலிடம் வேண்டின அடி, ஒன்பதில் இதயம் சொல்லும் வரை தொடர்ந்தது. அதுக்கு அப்புறம் ஒரு prefectடையும் அடிவாங்கல எண்டு நினைக்கிறன் பெருசா.

பத்தில, அதிக ஆர்வக்கோளாரில ஜோகிரபி படிக்கப் போய், ஆன்மீகத்துக்கும், punctuality க்கும் இடைல நான் பட்ட அவஸ்தை இன்றும் விடாமல் தூரத்துது. கூடவே வந்த வேணுவும், பாதியில் சிலிக்ஸ் படிக்க போய்ட்டான், கோகுலன், பகீரதன், திவிஜன் மட்டும் commerce படிக்க வந்தானுகள் துணைக்கு.

இடையில் இன்றறக்ட் கிளப்பிலும், prefect போர்ட்டிலும் காலங்கள் சென்றது. லேட்டா prefect டியூட்டி முடிய வந்து earlyஆ சிவலிங்கம் சேர் குடுத்த எக்ஸாம் பேப்பர் செய்தது டைம் அப் என்றதும், முடிக்காமலே குடுத்து சென்ற punctual கடுப்புஸ் மறக்க முடியாதவை.

ஸ்கூலுக்கு வரேக்க தெரிஞ்ச நாலு நண்பர்கள் பானு, விது, மங்கா, சேயோன். ஆறில் சப்போர்ட் பண்ணிய பானு, பக்கத்தில் இருந்த கோகுலன், பேனாக்கிரிக்கெட் விளையாடிய திவியன், அமைதியான பிரசன்னா. ஏழில் வேணுவை புடுங்கி வாங்கிய போட்டோக்கொப்பி, துணைக்கு வந்த கூகிள் அர்ஜுன். எட்டில் விமோ தந்த ஹிஸ்ஸறி புத்தகம், சிவகுமார் சேர்ட்ட அடிக்கடி மாட்டுப்பட்ட சுஜிதன். கேபி இன் நட்பு எட்டில் கிடைத்த கிப்ட், கூட வந்த சமந்து, ஒன்பதில் விட்டு சென்ற விது, பத்தில் சந்தித்த நிருஜன், நிரேஷ், பார்த்தி, துவாரகன், மேளாணன், POOSE...

பதினொன்றில் சந்தித்த உமாஷங்கர், ரகுநந்தன், சுஜீவன் (முதலே தெரிஞ்சாலும் அப்ப தான் கொஞ்சம் க்ளோஸ்). 12C க்கு மீண்டும் வந்த அருண், கோபி, சுபாங்கன்.

அப்புறம், ஏ/எல் தமிழ் மொழி மூலத்துக்கு மாறி புதுப்புது பிறண்ஸ் ஜெயகணேஷ், ரதுசன், கிசோத், தர்சிகன், ஜெனோஜன், லோகபிரசாத், சர்மா, ஜனார்த்தனன், சாரங்கன், ஹஜீபன், சிவேந்திரன் (நர்சரி-AL) etc.... அதை விட புதுசா வந்த நிலக்ஷன், கரிஹாசன், திவாகர், திலீபராஜ், நிரோஜன், தர்சன், நெடுந்தீவு என புது வகுப்பு புது நண்பர்களாய் இரண்டரை வருஷம் கடந்தது.

உயர்தரம் சில நண்பர்களின் பிரிவுகள், பல புதிய நண்பர்களின் சேர்க்கை...

Kavinthan Uruthiramoorthy

Fb.me/iamkavinthan

நான் முதன்முதல் யாழ்நகர் பகுதிக்கு வந்ததே எங்கட ஆறாம் ஆண்டு கால்கோள் விழா அன்றுதான். வகுப்பில மத்த பெடியள பாத்து பயந்து போய் இருந்தன். பிறகுதான் தெரிஞ்சுது எல்லாரும் பயந்துதான் இருந்தவங்கள் எண்டு. போகப்போக எல்லாம் மாறி எங்க விஸ்வரூபம் வெளிப்பட்டிச்சு. அது அதிபர் அறைவரை பிரபலமாச்சு. இப்பிடி பல சாதனைகள் புரிஞ்சு பதினோராம் ஆண்டு வந்தம். எங்களோட மொத்த சந்தோசமும் அங்க போகு மெண்டு கனவிலையும் நினைக்கல. காரணம், சபாநாயகம் ஐயா வகுப்பாசிரியர்.

அந்த மனுசனிட்ட நல்ல பேர் எடுக்க நாங்க பட்ட பாடு. ஒவ்வொரு லீவுக்கும் காரணம் சொல்ல நாக்குத் தள்ளிடும். டவுட் கேட்டு அடி வாங்குறது கண்பாலன். டவுட்டே இல்லாம அடிவாங்கிறது தீபன். யசிந்தா டீச்சர் வெளியில கலைப்பா ஆனா கவலை வராது. ஏனென்றால் எனக்கு முதல் ஒரு குரூப் வெளியில நிக்கும் தோழர் கிரி தலைமைல.

அப்புறம் உயர்தரம் சில நண்பர்களின் பிரிவுகள் பல புதிய நண்பர்களின் சேர்க்கை. மிகப் பெரிய எண்ணங்கள், திட்டங்கள்.

வகுப்பாசிரியர் சோதிலிங்கம் ஐயா, லான்சர் கார், ஹோண்டா CB125 மோட்டார்சைக்கிள், பல நாள் இத வச்சதான் பாடம் கடத்தியிருக்கம். சிங்கம் வரும் போது பெடியள் இதுப்பத்தி எனக்கு ஞாபகப்படுத்துவாங்கள். நான் அவருக்கு ஞாபகப்படுத்துவன். பிறகென்ன பாடம் முடிஞ்சிடும். அடுத்த பாடம் மக்கர். சொல்லவே தேவையில்லை. விளங்கிடும். ஆனால் படிப்பும் படிப்புதான்.

இப்பிடி எத்தனையோ அனுபவங்கள். நாங்க மதில் பாய போட்ட பிளானுக்கு முன்னால கத்தி படம் கூட தோத்திடும்.

வேதனைகள், சாதனைகள், சந்தோசம், துக்கம் எல்லாம் வந்து போனாலும் அடிப்படையா எங்ககிட்ட இருந்தது நட்பு என்ற ஒரு விசயம்.

வீட்டில் வெளிநாட்டுக்காரர் வந்து நிக்கினம் எண்டவுடன் மச்சி நம்ம வீட்ட வா. குரூப் ஸ்ரடி போடுவம் எண்ட கணபாலன் நட்பின் உச்சகட்டம். அங்க வச்சு படிப்பிச்சு கமல், ராத்திரிலயும் படக்கதை கதைக்கிற ஜனா.

வெளியில் வந்தப்புறம் மச்சி உனக்கு ஐடிதான் (IT) சரி எண்டு டிகிரி வரை போக வச்ச யுவராஜ். டிகிரிய இடேல விட்டுட்டு வேலைக்கு இறங்கும் போது டிகிரி முக்கியம் எண்டு இப்பவும் சொல்ற ஜேடிலக்சன், இவனு க எனக்கு கிடைச்ச குடும்பம். இப்பவும் போன் எடுத்தா மச்சி ஒழுங்கா இருக்கியான்னு கேக்குற காணு, போன்ற பலரோட சேர்த்து அந்த குடும்பம் ஒரு பட்டாளம். அத தந்த எனது கல்லூரிக்கு வார்த்தையால நன்றி சொல்ல முடியாது.

இன்னும் எத்தினையோ சம்பவங்கள் எத்தினையோ நினைவுகளுடன்.

“எவ்விடமேகினும் எத்துயர் நேரினும் எம்மன்னை நின்னலம் மறவோம்”

கௌரி மிஸ் நல்ல மிஸ், (B)யட அவங்க பாடத்துக்கு நான் எப்பவுமே மிஸ்...

Kiri Shanth

Fb.me/Kiri00

பள்ளிக்கூடத்தில் படித்த எல்லோருக்கும் ஏதோ ஒரு அனுபவத்தைப் பள்ளிக்கூடம் கொடுத்திருக்கும். நான் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் படிப்பதையே கனாவாகக் கொண்டு வளர்ப்பிக்கப்பட்ட மிடில் கிளாஸ் பையன்.

பள்ளிக்கூடத்தில் சேர்வதற்கு 10,000 டொனேசன் கட்ட வேணும், பிறகு 4,000 கட்டி சேர்ந்தன் .

நான் பள்ளிக்கூடத்தில் எதில் உருப்படியாக இருந்தேன் என்பது இன்னும் எனக்குப் பிடிபடவில்லை. எல்லாவற்றிலும் சுமார் ரகம் தான். படிப்பு - விளையாட்டு - குழப்படி எல்லாவற்றிலும்.

பிடித்த ஆசிரியர்கள், சபாநாயகம் சேர் - அவர் எங்களைப் பேசுவது அத்தனை ஆனந்தமாக இருக்கும். இன்போம் பண்ண நாற்பது சடலங்கள் என்று தான் தொடங்குவார். அடேய் கிரிஷாந் இங்கே பாரடா, நான் கணக்கு படிப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். நீ புத்தகத்தைப் பார்ப்பதைப் போல் வேறு எதையோ செய்கிறாய், என்று ஒரு வித நாடகத் தொனியுடன் பேசும் போது சப்த நாடிகளும் அடங்கி இருந்துவிடுவேன்.

அவரது கையெழுத்தும், பள்ளிக்கூடம் வரும் போது பின்னால் கட்டியிருக்கும் 20 லீட்டர் எண்ணெக்கானும், அதன் எளிமையும், வேவைகளில் அவர் எடுத்துக்கொள்ளும் அக்கறையும் இன்று வரை நான் தொடர விரும்பும் பழக்கங்கள்.

ஜெயரட்னராஜாவை எனக்கு பிடிக்கும், இப்படிச் சொன்னால் சிரிப்பார்கள். பயல் ஒரு ரவுடி தான், செக்ஸ் ஜோக் கதைகளை வகுப்பில் அள்ளி விடுவார். ஆனால் அவரின் முரட்டு தைரியமும், எதையும் அலட்டிக் கொள்ளாததனமும் பிடிக்கும். பள்ளிக்கூடத்தில் சிகரட் பிடிப்பது மட்டும் பிடிக்காது.

விபிலன் சேர், சிவராஜா சேர் எல்லோரையும் பிடிக்கும். மறக்க முடியாத நல்ல உள்ளங்கள்.

* நண்பர்கள் கௌதமன் (காங்), பிரகாஷ், குழந்தை (இப்பொழுது டைப் செய்யும் போது சூட அவனது உண்மையான பெயர் ரூபகம் வருகுதில்லை), பவர், உமா (குண்டன், கவிஞர்), பாலேஸ், நிரூஜன், கே.கே (இவனை ஒருவன் முறைத்துப் பார்த்தான் என்று சொல்லி அவனை பிடித்து அடிக்க ஒரு எழுபது பேர் பஸ்ஸை மறித்து, நண்பரில் ஒருவன் அதன் பின் கண்ணாடியை உடைத்து பள்ளிக்கூடம் 40,000 ரூபாய் அபராதம் கட்டியது).

எப்பொழுது பார்த்தாலும் என்னையும் குண்டு ஜதுரசனையும் தான் பிடித்துக் கொண்டே என்குயரி பண்ணுவார்கள், விஷேட குற்றவாளிகள் நாங்கள்தான் .

பள்ளிக்கூடமே வராமல் கிரவுண்டுக்குள் கிடக்கும் நிலாஜனன், கடைசி வாங்கில் அமைதியா இருந்து அத்தனை ரவுடித்தனமும் செய்யும் டக்கு.

டென்சி - வேணு நட்பு - காதல் -பிரிவு - சேர்வு.

பிரசாத் ,பரந்தாமன், கைதடி டம் இன்றும் பழகும் நல்ல முகங்கள்.

துஷியந்தன் மேளம் தட்ட நான் பாடல் எழுதும் நாட்கள்.

சோற்றுக்கு அடிபடும் ஜெசிந்தன், எப்பொழுது பார்த்தாலும் இவன் தான் ரொட்டியின் ஒரே குற்றவாளி, அப்பாவி போல் நிற்பான்.

நிரேஷ், இவனுடைய கடைசிக் கால காதல் அலப்பறைகள் இப்பொழுது நினைத்தாலும் முடியவில்லை .

கவிந்தன் தான் என் ஆல் டைம் Favourite கொமேடியன், சிரித்து சிரித்து புண்ணாகிப் போகும் வயிறு.

இவர்கள் எல்லோரும் நான் நன்றாக வர வேணும் என்று நினைத்தார்கள் என்பதில் எனக்கு எதுவித சந்தேகமும் இல்லை.

கடைசியாக நான் இன்று செய்து கொண்டிருக்கும் போராட்டங்கள், பேரணிகள், சமூக செயற்பாடுகள் எல்லாமே நான் இங்கே கற்றுக் கொண்டது தான். அதிகாரத்தை எதிர்க்கும் துணிச்சலை ப்ரின்சிபலை எதிர்த்து கண்டன நோட்டீசை அடித்து தான் ஆரம்பித்தேன். அச்சில் வந்த எனது முதலாவது படைப்பு இதுதான்.

பின் போலீசும் ராணுவமும் வாத்திமாரும் துரத்த ஓடிய போராட்டங்கள், மாணவன் ஒருவன் இறந்தமைக்காக நானும் சில நண்பர்களும் இணைந்து நடத்திய பகிஷ்கரிப்பு மிக முக்கியமாக எனக்கு பல புதிய அறிதல்களை உண்டாக்கியது.

சுஜீவன் மற்றும் நண்பர்களுடன் இணைந்து செய்த சமூக வேலைகள் .

சாயி உடன் சேர்ந்தே திரிந்த நாட்கள், எத்தனையோ நாள் நான் காலையில் சாப்பிட்டதற்கு இவன் தான் காரணம்.

குண்டு ஐதூர்சனும் நானும் வேறு நண்பர்களுடன் சேர்ந்து ரவுடிகளுடன் அலைந்த காலம், அவனுடனான வாழ்க்கையில் எனது வாழ்க்கையின் பல்வேறு அனுபவங்களை எழுத முடியாது.

சின்ன வயதில் சேரன் அண்ணா, பிரியதர்சன் அண்ணா போல் இருக்க வேண்டும் என நினைத்திருக்கிறேன். சேரனின் பேச்சுக்கள் எனக்கு விருப்பம். மற்றவர்களின் முகம் ஞாபகம் இருந்தாலும் பெயர் வரவில்லை.

ஒரு பதிவில் எழுதிவிடும் வாழ்வையா நாங்கள் வாழ்ந்தோம்,

குணசிங்கம் சேரை கத்தியால் ஒரு மாணவன் குத்திவிட்டதைக் கேட்டதும் மனம் திக்கென்றது. தினமும் அவரது பஜனைப் பாடல்களை ரசித்தவர்களில் நானும் ஒருவன். ஆன்மீக விஷயங்களை அவர் சொல்லும் போது அழகாக இருக்கும். இன்னொருவர் ஞானதேசிகள் சேர், இன்றும் எனது முகத்தை மறக்காத ஒருத்தர்.

நிஷாந்தன், அவரது இளமையும் துடிப்பும் எனக்கு எப்போதும் விருப்பம். நல்ல மனிதர், என்ன 9 ஆம் வகுப்பு தொடங்கும் முதல் நாளே என்னை தர்ம அடி அடித்தார், நகம் வளர்த்ததற்கு. அவர் படிப்பிக்கும் போது மட்டும் ஒரே ஒரு தடவை தமிழுக்கு உயர்ந்த மதிப்பெண்கள் பெற்றேன். வேறு எப்போதும் கிடைக்கவில்லை. மார்க்கலை பார்த்து அவருக்கே சந்தேகம்!

தமிழ் சிவராஜா சேர் நான் பதினொன்று படிக்கும், போது நான் எழுதிய கவிதையொன்றைப் படித்து விட்டு, நீ வைரமுத்துவைப் போல் வருவாய் என்றார். கொஞ்சம் உல்ட்டாவாக அவரது வாக்குப் பவித்தது என்னமோ உண்மை தான். அவரிடம் கிளுகிளுப்புக்கதை கேட்பதென்றால் ஒரு புளுகம் தான்.

கடைசியாக எங்களுடன் படித்த ஒரு நண்பன் திருடர்களால் கோடாலியால் கொத்திக் கொல்லப்பட்டிருந்தான். அவனை பிணவறையில் பார்க்க விடவில்லை. வெளியே பஸ் ஸ்டாண்டிக்கு வந்த வேளை சிவராஜா சேரின் முகம், குரல் இரண்டும் உறைந்து போயிருந்தது, தளும்பத் தளும்ப இரண்டு வார்த்தை பேசினார்.

கௌரி மிஸ் நல்ல மிஸ், பட் அவங்க பாடத்துக்கு நான் எப்பவுமே மிஸ்.

எனது கவிதையைக் கண்டு மிரண்டவர்களில் இன்னுமொருவர் ஜெயரட்ணராஜா, என்னை ஓர் காவாலிப்பயல் என்று சொல்லிக் கொண்டு திரிஞ்ச மனுஷன் நான் எழுதின ஒரு கவிதையப் பார்த்து அண்டையில் இருந்து ஒரு தனி மரியாதை தான், ஏதாவது சொல்லிப் போட்டு

கவிஞர் என்ன எண்டு கேட்பார், ஒரு மின்னல் பறக்கும்.

சாதாரண தரம் படிக்கும் போது எனது அம்மா இறந்து விட்டார், வீட்டுக்கு ஜூர்சன் தான் முதலில் வந்தான். அவனை என்றைக்கும் மறக்க முடியாது, பள்ளிக் கூடத்தில் இருந்து கவிந்தன் வந்து சொன்னான், "விடு மச்சி" என்று, கவலை எப்படி ஒரு கணம் போய் வந்தது என்பதை இப்போதும் என்னால் உணர முடியும்.

சபாநாயகம் சேர் பின்னேரம் வந்து இருந்து கதைத்து விட்டு போனார். அதற்கு பின் அவர் என்னை திட்டிவது குறைந்து விட்டது .

கிருஷ்ணதாஸ் சேர் எனக்குப் படிப்பித்தவர். இன்று வரையில் நான் கணக்கில் என் வாழ் நாள் முழுவதும் வாங்கியதிலேயே அதிக புள்ளியான 48ஐ, அப்போது தான் வாங்கினேன். கடைசியாக நான் உயர்தரப் பெறுபேற்றைச் சொன்னேன். யுனிக்கு காணாது என்றேன். "அடே இது சிம்பிள் விசயம்டா, இப்ப எத்தினை கோர்ஸ் வந்திட்டு, படிக்கலாம்" என்றார். அவருடைய வார்த்தைகள் எவ்வளவு ஆறுதலாய் இருந்தன என்று இப்போதும் நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

ரகுபதி சேர் வீட்ட கல்லால எங்கட பச் வரை எறிஞ்சவங்கள். அந்த மனுஷன் பாவம் என்று தான் நினைகிறேன். எத்தனை பேர் தான் அந்தாளை போட்டுத் தாக்குவீர்கள்.

வாசுதேவன் சேரின் மகளை பார்ப்பதற்கு பாடசாலை முடிந்தவுடன் கொஞ்சம் லேட் ஆக நின்றால் பூர்க்கலாம், அந்த மனுசனிட்ட இப்ப சொன்னாலும் அடிக்கும் எண்டுதான் நினைக்கிறன். எங்களை நம்பி ஒரு பொம்பிளைப் பிள்ளையையும் விடேலா. சைட் அடிக்கிறதெண்டு முடி வெடுத்திட்டா பிறகென்ன.

திரவியநாதன் சேர், என்னில அக்கறையான மனுஷன். அம்மாவின்ட செத்த வீட்டுல மனுஷன் கட்டிப் பிடிச்ச ஆறுதல் சொல்லேக்க கரைஞ்சு போயிட்டன். நிஷா புயல் வந்த நேரம் ரோட்டில வந்த எனக்கு ஒரு வாழைக்காய் சீப்பை தந்து விட்டு, "அம்மாட்ட கொண்டு போய்க் குடு" எண்டு சொல்லிப் போட்டு, பிறகு திடுக்கிட்டு "அடேயப்பா சொறியடாப்பா, மறந்திட்டன்" எண்டு மனுஷன் கலங்கிட்டார்.

கோயிலுக்குள் சாத்தான்

Aathi Parthipan

Fb.me/aathiparthipan

கோயிலுக்குள் சாத்தான் - 1

யாரிலிருந்து ஆரம்பிப்பது எதிலிருந்து ஆரம்பிப்பது என்று தெரியவில்லை, என்ன தலைப்பில் ஆரம்பிப்பது என்பதிலும் குழப்பம் ஆனாலும் எழுதவேண்டும், மிக அதிகளவான ரூபகங்கள் அனுபவங்கள் மாற்றங்கள். யாழ் இந்துவில் படித்த ஒவ்வொரு மாணவனுக்கும் இதேயளவான அனுபவங்கள் நிச்சயம் இருக்கும் அதில் ஒரு பகுதியைத்தான் நான் எழுதப்போகிறேன், ஓம் அந்த லட்சத்தில் ஒருவனின் கதை. யாழ் இந்துக் கல்லூரியின் கறுப்பு வெள்ளை என இரண்டு பக்கங்களின் அனுபவங்களையும் அடையப்பெற்றவனின் கதை. நிறையத் தலைப்புகளின் பின் ஒருசரியான தலைப்பு மாட்டிச்சு.

“கோயிலுக்குள் சாத்தான்” இந்தப்பெயரில தான் எனது பாடசாலை அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளலாம் என்று இருக்கிறேன்.

கோயிலுக்குள் சாத்தான்-2

கல்வியங்காடு இந்து தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையிலிருந்து மூன்று பேர் ஸ்கொலர்சிப் பாசாகி யாழ் இந்துக் கல்லூரிக்குப் போனம். அப்ப எங்களுக்குத் தெரிஞ்சு எல்லாம் அது ஒரு பெரிய பள்ளிக்கூடம். நாங்க செலக்ட் ஆனதுக்கே பழைய பள்ளிக்கூடத்தில் எங்களை கொண்டாடினார்கள். நான், கிரிசாந்தன், நவகரன் மூன்று பேருமே யாழ் இந்துக்கல்லூரிக்கு எங்கட batch இல் செலக்ட் ஆனவர்கள். எங்களுக்கு அந்த பள்ளிக்கூடத்தில் இங்கிலிஸ் மீடியம் என்று ஒண்டு இருந்ததே தெரியாது. தரம் ஆறு 0 வகுப்பில் நான் அனுமதிக்கப்பட்டேன், சேர்விலக்கத்தின் முடியும் இலக்கம் ஆறு என்பதால் காசிப்பிள்ளை இல்லத்தில் ஒருவனாக இருந்தேன். ஆனால் படித்த காலத்தில் இரண்டு தடவை சபாபதி இல்லப் பெயர்ப்பலகை எழுதிக்கொடுத்துள்ளேன். என்னையும் ஒரு நல்ல பெயிர்ராக மதித்து எழுதத்தந்த அந்த அண்ணையாக்களின் பெயர் மறந்திட்டுது. மேலும் சீனியர்சில் நிலக்கன், சேரன், கௌரி, அகிலன், டிலானை பிடிக்கும். ஆறாமாண்டில் இரண்டு நண்பர்கள் கணேசுபரன் மற்றும்

பிரணவன். மொத்தமாக குறிப்பிடும் படியான நண்பர்களாக ஈஸ்வரன், சுதர்சன், சஜிவ்(2010), சத்தியன்(2010), கணேச்பரன், பிரணவன், ராஜபாரதி, கோபிநாத், குகதர்சன், ஜெனிகன், கிருசாமி, கௌடியியன், துளீபன், கோகுலன் விஸ்ட் தீளமாக இருந்தாலும் குறிப்பிடும்படி நெருக்கமான நண்பர்கள் இவர்கள் தான். ஒவ்வொருவரிடமும் ஒவ்வொரு வகையான திறமைகள், எல்லாமே பிடிக்கும், இதில் நீண்டகால நண்பனாக ஈஸ்வரனைக் குறிப்பிடலாம். எல்லோரிடமிருந்தும் கற்றுக்கொண்ட விடயங்கள் தான் அதிகமாக இருந்தன.

கோயிலுக்குள் சாத்தான்- 3

ஆசிரியர்களில் தரம் ஆறைப்பொறுத்தவரை ஞானதேசிகன் சேரைப்பிடிக்கும். தவராஜர், LS பாடம் படிப்பித்த அருந்தவபாலன் மில் அவர்களையும் பிடிக்கும். முதலாவது நாள் எல்லாப் பாடங்களும் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்க பெரிய பாடசாலை என்றால் ஒரே படிப்புத்தான் போல என்று சலிப்படைந்து கொண்டிருந்தேன். ஆனால் அன்று LS பாடத்தில் தான் உயிரே வந்தது, கை தட்டுவது, கிங்ஸ் விளையாட்டு என சந்தோசமாக இருந்தது. அருந்தவபாலன் மிஸ்ஸின் குரல், அவா கதைக்கும் தொனி மிகவும் பிடிக்கும். ஒவ்வொரு நாளும் எட்டுப் பாடமும் LS நடக்காதா என்று காத்திருந்த நாட்களும் இருக்கு. சமூகக்கல்வி சேர் பற்றிக் நிரஞ்சனைப் பிடிக்காது. அவர் படிப்பித்தது கொஞ்சக்காலம் என்றாலும் அவரை ஒரு அரக்கனைப்பார்ப்பது போல் பார்த்தேன். சமயம் முத்துக்குமார் சேர், அவரை எனக்கு பிடிக்கும் ஆனா சமயபாடம் எனக்கு பிடிக்காது. சமய பாடத்தில் முன்னுக்கிருப்பவளின் முதுகினுள் ஒளிந்து கொள்வேன், ஒரு ரகசிய காதலியைப்பார்ப்பது போல் சமய சேரைப்பார்த்த காலமது தயாபரன் சேர், பகீரதன் சேர் போன்ற கொஞ்சம் இளம் ஆசிரியர்களும் படிப்பித்தார்கள். எனக்கு பொதுவாக இளம் ஆசிரியர் களில் ஈடுபாடு குறைவு. வயதானவர்களைத்தான் பூரணமான ஆசிரியர் தகுதி உள்ளவர்களாகக்கருதினேன். அதனால் ஞானதேசிகன் சேர், முத்துக்குமார் சேர், அருந்தவபாலன் மிஸ்ஸை பிடிக்கும்.

கிளாஸ்க்கு முன்னால் ஒரு மலைவேம்பு மரம் நின்றது, அதிலிருந்து விழும் செட்டை போன்ற விதைகளை எறிந்து கெலிகொப்டர் விளையாட்டு விளையாடுவது பிறிரைம் பொழுது போக்காக இருந்தது. பாடசாலையில் எரிச்சல் ஊட்டும் மிக முக்கியமான விடயமாக இருந்தது. பிறையர் ஹேறால், கோயில் காவலப்பிரார்த்தனைகள், குதூகலமான விசயமாக இருந்தது சீனியர் அண்ணாமார் அடிக்கடி வகுப்புக்குள் நுழைந்து சொல்லும் நாளைக்கு ஸ்ரைக் என்ற ஒற்றை வார்த்தை.

ஞானதேசிகன் சேர் அடிக்கடி எனது முகத்தைப் பார்த்து, உனது முகத்தில் ஒரு வித தேஜஸ் தெரிகிறது என்று சொல்லுவார் இறுதியாகச் சந்திக்கும் போதும் சொன்னார். அப்படி ஏதுவும் தெரிகிறதா நண்பர்களே?

தலைவாரிப் பூச்சூடி ஏன் அங்கு சென்றாய்?

Kirisanth Senthilnathan

Fb.me/kirisanth.senthilnathan

2004ஆம் ஆண்டு ஆரம்பமானது எனக்கும் இந்துக் கல்லூரிக் குமான பந்தம். தமிழ் ஜெயபாலன் சேருடன் நாலு வருசப்பயணம், ஆண்டு ஆறு தொடக்கம் ஆண்டு ஒன்பது வரைக்கும். முதல் நாள் வகுப்பில் எனக்குப் பக்கத்தில் இருந்த பஞ்ச அண்ணை. ஜெயபாலன் சேரிட்டப் படிச்ச எதுகை மோனை உதாரணங்கள் என்றும் மறக்காது. நாலு வருசம் கேட்டு கேட்டு அவர் பின் னாடியே நம்ம பசங்களும் சொல்லுவாங்க "தலைவாரி பூச்சூடி உன்னை பள்ளிக்கு அனுப்புவாள் உன் அன்னை. சிலை போல் ஏன் அங்கு நின்றாய் நீ சிந்தாத கண்ணீரை ஏன் சிந்துகின்றாய்." சாயிசனிண்ட காலைக் கீரைச் சட்டியாக்கி அதுல கீரை கடையறதுல அப்பிடி ஒரு சந்தோசம் அவருக்கு.

பச்சை ஹெடிங் சிவப்பு ஹெடிங் சொல்லித்தந்த ஸ்ரீதரன் சேர். அவருண்ட வகுப்பில் எல்லாருண்ட பேரும் "செம்மறி" தான். மறக்குமா "மணிக்கூட்ட கழட்டி காலுல சுட்டன்". பிளைக் போர்ட்ல லைனுக்கு எங்கள் நிப்பாட்டி Backல அடிக்கும் போது கஜேந்திரன் சேருண்ட முகத்தைப் பார்க்கணுமே. அடடா என்னா ஒரு ஆனந்தம்!

கந்தசஷ்டி முடிஞ்சா அடுத்தநாள் ஜெயபாலன் சேரிண்ட பாறணைச் சோறு வரும் என்று மத்தியானச் சாப்பாடு கொண்டு போகமாட்டோம். அதுல ஸ்பெசல் பாரச்சல் வாங்குற அவருண்ட மருமேன் சிந்து. ஒருத்தருக்கும் 81 மார்க்ஸுக்கு குறையாத தமிழ்ப்பாடம். முத்துக்குமார் சேருட்ட கொஞ்சக்காலம் படிச்ச மதஸ் பாடம்.

ஒரு நல்லவன படிச்சு "நீ ரவுடி நீ ரவுடி" என்னு சொல்லி வளர்த்தோம். அவன் தான் டான் ரவி. இது வரைக்கும் நோ அட்டென்ட் இன் எனி பைட். இன்னை வரைக்கும் அதை நம்பிட்டிருக்கான்.

ஏழாம் ஆண்டு வந்தாரப்பா நம்ம உமாகரன் சேர். ஸ்கூல் கட் பண்ண முடியல. தினமும் வீட்டுல மதஸ் கோம்வேர்க். அதனால தான் என்னமோ தெரியல அவர் பைக் நம்பரிளேட் இங்கிலீஸ் நம்பர் கூட ஞாபகம் இருக்கு. இங்கிலீஸ் என்று சொல்லத்தான் ஞாபகம் வருது. ஆறாம் ஆண்டில இருந்து எனக்கும் இங்கிலீஸ் படிப்பிறவங்களுக்கும் சரிவாறதில்லை. மீரா

மிஸ் ஓட தினமும் முரண்பாடு அதனால் ஏழாம் ஆண்டுல இங்கிலீஸ் பாடத்துக்கு எடுத்துக் காட்டின ஹயஸ்ட் மார்க்ஸ்.

எட்டாம் ஆண்டுல கிடைச்ச மொனிட்டர்ப் பதவி. கவாஸ்கரோட இருந்த நட்பு. "போடு செயற்பாடு" என்னுக்கிட்டே வாற திரவியநாதன் சேர். அம்பிடுற கடடையால வெளுக்கவும் செய்வாரு அடுத்த நிமிசமே அடிவாங்கினவன் மேல அவரு காட்டுற அன்புக்கு அளவேயில்ல. சேர்மார் எங்களுக்கு ரிஜிஸ்டர் பதிஞ்ச காலம் போய் ஸ்கூலுக்கு வந்த உடனே மோட்டர் சைக்கிள் பாரக்குக்குப் போய் அவங்க மோட்டர் சைக்கிளை வச்ச அவங்களுக்கு பிரசண்ட் அப்சண்ட் போட்டோம்.

ஒன்பதாம் ஆண்டு. பகிரதன் சேரோட செய்த பிரக்ஷிக்கவஸ். Prefect ஆகிட்டம் எண்ட புரு கத்தில அடிக்கடி வகுப்புக்குப் படையெடுக்கிற அண்ணாமார். பக்கத்து வகுப்பு மிஸ்ஸை வகுப்புல எல்லாருமா சேர்ந்து "நைனா" எண்டு கத்தி உமாகரன் சேருட்ட வாங்கிக்கட்டின பேச்சுக்கள். அடிகள்.

ஆண்டு 10த்தில பாடத்தெரிவால புதுசாக் கிடைச்ச நண்பர்கள். விஞ்ஞானம் படிப்பிக்கும் போது உணர்ச்சி வசப்படுற கௌரி மிஸ். எங்கட லைஃபுக்கு புதிய சப்டர் நந்த சபாநாயகம் சேர். வகுப்பு பில இரண்டு கிரிசாந் இருந்ததால "அடோய் செனா (நானே)", "அடோய் சினா" என்னு லிஸ்ட் போட்டுப்பார்த்த அவர். "அடோய் கையை கீழே வைத்துலிடுடா அது ரண்டு கிலோ பாரமடா" என்னு சொல்லியும் கேக்காத என் கையை மேசையில வச்ச அதுக்கு மேல பொக்ஸ் ஐ வச்ச நம்ம சப்டர் சேர்.

டாக்டரத்தர் தார மருந்தை நேர்ஸ் பேர்சன்ட்குக் கொடுக்கிற மாதிரி தவராஜா சேர் தார மருந்தைக் கொண்டோடி வாற அழகர். சபாநாயகம் சேருட்ட குழப்படிக்குப் பேரெடுத்த தீபன். அதனால் யார் குழப்படி செய்தாலும் அவனுக்கு சபாநாயகம் சேர் குடுக்கிற பெயர் "அடோய் தீபன்ட அண்ணா". தொடர்ந்து ஒரு மணிநேரம் பிரசங்கம் செய்யும் நம்ம சேர். சட்டப்படி படிப்பிக்கும் ரகுமார் சேர். 11ஆம் ஆண்டு விஞ்ஞானபாட 10ஆம் பாடத்தை குட்டி சமையல் மந்திரம் நிகழ்ச்சி போல படிப்பிச்சுக்காட்டினாரு.

தமிழ் சிவராஜா சேர். சொல்லவா வேணும்! இன்னைக்கு கண்பேருக்கு கிரிசாந்னா யார் என்னே தெரியாது. "மோதகம்" னா தான் தெரியும். இதுக்கு ஒரே காரணம் நம்ம சிவராஜா சேர் தான். அவர் எனக்குத் தந்த பட்டம் இன்னும் தொடருது.

A/L க்கு வந்திட்டம். இனி ஹப்பியா இருக்கலாம் என்னு நினைச்சா அது நிலைக்கலையே. ஏன்? ஏன்னா கிளாஸ் ரீச்சர் வச்சமணன் சேர். "அடோய் உங்களுக்கு மதஸ் படிப்பு சரிவராது எண்டு தெரியுமெல்லோடா. பிறகு ஏன்டா வந்தனியன்." என்னுதான் ஒவ்வொரு நாளும் விடியும். முதல் 2 பாடமும் தான் அவரிண்ட பாடம். அதுக்கப்புறம் கிளாஸ் நம்ம கையில.

மறக்கா அனுபவம் நிறைய உண்டு. மீதி அடுத்த வருடம் எழுதுகிறேன்.

இந்த பல்கலையை விட்டுவிட்டு, அந்த பள்ளியில் சிறகடிக்கத்தான் ஆசை...

Mahilan Vigneswaran
Fb.me/mahilan.vigneswaran

யாழ் இந்துக் கல்லூரியின் 125 ஆவது ஆண்டு நிறைவை முன்னிட்டு பள்ளிப் பருவ நினைவுகளைத் தொட்டு, சில பதிவுகள் இடலாம் என்று நினைக்கின்றேன்.

முதல் என்னுடைய பாடசாலை வாழ்க்கையை மூன்று பங்காப் பிரிக்கலாம். அப்பிடிப் பத்தா முதலாவது தரம் 6 தொடக்கம் 9 வரை, அடுத்தது 10 தொடக்கம் 11 வரை, இறுதிப் பகுதி உயர்தரம்.

6 ஆம் ஆண்டு ஆங்கில மொழி மூலம் படிக்கப் போனவனுக்கு வகுப்பாசிரியர் ஆங்கில பாடம். ஆர் எண்டு அறிமுகம் தேவை இல்ல எங்கட சிவதாசன் சேர் தான். "போடுடா அசைன் மென்ட்..." எண்டு அடுத்த கிழமையே மனுஷன் தும்புத்தடி எடுக்கத்தானே தெரிஞ்சுது இப்பிடிப் பட்ட இங்கிலீஷ் சேர்ட்ட படிக்க பாக்கியம் செஞ்சனாங்கள் எண்டு. பிறகு என்ன அந்தாள் 9ஆம் ஆண்டு வரைக்கும் இங்கிலிஷ் பாடம், எங்களுக்கு அப்பிடி ஒரு ஆசை இங்கிலிஷ்ல வந்துட்டுது. மனுஷன் 9ஆம் ஆண்டு health உம் படிப்பிச்சது சொல்லத் தேவையில்ல. அந்தப் பாடங்கள் எல்லாம் எங்களுக்கு A-grade படங்கள் தானே.

அப்பிடியே எல்லாச் சொல்லுக்கும் electronic dictionary தட்டுற ஸ்ரீகுமார் சேர், வெத்திலை குதப்பல் இல்லாம திரியாத பாஸ்கரன் சேர். கத்திக் கத்தி எங்களோட மல்லுக்கட்டுற மாலினி மிஸ். நல்லாப் பாடச் சொல்லி தந்து நம்ம பாட்டையும் சகிச்சுக் கேட்ட உதயகுமார் மிஸ், ஒரு கணக்கு புத்தகத்தையும் கிளாஸ்ல இருக்கிற 2 கெட்டிக்காரங்களையும் வச்ச பாடம் நடத்துற

விமலநாதன் சேர். அடிக்கடி விரலதுக்கிக் காட்டி எங்களும் பண்ண பகுதித் தலைவர் ஞானதேசிகன் சேர். எல்லாரும் இப்பசுட கண்ணமுடினா அந்த 68 வகுப்புக் குள்ள வந்து போகினம்.

7 ஆம் ஆண்டு ஏறேக்க வந்தவர் எங்கட குணத்தார் என்ற குணசிங்கம் சேர். தங்கமான மனுஷன், நல்லா பக்திப் பாட்டுகள் பாடுவார். அதிலும் அந்த பாம்பணை மேல் பள்ளி கொண்டாய் பாட்டு சூப்பர். அதுமட்டுமில்ல எங்காவது கசமுசா செஞ்சு மாட்டினா கன்னத்தில மிருதங்கமும்

வீசிப்பார். அவருண்ட 2 முகத்தையும் 9ஆம் ஆண்டிலையே பாத்துட்டம் (காரணம் பப்ளிக்கில் சொல்லப்பட மாட்டாது). அதுவும் நானும் நண்பன் Niresh Sam உம் நல்லா பாத்தம். பிறகு கொஞ்சம் படிக்க வெளிக்கிட்ட பிறகு மனுஷன் கொஞ்சம் நல்ல மாதிரி. 9 ஆம் ஆண்டுல training collegeல இருந்து வந்த இராசமலர் மிஸ், ஒரு ஓட்டை நாலு பேரத் தூக்க விட்ட பாஸ்கரன் சேர், பெல் அடிச்சா கட்ட பாஞ்சு ஓடுற பழைய canteen. ஹும்ம் இப்பவும் ரூபகம் இருக்கு. 9 ஆம் ஆண்டுல இன்னும் முக்கியமான விசயம் D வகுப்புக்கும் எங்கட வகுப்புக்கும் இடைல நடக்கிற கிரிக்கெட் மேட்ச். முதன் முதல் Parthi Arun ஓட சேர்ந்து 32 ரன் அடிச்ச மேட்ச் தவறுதலா பிடிச்ச Nilajanan Varadha ண்ட கேட்ச் அந்த நாட்கள் மறுபடியும் வராது. இப்ப ஏதோ விளையாடுறன் எண்டா இந்த 9D வளர்த்துவிட்ட வெறிதான். இப்பவும் Jeyaganesh Jeyakumar , Vaamanan Balan ரூபகப்படுத்துவாங்கள்.

10 ஆம் ஆண்டு வந்தா ஏதோ பாடம் பிரிக்கணும் எண்டு வகுப்பையும் பிரிச்சாங்கள் நட்பையும் பிரிக்கப் பாத்தாங்கள். குணத்தாரும் எங்கள விட்டுப் போக, புதுசா வந்த இங்கிலீஷ் மகேஸ்வரன் சேர், ஜெசிந்தா மிஸ், துடை தட்டுற சமய ஜெயபாலன் சேர் எல்லாம் தங்கட பங்குக்கு எங்கள வளத்திச்சினம். 11 ஆம் ஆண்டுல கிளாஸ் பிரிஞ்சு ஒளிச்ச விளையாடுற எண்டு கிளாஸ் கட் பண்ணி அடிவாங்குறதும், சிறுவர் கழகம், தமிழ்ச் சங்கம் எண்டு 2 கிழமை திரிஞ்சுட்டு விட்டதும், கணேஷ் எண்டு ஆரோ கத்தினதுக்காக கிளாஸ் முழுக்க கணேஷிட்ட அடிவாங்கினதும் கடைசி வரைக்கும் அதச் சொல்லாத நட்புகளும் தான் 11 ஆம் ஆண்டின் உச்சம்.

ரைட் இப்ப பொறுத்த கட்டம் உயர்தரத்துக்கு வந்தாச்சு கூட படிச்சவங்கள் சிலரும் தமிழ் மொழி மூலம் எண்டு மாறிப் போக கிளாஸ் இன்னும் சிறுத்தது. ஆனா bio, maths ரெண்டுமே சேர்ந்து கெத்தா கேட்போர் கூடத்தை ஆக்கிரமிச்சம். படிப்பிச்சது பரமேஸ்வரன் சேர், ரவி சேர், மகேஸ்வரன் சேர், நிர்மலன் சேர், இங்கிலிஷ் மிஸ் (அவ பெயர் ரூபகம் இல்லை). இங்க தான் நிறைய செஞ்சனாங்கள். கேட்போர் கூடத்தையே கிரெளண்டா மாத்தி கிரிக்கெட் விளையாடுறது. ஓலைக் கூரைக்கு ரொக்கட் அடிக்கிறது, பாடம் கட் பண்ணி எஸ்டி அண்ணாட கண்டிஸ்ல கதை அளக்கிறது, இங்கிலிஷ் மிஸ்க்கு, GA சேருக்கு தண்ணி காட்டி கட்ட போடுறது, பிக் மட்ச்க்கு கண்டர் பிடிச்ச எல்லா ஸ்கூல்லையும் போய் ஆத்தல் எடுத்தது, SJC கண்ணாடி உடைச்சது, போலீஸ் வந்து கண்டரோட அள்ளிக்கொண்டு போக போலீஸ் லிஸ்டல் 2 ஆவதா என்ட பெயர் எண்டு கொஞ்சநாள் விலாசம் விட்டது, சின்னப் பெடியளுக்கு ஸ்ரைக் எண்டு கலைச்சப் போட்டு போலீஸ் வரத் தெறிச்ச ஓடினது, எப்பவும் சத்தம் போட்டு officeல இருக்கிற சுரேந்திரா மிஸ்ஸ கிளாஸ் வரைக்கும் நடக்கப் பண்ணி பேச வைக்கிறது, கிளாஸ் பிரிஞ்சு நண்பர்களை சந்திக்கணும் எண்டு போற library, இப்பிடி வண்ண வண்ணமாய் கூத்தடிச்ச நாட்கள்.

எப்பகுழப்படி செஞ்சாலும் மணிக்கூட்டைக் கழட்டி வச்சுட்டு எட்டி எட்டி அடிச்சப் போட்டு "மகிழ்நீ எல்லாம் என்ட பிள்ளைமாரி உந்த அப்பாவி மூஞ்சைய வச்சுக்கொண்டு ஏன் ராசா குழப்படி செய்யுறா?" எண்டு மனம் நெகிழ வைக்கிற பரம் சேர், மசாலா கதைகளை சொல்லோணும் எண்டே மண்டையக் கழுவி எங்களிட்டையும் கதைய கறக்கிற மக்கர் சேர், "everyone are star, those who study physics are gifted children, take a photograph, bloody kottil culture..." எண்டு இங்கிலீஷ் அடிக்கிற

புகை சேர், ஒருக்கா அந்த மனுஷன் முறைச்சு பாத்ததுக்கு "அடேய் மகிழன் உண்ட பார்வைல குது வாது இருக்கு பார்வைய மாத்து, துலையப் போறாய்" எண்டு 20 நிமிஷம் கிழி வாங்கினது. அவரமாரியே மிமிக்கிரி செய்யுறது, நடந்து காட்டுறது. இங்கில்ஷ மிஸ் ஒரு பாவப்பட்ட ஜீவன் அவாண்ட பாடத்துக்கு நிக்கிறது இல்ல. நிண்டா Shumantharan Lingaratnam, Sri Bavan Balachandran ஓட சேர்ந்து மிஸ் வாயாலேயே "those three in the last bench; please get out" எண்டு சொல்லப் பண்ணி கெத்தா எழும்பி போறது எண்டு இப்பவும் நெஞ்சில் தேன் வாரக்கும் வண்ண பக்கங்களை கொண்டது என் பள்ளிப்புத்தகம்.

இதுல extra curricular activities வேற செஞ்சும் கொஞ்சம். இடம் கிடைக்குதோ இல்லையோ sports meetல பங்குபற்றுவன், ஆனா இதுவரைக்கும் அதால கிடைச்சது வெறும் 3 சேர்பிகட், உண்மையா கஷ்டப்பட்ட gymnastic team உம் எங்களுக்கு இடிஇடிச்ச பழக்கின ரவிக்குமார் சேரும். அப்புறம் சிறுவர் கழகம், சிறீகுமார் சேர்ண்ட bilingual club, தமிழ்த் தினப் போட்டி, ஆங்கிலத்தினப் போட்டி எண்டு கொஞ்ச பீலா, 10 ஆம் ஆண்டுல ஒருக்கா கவிதை எழுதி வலய மட்டம் 1 ஆவது இடத்துக்கு காரணம் நவந்தகிருஷ்ணன் சேர், அது 11 ஆம் ஆண்டோட போச்சு. உயர்தரத்துல இன்டரக்டர் கழக எடிட்டர் நான் தான், விமோ தலைவர் எண்டேக்க நான் எடிட்டர் எண்டுறது பெரிய விசயம் இல்ல. இப்பிடையே கடைசியா மாணவமுதல்வர், அப்புறம் 2012 ஆம் ஆண்டின் சிறந்த மாணவன்.

இந்த நினைவுகளும் பரிசுகளும் என்றுமே மறக்காது. பள்ளிப் பருவ நட்புகளும், என் பள்ளி தந்த ஆசிரியர், அண்ணன், தம்பிகள் என்றுமே பிரியாத அன்புப்பரிசுகள். இன்றும் காலச்சக்கரம் கிடைத்தால் இந்த பாழாய்ப் போன பல்கலையை விட்டு விட்டு அந்தப் பள்ளியில் சிறகடிக்கத் தான் ஆசை. ஹம்.. ஆனால் அதுதான் நடவாதே.

இதுல நாங்க பள்ளியில் அனுபவிச்சதுல 5 சதவீதம் கூட வராது. உங்களாலயும் ஏலுமானத எழுதுங்கடா.

மறக்க முடியுமாய்யா...

Vimo Ahil

fb.me/profile.php?id=100010054129347

என் அன்னையின் 125 ஆம் ஆண்டில் என் நினைவுகளையும் தொட்டுச் செல்லுவம்.

2004 இல் அன்னையின் மடியும் புதிய நட்பும் வாசவன் ஆசானின் வகுப்புப் பொறுப்பும், ஆங்கில மொழி மூல பாடமும் போட்டுப் படுத்தின பாடும். நாம எங்க படிப்பு எங்க...

நக்கீரனின் (Nackeeran Navayogarajah) 10 நோல் ஓடரும் அதுக்குத் துணை போற அர்ஜினும் (Arjoon Selvaratnam) அதுக்குக் காவல் போடுற நம்ம நட்பும் கடைசில கிடைக்கிற அரை நோலும்...

இப்படியிருக்க சிறீகுமார் ஆசானின் வார்த்தை எங்கயோ இருந்த என்னை கொண்டந்து விட்டது தான். மறக்க முடியுமாய்யா. சிறீகுமார் ஆசானின் electronic dictionary உம் வரிக்கு வரி eng definition உம், சிவகுமார் சேரின் எட்டாத TVS உம், அதுக்கு எட்டின நம்ம 9A படிக்கல்லும், Home work class work ஆ பண்ணினதுக்கு வாங்கிக்கட்டின நட்பும். Free period ன்னா உடன வாற இரண்டடி தூரத்துவ இருக்கிற prefects board உம்...

ஒவ்வொரு கேள்வியா வைச்ச செஞ்ச சிவகுமார் சேரும், ஒவ்வொரு கேள்விக்கும் வாங்கிக் கட்டின நண்பனின் நட்பும், சிவகுமார் சேரின் பிரிவும், நிசாந்தன் ஆசானின் புது வரவும், சண்முகலிங்கம் சேரின் presentation technique உம், அதுக்கு நாம பண்ண google search உம், கட்டையான ஆட்கள் எல்லாம் சேர்ந்து போட்ட அ... தீவும், நம்ம செயற்பாட்டை எதிர்த்த நெட்டை பசங்களும், பிளந்து கட்டின rockers உம் நாங்க செயற்படுத்திய அற்புதத்திட்டங்களும்...

10 ஆம் ஆண்டில் கிடைத்த மகேஸ்வரன் சேரும் E.Literature எடுத்ததும், கிழிச்ச வச்ச அடிச்ச பிட்டும், ரியூசனை விட்டு மாறினதுக்கு school வச்ச விட்ட குணத்தார் ஆசான் அறையும் அதுக்குக் காரணமா இருந்த நக்கீரன் cat walk உம், நம்ம கிட்ட இருந்த books ஐ வகுப்பிற்குப் பின் பக்கத்தால எறிஞ்சு கடத்தின நட்பும், அன்னிக்குத் தொடங்கின பிரிவும், பக்கிரீன் cycle க்கு பார்த்துட்டு, மீதில அம்பிட்ட நக்கீரன் cycle உம் எழில்வேல் அண்ணாட்ட வாங்கின அறையும்..

பழிக்குப் பழி பார்த்த வேணுவின் நட்பும் prefects board க்கு வாறவன் போறவன் எல்லாம் வைச்ச செஞ்ச அந்த நாளும். அவங்க பண்ணை கூத்தும் அதுக்குத் துணை நின்ற றோய் இன் நட்பும், grade 11 ல் பிடிச்ச last bench உம் நாம பண்ணை கூத்தும்...

யசிந்தா மிஸ் இன் முதல்ப் பாடவேளையும், நம்மள வெளிய விட்டுட்டு படிச்ச விபுஸ்னாவின் நட்பும் (Vibushna Gke), 9 ஆம் ஆண்டில் duster க்கு செஞ்ச வேலையும், India ன்னா கொக்கு மாதிரி தலைக்கு மேலால கத்துற இதயத்தின் நட்பும். (Ithayachchandran Sathiyojathasarma)

விமலநாதன் சேர்க்கு படிப்பிக்கிற விதுசனும், பெரிய மேதாவிபோல் கணக்கை முடிச்சிட்டு நம்மளோட இருந்து அழிஞ்சு போன ஜனாவும் (Janarthanasarma Baskaran), சேயோனின் அலம்பல் கதையும், அதைக் கேக்கிறக்கெண்டு சுத்தி இருக்கிற பானு, கிரி, மகிழனின் நட்பும் (Seyon Kumar Velmurukan, Mahilan Vigneswaran), கராட்டி கராட்டின்னு கிரிட்டயும் கணாட்டயும் வாங்கிக் கட்டின விதுசனும், எனக்காக ஒரு கிழமை வீட்ட நிண்ட அவனோட நட்பும் புளுகலும், விடிய வெள்ளனைப் பார்த்த வேலையும், பயந்து போய் பின்னால PIT க்கு மேல இருந்து போட்ட திட்டமும், கிடைச்ச இரண்டு கிழமை suspend உம் அதை நட்புக்குன்னு விட்ட றோய், விதுவின் செயலும்....

குணத்தார் இட்ட interval க்கு break விட்டு வாங்கின advice உம், அடுத்த கிழமையே போய் சேர்ந்த நட்புக் கூட்டமும், ஜெயபாலன் சேரின் காலத்தொடை அடியும், அதுல தப்பிக்கிறக்கு நாம இருக்கிற இடமும், ரகுபதி சேரின் அன்பு அரவணைப்பும், அவருக்கு மாட்டின ரகுநந்தனின் நட்பும், சண்முகலிங்கம் சாரின் que and ans உம், trouser க்கு ஏத்த கலரில belt உம், சண்முகராஜா சேரின் accounting உம், எப்படா முடியும்னுற வணிகமும், IT குமரன் சேரின் அதே வசனமும் (இப்பிடி ஆயிரத்தெட்டு software இருக்கு எதைன்னு சொல்ல...) இப்பிடி அப்பிடியே படிப்பிச்ச உசுப்பேத்தின சாரின் அறிமுகமும், இப்பிடியே ஒரு மாதிரி O/L மட்டும் முடிஞ்சது.

A/L க்கு வந்து தமிழ் மீடியத்துக்கு மாறின தமிழ் மொழி வகுப்பும், புதிய நட்பும், கை ஓங்கிட்டே அடிக்க ஓடி வந்த சிவலிங்கம், சேரும் தப்பு பண்ணலன்னு அடிவாங்காமல் சொல்லிக்கிட்டே மேல ஓடின ஓட்டமும், பிழையில்லன்னு தெரிஞ்சதும் மன்னிப்பு கேட்ட சேரின் குணமும்,

நாம சுத்தம் பண்ணி அசத்தின பூந்தோட்டத்திற்காக வகுப்பிற்கே ICE வாங்கித் தந்து நம் மளை அசர வைச்ச சேரின் மனமும், தங்கமான மனசும் கடமை தவறாமல் படிப்பிற்கு விமல நாதன் சேரும், அவருக்குள்ளயும் ஒரு புருஸ்லி இருக்கார்ன்னு நமக்கு காட்டின 13 B வகுப்பும், சேருக்கு வாளி வைக்கிற தர்சிகண்ட உறவும், உறவாய்ப் பழகின கோகுலானந்தன் சேரின் மனசும், நம்ம மனசை உடனே புரிஞ்சிக்கிட்டு ஏதாவது பண்ணுங்க எண்ணுட்டு தானும் தன் பாடும்...

பின் வாங்கில நாம போட்ட கூட்டமும், துரோகிகளின் அறிமுகமும் தட்டியோட அசட்டுத் தனமும், கரிகாசனோட குட்டித் தாடியும், கோகுலானந்தன் சேரிட்டயே அடிவாங்கின கிரியும், எப்பவுமே Lateஆ வாற டுசாந்தனின் கடமையும், அடிக்கடி வீவு போடுற பிரியவருணின் கோட்பாடும்...

* லட்சுமணன் சேர்ன்ட வீட்ட கட்டிப் போடப்பட்ட கணேஸின் நட்பும், அசால்ரா விட்ட சிவலிங்கம் சேரும், Perfects duty ன்னு சொல்லிட்டு lateஆ வற சிவே, கிசோ, சாரங்கனின் நட்பும், கிவால்ல இருக்கிறமேன்னு தெரியாத அருண், சுபாங்கள், ஜெனோ, சர்மா, யேடி, சிறிநாத், லோகாவின் கூட்டும், புலியும் அவங்க தனிய போடுற ப்ளானும், seriousஆ படிக்கிற பார்த்தியும், இடையில கிடைச்ச இளறறக் கழகப் பொறுப்பும், அதுக்கு அயராது உழைச்ச கோகியின் நட்பும், அதுக்குள்ள வைச்ச ஆத்தல் எடுத்த அம்முலின் நட்பும், போசிக்காம விட்டுக் கொடுத்த சுமந்துலின் நட்பும், நாம செய்த கைங்கரியங்களும்...

எமக்கு கிடைச்ச பொறுப்பான மகிழ்வு சேரின் ஆசியும், எல்லாத்துக்கும் suspend பண்ணி டுவாங்களோன்னு யோசிக்கிற அசட்டுப் புத்தியும், marks ஐ மாததிட்டன்னு சொன்ன english மிஸ் சும் marksஏ வேணாமன்னு கடுப்பாகி வெட்டிட்டு சிவலிங்கம் சேருக்கு பயந்து நின்ற கணமும், சப்பையா முடிச்ச சேரின் குணமும், அவனுக்காக நானும் எனக்காக அவனும் கிழிச்சப் போட்ட perfect form உம், எனக்குக் கிடைச்ச உயிர் நட்பும் பாடசாலை எனக்குத் தந்த வரப்பிரசாதங்கள்...

கடைசியா என்னைக்குமே ஏறாமல் பார்த்துட்டு இருக்கிற மேடைக்கு ஒரே தடவையில் கிடைத்த 5 பாக்கியமும், தோள் கொடுத்த மங்காவின் நட்பும், என்றைக்கும் இனிமையான தருணங்களே...

ஜெயகணேசின் சவாலும், இன்று வரை மொறட்டுவைப் பல்கலை... என்றும் மாறாத என் னோட facebook wall பெயரும் என்றைக்கும் அழியாது...

எப்பவுமே மார்தட்டிச் சொல்லுவன் இந்துலின் புதல்வன்னு...

தோட்டம் செய்தாலும் நீதான் அங்கு...

Sinthu Kananathan
Fb.me/sinthu.kananathan

யாழ் இந்து அன்னையுடன் என்னுடைய வாழ்க்கையைப் பகிர்ந்து கொண்டது உயர்தர கல்வியில் மட்டும் தான். பாடசாலை வாழ்க்கையின் நிறைவினைக் கண்டது இந்த அன்னையினால் தான் என்னவோ. இந்தப் பள்ளி என் வாழ்க்கையின் மூன்றாவது தாய் மடியாக இருந்தாலும் யாரும் எந்த பாடசாலை எனக் கேட்கும் போது நாவினால் சுவைத்துச் சொல்வது "நான் யாழ் இந்துக் கல்லூரி". அந்த அளவிற்கு அங்கு நான் பெற்றதும் கற்றதும் அனுபவித்ததும். லட்சுமணன் ஆசிரியரின் அடக்குமுறையும் மோகன் ஆசிரியரின் அன்பான கதைகளும் மங்கை ஆசிரியையின் தெனாவெட்டான கதைகளும் என்றும் மறக்க முடியாத பாகங்கள். உயர்தரத்தில் வந்து அடி வாங்கினது வெட்கமாக இருந்தாலும் இப்போது நினைவுகளை பகிர்வதில் மகிழ்ச்சி. இந்த நினைவுகள் என்றும் உங்களை நினைவுபடுத்தும் (Vibushna Gke, Sinthuyan Sinthu, Kajaluxshan Shanmugaratnum). நான் அதிக நேரங்கள் இருக்க ஆசைப்பட்டதும் என்னை பாடசாலைக்குள் தங்களில் ஒருவராக போன உடனே இணைத்துக் கொண்டதும் நீங்கள் தான் (Tharshikan Tharumanathan, Kajanan Gnanasegaram). அதற்குப் பிறகு பெற்றுக் கொண்டது தான் மற்றைய பசுமையான நண்பர்கள்.

என்னுடைய இரசாயனவியல் ஆசான் சிவத்திரன் ஆசிரியர் அடிக்கடி சொல்வார், "நீ யாழ் இந்துவில் ஒரு முறை படித்திருந்தால் போதும் வாழ்க்கையில் மூன்று பாடம் சித்தியடையாமல் தோட்டம் செய்தாலும் நீ தான் அங்கு .....". நான் முடிக்கத் தேவையில்லை. நீங்கள் சொன்னதை இன்று கண்களால் பார்க்கின்றோம். அது இந்த அன்னையின் அதிஷ்டம். இன்னும் எத்தனையோ என்றும் என்னுடன் தான் நீ.

எமது கல்லூரி எமது அடையாளம்

Tharsi Kran

Fb.me/tharsikaran

தமிழர்களின் தலை நிமிர் கழுகமாக 125 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தனது சேவையை ஆற்றிவரும் இந்து அன்னையின் மடியில் தவழ்வதற்கு எல்லோருக்கும் வாய்ப்புக்கிடைப்பதில்லை' வாய்த்தவர்கள் பெரும் பாக்கியசாலிகளே, காரணம் எழுந்தமானமாக இந்துவின் மைத்தன் யாரையாவது தெரிந்து ஒரு நிமிடம் பேசிப்பார்த்தால் புரியும்.

7ஆம் வகுப்பு படித்துக்கொள்ளுங்கூடும் போது எது வகுப்புக்குக் குறிப்பிட்ட ஒரு புத்தகத்தை விற்பனை செய்ய யாழ் பல்கலைக்கழக புதுமுக மாணவரும் எங்கள் பழைய மாணவருமான அண்ணா ஒருவர் வந்தார். தன்னுடைய கல்வி செலவுக்கு அந்த புத்தகங்களை பகுதி நேரமாக விற்பனை செய்ய வந்த அவரது வார்த்தைகள் எமக்கு உணர்த்தின. இது வெறும் கல்வி கற்க வந்த கல்லூரியில்லை, எதிர்காலத்தில் இது தான் எமது அடையாளமாகத் திகழப்போகின்றதென்று.

பல அண்ணாமார் ஆசிரியர்களின் செம்மைப்படுத்தலோடு A/L க்கு வந்ததன் பிறகு தான் ஆரம்பமாகியது எமது கல்லூரி வாழ்க்கை. A/L க்கு வந்த உடன O/L படிப்பிக்கிற வாத்திமார், Canteen anna, Watchmen, Staff எண்டு எல்லாரிட்டையும் இருந்து எங்களுக்குக் கிடைத்த மரியாதை களும் சலுகைகளும் எமது அண்ணாமார் எமக்கு விட்டுச் சென்ற மிகப்பெரும் சொத்துக்களில் ஒன்று. ஆசிரியர்களே அப்பிடினா தம்பிமார் சொல்லத் தேவையில்லை, Canteenல இருந்து Bathroom வரைக்கும் வேற வேற. இது போதாதெண்டு Sportsmeet, Bigmatch எண்டு எங்கட விலா சத்தை ஊர் அறியவும் வாய்ப்பளித்து அழகு பார்த்தான் எம் அன்னை. இந்துக்கல்லூரியை பொறுத்தவரைக்கும் மாணவ முதல்வன் என்பது மிகப்பெரும் கௌரவமாக தான் கொள்ளப் படுகின்றது. அதனை எமக்கு மாணவ முதல்வர்களாக இருந்து குரல் கொடுத்த போது கிடைத்த பிரதிபலிப்புக்களும், அன்புத்தம்பிகளிடமிருந்து கிடைத்த மரியாதையும் உணர்த்தின.

இவ்வாறு எம்மைச் செம்மைப்படுத்தி சமூகத்தில் ஒரு நல்ல பிரஜையாக வாழச்சொல்லி வழியனுப்பிவிட்டு திரும்பி வருவாங்கள் எண்ட நம்பிக்கையோட காத்திருக்கிற எம் அன்னைக்கு நாம் செய்யும் கௌரவம் தான் இந்த ஆண்டு விழாக்களும் ஒன்று சுவடல்களும்.

காதல் புறாக்கள் கூடு கட்டுற வயது கவனம்...

Vibushna Gke
Fl.me/Vibu.Eesa

அந்த வாழ்க்கைகல நடந்த எல்லா நினைப்புகளையும் உடன எழுதறது எண்டால் கடினம் தான், எண்டாலும் எனக்கு இப்ப உள்ளத இங்க சொல்லுறன்.

நான் முதல் முதல் இந்து அன்னைல கால்வைச்சது தரம் 8 இல தான். முதல் நாள் போகேக்க பாடம் எடுத்தது சமயபாட. miss. அவட பெயர் மறந்திட்டு. அவதான் என் முதல் அறிமுகம். எல்லாருமே அவட பாடத்துக்கு தான் குழப்பி பண்ணுறது. நல்ல ஒரு miss. என்ட class teacher வந்து குணசிங்கம் sir. சொல்லவே தேவை இல்ல. ஆனா அவர் எனக்குக் கொஞ்சம் special. ஏன் எண்டா அவர்ட்ட பாடிச்ச ஆககளுக்க அடி வாங்காம

பாடிச்ச எண்டா அது நான் தான். ஒருக்கா classக்கே அடி விழுந்தது ஆனா எனக்கு மட்டும் அடி இல்லை. தமிழ்ப்பாடம் மனோரஞ்சினி miss. அவ கொஞ்சம் காண்டான் ஆள் தான். என்னமோ நான் ஒருக்கத்தான் அடிவாங்கினான். English சிவதாசன் sir. அவருக்கு chairல dust பூசி fun எடுத்த ரஜிதன். Maths விமலநாதன் sir எனக்குப் பெரிசா ஒத்து வாரது இல்ல. வந்த உடனே "5 Minutes silent sitting" எண்டுவார். அந்த gapல பண்ணுற கூத்துகள். Health பாடமும் சிவதாசன் sir தான் அப்பப்ப Mahilan Vigneswaran கேக்கிற கிள்கிறுப்புக் கேள்விகள். Term test marks கடைசியா கூட்டுறது MV Vithu அப்பப்ப கருணை காட்டுவான். Class மொனிட்டர் மங்கா தான் எனக்கு நினைப்பில இருக்குது. Staff roomகு போறது எண்டு தண்ணி குடிச்ச. Bathroom போய் பாடத்த கடத்தப்பண்ணி முடிஞ்ச பிறகுதான் teacherட்ட போவான். அதுவும் எங்கட விருப்பத்தக் கேட்டுத்தான் பண்ணுவான். Princi வரார் எண்டா ஓடியந்து "டே கணேஷ்டா" என்னு அலேட் பண்ணிவிடுவான். தரம் 9ல training college ஆல் வந்த maths miss க்கு தவறுதலா chalk எறிஞ்ச அது அவட கொண்டைல விழுந்து காண்டாகி, ஆனாலும் யாரும் என்ன காட்டிக்குடுக்கல். தரம் 10ல தான் ஒரு set வந்திச்ச அதுவும் பின் வரிசை மாணவர்கள் Roy Ananthan, Kajaluxshan Shanmugaratnum, Vimosanan Ahilathas, Janarthanasarma BaskaranNackeeran Navayogarajah, அப்பப்ப விமோட மேளு கதை. RoyL கசமுசாக்கதை எல்லாம் மறக்கமுடியாது. ஒருக்கா prayerக்கு பிந்திப் போனது எண்டு சொல்லி குணசிங்கம் sir என்னைத் தான் முதல் முதலா randomஆ எழுப்பி தேவாரம் பாடுற முறைய உருவாக்கினது. அப்ப நான் "இடரினும் தளரினும்...." remix பாடினது.

தரம் 11ல class teacher ஸ்ரீகுமார் sir, ஒருக்கா என்னப் பாத்து தம்பி நீர் facial பண்ணினீரா என்று கேட்டார். அண்டைல இருந்து முகத்தில் பரு தான். சண்முகராஜா sir commerce பாடம். சம்பளக் கணக்கு என்று செல்லமா சொல்லுவம். அடிக்கடி சொல்லுவார் "சில பெர் என்னோட வாரியள் இன்னும் சிலபெர் பின்னுக்கு வாரியள் இன்னும் சில பெர் என்ன முந்தி போறியள்" என்றுவார். சண்முகலிங்கம் ஶ ஒருக்கா யாரையோ பாத்தது என்று சொல்லி என்னக் கூப்பிட்டு "காதல் புறாக்கள் கூடுகட்டுற வயசு தம்பி கவனம்" என்று சொல்லி அசிங்கப்பட்டது.

A/L ல்ல லச்சு sir, classல குழப்படி விடுறது எண்டா கஷ்டம் தான். ஆனா போன புதுசில லாப்பை கிழிச்சு 2 நாள் எல்லாரையும் school ஆல கவைச்சு விட்டார். நாங்கள் போய் groundல நிண்டது. அப்பப்ப Mathu Mayuran school cut பண்ணை help பண்ணுவான். அப்ப set வந்து Sinthu Kananathan, Kajaluxshan Shanmugaratnum, Rahunanthanan Thangavel.

chemistryக்கு மாங்கை miss அவாவோட குறும்பு பண்ணுறது, பிறகு வகுப்பில ஒருக்கா "சு..." அடிச்சதுக்கு நான்தான் குழப்படி என்று சொல்லி என்ன சுரேந்திரா miss officeகு கூட்டிட்டுப்போய் advice பண்ணினது. ரவி sir குமாரசாமி hailல ஆக்களுக்க ஏழுப்பி என்ன ஓரம் கட்டினது. மதில் பாஞ்சு சாப்பிடப் போனது என்னு school bus driver என்று principle. மாட்டி லச்சு sir, recommendationல தப்பினது. கடசியா chemistry, english பாடம் cut பண்ணினது என்று லச்சு sir, principle. வாங்கின கடைசி அடி தான் என் கல்லூரி இறுதி வாழ்க்கை!!!

எல்லாமே இப்ப நடந்து முடிஞ்சு மாதிரி இருக்கு.....!!!

மீண்டும் வராதா என்று இருக்கு....!!!

வரலாறு மிக முக்கியம் அமைச்சரே...

Santhoshan Shanmugananthan
Fb.me/santhoshan.shanmugananthan

யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியின் உயர்தர கல்விப்பயணம், பல்கலைக்கழக வாழ்க்கை போல மகிழ்வான தருணங்களைத் தரவல்லது என்று ஆண்டாண்டு காலமாக ஆதாரத்துடன் நிரூபிக்கப்பட்டு வந்த கூற்றை மேலும் வலுப்படுத்த நாங்களும் காத்திருந்தோம். O/L பெறு பேற்று புண்ணியத்தால் பல கனவுகளுடன் 12 A யில் ஒன்றிணைந்தோம். ஏற்கனவே பழக்கப்பட்ட முகங்கள்தான் வகுப்பு சகாக்களாய்... ஆனால் ஆசிரியர்கள் யார்? ஆளுக்கொரு ஊகத்துடன் காத்திருந்தோம். அதிலும் அடித்தது அதிர்ஷ்டம் எங்களுக்கு! இந்துக் கல்லூரியின் கணிதப்பிரிவின் மும்மூர்த்திகள் என்று செல்லமாக போற்றப்படும் லட்சுமணன் சேர், மகேஸ் வரன் சேர், சோதிலிங்கம் சேர்!

வகுப்பாசிரியரான மகேஸ்வரன் சேர் டிஸ்கவர் மோட்டார் சைக்கிளில் வந்திறங்கி வகுப்புக்குள் நுழைந்ததும் வகுப்பே கமகமக்கும். அவரது தலையழகும், உடையழகும் அவருக்கேயுரிய அடையாளம். கடினமான இரசாயனத்தாக்கங்கள் கூட அவருக்கேயுரிய பாணியில் அவர் சொன்ன சுவாரஸ்யமான கதைகளால் இன்றளவும் ஞாபகம் இருக்கிறது. ஒரு குட்டி அரசாங்கத்தையே வகுப்பில் நடத்தினார். வகுப்பு மாணவத் தலைவர்களாக இருவர், ஆய்வுசூடப் பொறுப்புக்கு ஒருவர், வகுப்பறை சுத்தத்திற்கு ஒருவர், வகுப்பறை அழகுக்கு ஒருவர், வகுப்பறைக் காவலுக்கு ஒருவர், வீட்டுவேலை கண்காணிப்புக்கு ஒருவர், ஒவ்வொரு பாடப்பதிவுகளும் எழுத ஒவ்வொருவர் என சகல பொறுப்புக்களையும் எம்மிடையே பகிர்ந்தளித்தார். மாமேதை அப்துல் கலாமை நேரில் பார்க்க எம்மிடையே ஏற்பட்ட போட்டியை குலுக்கல் முறையால் தீர்த்து வைத்தார்.

எளிமை, சுறுசுறுப்பு என்றால் எங்கள் லட்சுமணன் சேர்தான். இடக்கை கரும்பலகையில் எழுத வலக்கை அதை அழித்துக்கொண்டு சென்றுவிடும் 10 படிமுறைகளில் செய்யும் கணக்கை இரண்டே படிமுறையில் முடித்துவிடுவார். அவரது இந்த வேகத்துக்கு ஈடுகொடுக்க முயன்று தோற்ற சந்தர்ப்பங்கள்தான் அதிகம். அதையும் தாண்டி நம்மவர் சிலர் விழி

மடல் மூடினால் டஸ்டர் பறந்து வந்து முகத்தை பதம் பார்க்கும். கரும்பலகை மேற்பகுதியில் நாம் விளையாட்டாய் எழுதும் பொன்மொழிகளுக்கு அவர் சொல்லும் கவுண்டர்களுக்காகவே அதைத் தொடர்ந்து எழுதி வந்தோம். எமது சுற்றுலாக்கனவை நிஜமாக்கி எம்முடன் சுற்றுலாவும் வந்தவர். மேலும் சிவலிங்கம் சேரும், அகிலன் சேரும் இணைந்திட்ட அந்த ஹெட் டைட் எரியாத பஸ்ஸில் சென்ற சுற்றுலாக்கதைகள் என்றும் இனிப்பவை.

IQக்களின் அட்சய பாத்திரமாக விளங்கும் சோதி சேரின் வகுப்புக்களில் கலக்கல் பேச்சுக்களுக்கு குறைவிருக்காது. பழைய இந்து மைந்தர்களின் பெருமை தொடக்கம் ரஜனியின் பஞ்ச வசனங்கள் வரை அத்தனை கதைகளையும் அழகாக சொல்லுவார். இத்தனையாம் ஆண்டு இத்தனையாம் கேள்விக்கு இத்தனையாம் விடை என அவர் அடுக்கிச் செல்லும் அழகே அழகு. ஆங்காங்கே சில தனி ஆங்கில வகுப்புக்களும் நடந்தேறியிருந்தன. கடைசி நேரத்தில் கண்டியிலிருந்து வந்த ரவி சேரும் எம் மனக்கண்களில் அகலா இடம் பெற்றவர்.

12ஆம் வகுப்பில் எமக்கு படிப்பித்த நிர்மலன் சேரின் பாய்ச்சற் கோட்டுப்பட விளக்கம் கரும்பலகை நிறைக்கும். தள்ளாத வயதிலும் துள்ளும் இளமையுடன் வரும் எங்கள் ஆங்கிலத் தாத்தா இராசநாயகம் சேரின் தலைமயிர் மட்டுமல்ல மனசும் வெள்ளைதான். இரண்டு பாடவேளை வரும்போது ஒரு பாடவேளை படிப்பித்து விட்டு மற்றைய பாடவேளை ஓய்வு தரும் குணம் யாருக்கு வரும்? தாகத்துடன் படிக்கக்கூடாது என்பதற்காக வரிசையில் எம்மை தண்ணீர் குடிக்க அனுப்புவார். போனவன் வரவில்லை என்றால் அவனை பார்க்க ஒருவன், பிறகு இவனை பார்க்க இன்னொருவன்!!! இடைக்கிடையே சினிமாப் பாடல்கள் பாடியும், சிவாஜி போல் நடித்தும், கிரிக்கெட் வர்ணனை செய்து காட்டியும் வகுப்பையே அமர்க்களப்படுத்துவார்.

ஆய்வுசூடங்களில் பல வழிகளில் பக்கத்துணையாய் நின்ற ஜெயபாலன் சேரும், மகாதேவன் சேரும், ஆங்கில பாடத்துக்காய் நூலகத்தில் தலைமறைவாகும் போது அறிந்தும் அறியாமலும் இருக்கும் library missஉம், Canteen கதை சொல்லும் ST அண்ணையும், குழந்தைத்தமிழ் பேசும் இந்திரன் சேரும் அழியா நினைவுகள் தந்தோரில் சிலர்.

13ஆம் வகுப்பில் officeற்கு அடுத்த வகுப்பு. வைத்தார்கள் ஆப்பு. சுரேந்திரன் miss அடிக்கடி விஜயம். சளைக்கவில்லை நாம். ஏனெனில் பாடசாலை வாழ்வின் இறுதி வருடம்! பல கோணங்களில் புகைப்படங்களை எடுத்தோம். ஆம்! 'வரலாறு முக்கியம் அமைச்சரே'. ஆதலால் தான் எம்மவர் கமராக்கள் அடிக்கடி office சென்று வந்தன. வகுப்புக்குள் துவிச்சக்கரவண்டி, அதற்கு மேல் நாம்.... இப்படி எத்தனை எத்தனை!!!

எம்மவர் எண்ணான்கு பேரின் இந்து அன்னை மடியில் பெற்றிட்ட இதமான சுகங்களை எழுத்தில் வடிப்பது எள்ளளவும் எளிதன்று. மீண்டுமொரு முறை அன்னை மடியில் வெண்ணுடை உடுத்தி விளையாட ஆசைதான். இந்த பொக்கிஷமான நினைவுகளை மீட்டுகையில் ஒவ்வொரு இந்துவின் மைந்தனின் தலை மட்டுமல்ல மனசும் கனக்கத்தான் செய்கிறது..

துயிலைக் கெடுப்பது நீறு

Pirannavan Ratnasingam

Fb.me/pirannavan.ratnasingam

தம் வாழ்விலே எவ்வொருவர் எந்த நிலைமைக்குச் சென்றாலும் அவரது பாடசாலைக் கால நினைவுகள் பசுமரத்தாணிபோல என்றும் பசுமையாக இருக்கும். அதிலும் அவருக்குக் கிடைத்த பாடசாலை நண்பர் குழாமும், அவருக்கு வாய்த்த ஆசிரியர்களும் இனிமையானவர்களாக இருந்து விட்டால் சொல்லவே வேண்டாம். அதுபோல எனது பாடசாலை வாழ்வில் மறக்கமுடியாத சம்பவங்களை இங்கே சொல்ல விளைகிறேன்.

68 வகுப்பு. வகுப்பாசிரியர் "பாஸ்கி" என அன்போடு அழைக்கப்பட்ட பாஸ்கரன் சேர். தொடர்புபடுத்தல் வினாவொன்றைத் தருகிறார். நான் அதிலே வலது நிரலிலே தரப்பட்ட ஒழுங்கை மாற்றி விடுகிறேன். ஆனால் சரியாகச் செய்துவிடுகிறேன். எனதருமை நண்பர் வினா நான் ஒழுங்கு மாற்றியதைக் கவனியாமல் அப்படியே copyயடித்துவிட்டு எனக்கு அடுத்ததாக ஆசிரியரிடம் காட்டுகிறார். பாஸ்கரன் சேர் பார்த்துவிட்டு சற்றுநேரம் சிரித்தார். "நல்லாக் கொப்பியடிக்கிறாய்" என்றுவிட்டு அவர் என்ன செய்திருப்பார் என்று உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும்.

இங்கு குறிப்பிடப்படவேண்டிய விடயம், இதே வினா தான் 7ம் வகுப்பில் 'விறகு'க்கு ஆங்கிலம் தெரியாமல் "viragu" என்று எழுதியும் Tongueஜி "டோங்கு" என்று வாசித்தும் யசிந்தா மிஸ்ஸிடம் பேர் பெற்றவர் என்பது!

எட்டாம் ஆண்டுக்கு வந்து விட்டோம். சமயம் சற்குணராஜா சேர். நல்ல சேர். நல்ல தமிழ். ஆனால் வசனங்களைப் பிரித்து வாசிப்பார். இடையிடையே என்ன செய்தார்? என்ன நடந்தது? என்று கேள்விகள் வேறு. இவையெல்லாம் மறந்துபோயிருக்கும் அந்த ஒரு சம்பவம் மட்டும் நடந்திராவிட்டால். ஞானசம்பந்தர் பாடம். முதல் வசனம். சேர் வாசித்துவிட்டுக் கேட்கிறார், திருஞானசம்பந்தர் சீர்காழியிலே என்ன செய்தார்? எல்லோருக்கும் ஒரே குழப்பம். சம்பந்தர்தான் பிறந்த சீர்காழியிலே பலவிடயங்கள் செய்திருப்பார், அதிலே எதைக் கூறுவது என்று. சேரே சொன்னாரே பாருங்கள் ஒரு விடை! "பிறந்தார்!" இதற்குப் பிறகு மறக்க முடியுமா?

* 'I have so many techniques' சேனா உங்களில் பலருக்குத் தெரிந்திருக்கும். 10ஆம் வகுப்பிலே எங்களுக்கு commerce எடுத்தவர். சரியாக அவரது பாடத்திற்கு மட்டும் சதீஸ்துமாகும் திவியனும் ஞானவைரவர் கோயிலுக்குப் போய்விடுவார்கள். போய் நெற்றியிலே பெரிய பட்டை போட்டு விட்டுத்தான் வருவார்கள். எனக்கு ஒரே ஆச்சரியம். காளையிலே Prayer கட் பண்ணி வகுப்பில் நிக்கிற பெடியள் ஏன் இதுக்கு மட்டும்...? ஒருநாள் அவர்களிடமே கேட்டுவிட்டேன். அதற்கு திவியன் சொன்ன பதில் இருக்கிறதே! "துயிலைக் கெடுப்பது நீறு" என்று குணசிங்கம் சேர் படிப்பிச்சவர் என்றானே பார்க்கலாம்!

சித்திரம் சிவதாசன் சேரின் "டினாகு" அடி, 6ம் ஆண்டு முதல் 11ம் ஆண்டு வரை எங்களுக்கு 'அன்போடு' ஆங்கிலம் 'படிப்பித்த' சிவதாசன் சேர் (அவர் ஒருத்தர்தான் retire ஆனாப்பிறகு எங்கள் வகுப்பிலிருந்த அனைவருக்கும் ராஜாவில் ஐஸ்கிரீம் வாங்கித்தந்தவர்), நாங்கள் சுகரைக் கிடுகு முழுக்க அடித்து வைக்கும் rocketகளை கழட்டாமல் பாடத்தைத் தொடங்காத physics ரவீந்திரநாதன் சேர், நாங்கள் cut பண்ண முதலே தாங்களா வகுப்பைக் கட்பண்ணிவிட்டு செல்லும் பாஸ்கரன் சேர், பரமேஸ்வரன் சேர் என இந்தப்பட்டியல் சொல்லியடங்கா!

இவ்வாறான நினைவுகளை மீட்டுவதும் பகிர்வதும் ஒரு சுகம்தான். உங்களுக்கும் ஏதேனும் ஞாபகங்கள் வந்தால் சற்றுப் பகிருங்களேன்!

யாழ் இந்துவில் கற்றவனுக்கே உலகெங்கும் சிறப்பு

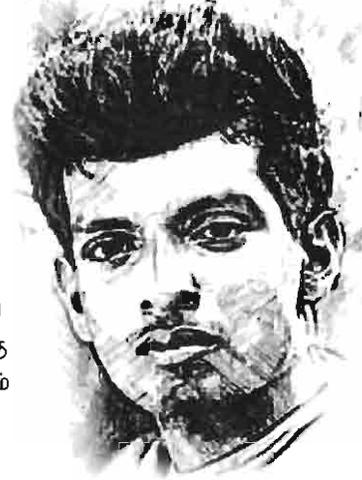
Thiyagalingham Mayoorasakithian
Fb.me/mayoorasakithian.thiyagalingam

2005.01.03 அன்று தரம் 6D இல் இணைந்து கொண்டேன். அக்காலத்திலிருந்தே இந்து அன்னையின் மைந்தர்களில் ஒருவனானேன். தரம் 6 இல் பயிலும்போதே சாரணியத்தில் அங்கத்தவனானேன். நான் சாரணியத்தில் செயலாற்றிய காரணத்தால் 2 தேசிய ஜம்போறிகள் (2006 நுவரெலியா, 2012 அம்பாந்தோட்டை) என்பவற்றிலும், கொழும்பு ஜம்போறி (2010), ஆசிய பசுபிக் பிராந்திய ஜம்போறி (2013), தேசிய சாரணிய இளைஞர் எழுச்சி (2014) போன்றவற்றிலும் பங்குபற்றும் வாய்ப்பை என் அன்னை எனக்களித்தாள். 2014 ஆம் ஆண்டு பாடசாலையை விட்டு விலகினாலும் யாழ் இந்து திரிசாரணனாய் தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு எம்மால் இயன்ற உதவிகளைச் செய்து வருகின்றேன். பாடசாலைக் காலம் முதல் இன்று வரை சாரணனாக, திரிசாரணனாக செயலாற்றிக் கொண்டிருப்பதை என்னைப் பெருமிதமடைகின்றேன்.

தரம் 10இல் பயிலும் போது மேசைப்பந்தாட்டக் கழகத்தில் இணைந்தேன். அக்காலத்தில் மேசைப்பந்தாட்டக் கழகம் மாவட்டத்தில் 2ஆம் நிலையைப் பெற்றது. அன்னையின் அரவணைப்பில் சிறப்பாக வளர்ந்த நான் உயர்தரத்தில் பாடசாலையின் மாணவ முதல்வனானேன். பாடசாலைக் காலம் முதல் இன்றுவரை நம் அன்னையின் விழாக்களில் என் பங்களிப்பும் இருந்ததை என்னை மகிழ்கின்றேன்.

தரம் 6 முதல் ஆங்கிலமொழி மூலமே பயின்றேன். என் அன்னையால் எனக்குக் கிடைத்த நண்பர்களே என் வாழ்கையை அழகாக்கினார்கள். இன்றும் நாம் எம் அன்னையை விட்டு விலகினாலும் அவளின் நினைவலைகளில் வாழ்கின்றோம். அன்னையின் 125ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாவில் மீண்டும் நாம் ஒன்றிணைந்து பாடசாலைக்காக செயலாற்றியதை என்னை மகிழ்கின்றோம்.

“கற்றவனுக்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்பு” என்பது சான்றோர் கருத்து. ஆனால் என்னைப் பொறுத்த வரை யாழ் இந்துவில் கற்றவனுக்கே உலகெங்கும் சிறப்பு. 8 வருட பாடசாலை வாழ்க்கைக் காலத்தில் நான் பெற்றுக் கொண்ட படிப்பினைகள், அனுபவங்கள், வெற்றி, தோல்விகள் இவை அனைத்தும் என் வாழ்க்கையைச் சிறப்பாக அமைப்பதற்கு உறுதுணையாக அமைகின்றன. அன்றிலிருந்து என்னை எம் அன்னை அரவணைத்ததை மறந்து விட முடியாது.

இந்து அன்னை தந்த சோதனைகள், சாதனைகள், வேதனைகள் பல

Muthukumaran Vithun

fb.me/profile.php?id=1000076889618987

தரம் 6இல் நுழையும்போதே பாஸ்கரன் ஆசிரியரின் தோற்றம் சொல்லவே தேவையில்லை. ஆம் வகுப்பிலேயே ஆசையாக விரும்பி உட்கார்ந்த கடைசி வாங்கு அங்கு செய்த குழப்படி அடித்த அரட்டை. சேரிடம் அடி வாங்கினது மட்டுமல்லாமல் முதலாம் தவணையில் வகுப்புத் தலைவனாகவும் இருந்தது மறக்க முடியாதது. தவணைப்பரீட்சை முடிந்த நேரங்களில் துடுப்பு இல்லாமல் விக்கெட்டால் கிரிக்கெட், மழை நேரங்களில் விளையாடும் எல்வே. இடைவேளைகளில் a-bal விளையாடும் போது கிடைக்கும் எந்தோசங்கள் மிகையானவை.

தரம் 6 தொடக்கம் 11 வரை படிப்பித்த ஆசிரியர்களில் திரு.விமலநாதன், திரு.பாஸ்கரன், திரு.ஞானதேசிகன் ஆகியோர் எனக்கு மிகவும் பிடித்தமானவர்களாகும். தரம் 11இல் கிரிக்கெட் பயிற்சிக்குச் சென்றுவிட்டு வகுப்பறைக்குச் செல்லாமல் வீட்டிற்குச் சென்றுவிடுவோம். அதை அறிந்திருந்தும் அன்பாக அதட்டி வரவு பதிவேட்டில் வரவு போடும் ரொம்ப நல்ல மனுஷன் எமது வகுப்பாசிரியர்.

மேலும் மிகவும் சிறப்பானவரும் பிரபலமானவருமான S.சிவதாசன் சேர், 6 முதல் 11 வரை எமது வகுப்பிற்கு ஆங்கிலம் கற்பித்தார். அவரைப் போன்ற இம்சையான, ஜாலியான மனுசனை இந்தக் கல்லூரியில் படித்த அனைவருக்குமே கட்டாயம் பிடித்திருக்கும்.

A/Lஇல் படிப்பித்த திரு.கோகுலானந்தன், திரு.பரமேஸ்வரன், திரு. ரவீந்திரநாதன் ஆகிய மூவரின் வித்தியாசமான படிப்பித்தல் முறைகள் பிடித்தமானவை. என்ன தவறு செய்தாலும் ஒன்றும் சொல்லமாட்டார் பரமேஸ்வரன் சேர். சின்னச்சின்ன தவறுகளுக்கும் அதிபரிடம் அனுப்பும் கோகுலானந்தன் சேர். எனக்காக கோகுலானந்தன் சேரிடம் வந்து கதைக்கும் ரவீந்திரநாதன் சேர் இன்னுமும் மனதில் நிற்கிறார்கள். ரவீந்திரநாதன் சேரின் படிப்பித்தல் முறையே தனி அவர் கரும்பலகையில் வரையும் வரப்படங்கள் தத்தூபமாக இருக்கும்.

இப்படி சொல்லிக்கிட்டே போகலாம். இந்து அன்னை தந்த சோதனைகள், சாதனைகள், வேதனைகள் பல. அவற்றை இங்கு சொல்லமுடியாவிட்டாலும் அந்த அனைத்து நிகழ்ச்சிகளும் அனுபவங்களுமே நான் இப்போது இந்த நிலையில் இருப்பதற்கு முக்கிய காரணம்.

எல்லாம், நேற்றுப் போல் நெஞ்சத்தை அடைத்த யா ஏதோ நெருடலாக உள்ளது

Jeeva Shajeevan

Fb.me/jeevashajeevan

காவியமாய் எழுத வேண்டிய என் கல்லூரி அனுபவங்களின் சிறு
துளி தெளிக்கின்றேன்.

ஆசான்களை மட்டும் அன்பாலே குறிக்கின்றேன்.

யாழ் இந்துக் கல்லூரி

36 தோழர்களுடன் முதல் வகுப்பறை...

“டொல்பின்” கதையுடன் முத்துக்குமார் சேரின் கணித
பாடம், ஒற்றைச்சொல் கூட கடினமாய்ச் சொல்லாத
இனிமையாளன்...

பிள்ளை சேரின் பிரம்படியும்... கல்லில் நார் உரிக்கும் உவமை
மொழியும், உமாகரன் சேரின் துள்ளல் நடையும்... 75 புள்ளி வரம்பும், அழகுத் தமிழை அடிக
ளோடு புரிய வைத்த நிஷாந்தன் சேர்....

தேர்வு அறிக்கை மோசடி, கருணைமனுவை ஏற்ற கௌரி மிஸ்...

தவறாமல் பார்த்தெழுதிய பரீட்சைகள்...

தவகுலசிங்கம் சேரின் பார்வைக்குக் கூடப் பயந்தது...

சிவராஜா சேரின் திகட்டாத தமிழ் வகுப்புகள்...

மணிக்கூடு கட்டாத ஸ்ரீதரன் சேர்,

பல்லுத் தெரியாமல் சிரிக்கும் தயானந்தன் சேர்...

ஆமிக்கார செல்வகுமார் சேர்...

கோகுலன் சேரும் மாதிரித் தேர்தலும், குறும்புகளும்...

திரவியநாதன் சேரின் கண்காட்சி ஏற்பாடுகளும், கட அடித்த வகுப்புகளும்...

ரகுபதி சேரும் ஞானவைரவர் கோயில் இலக்கிய வகுப்பும்...

*முதல் மேடை தந்த வில்லுப்பாட்டும் விமலநாதன் சேரும்...

10ஆம் வகுப்பில் 6வது ஆங்கில ஆசானாக அதிரடியாய் வந்த வாசவன் சேர்...

குணசிங்கம் சேரின் தியானவகுப்பும் எங்கேயும்...

நவந்தகிருஷ்ணன் சேரும், மூன்றாண்டு இடைவிடாத விவாதப் பயணங்களும்... எப்போதாவது கவந்து சிறப்பித்த உயர்தர வகுப்பும் சண்முகநிங்கம் சேரும்...

ஏழு இஞ்சி மைனாக்களும் வணிக சிவராஜா சேரும்...

சுரேந்திரா மிஸ்ஸும், மாணவ முதல்வர் சபையும்...

எல்லாம், நேற்றுப் போலுள்ளது...

நெஞ்சத்தை அடைந்த படி ஏதோ நெருடலாக உள்ளது...

ஆண்டுகள் இரண்டு ஆகிப்போனது. இவர்களிடத்திலே பெற்றவை மட்டும் எம்முள் பிணைந்து போனது...

முயன்றாலும் முடியாது தான், முழுதாய்ச் சொல்ல...

தனிமையில் ஒரு தேநீர்...

Sivaskanthasri Srikantharajah

Fb.me/sivaskanthasri.srikantharajah

School வாழ்க்கை முடிந்து மீண்டும்
schoolக்கு ஒருநாள் சென்று வந்தேன்...
schoolஇல் பல மாற்றங்கள்,
முதல் மாறுதல், மாணவனாய்ச் சென்ற
நான் அன்று பழைய மாணவனாய்
அறிமுகம்
செய்துகொண்டு உள்ளே சென்றேன்..

schoolஇன் படிக்கட்டுகளில்
முன்னோக்கி ஏறினேன், என் school
நாட்கள் பின்னோக்கி அழைத்தது...
அதே படிக்கட்டில்,
நண்பர்களோடு சேர்ந்து அரட்டை அடித்தது,
சண்டையிட்டது, வம்பிற்கிழுத்ததாய்
பல ஞாபகங்கள் என்னுள்...
தனிமை உணர்ந்ததில்லை நான்.
அன்று உணர்ந்தேன் என் நண்பர்கள் இல்லாத
schoolஇல் நான் மட்டும் நடந்தபோது...
என் கண்கள்
தேடிச் சென்று நின்றது எங்களது
வகுப்பறையில்,
என்னை வரவேற்று கண்ணீர்
சிந்துவது போல் உணர்ந்தேன்
என் இருப்பிடத்தை பார்த்தபோது...
மெளனமொழி பேசி எனது இருப்பிடம்
என்னிடம் கேட்டது நீ மட்டும் தான்
வந்தாயா என்று...
இதயம் கனத்தது, என்னை அறியாமல் ஓர்
வலி என்னில் தோன்ற, என்

சந்தோஷத்தை மட்டுமே பார்த்த என்
 இருப்பிடம் என் சோகத்தையும்
 பார்த்தது...
 என் இருக்கையில் கிறுக்கி வைத்த என்
 நண்பர்களின்
 பெயர்களைத் தொட்டுப் பார்த்துக் கலங்கியது
 கண்கள்...

கண்ணீரை துடைத்துக்
 கொண்டு மெல்ல நடந்தேன்
 கண்டனை நோக்கி.
 ஒரு டி
 வாங்கி ஒன்பது பேர்
 குடிக்கும்போது உள்ள சுகம்,
 தனியாளாய்
 அன்று குடிக்கும்போது கிடைக்கவில்லை...
 நாங்கள் சுளித்த இடங்களில் நான்
 மட்டும் நின்று சற்று நேரம் college
 நாட்களில் மீண்டும்
 வாழ்ந்து பார்த்தேன்...
 நான் கிளம்பும் நேரம் collegeஐ ஏற
 இறங்கப்
 பார்த்துவிட்டு பெருமூச்சு விட்டு திரும்பி
 நடந்தேன்.

என் உடல் மட்டுமே திரும்பி நடந்தது.
 என் நினைவுகள் அனைத்துமே எங்கள்
 schoolஐ சுற்றி திரிந்தபடி...
 மீண்டும் கிடைக்காத நிமிடங்கள் college
 வாழ்க்கையில் மட்டுமே...
 தோழர்களே நேரம் கிடைத்தால்
 நீங்களும் சென்று வாரூங்கள் உங்கள்
 school க்கு, நீங்கள் சந்தோஷமாக இருந்த
 நாட்களை நினைவுபடுத்தி வாரூங்கள்...
 பலவேறு இடங்களைச் சேர்ந்த
 மாணவர்களை ஒன்று சேர்க்கும்
 school களுக்கும், நட்போடு பழகும்
 நண்பர்களுக்கும் நன்றி.

பிஞ்சில பழுத்ததுகள்!

Thillaiampalam Vikineswaran

Fb.me/vikineswaran.thillaiampalam

03.01.2005 வழக்கம் போல் ஒரு இயல்பான நாளாகப் புலர்ந்தது, ஆனால் எமக்கல்ல. புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் சித்திபெற்று ஒரு புதிய கல்லூரிக்குள் நுழையப் போகின்றோமே என்கின்ற நிறைய எதிர்பார்ப்புக்களும், கொஞ்சம் பயமும் எம்மைச் சூழ்ந்து நின்ற ஒரு வித்தியாசமான நாள் அது. இந்து ஆரம்பப் பாடசாலையில் கண்டு சிரித்த முகங்கள் சில, ஆனால் முன்னறிமுகமே இல்லாத புதிய முகங்கள் பல, நாங்கள் சிலர் ஒன்றாகச் சேர்ந்துவிட்டோம். முதலில் எமக்கான வரவேற்பு ஒன்றுகூடல் நிகழ்வு குமாரசாமி

மண்டபத்தில் அதிபர் தலைமையில் நடைபெற்றது. எங்களுக்கான வகுப்புக்கள் பிரிக்கப்பட்ட போது எமது ஆங்கிலமொழி மூல தரம் 6D வகுப்பின் ஆசிரியராக மறைந்த உயிரியல் ஆசான் திரு. பாஸ்கரன் அவர்கள் வந்திருந்தார்.

அங்கேதான் எம் கல்லூரிப் பயணத்திற்கான முதல் அடித்தளம் இடப்பட்டது. இன்றுகூட எனக்கு நம்பமுடியாத விடயம் கல்லூரி ஆரம்பித்து இரண்டு வார காலத்திற்குள் எங்கேயோ பிறந்து எங்கேயோ படித்து இங்கு வந்த நாமெல்லாம் ஒரு தாய் வயிற்றுப் பிள்ளைகளாகிவிட்டோம் என்பது தான்.

அந்தக் காலத்திலேயே நாம் “பிஞ்சில பழுத்ததுகள்” என்று பெயர் வாங்கிவிட்டோம். ஏனெனில் இடைவேளைகளிலே துவிச்சக்கர வண்டித் தரிப்பிடத்திலே Cricket விளையாடிய அந்த அபரீத துணிச்சல் எங்களையே சாரும்.

ஆரம்ப காலங்களிலே தரம் ஆறின் ஆங்கிலமொழி மூல வகுப்புக்கள் இரண்டுக்குமிடையே நல்லதொருபுரிந்துணர்வு நிலவியது. ஆனால் நாம் கொஞ்சம் வளர்ந்ததும் அந்தப்புரிந்துணர்வு நிறையவே குறைந்து போனது. தரம் எட்டிலே இரு வகுப்பறைகளுக்கும் இடையேயான மேற் தளக்கூரை இடைவெளியினூடாக நாம் ஒரு வகுப்பிலிருந்து இன்னொன்றுக்கு Rubber band அடித்து விளையாடப் போய், அது பெரியதொருவம்பில் போய் முடிந்துபோனது.

“விதி வலியது” என்பார்களே அதே போல் தரம் ஒன்பதில் பிரிந்துகிடந்த எங்கள் இரண்டு வகுப்பினரையும் ஒரு வகுப்பாக்கி இணைத்துவிட்டனர்.

அந்த ஒன்பதாம் தரப்பயணம் கொஞ்சம் மாற்றங்களையும் தரத்தவறவில்லை. வகுப்பாசிரியராக கணித ஆசான் விமலநாதன் அவர்களும் வரலாற்றுப்பாட ஆசிரியராக குணசிங்கம் ஆசானும் வந்தார்கள். வயதுக் கோளாறுகளினால் சில பல சில்மிஷ வேலைகளைச் செய்ய ஆரம்பித்த எங்களை, ஆன்மீக நெறி சார்ந்து வழிப்படுத்தியதில் இருவருமே முன்னின்று செயற்பட்டனர். பிரார்த்தனை மண்டபத்திலே விமலநாதன் ஆசிரியரின் வழிகாட்டலில் பிரார்த்தனைகள் இடம்பெறும். பின்னர் வகுப்பிலும் கூட கணித, வரலாற்றுப் பாட ஆரம்பங்களில் ஒரு ஐந்து நிமிடங்கள் மூச்சுப்பயிற்சி தியானம் என்பன எல்லாம் செய்யப்பட்டன.

Free பாடங்கள் என்றால் நாங்கள் உடனே ஓடிச்செல்வது ஓய்வுபெற்ற பிரதி அதிபர் ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா சேரிடம் தான். உடனே மாற்றுப்பாட ஆசிரியரைத் தேடித்தான் ஓடுகின்றோம் எனத் தப்பாக எண்ணி எங்களை "ரொம்ப" நல்லவர்களாக்கிவிடாதீர்கள். எப்போதும் சிரித்த முகத்துடன் இருக்கும் அவரிடம் கெஞ்சி மன்றாடி விளையாட்டு மைதானம் செல்வதற்காக நாம் பட்ட கஷ்டங்கள் கொஞ்ச நஞ்சமல்ல. தரம் ஆறிலே நாங்கள் சித்திரம், சங்கீதம் என இரு பிரிவுகளாகப் பாடங்களுக்குச் சென்றோம். அதே இரண்டு பிரிவுகளாக இந்த மைதானத்தில் நாம் "புளிச்சல்" விளையாடி அதன்போது பந்து படாத இடத்தில் பட்ட சம்பவங்களும் நிகழாமலில்லை. ஒரு தடவை எமது தந்துணியில் யாருடைய அனுமதியும் இன்றி மைதானத்திற்குச் சென்று நிமலன் சேரிடம் முழு வகுப்புமே வரிசையில் நின்று அடிவாங்கியதும் குறிப்பிடத்தக்க தொன்று.

தரம் பத்திலே பாடரீதியாக சில வகுப்புக்கள் பிரிக்கப்பட்டபோதும் ஆங்கில மொழிமூல வகுப்பு என்பதால் அதே ஒற்றுமையுடன் பிரிவுகள் இன்றி இருக்கக்கூடியதாய் இருந்தது. கொஞ்சம் அறிவு முதிர்ச்சி பெற்றுவிட்டதாலோ தெரியவில்லை தரம் 10 - 11 வகுப்புக்காலம் என்பது எமக்கு "வதை"யாகவே தெரிந்தது. அதிலும் குறிப்பாய் நாம் A/L படிக்கும் போது கூட எழுதாத அளவு பரீட்சைகளை அக்காலத்திலே சந்தித்து விட்டோம். பரீட்சைகள் முடிந்ததும் நேரே மைதானத்திற்குச் சென்று Cricket விளையாடலாம் என்ற ஒரே மகிழ்ச்சிக்காக அத்தனை பரீட்சைகளையும் எதிர்கொண்ட எம் தைரியத்தை நாங்களே பாராட்டியாக வேண்டும்.

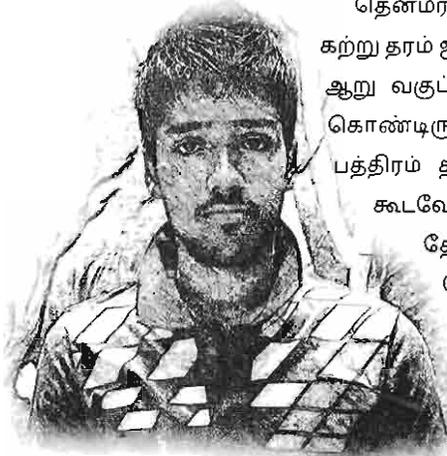
நாம் வளர வளர ஆசிரியர்களின் கண்டிப்பும் வளர்ந்து கொண்டிருந்தது. குணசிங்கம் சேரின் வரலாற்றுப் பாடத்துக்காய் தாமாக உலகப்படம், இலங்கைப்படம் வரைந்து ஒப்படைகளை முடிக்காத எம் சகாக்களுக்கு விழும் மரண அடிகளுக்குப்பயந்து நாம் தூக்கம் தொலைத்த இரவுகள் ஏராளம். "I have so many techniques" என்று அடிக்கடி சொல்லி ஆனால் கடைசி வரை பாடம் தவிர techniques உம் கற்றுத்தராத வணிகக்கல்வி சண்முகராசா சேரின் வகுப்பைத் தூக்கமின்றிச் சமாளிப்பதற்கு "துயிலைத் தடுப்பது நீறு" என்று கோயிலில் பாடிய திருநீற்றுப் பதிகத்தின் ஞாபகத்தில் முகம்கழுவி, நெற்றியெங்கும் திருநீற்றைப்பரவிப்பூசி பக்திப்பரவகமான பிள்ளைகளாய் வாழ்ந்த நிமிடங்கள் இன்றும் நெஞ்சில் இனிக்கின்றது. இந் நேரத்தில் ஓய்வுபெற்ற ஆங்கில ஆசான் சிவதாசன் சேர் பற்றிச் சொல்லியே ஆக வேண்டும். தரம் ஆறிலிருந்து O/L வரை எம்மோடு வகுப்பு மாறாமல் வந்த ஒரே ஆசிரியர் அவர் தான். அதிலும் எமக்கு அவர் அறிமுகம் செய்த "சாமிக்கம்பி" முதலிய போட்டிகளுக்காய் அவரை நாம் எப்போதும் தலையில் தூக்கி வைப்பதுண்டு. அந்த நெருக்கத்தில் தானோ தெரியவில்லை

சிலவேளைகளில் அவர் கற்பிக்கும் போது நாம் 'ஓ' என்று ஒரே குரலில் கத்திக்குழப்பங்களும் செய்திருக்கின்றோம்.

பெரும்பாலான விடயங்களில் எங்கள் வகுப்பு king ஆக இருந்தாலும், சுற்றுலா போகும் ஒரு விடயத்தில் மட்டும் தான் நாம் இலவுகாத்த கிளிகள் போல் ஆகிவிட்டோம். மற்றைய எல்லா வகுப்புக்களும் குறைந்தது ஒரு தடவையேனும் சுற்றுலா சென்றபோதும், கல்லூரியை விட்டுப்பிரியும் கடைசித் தருணம் வரை ஒரு சுற்றுலாவிிற்கும் செல்ல முடியாமல் ஆக்கப்பட்ட Dummy வகுப்பானோம்.

நாம் அனுபவிக்கப் பெற்றது சொற்பமே...

Kajanan Selvarajah
Fb.me/kajanan.selvarajah.9

தென்மராட்சி பிரதேச பிரபல பாடசாலை ஒன்றில் கல்வி கற்று தரம் ஐந்து புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் சித்தியெய்தி தரம் ஆறு வகுப்புக்காக புதிய பாடசாலைத் தெரிவுக்காய் காத்துக் கொண்டிருந்தேன். பழைய பாடசாலை முதல்வர் விடுகைப் பத்திரம் தரமுடியாது என மறுத்துக் கொண்டிருந்த நிலை, கூடவே புதியதொரு தேசிய பாடசாலை என் பெற்றோர் தேடிக் கொண்டிருந்த தருணம், இவையனைத்திற்கும் மேலாக எங்கிருந்தோ அந்த வயதிலும் என் காதை வந்தடைந்த பெயர்தான் "யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி". இப்பாடசாலை என் விருப்பமாய் மாற என் தகப்பனாரும் இணைத்து விட்டார். இவ்வாறு இரண்டாயிரத்து ஐந்தில் ஆரம்பமானது தான் என்

இந்துக்கல்லூரி வாழ்க்கை.

சுருக்கமாக பகிர்வதனால் இந்து வாழ்க்கையை மூன்றாக பிரித்துப் பகிர்கின்றேன். தரம் 6 - 9 வரையான ஆரம்ப காலம், 10 - 11 இடைப்பட்ட எமது திறமைகளை (நல்ல உதவாத) நாம் வளர்த்துக்கொண்ட காலம், அடுத்த 12 - 13 உயர்தர வகுப்புக் காலம். இவை மூன்றிலுமே நாம் அனுபவித்துக் குதூகலித்துக் கொண்டாடிக் கல்வி கற்ற காலம் என்றால் அது 10 - 11, 12 - 13 வகுப்புக்காலங்கள். தரம் 6 இல் இந்துவில் எமது முதலாவது வகுப்பாக தரம் 6D வகுப்பு அமைந்தது. வகுப்பாசிரியர் திரு.முத்துக்குமார் ஆசிரியர். சற்றே வயதானவர், எமது கணிதபாட ஆசானும் கூட. மிகவும் அன்புடனும் கட்டுப்பாடுகளுடனும் எம்மை இந்து அன்னையில் வளர்த்தவர். நாம் ஏதோ கொடுத்து வைக்கவில்லை போலும் அவரது உடம்பு ஒரு வகுப்பை வழி நடத்துவதற்கு ஒத்துழைக்கவில்லை. பாதியில் இழந்தோம், அவரையும் அவரது பணிவான வழிநடத்தல்களையும். ஆனாலும் கணித ஆசானாக தொடர்ந்தார் என் பயணத்தில்.

அடுத்த புதிய வகுப்பாசிரியராக எம் வகுப்புக்கு நுழைந்தவர் திரு.க.உமாகரன் ஆசிரியர் அவர்கள், கணித இலகுவழிகாட்டி, கணிதப்புலி என்றெல்லாம் அவரை சொல்லலாம். ஆனால் என்ன கன்னங்கன்னமாக கையாலும், கால், பின்புறம் என பிரம்பாலும் நாம் வாங்காத அடிகள் இல்லை அவரிடம். ஆனாலும் பிற்காலத்தில் உணர்ந்து கொண்டோம் அவரிடம் கல்விகற்க

கொடுத்து வைத்திருக்க வேண்டும் என. அவ்வாறே புதிய பழக்கமற்ற நெருக்கமான நண்பர்கள் என நிறைவடைந்தது எமது 6ஆம் தர வாழ்க்கை.

அடுத்து 7ஆம், 8ஆம் தரம், அக்காலம் மிகவும் ஒரு இருண்டகாலமாகவே இருந்தது எம் இந்து வாழ்க்கையில். காரணம் யுத்தச்சூழல் எமது 7ஆம், 8ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதியில் விஞ்ஞான ஆசிரியர், சுகாதார ஆசிரியர் என்று இரண்டு கடின பாடங்களையும் எமது நேர அட்டவணையில் மட்டும் அலங்கரித்தவர் அமரர் திரு.பாஸ்கரன் ஆசிரியர் அவர்கள். ஆரம்பத்தில் நாமே வியந்ததுண்டு இவர் இங்கு இரு பாடங்களையும் எப்படி சமாளிக்கப் போகிறார் என்று. பிற்காலத்தில்தான் விளங்கியது அவரது ஆசிரியத்துவஉத்தி, வாய்நிறைய வெற்றி லையுடனும், மிகுதிக்கு கை நிறைய வெற்றி லைச்சரையுடனும் சமூகமளிப்பார். வகுப்பிற்கு ஒவ்வொரு தவணைப் பரீட்சைக்கும் முதல் மூன்று, நான்கு நாட்கள் மட்டுமே வருவார். வகுப்பிற்கு அந்த மூன்று நான்கு நாட்களுக்குள்ளேயே அந்த தவணைக்குரிய பாடப்பரப்பை முடித்துவிடுவார். படிப்பித்து அல்ல, வாசித்து முடித்துவிடுவார். தவணைப்பரீட்சை பேப்பர்களைக் கூட விட்டு வைக்கமாட்டார். கடுமையான புள்ளியிடலுடன் இறுதி நபராக திருத்தி முடித்து ஒப்படைப்பார். மறுபுள்ளியிடல் என்ற விடயமே அங்கே நடைபெறாது.

அடுத்து 9ஆம் தரம் மிகவும் இனிமையாகக் கடந்த காலம். வகுப்பாசிரியர் கௌரி மிஸ் விஞ்ஞான ஆசிரியரும் கூட, கணித ஆசானாக மீண்டும் எமக்கு அடிப்பதற்க்கென்றே பின்தொடர்ந்து விட்ட குறை முடிக்க வந்தார் திரு.உமாகரன் ஆசிரியர். சுகாதார ஆசிரியராக திரு.சுவாமிநாதன் ஆசிரியர் கேட்கக்கூட முடியாத பல சந்தேகங்களை எல்லாம் நாம் கேட்டும், சொல்லமுடியாத பல விடயங்களை அவர் சொல்லியும், மகிழ்வாகக் கடந்தது 9ஆம் தர சுகாதார பாடம்.

தமிழ் ஆசானாக திரு.நிசாந்தன் ஆசிரியர். இளமையானவர், துடிப்பானவர், சிறந்த ஆசிரியரும் கூட. அவரது வழி நடத்தலில் ஒரு புத்தக வெளியீடு நடைபெற இருந்தது. எமது வகுப்பு முயற்சியாக "நேர்முகம்" (புத்தகம்) வழமைபோல் குறித்த சிலர் மட்டும் தலைமையேற்று நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. வெளியீட்டு ஏற்பாடுகளின் போது பலரது கருத்துக்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டது. அந்த "எடுபிடி சிலரால்" வழமைபோல் ஆசிரியருக்கு வாளிபோடும் அதே குழாம். எனக்கோ பிடிக்கவில்லை. அனைவரும் குறித்த தொகையை வெளியீட்டுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என கூறப்பட்டது. என்னிடம் கேட்டுவந்தனர். "தரமுடியாது" என மறுத்தேன். ஒற்றர் படை போல் உடனே சென்று சொன்னார்கள். ஆசிரியரிடம் அழைக்கப்பட்டேன். வெளிப்படையாக கூறினேன். அனைத்தையும் ஏற்க மனமில்லாது அரைகுறை மனதுடன் ஏற்றார். என் பங்கு பணத்தை தான் கொடுக்கிறேன் என்றார். வேண்டாமென மறுத்துவிட்டு பின்பு கொடுத்தேன். வெளியீடும் இனிமையாக நடைபெற்று முடிந்தது.

பின்பு 10-11 காலம் வகுப்பாசிரியராக திரு.தவகுலசிங்கம் ஆசிரியர் ஆரம்பத்தில் கசந்தவர். இன்றுவரை இந்து அன்னையில் எனக்குப் பிடித்த ஆசிரியரில் முதன்மையானவர். கணித பாடம் திரு.சிறிதரன் ஆசிரியர், அவருக்குப் பிடித்த மாணவனாக என்னை வைத்திருந்தவர். திறமையானவரும் கூட. தமிழ்ப்பாட நவநீதகிருஸ்ணன் ஆசிரியர், அவரைப்பற்றி சொல்லவே

தேவையில்லை. க.பொ.த (சா/த) திறமையாக பெறுபேறுகளுடன் அப்படியே க.பொ.த (உ/த). 3 பாடம் 3 ஆசிரியர்கள் இரசாயனவியல் திரு.கோகுலானந்தன் சேர். அருமையாக இரசாயன வியல் கற்பிக்கக்கூடியவர். சிறியசிறிய அசைவுகளுக்கெல்லாம் பிழைபிடித்து அடித்து வகுப்பை விட்டு வெளியேற்றுவார். கதைத்தொனிகளை வைத்தெல்லாம் பிழைபிடிப்பார், அவ்வளவு கொடூரம். பௌதிகவியல் திரு.மோகன் ஆசிரியர் என்னைக் கண்டாலே சிரிக்கத் தொடங்கிவிடுவார். எப்பொழுதும் புன்முறுவல், பெரிதாக கோபப்படமாட்டார். பழைய பயிற்சிப் புத்தகமெல்லாம் தூசுதட்டி எடுத்துக் கொண்டுவந்து கற்பிப்பார்.

அடுத்தது எமது கணித ஆசான் திரு.விஜேந்திரன் ஆசிரியர். அவருக்கு நாம் வைத்த பட்டப்பெயர்கள் அதிகம். நன்றாகக் கற்பிப்பார், ஆனால் சற்றே அலுப்பு சேருக்கு படிப்பிக்க. எந்த பிரச்சினை என்றாலும் ஒரு கூட்டமாக பிடிபட்டாலும், எனக்கு அடிக்கவே மாட்டார். "நீ போ" என்று சொல்லுவார். எந்த பெரிய பிரச்சினையில் பிடிபட்டாலும் எனக்கு மட்டும் அடியே விழாது. இன்று வரை, ஏன் என்று தெரியாது அதன் காரணம். நான் வகுப்புக்கு பிந்தி சென்றாலும் உடனே அணுமதிதான். அப்படி என்னில் ஏதோ ஒரு நம்பிக்கை சேருக்கு. இவ்வாறு மிகுந்த கொண்டாட்டமாக முடிந்தது தான் எம் உயர்தரவாழ்க்கை. இப்படி பல இன்பமான அனுபவங்களை உள்ளடக்கியது தான் இந்து அன்னையின் 125 வருடங்கள். அதில் நாம் அனுபவிக்கப் பெற்றது சொற்பமே.

என் நினைவுகையில் அழியாக் கல்லூரி நினைவுகளின் சில பகுதி....

Sanañ Lôvé VishNû
Fb.me/Mahasenan

முதல் முறை கண்ணி ஆய்வுக்கூடம் சென்று தாமதமாக அடுத்த பாடத்திற்கு வகுப்பறை சென்றதால் வகுப்பு மாணவத்தலைவன் என்றதனால் Lavalojan Nagulanathan நவந்தகிருஷ்ணன் ஆசானிடம் நொறுக்கு வாங்கியமை.

மகிழ்ச்சிகரன் ஆசான் மற்றும் நிஷாந்தன் ஆசான் நெறிப்படுத்தலில் கல்லூரி மூத்த ஆசான்களை நேர்முகம் கண்டு நேர்முகம் எனும் மலர் வெளியிட்டமை.

சேவைக் கழகத்தை பயன்படுத்தி காலைப் பிரார்த்தனை கட் அடிச்சமை.

பாட ஓய்வு நேரங்களில் நண்பர்களுடன் இலங்கை Vs இந்தியா சண்டை,

சிவராஜா ஆசானின் பைந்தமிழ்ப் புகட்டு.

வகுப்பறை நேரங்களில் அதட்டலும் ஏனைய நேரங்களில் அன்பாயும் உறவாடும் தவகுல சிங்கம் ஆசானோடு 4 வருட பயணம் இன்றும் தொடர்கிறது முடிவிலியாய்...

ஒரு நிமிடம்...! இது கல்லூரிக்காக...!

Vinu Indrakumar

fb.me/indrakumar.vinu

யார் எங்க எப்ப கேட்டாலும் hindu college old boy எண்டு சொல்லுறதுல எங்களுக்கெல்லாம் ஒரு தனி கெத்துத் தான். படிச்ச படிப்பைப் பற்றிச் சொன்னாலோ, இல்ல கிடைச்ச வெற்றியைப்பற்றி சொன்னாலோ கிடைக்காத ஒரு மரியாதை hindu college எண்டுற ரெண்டு சொல்லைச் சொன்னதும் எங்கயும் தானா கிடைக்கும்.

இது என்னுடன் மட்டுமல்ல, இந்து அன்னையின் மடியில் பத்து வயதுப் பாலகனாய் தவழத் தொடங்கி, பதினெட்டு வயதிலே பரீட்சைப் பயத்தோடு, கொஞ்சம் மீசையும் தாடியும் வைத்துக் கொண்டு, வாலிப வயதின் ஏக்கங்களோடும், எதிர்பார்ப்புக்களோடும், தாகங்களோடும், தவிப்புக்களோடும், அடுத்தகட்ட வாழ்வை நோக்கி நகரத் தொடங்கிய, தொடங்குகிற ஒவ்வொரு இந்து அன்னையின் மைந்தனினதும் உயிரோடும் உணர்வோடும் இரண்டறக் கலந்திட்ட ஒரு சுகமான வேதனை.

வீட்டில் ஒரு வேலையும் செய்யிறதில்லை எண்டு எல்லாரிட்டயும் வாங்கிற பேச்சு கொஞ்சநஞ்சமல்ல. ஆனா பள்ளிக்கூடமெண்டு வந்திட்டா மழை-வெயில், இரவு-பகல் எண்டு பாக்காம இறங்கி நிண்டு வேலை செய்வம் நாங்கள். குறிப்பாகக் கல்லூரியின் ஆரம்பக் காலங்களில் தனிப்பட்ட ரீதியில் கல்லூரியின் கழகப் பணிகளிலும், இணைபாடச் செயற்பாடுகளிலும் நான் அவ்வளவாக முன்னிற்பதில்லை (Always a Back Bencher). எனினும் உயர்தரத்திற்கு வந்ததும், அதிலும் குறிப்பாகக் கல்லூரியின் ஒரு மாணவத் தலைவன் எனும் பெற்றுகரிய பேறு பெற்றபின் கல்லூரிக்கான ஒவ்வொரு பணியிலும் என் பங்கும் இருக்க வேண்டும் என நான் துடித்திருக்கிறேன். பிற்காலத்தில் எனக்குள் இப்படியொரு மாற்றமா என நானே வியந்ததுண்டு. ஏனெனில் ஓடுகிற ஆற்றிலே அள்ளுண்டு வந்த சிறு சூழாங்கற்களான என்னைப் போன்றோரை அளப்பெரும் சிற்பங்களாய் செதுக்கியதிலே தான் எம் கல்லூரித்தாயின் மிடுக்கான கைவண்ணம் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கின்றது.

கல்லூரிக் கால ஞாபகங்கள் என்றுமே காலத்தால் அழியாதவை; மீட்டுப்பார்க்கச்

சுவையானவை; விரைந்து ஓடும் உலகிலே கரைந்து போன கல்லூரியின் நினைவுகளை ஒருகணம் மீட்டிப்பார்க்கும் போது கண்களினூடே சாரலாய்ச் சொரியும் கண்ணீர்த் துளிகளும், உடலெங்கும் கிளர்ந்து பரவுகிற மெய்ப்பாட்டு உணர்வுகளும், அவை வார்த்தைகளால் வர்ணிக்கப்பட முடியாதவை. அதிலும் குறிப்பாக பருவத்திற்கேற்ற உணர்வுத் தூண்டல்களும், கொஞ்சம் அறிவு முதிர்ச்சியும் எய்தப்பெற்ற உயர்தரப் பருவ காலம் என்பது கல்லூரி வாழ்க்கையின் பொற்காலமே.

அது 2013 உயர்தரப் பிரிவின் ஆங்கிலமொழி மூல வகுப்பு. குமாரசாமி மண்டபப் பக்கமாக இருக்கும் பழைய அவைக்களம் (Auditorium), பிற்காலத்தில் Badminton Court எனப்பட பரிமாணங்களைக் கொண்ட இடம்தான் எமக்கு வகுப்பறையாகவும் அடைக்கலம் கொடுத்தது. பாடவேளைகளில் கூட வெகு கலகலப்பாக நாம் இருக்கும்போது Free Periods இல் சொல்லவா வேண்டும். உடைந்த (சில வேளைகளில் வலுக்கட்டாயமாக உடைக்கப்பட்ட) கதிரை, மேசைகளின் மரச்சட்டங்களை துடுப்பாகக் கொண்டு நாங்கள் விளையாடிய One Jump Cricket போல் ஒரு விளையாட்டு இருக்கவே முடியாது. அதிலும் ஒவ்வொரு வகுப்பும் தத்தமது நெளிவு சுழிவுகளுக்கேற்ப விளையாட்டின் விதிமுறைகளை ஆக்கிக்கொள்வது வேறு கதை. அது மட்டுமா? பாடங்களை Cut அடிப்பதற்கு (குறிப்பாக English, GT) நாங்கள் கையாண்ட உத்திகளும், சட்ட நுணுக்கங்களும், புலனாய்வுத்துறையையே விஞ்சியவை.

ஒரு வருடத்தை ஒருவாறு ஓட்டி முடித்துவிட்டோம். இறுதி வருடம்... பரீட்சைகளின் துரத்தல்.... ஆசிரியர்களின் Advice கள் என ஏதேதோ மாய மாற்றங்கள் எல்லாம் எம்மைச் சூழ்ந்து விட்ட சூட்டோடு சூடாக எமது வகுப்பும் அதே மண்டபத்தின் கடைக்கோடிக்கு (பௌதிகவியல் ஆய்வுகூடத்திற்குப் பக்கத்தில்) தள்ளப்பட்டது. கடைசியில் இருந்ததாலோ தெரியவில்லை ஏனைய வகுப்புக்களைப்போல பலரின் (மிக முக்கியமாக அந்தப்பக்கம் அடிக்கடி விஜயம் செய்யும் அதிபரின்) கழுகுப் பார்வைகளால் பார்க்கப்படும் பாக்கியம் எமது வகுப்பிற்குக் கிட்டவில்லை. இணையக் கிறுக்கனுக்கு Free Wi-Fi கிடைத்தது போல், கொல்லைக்குப் போனவனுக்கு கொழுத்த பன்றி சிக்கியது போல், ஆடித்தள்ளுபடியில் ஆடைவாங்கியவனுக்கு கோடை விடுமுறையில் குடும்பச் சுற்றுலா கிடைத்தது போல எனப் பல உவமையணிகளால் அந்த வாய்ப்பை விளக்குவதிலிருந்தே அவ்வகுப்பின் அருமை பெருமைகளை உணரலாம்.

எல்லாவற்றையும் எழுத முடியாவிட்டாலும் கூட, வெப்பத்தைக் குறைப்பதற்காக கூரையின் கீழ்ப் பகுதியில் வேயப்பட்டிருக்கும் ஓலைக் கிடுகுகளிற்குள் நாம் விட்ட (விண்வெளி) ரொக்கட்கள் (Rockets) பற்றிச் சொல்லியே ஆகவேண்டும். சரியான அளவுப் பிரமாணங்களின்படி, பொருத்தமான தாளில் உறுதியாக மடித்துச் செய்யப்பட்ட ரொக்கட், நிலைக்குத்துடன் ஒரு குறிக்கப்பட்ட எறியற் கோணத்திலே, குறிக்கப்பட்ட ஆரம்ப வேகத்தில் சரியாக எய்தப்படும்போது தான் புவியீர்ப்பு, வளித்தடை என்பவற்றைத் தாண்டி ஓலைக் கிடுகுகளிற்குள் சென்று சரியாகச் சிக்கும் என்பதற்கு நாம் கண்டுபிடித்த தேற்றச் சமன்பாடுகளின் முன் நியூட்டனின், பேனூலியின் தேற்றங்களெல்லாம் சிறு துரும்பே.

இவ்வளவு குறும்புகள், சந்தோசங்கள், சின்னச் சண்டைகள், செல்லக் கோபங்கள்,

விட்டுக்கொடுப்புக்கள், கள்ளங்கபடமற்ற ஆழமான நட்புக்கள், என எல்லாவற்றையும் நாம் பிரிந்து போனாலும் எம் கல்லூரி தந்த வகுப்பறைக் கட்டடங்களும், கதிரை மேசைகளும், கரும்பலகைகளும் இவற்றை என்றும் அழியா நினைவுகளின் சங்கமமாகவும், உயிரோட்டம் மிக்க உணர்வுகளின் தொகுப்பாகவும் காலமெங்கும் காற்றலையின் கீதங்களாகப் பிரதிபலித்து நிற்கும் என்பது நிதர்சனம்.

போதும் போதும், கல்லூரியைப் பற்றி எழுதத் தொடங்கிவிட்டால் என் கைகளைத் தடுத்து நிறுத்துவதென்பது மிகக் கடினமான விடயம். இறுதியாக இந்து அன்னையின் மைந்தர்கள் எனப் பெயரெடுப்பதற்கு கொடுத்து வைத்த மிகப்பெரும் பாக்கியசாலிகளில் நானும் ஒருவனாய் உணர்ந்து, அனுபவித்துக் கூறுகிறேன். இன்றைக்கு வரலாற்றின் மாபெரும் வரலாறாக, ஒன்றேகால் சகாப்தத்தைக் கடந்து ஒரு கல்லூரி அதே மிடுக்கோடும், பொலிவோடும், தரணியெங்கும் தலை நிமிர்ந்து நிற்கும் புகழோடும் இருக்கின்றதென்றால் அதற்குக் காரண கர்த்தாக்களாக இருப்போர், இந்துக் கல்லூரி எனும் அண்ட வெளியிலே வந்துதித்த ஆசிரிய விடிவெள்ளிகளும், மாணவ நட்சத்திரங்களுமே என்றால் அது மிகையல்ல.

எனவே கடல்கள் கடந்து, கண்டங்கள் கடந்து உலகெங்கும் வியாபித்து வாழும் இந்து அன்னை ஈன்றெடுத்த என் நெஞ்சத்து சகோதரர்களே....! கடிதாய்க் கடக்கும் கால நீட்சியில் தினமும் ஒரு நிமிடத்தையாவது ஒதுக்கிக்கொள்ளுங்கள், கல்லூரியில் நீங்கள் தொலைத்துவிட்டுச் சென்ற நினைவுப் பொக்கிஷங்களை சுகமாய் இரமைட்டிப் பார்ப்பதற்காய்...!

தாயகக் கனவுடன் சாவினைத் தழுவிய என் உற்ற நண்பன்

Kanna Sivaganeshan
Fb.me/Ksivaganeshan

1999ஆம் ஆண்டு பாடசாலையில் நுழையும் போது பாடசாலை வீடாக மாறிப்போனது. வீடு இரவுக்கு ஒதுங்கும் இடமாகியது. அந்த அளவுக்கு ஒன்றிப் போனதொன்றாகியது. 6ஆம் ஆண்டில் படிச்ச அப்பிடி ஆகிறம் இப்பிடி ஆகிறம் என்றும், 7ஆம் ஆண்டில் கிறிக்கட் பைத்தியமாயும், 8ஆம் ஆண்டில் மரண குழப்படியும் குழுச்சண்டையுமாயும், 9ஆம் ஆண்டில் விஞ்ஞானம் மேல அதீத காதலால ஆய்வுகூடக் கொள்ளைகளும் பரிசோதனைகளுமாயும், 10ஆம் 11ஆம் ஆண்டில் படிப்பு மேல ஆர்வகோளாறிலயும், உயர்தர முதலாம்

வருடம் பருவக் காதல்ல ஊறிப்போயும், இரண்டாம் வருடம் எப்பிட்யாச்சும் இந்த சோதினை முடிஞ்சா காணும் என்றும் இனிதே கழிந்தன பொழுதுகள். இன்று நினைத்தாலும் கண்ணீர் வரவைக்கும் நினைவுகளாய் மட்டும் தங்கி நிற்கின்றன. இந்த நேரத்தில் தாயகக் கனவுடன் சாவினை தழுவிய என் உற்ற நண்பன் செல்வவிநாயகம் என்ற இந்துவின் புதல்வனை நினைவு கூருகின்றேன். மாணவ முதல்வர் அனுபவம் என்றும் இனிமை. எத்தனைநூறு ஆசிரியர்கள், எத்தனை ஆயிரம் நண்பர்கள், எண்ணிலடங்கா குழப்படிகள், சண்டைகள், கழிவறை இரசாயனச் சூத்திரங்கள் எனச் சொல்லச்சொல்ல குறையாத நினைவுகள் என்ன கத்தே உண்டு.

கல்லூரி....இன்னும் என் இதயத்தின் நினைவாக

Janahan Thavendran

Fb.me/janahan

எனது வீடு, எனது ஊர், எனது நாடு என்னும் போது தோன்றக்கூடிய பரவசநிலையைத் தரக்கூடியதே எனது பாடசாலை என்பதும். 8 வருடங்களுக்கு முன் முடிந்து போய்விட்ட எனது பாடசாலை வாழ்க்கை பற்றிய நினைவுகள் இன்னும் எனக்குள்ளே புதைந்து கிடக்கின்றன. அவ்வப்போது ஒவ்வொன்றாக மனசுக்குள் மிதக்கும் அந்த நினைவுகள் கல்லூரியின் 125ஆவது ஆண்டு கொண்டாட்ட இந்த சில நாட்களுக்குள் இன்னும் அதிகமாகவே கிளர்ந்தெழுந்து கொண்டிருக்கின்றன. மற்றவர்களைப் போல ஒரே மூச்சில் அத்தனையையும் என்னால் எழுதி முடித்து விட முடியும் போல் தெரியவில்லை. இருந்தும் முயற்சிக்கின்றேன்.

தாயின் மேன்மை பற்றி எழுதும் ஒரு மகன்போல, மூளைசாலிகளின் விளைநிலம் என்று எல்லோராலும் பெருமையாக அழைக்கப்பட்ட எங்கள் கல்லூரியில், 1999 லிருந்து 2007 வரை கல்விகற்றேன் என்று சொல்வதைவிட அங்கு வாழ்ந்தேன் என்று சொல்வதே பொருத்தமானது என்று நினைக்கிறேன். என் வாழ்வின் ஒரு அங்கமாக அதுவும் ஆகிப்போனது. ஐந்தாம்வகுப்பு வரைக்கும் உடுவில் மகளிர் கல்லூரி ஆரம்ப பாடசாலையில் படித்துவிட்டு, 6வது வகுப்புக்காக யாழ் இந்துவுக்கு சென்ற அந்த முதல்நாள் இன்றுவரை மறக்கமுடியாத நாளாகும். 1999ஆம் ஆண்டு நண்பன் பிரசாந்தோடு போன முதல்நாள் இன்றும் என்னால் மறக்கமுடியாதது. ஆரம்ப பாடசாலையில் இருந்து சென்ற எனக்கு யாழ் இந்துவும், அதன் இரண்டாயிரத்துக்கும் அதிகமான மாணவர்களுடனும் முதல்நாள் கல்லூரி ஆரம்பமானபோதே பிரமிப்பாக இருந்தது. எல்லோரும் ஒருமித்து பாடிய சிவபுராணத்துடன் கல்லூரிநாள் ஆரம்பமானது. ஒவ்வொரு தரத்திலும் குறைந்தது ஆறு பிரிவுகளாக வகுப்புகள் (6A,6B,6C,6D,6E,6F) இருந்தன. யுத்தகாலத்திலும் பாடசாலையின் தரத்துக்கும் கட்டமைப்புக்கும் சிறிதும் குறைவில்லாமல் யாழ் இந்து அப்போது இருந்தது. அப்போது இருந்த அதிநவீன வசதிகளுடன் கூடிய இரசாயன விஞ்ஞானகூடம் (Chem Lab), உயிரியல் விஞ்ஞான கூடம் (Bio Lab), பௌதிகவிஞ்ஞான கூடம்(Physics Lab) என்று மூன்று தனித்தனியான விஞ்ஞானகூடங்களும், அதற்கான பொறுப்பாளர்களுடனும் இருந்தது இப்போதும் பெருமையாக இருக்கின்றது. மூன்று நூலகங்களும்

மிகவும் பெரியதாகவும் அதிகமான புத்தகங்கள் கொண்டதாகவும் இருந்தது. இப்படியான பாடசாலையின் எல்லாவிதமான வள அறிமுகங்களோடு முதல் நாள் தொடர்ந்தது.

பள்ளிக்கூட ஆரம்பத்தில டார்ப் ஓடரில இருத்தியதால் நான் இருப்பது என்னமோ நடு வரிசை அல்லது பின் வரிசை தான். படிப்பிலும் கூட பெருசா இல்லை படிப்பு வராலிட்டால் விளையாட்டு வரும் எண்டு போனா, அங்கயும் நான் அதிலும் நடுவில இருந்தேன். ஆனாலும் களியாட்ட நிகழ்வு, ஸ்கவுட் வேலைகளில் முன்னின்று வேலை செய்வதில் எனக்கு ஈடுபாடு இருந்தது. அதென்னமோ தெரியல எங்கள் தரத்தில் படிப்புல முன்னுக்கு நிக்கிறவன், விளையாட்டுகளில் முன்னுக்கு நிக்கிறவன் இதை எல்லாம் பார்த்து எனக்கு பொறாமை வரணும். ஆனால் வரல. இதை எல்லாம் பார்த்து வராத பொறாமை, ஒரே ஒரு விடயத்தில் மட்டும் வரும். ஏன் ஆத்திரம் கூட வரும். அது தான் எங்கள் தரத்தில் படிப்புல முன்னுக்கு நிக்கிறவனும், விளையாட்டுகளில் முன்னுக்கு நிக்கிறவனும் பேசாம நிப்பாங்க. இந்த பள்ளிக்கூடத்தில் நான் தான், என்னால்தான், நான் தான் பெரிய ஆள் எண்டு, கொஞ்ச பேர் சுத்தித்திரிவாங்க.

அதோட அவங்களுக்கு ஒரு கிளிக் அவங்களோட தான் கதைப்பாங்க என்று, அவையளோட கதைக்குறவங்களும் இவங்களோட கதைச்சா ஏதோ பெரிய விஞ்ஞானிகள் ஆகப் போகிறோம் என்ற கணக்கில் அவங்களோட தான் கதைப்பினம். கதை என்றால் பெரிய வெட்டிப்புடுங்கல் ஒன்றும் இல்லை. படிப்புகளில் வரும் டவுட் சம்பந்தமாகத் தான். உண்மையா டவுட் வந்துச்சா என்று உண்மையில் எனக்கு தெரியாது. இதை எல்லாம் பின் வாங்கில் இருந்து பார்த்தாலும் பார்க்காத மாதிரி நாங்க அந்த காலத்து பேமஸ் பின்வாங்கு விளையாட்டான "பேனை அடித்தல், கை பலம் பார்த்தல், முன்னுக்கு இருக்கிறவனை தட்டி விட்டு திரும்பேக்க பேனையை வைத்தல், முன்னுக்கு இருக்கிறவனை தட்டி விட்டு வேற பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தல், பேப்பரில் ராக்கெட் செய்து விளையாடுதல், ரபர் பாண்ட் அடித்தல், டஸ்ரால் புளிச்சல் விளையாடுதல்", அது போக பெஞ்சுக்குள் முகம் புதைத்து மணிக்கணக்கில் பேசிக்கொண்டிருப்போம், அப்படி என்ன பேசுவோம் என்று யாருக்கும் தெரியாது. ஏன் சமயங்களில் நமக்கே தெரியாது. அப்படி பேசும் போது மொனிற்றர் கவனிக்கவும் மாட்டான். மாட்டினால் புண்ணியலிங்கம் சேரிட்டதான் பிறகென்ன சோக் வீபூதி தான். எந்த வாத்தி வந்தாலும் பக்கத்து கிளாசில வகுப்பெடுக்கிற வரும் வகுப்பை குழப்புறதுக்காக, கேள்வி கேட்டு நிற்க வைப்பார்கள். இல்லையேல் எதிர்த்து கேள்வி கேட்டதற்காக அல்லது வகுப்பில் கதைத்ததற்காக நிற்க வைப்பார்கள். பேச்சும், அடியும் எங்களுக்கு தான். நான், மதன், முகுந்தன், பார்த்தி, நிர்ஸா, யசி என்று நாங்க கொஞ்சப் பேர் தான் மாறி மாறி அடி வாங்குற ஆட்கள். பத்து விரல்களால் எண்ணிவிடலாம் நம்மை நிற்க வைக்காத ஆசிரியர்களை. கல்லூரி விதிமுறைகளைக் கேட்டால் இதுவும் ஜெயிலோ என்று எண்ணத் தோன்றும். விதியே என்று கடைபிடித்திருந்தால் அதுவே அதிசயம். யாருக்கும் பயப்பட்டதில்லை சிவதாசன் சேரிண்ட் ஆங்கில அசைமெண்ட் ஆட்டையப் போட்டு குடுத்து விடலாம், கோம்பேர்க் கோமிலயே செய்யாதது. எக்லாமா...? பார்த்து எழுதி கிழித்து விடலாம். எல்லா வாத்தியாரையும் ஓட்டியே ஓட விடலாம், இருந்தும் நாம் அனைவரும் பயப்படும் ஒரே ஒரு ஜீவன் உண்டென்றால் அது பிஸ்தா (அதிபர் சிறிக்குமரன் சேர்) தான். கல்லூரிவாசலை மட்டும் கடந்துவிட்டால் போதும் அன்றைய தினத்தையே கடந்துவிடலாம்.

அந்த நாள் வந்தது. ஆம் அது இந்துவின் மைந்தன் என்ற ரீதியில் எம்மாலும் காலத்தின் தேவைக்காகவும், பெயருக்காகவும் காலாகாலமாக அண்ணனைப் பார்த்து தம்பிகளால் செய்யப்படுகின்ற செயலான "பின் மதில் பாய்தல்". ஆம் அந்த காரியத்தை நானும் ஒரு விஜய தசமி பூசையில் (ஆண்டு 8இல்) தொடங்கினேன். தொடக்கம் என்னமோ விஜயதசமி என்பதால் கடைசி வரை மாட்டுப்படவேயில்லை. பிற்காலத்தில் வரவு கூட பின் மதிலால் ஆனது. 8ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு தங்கவேல் சேரிண்ட வகுப்புக்கு மட்டும் இருப்பம் ஏன் எண்டா டாப்புல வரவு இருக்கனும் எண்டதுக்காக. அவரும் என்னையும் ஒரு நல்ல பிள்ளை எண்டு வேற நம்பியிருந்தவர், நம்பிக்கொண்டும் இருக்கின்றவர். அதுக்கு பிறகு டுட்போல், வொலிபோல் மச், பிறக்கரிசெண்டு சொல்லிப் போறது அதுக்கு பிறகு 10, 11 இல சுதந்திரக்காற்றோடு, காலையில் குளியல் காட்சிகளும், யூனியரோடு அடிபாடுகளும், சைக்கிள் பார்க்கடியில் வகுப்பு கடத்தலும் என்று அப்பிடி இப்பிடி எண்டு க.பொ.த சாதாரணம் ஓரளவு நல்லமாதிரி பாஸ் பண்ணுறதுக்கு அயராமல் உழைத்தவர் தயானந்தன் சேர்தான்.

உயர்தரத்தில் என்ன படிக்கிறது எண்டு குழம்பிய நேரத்தில், அந்த நேரத்தில் பார்த்த பெரும்பாலான பொண்ணுகள் உயிரியல் தெரிவு செய்ததாலும், நண்பன் பார்த்தீபன் படிக்க இருப்பதாலும் உயிரியலை (என்ன ஜென்மமடா எண்டு சொல்லுறது விளங்குது) தொடர்ந்தேன். அங்க போனா 12E அதுவரை காலமும் பயோல நல்ல வகுப்பும், நிறைய டாக்குத்தரை உருவாக்கி பேர் போன வகுப்பாம். அங்க போனா டல்சி மிள். அதே கடைசி மேசை அதே நட்புகள் மிஸ்ஸுக்கு மோசமான இரண்டு வருடங்கள். திருத்துவம் எண்டு பிடிச்ச முன்வாங்கில தனக்கு முன்னால கூட விட்டாங்க, யாரும் திருந்தலையே. அவங்களுடைய வகுப்பு முடிய மீண்டும் இணையும் நட்புகள். வகுப்புக்குப் பின்னால் எப்பவும் வன் பம்ப் கிறிக்கற.

கெமிஸ்ரி மகேஸ்வரன் சேரை ஏமாத்திப் போய் விளையாடுதல், ஓடிட்ரோறியத்தில் விளையாடுதல் ஆங்காங்கே சில ஹர்த்தால்களோடு நாட்களும் நகர்ந்தன. எங்கோ பிறந்து, எங்கோ வளர்ந்து ஒன்றாய்க் கூடிய பறவைகள் பிரியும் நேரம். எல்லைக் கோடில்லா சுதந்திரம் இங்கே இந்த வானத்தில். பாடத்தை விட வாழ்க்கையும், நட்பின் இலக்கணமும் கற்றோம் இந்த வகுப்பறை என்ற வானத்தில். குறும்புத்தனத்தின் மொத்த அடையாளம், கழிவறை முன் குட்டிச் சுவற்றில் கழிந்த நேரங்கள், வானியல் பாசறையில் இரட்டை அர்த்த வசன அரட்டையில் கழிந்த இரவுகள், உறக்கத்தில் கழிந்த வகுப்பறை நேரங்கள், ஆரம்பத்தில் எதிரிகளான பிறிபெகற், பேய்களாகிய ஆசிரியர்கள், பாடசாலையில் நடக்கும் எல்லாத்தினங்களும் திரையரங்குகளிலும், சாட்டி, கசூரினா பீச், விளையாட்டுத் திடலில் கழிந்த நாள்கள், பல இதயத்தில் பறந்த ஒரே வண்ணத்துப்பூச்சி, நண்பனிடம் ஒரே றோலை பத்து பேர் புடுங்கி உண்ட நேரங்கள், நண்பனின் வீட்டில் போட்ட கும்மாளம், சண்டை போட்டுச் சேர்ந்த நட்பு, தேர்வு என்று வந்த எதிரி, ஒரே இரவில் படித்து வெற்றி பெற்ற தேர்வு முடிவுகள், தேர்வில் தோற்றாலும் சந்தோசமாகக் கொண்டாடிய நாள்கள், கண்ணீர் விட்டமுத செல்வநாயகத்தின் மரணம், கனத்த இதயத்துடன் கழிந்த கல்லூரியின் கடைசி நாட்கள், இனிமேல் கிடைக்குமா இது போன்ற வானம் இந்த பறவைகளுக்கு.....

கல்லூரி வாழ்க்கை இன்பமாய் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது, இதயத்தின் நினைவாக.

இந்து அன்னை வாழ்வில் மறக்கமுடியாதவை

Shobisan Senthilnathan

Fb.me/sanshobi

புண்ணியலிங்கம் சேரின் நெற்றி நிறைந்த வெண்பூச்சு + பிறேயர் ஹோல் பிரார்த்தனை

குருநாதன் சார் குருட்டடி + குழையாத கையெழுத்து

தவகுலசிங்கம் சேர் உருட்டும் விழிகள் + உயர்த்தும் கரங்கள்

தயாபரன் சேர் ஏ-ஜோக்ஸ் + அடிக்கடி கிரவுண்ட் பீரியட்

முத்துக்குமார் சேர் மொட்டத்தல + முதல் தியேட்டர்

செல்லத்துரை மிஸ் செக்கிங் கைகள் + குழையல் சோறு

சிவதாசன் சேர் இங்கிலீசு + டீச்சேர்ஸ் டே

சிறீதரன் சேர் செம்மறி + எம்பியடி

அருந்தவபாலன் மிஸ் குழையல் மொழி + மிஸ்ஸாகாத
வகுப்புக்கள்

சிவராஜா சேர் ஜில் ஜில் கதைகள் + அலுப்
படிக்காத பாடம்

இந்து அன்னை எனக்குத்தந்த ஆயிரம்
நினைவுகளிலே சிலவற்றை பகிர்கிறேன்.

கள்ளச்சாமி

Nava Cumarar

Fb.me/N.CUMARAN

அப்ப 7ஆம் ஆண்டு, ராணி கொமிக்ஸ், அம்புலிமாமா தீயாய் பரவியிருந்த காலம். அப்பாவின்ர சிநேகிதரிட்ட இருந்து நான் கெஞ்சிக் கேட்டு வாங்கின ஒரு அம்புலிமாமா, ஒரு ராணி கொமிக்ஸ் இன்னும் ஒரு புத்தகம் (சரியா நினைவுக்கு வரேல்லை) எண்டு ஒரு set ஐ அருளி என்னட்ட இருந்து வாங்கிக்கொண்டு போயிட்டான்.

மாசக்கணக்காகியும் புத்தகங்கள் திரும்பி வந்த பாடில்லை. புத்தகத்தை திருப்பிக்கேட்டு அந்த மனுசன் ஒரே நச்சரிப்பு. வீட்டிலையோ, கெதியாத் திருப்பி குடுக்கச்சொல்லி ஒரே அடி. எத்தினை தரம் திருப்பிக் கேட்டும் இவனோ கொண்டு வாறாணுமில்லை.

என்ன செய்யிறதெண்டு எனக்கெண்டா தெரியேல்லை. அப்பத்தான் ஒருநாள் வகுப்பில அருளி ராணி கொமிக்ஸ் வச்சிருக்கிறதப் பாத்தன். பறிச்சு வச்சுக்கொண்டு demand பன்ற அளவுக்கு எனக்கு அப்ப திராணியிருக்கேல்லை. செஞ்சா கட்டாயம் அருளி அமரேஷிட்ட சொல்லுவான்.

ரெண்டு பேரும் சேர்ந்து என்னை உதைப்பானுகள். சட்டெண்டு ஒரு ஐடியா!

அருளினர் bag இல இருந்த புத்தகத்தை ஆட்டைய போட்டு என்ர bag இல வச்சாச்சு. ஒருமாரி வீட்டை கொண்டு போய் சேர்த்திட்டா ஆட்சியை நாம கைப்பற்றிடலாம். எப்பிட்யும் என்ர புத்தகங்களை கொண்டு வந்தாத்தான் திருப்பி குடுக்கிறதா plan. ஆனா விதி வலியது. மண்டையில இருந்த கொண்டைய மறந்திட்டன். சரியா plan பண்ணிப் பண்ணியிருக்க வேணும்.

அருளியும் மக்கருமா மாட்டிக்குடுக்க, கஜந்தன் சாட்சி சொல்ல, நான் குற்றவாளிக்கூண்டில!

அப்பத்தான் அந்த பாவி சொல்லுறான், மகாலிங்கத்தார் புத்தகங்களை கிழிச்சப்போட்டாராம் எண்டு!!

இதை நீ முதலல்லையே சொல்லியிருந்தா இவ்வளவு நாள் நான் வீணா அடி வாங்கியிருக்க மாட்டேன்.

அண்டைக்கு அந்த தெய்வம் ரகுபதி எனக்கு வச்ச பெயர்தான், இண்டைக்கும் அந்தாள் என்னைக்கண்டு நவராஜகுமரன் எண்டு கூப்பிட்டாக்கூட அந்தாளின்ர உள் voice மட்டும் கள்ளச்சாமி எண்டு தான் கூப்பிடுது.

அதுக்குப்பிறகு நான் செய்த திருகுதாளங்களுக்கு எப்ப பாத்லும் என்ற குடும்பத்தைச் சந்திக்கு இழுத்து நாலு வார்த்தை சொல்லாமா அந்தாள் ஓஞ்சதில்லை.

இதைதான் வெளிநாடுகளில "Bullying" எண்டுறாங்கள். மீன் அழுதா யாருக்குத் தெரிய போகுது?

தெய்வமே நீ வாழ்க வளமுடன்!

“பூர்வ ஜென்ம பந்தமும் நானும்”

Kajenthiran Sathithasan

Fb.me/Kajenthiran.sathithasan

யாழ் இந்துவில் மிலேனியம் ஆண்டில் உள்நுழைந்தவர்கள் எனும் பெருமை எமது பிரிவையே சேரும்...!!!

இவ்வாறாக உள்நுழைந்த போது 60 வகுப்பில் நானும் எனது பூர்வஜென்ம பந்தங்களும் (Thuvan SubKanz, Aravis Ster, Thumeshan Srikanthavel, Bankajan Ganthiyalagan, Vishnu Sellathurai, Vinoth Jacob, Shayan Rasaiah, Satheesan Theva rajah, Sujan Santhirakumar, Niroosan Paramanathan, Samy Suthan, Brashanthan Selvanayagam, Aravinth Ar, Meroyan Roy, Thamo Nuthan, Selvaratnam Pratheepan...) விடப் பட்டோம்.

எமக்கு ஆரம்பமே அதிர்ச்சி வைத்தியமாக அமைந்தது, ஏனெனில் வகுப்பாசிரியர் செல்லாச்சி. இருப்பினும் முதலாம் தவணையுடன் ஆட்சிமாற்றம் ஏற்பட்டு தயாநந்தன் சேர் வகுப்பாசிரியரானார்.

இவ் ஆட்சிமாற்றத்தால் பலர் நிம்மதிப் பெருமூச்சு விட்டனர்...!!!

மேலும் எமது வகுப்பு ஆரம்பம் முதலே கல்வியிலும், ஆயகலைகளிலும், கலவரத்திலும் சிறப்பிடம் வகித்தது...!!!

ப.நிரோசன், உமாசுதன், ஜே.கி, பழனி போன்றோர் கல்வி இலாகாவையும், அரவி, அத்தான், டவர், சயன், விச்சு ஆகியோர் கலவர இலாகாவையும் கவனித்துவந்தனர்...!!!

சுயனும் ஜேக்கப்பும் இரண்டிற்கும் சரிசமனான பங்களிப்பு வழங்கினர்...!!!

கிறவுண்ட் பீரியட்டில் மதிலை விக்கற்றாக வைத்து கிறிக்கற் விளையாடும் போது அரவி எறிபோல் போட்டு அழாப்பியதுடன் வகுப்பில் முதலாவது கலவரம் ஏற்பட்டது இன்றளவும் மறக்கமுடியாத நினைவாகும்...!!!

அத்துடன் சிறிதுசிறிதாக வகுப்புக்கு வெளியேயும் தாக்குதல் சம்பவங்கள் அரங்கேறின. இதில் அதிகம் அட்டாக் ஆனது எமக்குப் பக்கத்தில் இருந்த "C" வகுப்புத்தான். வகுப்புகளுக்கிடையிலான மோதல்களில் "ஆக்கிரமியங்கள்" என்ற கோஷத்துடன் முன் செல்வது சுஜன் அடுத்தது ஜேக்கப், அரவி, துமி.....

மேலும் அக்காலத்தில் வகுப்பறையின் ஒரு மூலையில் சமய வழிபாட்டுக்கென ஓர் இடம் ஒதுக்கி ஒருமேசையீதுசாயிப்படங்கள், பூக்கள், திருநீறு, சந்தனம், குங்குமம், "உண்டியல்" என்பன வைக்கப்பட்டு பூசை நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டதுடன் அப்பகுதியைச் சோக்கினால் எல்லைப்படுத்தி புனிதப்பிரதேசமாகப் பிரகடனம் செய்ததுடன் அப்பகுதியினுள் சப்பாத்துடன் யாரேனும் உட்சென்றால் ஒரு ரூபா தண்டப்பணத்தை உண்டியலில் இடவேண்டுமென்றும் அவ்வாறு சேரும் காசில் வகுப்பறைக்கான தும்புத்தடி வாங்குவதென்றும் அறிவிக்கப்பட்டது. மேலும் இவ் உண்டியல் பொறுப்பாளராக அக்காலத்தில் திருநீற்றுப்பட்டையுடன் கனவானாக வலம்வந்த விஸ்ணுராஜ் நியமனம் பெற்றார். ஆனால் தூரதிஷ்டவசமாக 2000ம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட அசாதாரண சூழ்நிலையின்போது ஒரு மாதமளவில் பாடசாலை இயங்கவில்லை, இக்காலப்பகுதியில் "உண்டியல்" விஸ்ணுவின் வீட்டில் தஞ்சமடைந்தது. மீண்டும் பாடசாலை இயங்கியபோது விஸ்ணு வந்தான் ஆனால் உண்டியல் வரவில்லை...!!! அதைப்பற்றி நாம் அனைவரும் அப்போது பெரிதாக சிந்திக்கவில்லை. ஆனால் சிறிது காலம் சென்றவுடன் திடீரென ஒருநாள் வகுப்பாசிரியர் தயாநந்தன் சேர் அவர்கள் "அடே விஸ்ணுராஜ் எல்லாம் சரி அந்த உண்டியல் எங்க???" என வினவினார்... விஸ்ணு முளுசினான்... நாம் அனைவரும் சிரித்தோம்... அத்துடன் அன்றிலிருந்து அவன் உண்டியல் என்ற பட்டப்பெயரைப் பெற்றான்.....!!!

இது இன்றளவிலும் நம்மை சிரிப்பூட்டும் பசுமையான கல்லூரி நினைவாகும்.....!!!!

மேலும் பல சுவாரசியமான சரித்திரங்கள் நம் வகுப்பிற்குண்டு (சதீசனின் ஆட் றூம் மீன், டவரின் புறாக்கூடு, சயனின் கிளப், அத்தானின் ஸ்கூல் சோங், மிரோஜனின் டெக், சுஜனின் பதாதை, அம்பியின் நாபாலி, சிவஜீவனின் றைவர் குறூப், சிவதாசன் சேரின் மண்டைமீது மாடிப் படிக்கட்டிலிருந்து குப்பை போடுதல், கோகுலன் சேரின் காற்சட்டையில் கோலம் போடுதல், பேனையடிப் போர், அரவி-துமி கோபம் போட்டமை, ஞானம் அண்ணையின் விபூதிச் சங்கில சில்லறை எடுத்தல், சிவகுமார் சேரின் அட்டாக்குகள்...)

மற்றுமொரு சாதனை நாயகனின் திருவிளையாடல்.

அவர் யாருமல்ல யாழ் பல்கலைக்கழக வணிகத்துறைத் தலைவர் தேவராஜா அவர்களின் ஐந்தாவது புதல்வன் சதீசன் தான்.....!!!!

சதீசனுக்கு எந்தவொரு வீட்டுவேலையோ ஒப்படையோ வீட்டிலிருந்து செய்துவரும் பழக்கம் அறவே கிடையாது.....!!!!

எதுவென்றாலும் பாடசாலையில் வந்து தான் செய்வான். அதிலும் பாடசாலையில்

கிடைக்கின்ற மூலப்பொருட்களை வைத்துத்தான் ஒப்படைகளை அவன் செய்வது வழமை.

அப்போது நாம் 9 “D” வகுப்பில் கல்வி கற்றபோது விஞ்ஞான பாட ஆசிரியர் தயானந்தன் சேர் அவர்கள் தென்னை சார்ந்த உற்பத்திப் பொருட்களை செய்துவருமாறு ஒப்படையொன்று தந்தார். அதன்படி நாம் அனைவரும் தும்புத்தடி, விளக்குமாறு, கயிறு, துடைப்பம், தூரிகை... என பல்வேறுபட்ட தென்னை சார் உற்பத்திகளை நாமே வீட்டில் தயாரித்து குறித்த திகதியில் வகுப்புக்குக் கொண்டு சென்றோம். ஆனால் சதீசனோ வழமைபோல் எதுவுமே கொண்டு வரவில்லை.

நன்கு யோசித்த சதீசன் அன்று 6 ஆம் பாடவேளையே விஞ்ஞான பாடம். ஆதலால் பாடசாலை இடைவேளை நேரத்தின் போது ஆட சிவதாசன் சேர் அவர்கள் தேநீர் குடிப்பதற்காக கன்ரீனுக்கு சென்ற வேளையில் ஆட் றூமில் யாருமில்லாத தருணம் அங்கிருந்த தென்னம் பன்னாடையால் செய்யப்பட்ட அழகிய மீன் ஒன்றை மெதுவாக ஆட்டையப் போட்டு கொண்டு வந்து வகுப்பிலுள்ள தனது புத்தகப் பையினுள் வைத்துவிட்டான்.

[அந்தப் பன்னாடை மீனானது நாம் 6 ஆம் வகுப்புப் படிக்கும் போதிலிருந்தே அந்த ஆட் றூமில் இருந்த டச்சுக் காலத்து மீனாகும்]

அன்றைய 6 ஆம் பாடம் விஞ்ஞானம்.

தயானந்தன் சேர் வந்தார். ஒப்படைக்கு மார்க்ஸ் போடத் தொடங்கினார். எல்லோரும் எமது ஒப்படைகளைக் காட்டிப் புள்ளிகளைப் பெற்றுக்கொண்டோம். சதீசனும் ஆட் றூம் பன்னாடை மீனுடன் வரிசையில் நின்றான். நாம் அனைவரும் சிரிப்பை அடக்க முடியாவிட்டாலும் அவனைக் காட்டிக் கொடுக்காது வாயை மூடிக்கொண்டு உள்ளுக்குள் சிரித்தோம். சதீசனின் ஒப்படையை சேர் வடிவாகப் பார்த்தார் அவருக்கே உரித்தான புன்முறுவலுடன் 80 மார்க்ஸும் போட்டார் அத்துடன் கடைசியாக ஒரு பஞ்ச் வசனம் சொன்னார்...

“சதீசன் எல்லாம் சரி உந்த மீனை சிவதாசன் சேருக்குத் தெரியாமல் எப்பிடி எடுத்துக் கொண்டு வந்தியோ அதே மாதிரியே அங்க கொண்டே வச்சுப்போடு” என்றார்.

அத்தோடு வகுப்பு முழுக்க ஒரே சிரிப்புச் சரவெடி தான்...!!!

சொல்லக் கூடியது சொற்பமே...

Aravis Ster

Fb.me/aravinthster

வாழ்வில் கால இயந்திரத்தின் தேவை சாத்தியமாக்கப்பட வேண்டும். அதன்மூலம் எம் கல்லூரிக்காலத்திற்கே சென்று மீளாமல் அங்கே நாம் தங்கிவிடவேண்டும்.

2000.1.3 வடிவாக நினைவில் உள்ளது. 6Dஇல் காங்கேசன்துறை வீதிப்பக்கமாக உள்ள கட்டடத்தொகுதியில் கடைசி வகுப்பில் நாங்கள் எங்கள் கனவுகளை விதைப்பதற்காகக் குடியமர்த்தப்பட்டிருந்தோம், ஆம் நீங்கள் நினைப்பதுபோல கடைசி வாங்குகளைத்தான் நாம் காதலுடன் தெரிவுசெய்திருந்தோம்....இனி நினைவுகளுக்குள் செல்வோம்.

6-11 வரையிலான காலப் பகுதிகளில் நடந்தவற்றை நண்பர்கள் Daran Das, Kajenthiran Sathithasan, Ya Dav ஏற்கனவே சொல்லிவிட்டதால் உயர்தரப்பிரிவில் நடந்தவற்றைப் பற்றி கதைக்கலாம் என நினைக்கின்றேன்.

நாம் உயர்தரப்பிரிவில் காலடி எடுத்து வைக்கும் அந்தத் திருநாளில் நடந்த கூட்டத்தில் எம் அதிபர் கூறினார். தான் இந்தப்பாடசாலைக்கு வரும்போது இந்துக்கல்லூரியானது அதிபயங்கர மாணவர்கள் பலரைக் கொண்டுள்ளதாக தனக்குக் கூறப்பட்டதாகவும், ஆனால் தான் வந்து பார்த்தவரையில் அப்படி எதுவும் இல்லை எனவும் மிகவும் ஆனந்தத்துடன் அளவளாவினார், ஆனால் அவருக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை, தனது பதவிக்காலம் ஆரம்பமானபோது க.பொ.த. சாதாரணதரத்திற்கான கல்வி

விடுமுறையில் சென்ற அந்த அதிபயங்கரக்கூட்டம்தான் அங்கே அவரது உரையைச் செவிமடுத்துக்கொண்டிருந்தது என்று. அந்த நாளின் மத்தியானப் பொழுதில் மைதானத்தின் மதிலில் குழுமியிருந்த எங்களை டேய் யாரடா அது அங்கே கூடியிருக்கின்றது? இங்கே வாங்கடா என அழைத்த வேளையில் நாம் அனைவரும் அவரை எங்களிடம் வருமாறு அறைகூவல் விடுத்து அடுத்தகணமே நாலாபக்கமும் சிதறியோடித் தலைமறைவாகிய அந்தத் தருணத்தில் அவருக்கு சற்று நிலவரம் புரிய ஆரம்பித்தது.

ஒருநாள் பாடசாலையில் கலை, வர்த்தகப்பிரிவினராகிய நாம் செய்த ஒரு கலவரத்தினால் பெற்றோர் ஆசிரியர் சந்திப்பொன்றை அதிபர் ஏற்படுத்தியிருந்தார், அங்கே பேசிய அவர் இவர்கள் அனைவரும் தங்கமான பிள்ளைகள் எனவும் இவர்களது வயது இவர்களை இப்படிச் செய்ய வைக்கின்றது எனவும் எம்மை எமது பெற்றோரிடம் காட்டிக்கொடுக்காவண்ணம் பேசிக்கொண்டிருந்தார். அடுத்ததாக எமது உப அதிபர் அவர்கள் பேசவேண்டிய தருணம், அமைதியாக எழுந்த அவர், பெற்றோர்களை நோக்கி "அதிபர் அவர்கள் சொல்வது போல... (சற்றுநேரம் அமைதியாக இருந்துவிட்டு) இவர்கள் அனைவரும் தங்கங்களே அல்ல, ஒரு நாள், ஒரே ஒரு நாள் நீங்கள் எங்களுடன் வந்து இருந்துபாருங்கள், இவர்கள் என்னைப் படுத்தும் பாட்டினைப் பார்த்து நீங்களே அழுதுவிடுவீர்கள். என்னைப் பட்டப்பெயர் சொல்லி அழைப்பதுமில்லாமல் என் குடும்பத்தினரையும் கேவலப்படுத்தி கழிவறைகள் முழுவதும் எழுதியிருக்கின்றார்கள், இதற்கு நீங்கள்தான் பதில் சொல்லவேண்டும் எனக் கத்தி முடித்தார். அடுத்தடுத்த நாட்களில் கழிவறைக்குச் சென்ற இவர் அதற்குள்ளாகவைத்துப் பூட்டப்பட்டு தண்ணீர் முடக்கப்பட்டுத் தவித்ததும், சிக்கன்கூனியாவிற்காக அவர் மருத்துவமனைக்குச் சென்ற வேளையில் மக்காஸ் என அன்போடு யாரோ (Navaneethan Neethan) ஒரு மாணவனால் அழைக்கப்பட்டமையும் பின் மூன்றுமாதங்கள் கடந்த நிலையில் அம்மாணவன் அவரால் நையப்புடைக்கப்பட்டமையும் வரலாறு.

நண்பன் விஸ்ணு (Vishnu Sellathurai) கோலூன்றிப்பாய்ந்து பேச்சுமூச்சில்லாமல் கிடந்தமை, அவனை கொண்டுசெல்ல அதிபர் ஆட்டோவைத்தரமுடியாது எனச் சொன்னவேளையில் ஒரு மினிபஸ்ஸயே வலுக்கட்டாயமாக மறித்து மருத்துவமனைக்குச் சென்றமை, அங்கே மருத்துவத்தாதியொருவருடன் மனமுறிவைக் கொண்டமை, இதனால் அவருக்கு அங்கே இருந்த டீனிடம் தீட்டுவாங்கிக் கொடுத்தமை, அடுத்தநாள் ஆட்டோ தராததற்காக அதிபரை மன்னிப்புக் கேட்க வைத்தமை போன்ற சாகசங்கள் என்றும் மறவாதவை.

மேலும் துவானின் (SubKanz Thuvan) நஞ்சுகுடிப்பமா கடிதம், தேங்காயின் (Kajenthiran Sathithasan) சன்சில்க் விளம்பரம் என்பன மறக்கமுடியாக் காதல்க் காவியங்கள், துமி (Thumeshan Srikanthavel) வளைத்து வைத்த சைக்கிள்க் கம்பி இன்னமும் கோகுலன் சேரின் புத்தகப் பைக்குள் வைக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் கேள்வி, சிவகுமார் சேருடனான வாழுவின் (Vamaraj Sharma) தொலைபேசி உரையாடல்களும் அதைத்தொடர்ந்து நடந்த புலனாய்வுப் பொறிமுறைகளும் எப்போது நினைத்தாலும் திரில்லிங்கானவை, பத்தரின் வகுப்புக்குள் எட்டு நூல்க் கம்பியை வீசிய Umaramanan Ramani அவரது சுற்றிவளைப்பில் சிக்கி கண்ணாடியைக் கழற்றி மாறுவேடம் பூண்டு சாட்சியை உடைத்துத் தப்பியது.

மத்தியகல்லூரி மாணவர்களுடன் ஏற்பட்ட சண்டையினால் பங்கஸ் பிடித்த குத்துவிளக்கின் நடுப்பாகத்தை பட்டறைமணி Ghaja Siva பாதுகாப்பிற்காய்க் கொண்டுவந்தது, சின்னச் சண்டையில் நண்பன் Satheesan Thevarajah மூக்குடைந்து இரத்தம் வர, ஐந்து ரூபாய் கொடுத்து அவனைச் சமாளித்தது, காற்று இல்லை ககிறைக் கொண்டு வா என்ற Vinthakan Thavarajasingam இன் அயல்க்கிரகத் தமிழ்,

3C,3S எடுத்தால் அம்மா தனக்கு CBZ வாங்கித்தருவா எனச்சொல்லி அலங்கோலப்பட்ட பூச்சி,
(Thala Ajith)

உது "கா"னாவாடா என தமிழ்த் தங்கவேல் ஆசிரியரினால் வளைத்துப் புடித்து நையப்
புடைக்கப்பட்டு அடுத்தநாளே வகுப்புமாறிய தாண்டவம், (Sanmugasuntharalingam Vaheesan)

அந்தக்காலத்திலேயே CBZ வைத்திருக்கின்றேன் எனச்சொல்லி இரண்டு இடங்களில் அதன்
நிறங்களில் தவறுவிட்டு மாட்டிய நவத்தார், (Navayugan Nawa) காலையில் வந்து வீட்டுவேலை
செய்து பொன்னரிடம் வாங்கிக்கட்டிய ரொட்டி, (Ya Dav)

எனப் பல...இன்னும் எத்தனையோ நண்பர்களின் சாகசங்கள் சொல்லிக்கொண்டே
போகலாம் ஆனால் அவர்களும் சொல்லச் சாகசம் வேண்டுமென்பதால் நான் இத்துடன் நிறுத்தி
கொள்கின்றேன்.

எங்களைக் கண்டவுடனே அன்புடன் ஒரு புன்சிரிப்பை விசுக்கும் எங்கள் களரீன் எஸ் ரி
அண்ணன், "...ற்றோல்ஸ் முடிந்தது வடையும் வாய்ப்பனும் மட்டும் உள்ளது" எனச்சொல்லும்
அவரது தூயதமிழ், இடைவேளை தாண்டிச் சென்றாலும் எமக்கு உணவளிக்கும் அன்புள்ளம்,
என்றைக்கும் எங்கள் மனதில் அவருக்கென ஒரு இடம் கட்டாயம் இருக்கும்.

நாங்கள் என்னதான் குழப்படி செய்தாலும் எங்களை யாரிடமும் காட்டிக்கொடுக்காத,
நாதன் அண்ணன், டக்ளஸ், நந்தன் அண்ணன், அருமையண்ணன், போன்றவர்களையும்
நான் இங்கே நினைவில் நிறுத்திப் பார்க்கின்றேன்... ஒருநாள் காலை கல்லூரி முழுக்க
இராணுவத்தால் சுற்றிவளைக்கப்பட்ட வேளையில் நான் வீட்டில் இருந்து கல்லூரிக்கு நடந்து
சென்றுகொண்டிருந்தேன். அப்போது என்னைக் கண்ட கல்லூரியில் வேலைசெய்யும் ஒரு
அண்ணன், அவர் பெயர் தெரியவில்லை... "தம்பி அங்க ஆமி நிக்கிறாங்கள் நீ வீட்ட போடா,
தயவுசெய்து அங்காலப்பக்கம் போகாத" எனச் சொன்னபோது நான் உணர்ந்துகொண்டேன்
எங்கள் குழப்படிகளையும் மீறி இவர்கள் எங்களிடம் காட்டும் அன்பின் அளவை.

"எவ்விடமேகினும் எத்துயர் நேரினும் எம்மன்னை நின்னலம் மறவோம்"

நாங்கள் “அணிலேறவிட்ட நாய்கள்?”

Daran Das
fb.me/umadaran

தூரப் பிரதேசத்து மாணவர்களிற்கு யாழ்ப்பாணத்தில் கல்வி கற்பது ஒரு பேரவா. எனக்கும் ஒரு கனவு அது. தந்தையும் என் கோரிக்கைக்கு ஒத்துக்கொண்டு இது நான் படிச்ச பள்ளிக்கூடம் எண்டு என்னையும் யாழ் இந்துவில் இணைச்சு விட்டார்.

பாடசாலை முதல் நாள், மழை பெய்து ஓய்ந்திருந்த ஒரு குளிர் காலைப்பொழுது குமாரசாமி மண்டப வாசலூடாக உள்நுழைந்து பிரமாண்ட மண்டபத்தை அண்ணாந்து பாத்துக் கொண்டு நடந்ததுல சேத்துக்குள புதுச்சப்பாத்து தோஞ்சுபோச்சு.

அப்பதான் வெள்ளையும் சொள்ளையும் ஒருத்தர் மற்றபக்கம் வாங்கோ அங்கதான் எல்லாம் எண்டார். அவர பில்தா எண்டு அண்ணமார் அறிமுகப்படுத்திச்சினம். சப்பாத்தக் கழுவிப் பிரார்த்தனை மண்டப வாசல்ல வச்சுட்டு உள்ளபோனா எல்லாம் புது மூஞ்சி. வகுப்புக்கு ஒழுங்குவரிசைல பெயர் கூப்பிட்டு வகுப்பு வகுப்பாக கூட்டிட்டு போறான்கள். 4 செட் போய்டுது கூப்பிட காணம். கூப்பிடாம விட்டுடுவாங்களோ எண்ட பதட்டம் இண்டைக்கும் நினைவிருக்கு. சாத்திர சடங்கு முடிச்சு கூட்டியந்த வாத்தியும் போய் 5 நிமிசத்துல எனக்கும் பக்கதுல இருந்த சொக்கப்பாக்குக்கும் (Thilaxan Vivekananthan) சண்டை சம்மா பாக்க வந்த வாத்தி கண்ணுல பட்டு எமது பட்சில் முதலாவதாக அடிவாங்கிய பெருமையை 2ஆம் பாடவேளையே பெற்றுவிட்டோம். பக்கத்தில் இருந்து குரங்கு போல் தோலில் பல்லு பதியும் அளவு கடிச்ச வைக்குற பட்டரை பங்கசன், மாணவ முதல்வர் காப்பு எடுத்தும் வந்து சந்திக்குற முதல் நபரான கிர்லா வேலையில் புகழ் பெற்ற ஐயா வாமராசு (Vamaraj Sharma), பாடசாலையை ஒரு விற்பனைக் கூடமாக நினைத்து மோட்டார் முதல் இரும்பு நட்டு மட்டும் வித்து தள்ளிய ஜனகன், அவருக்கு உதவியாக விற்பனை ஆலோசகராக செயற்பட்ட மெக்கானிக் லிக்கினேஸ்வரன், கிரிகெட் அணி பிரித்தல் ஸ்கோர் புக் தயாரிப்பு, உபகரணக் கொள்வனவு எண்டு தீயாய் உழைச்ச கோகுலராஜ், மிமிகிரி புகழ் விக்னன், “எம்.ஜி.ஆருக்கு அப்புறம் நானடா, என்னளவு போடேலுமா சீனுடா” என்ற கொள்கையில் தவறாமல் வாழும் அரவிந்த் (கப்பு Vinoth Jacob) இடம் இருந்த பலசாலி பட்டத்தை கை மடக்கல் போட்டியில் கடும் போராட்டத்தில் வென்று இன்றுமட்டும் தக்க வச்சிருக்கும் பெருமையும் இவருக்குண்டு இவர்கள் போன்ற வாழும் வரலாறுகளுடன் பழகியது என்றும் மறக்க முடியாதது.

முதலிரண்டு பாடமும் வகுப்பில் இருந்து பின் ஊர் சுற்றும் எமது அணியை மொனிட்டர் ஜக்கர் மூலம் கண்டு பிடித்து விசாரணை செய்தார், அனைவர்க்கும் பொதுவான ஆய்வு கூடத்தை தன் கோட்டையாக கட்டி ஆண்ட பாலச்சந்திரன் சேர்,

“எங்கயடா 6 பாடம் போனீங்கள்”

“மட்டிங் போட சேர்”

“6 பாடமும் போட்டனியளே, 3 கிழமையா நீங்க 4 பேரும் (Aravis Ster, Navayugan Nawa, Thumeshan Srikanthavel,) வகுப்பில் இல்லையாம்”

“நிமலன் சார் திறப்ப கொண்டு போட்டார் பாத்துகொண்டு நிண்டனாங்க சார்” இது நான். பளீர் எண்டு கன்னத்துல விழுந்திச்சு எனக்கு.

“அட்ரா சனியங்கள் அணிலேற விட்ட நாய் மாதிரி பாத்துட்டு நிண்டனீங்களே... எல்லாம் கொப்பர் கொம்மாவோட வா நாளைக்கு”

எட்டி கன்னத்துல அடிக்குற பஞ்சில ஒரு சொல்லு வீட்டு வேலைல இல்லாட்டியும் ஓங்கார மூர்த்தி எண்ட பூச்சாண்டிட்ட அனுப்பிற செம்மறி புகழ் பூந்தரன் சேர்,

எக்ஸாம் ஹாலல் நமக்கு எழுத ஒண்டும் இல்லாம எப்பிடி நேரம் கடத்த எண்டு ஜோசிக்கேக்க சைட்டு அடிக்க நான் இருக்கன் எண்டு அழகாக உலா வந்த மீரா மிஸ்,

தலைய சொரிஞ்சு ஜோசிச்சிருப்பம் ஆனா கால சொரிஞ்சு கொண்டு ஜோசிக்குற தமிழ் தங்கவேலு சேர்.

கார்த்திகா எண்டு ஒரு இங்கிலீஷ் மிஸ் வகுப்பில் எங்கட மேசைக்கு வர, பக்கத்துல இருந்த வெங்காயம்” மச்சான் உண்ட ஆள் வந்திட்டா” எண்டிச்சு. கோபத்துல எண்ட கொப்பிய பறிச்சுட்டு வகுப்ப விட்டு போன அந்த மிஸ்ஸ இன்னும் நான் காணேல. காணோணும்.

அண்ணாமார் எண்டு ஜோசிச்சா காந்தப் பேச்சுக்கும் கனிவான குரலுக்கும் சொந்தமான நிலா அண்ணா ; பகல் முழுதும் சண்டித்தனமும், ஒரு கூட்டத்தையே கட்டி ஆண்டுட்டு இரவில் சால்லைய போத்திக்கொண்டு கோயில் பிரசங்கம் செய்யும் ராயலக்ஸ்மன் அண்ணா, சஞ்சீவன் அண்ணாட இறுதிச்சடங்குக்கு யாரும் போகேலாது எண்டு பூட்டி இருந்த இரும்பு வாசல் கதவ அப்பிடயே தூக்கி ஓரமா வச்ச சைலேஸ் அண்ணா, இப்பிடி பல சொல்ல இருக்கு.....

எறும்புக்கு அடித்த 'மூவ்' ஸ்பிரே

Ya Dav
fb.me/yaathavs

கிரிக்கெட் விளையாடுவதற்காக இந்துக் கல்லூரி அன்னையிடம் 2002ஆம் ஆண்டு ஒரு பிள்ளையாக இடம் பிடித்தனான். தமிழ் ஆசான் சிவதாசன் அவர்களின் பாடத்துடன் கலகலப்பாக பயணத்தைத் தொடங்கினேன்.

அதே வருடம் கல்லூரி B அணி தொடங்குவதாக அறிவிக்கப்பட நானும் பயிற்சிக்கு சென்றேன். ஒரு மாதகாலப் பயிற்சியின் பின் அணி தேவையில்லை என்ற காரணத்தினால் கலைக்கப்பட முதல் வருடம் படிப்புடன் முடிவுக்கு வந்தது.

2003ஆம் ஆண்டு அணியில் இடம் பிடித்து, கணித ஆசான் சிவகுமார் சேரின் வகுப்பு மாணவர்கள் 5 பேர் அணியில் விளையாடு

கிறார்கள் என்ற பெருமையும் , நிமலன் ஆசானின் "சிலிப்பில் ஏன் வோக் பண்ணாம நிக்கிராய்" என்ற கேள்வியும் , "எத்தினை அடிச்சனி" என்று கேட்க 0 என்று கூற "அது நீ அடிக்கிறதில்லை அவங்களா போடுவாங்க" என்று கூறியதும், "மூவ் ஸ்பிரேயை எறும்பு கடிச்ச இடத்துக்கும் அடிச்ச, கடிச்ச எறும்புக்கும் அடிச்ச முடிக்கிறாங்கள்" என்ற முறைப்பாடும், கல்லூரி அணியாகச் சென்ற மன்னார் கொழும்புப் பயணங்களும், முதல் பிக் மேட்ச் காலங்களும், எமது 2008 மாணவர்களால் நடத்தப்பட்ட வருட விளையாட்டு போட்டிகளும் ஆங்கில ஆசான் சிவதாசன் முன்னிலையில் ஜூன் தயாரித்ததும், முத்துகுமார் ஆசானின் தலைமுடியை சக மாணவன் பிடுங்கியதும், கல்லூரி அணியாக அமைப்புக்கு எதிராக நோட்டீஸ் அடித்து அதிபர் முன்னிலையில் நின்றதும், நல்லூர்த் திருவிழா காலத்தில் சேர்வீஸ் கிளப் மூலம் சைக்கிள் பாதுகாப்பு நிலையம் அமைக்க முடிவெடுத்ததை அறிந்து குழுவாக கிளப்பில் இணைந்தமை, சிந்துஜனின் பல மாதிரியான காமடிகள், அஜித்தின் காதலக் கடிதம், அரவியின் காதல் லீலைகள், அத்தான் துவாவின் ஹேர் ஸ்டைல், அடுத்த வருட மாணவர்களுடன் சண்டை, சதீசன், நவநீதனின் கூட்டுத்திருவிளையாடல்கள், முட்டை உமாவின் விஸ்கட்டுக்கப் பந்தப் போடு, தாண்டா வாகீசனின் பெளன்சு காலுக்க போய்டு என்றவையும், மாணவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட பல ஸ்ட்ரைக், இன்னும் பல என்றும் மனதை விட்டு நீங்காத நினைவுகள்.

2001 6C Class

2001 6D Class

1	23289	இ	நிதி அமைதி
2	23290	பா	திருமணி
3	91	இ	நிதி அமைதி
4	92	க	அழகம்
5	93	சு	வெள்ளம்
6	94	சு	திருமணி
7	95	சு	திருமணி
8	96	க	அழகம்
9	97	பா	திருமணி
10	98	இ	அழகம்
11	99	க	அழகம்
12	23300	பா	திருமணி
13	300	பா	திருமணி
14	302	க	திருமணி
15	303	பா	திருமணி
16	304	பா	திருமணி
17	305	பா	திருமணி
18	306	இ	திருமணி
19	307	சு	திருமணி
20	309	இ	திருமணி
21	310	இ	திருமணி
22	311	இ	திருமணி
23	312	இ	திருமணி
24	313	பா	திருமணி
25	314	இ	திருமணி
26	315	சு	திருமணி
27	23404	சு	திருமணி
28	407	இ	திருமணி
29	414	இ	திருமணி
30	419	சு	திருமணி
31	402	க	திருமணி
32	454	க	திருமணி
33	23732	பா	திருமணி
34	743	சு	திருமணி
35	754	பா	திருமணி
36	755	இ	திருமணி
37	23761	சு	திருமணி
38	24119	சு	திருமணி

23316	1	க	திருமணி
17	2	சு	திருமணி
18	3	இ	திருமணி
19	4	இ	திருமணி
20	5	சு	திருமணி
21	6	இ	திருமணி
22	7	சு	திருமணி
23	8	இ	திருமணி
24	9	பா	திருமணி
25	10	சு	திருமணி
26	11	இ	திருமணி
27	12	பா	திருமணி
28	13	சு	திருமணி
29	14	சு	திருமணி
30	15	சு	திருமணி
31	16	சு	திருமணி
32	17	சு	திருமணி
33	18	சு	திருமணி
34	19	பா	திருமணி
35	20	இ	திருமணி
36	21	பா	திருமணி
37	22	சு	திருமணி
38	23	சு	திருமணி
39	24	இ	திருமணி
40	25	இ	திருமணி
41	26	இ	திருமணி
42	27	பா	திருமணி
43	28	சு	திருமணி
44	29	சு	திருமணி
45	30	இ	திருமணி
23415	31	இ	திருமணி
16	32	பா	திருமணி
17	33	பா	திருமணி
18	34	பா	திருமணி
23730	35	பா	திருமணி
41	36	இ	திருமணி
62	37	சு	திருமணி
4123	38	சு	திருமணி

2001 6E Class

2001 6F Class

01	23346	சு.	செவ்வியல்
02	47	க.	செய்திகள்
03	48	அ.	விவரம்
04	49	ஆ.	செவ்வியல்
05	50	ம.	விவரம்
06	51	க.	செய்திகள்
07	52	ச.	செய்திகள்
08	53	இ.	செய்திகள்
09	54	பா.	செய்திகள்
10	55	ச.	செய்திகள்
11	56	க.	செய்திகள்
12	57	ப.	செய்திகள்
13	58	ஆ.	செய்திகள்
14	59	இ.	செய்திகள்
15	60	அ.	செய்திகள்
16	61	வி.	செய்திகள்
17	62	ஆ.	செய்திகள்
18	63	க.	செய்திகள்
19	64	சு.	செய்திகள்
20	65	சு.	செய்திகள்
21	66	க.	செய்திகள்
22	67	சு.	செய்திகள்
23	68	சி.	செய்திகள்
24	69	ப.	செய்திகள்
25	70	இ.	செய்திகள்
26	71	ஆ.	செய்திகள்
27	23372	சு.	செய்திகள்
28	23405	சி.	செய்திகள்
29	23408	சி.	செய்திகள்
30	418	சி.	செய்திகள்
31	419	ஆ.	செய்திகள்
32	420	ச.	செய்திகள்
33	430	சு.	செய்திகள்
34	432	க.	செய்திகள்
35	735	ம.	செய்திகள்
36	747	சு.	செய்திகள்
37	748	க.	செய்திகள்
38	763	ஆ.	செய்திகள்

01	அ.	செய்திகள்	
02	ஆ.	செய்திகள்	
03	ப.	செய்திகள்	
04	சு.	செய்திகள்	
05	சு.	செய்திகள்	
06	சு.	செய்திகள்	
07	க.	செய்திகள்	
08	சு.	செய்திகள்	
09	சு.	செய்திகள்	
10	சு.	செய்திகள்	
11	சு.	செய்திகள்	
12	ஆ.	செய்திகள்	
13	க.	செய்திகள்	
14	சு.	செய்திகள்	
15	சு.	செய்திகள்	
16	ப.	செய்திகள்	
17	சு.	செய்திகள்	
18	க.	செய்திகள்	
19	சு.	செய்திகள்	
20	சு.	செய்திகள்	
21	சி.	செய்திகள்	
22	ஆ.	செய்திகள்	
23	ஆ.	செய்திகள்	
24	ஆ.	செய்திகள்	
25	சு.	செய்திகள்	
26	இ.	செய்திகள்	
27	சு.	செய்திகள்	
28	ஆ.	செய்திகள்	
29	சு.	செய்திகள்	
30	க.	செய்திகள்	
31	க.	செய்திகள்	
32	ஆ.	செய்திகள்	
33	ஆ.	செய்திகள்	
34	ஆ.	செய்திகள்	
35	23749	அ.	செய்திகள்
36	23809	ப.	செய்திகள்
37		இ.	செய்திகள்
38		சு.	செய்திகள்
39		ந.	செய்திகள்

2002 6A Class

2002 6B Class

01	23521	சு.	செவ்வாசாமி
02	23	சு.	செவ்வாசாமி
03	23	சு.	செவ்வாசாமி
04	24	சு.	செவ்வாசாமி
05	25	சு.	செவ்வாசாமி
06	26	சு.	செவ்வாசாமி
07	27	சு.	செவ்வாசாமி
08	28	சு.	செவ்வாசாமி
09	29	சு.	செவ்வாசாமி
10	30	சு.	செவ்வாசாமி
11	31	சு.	செவ்வாசாமி
12	32	சு.	செவ்வாசாமி
13	33	சு.	செவ்வாசாமி
14	34	சு.	செவ்வாசாமி
15	35	சு.	செவ்வாசாமி
16	36	சு.	செவ்வாசாமி
17	37	சு.	செவ்வாசாமி
18	38	சு.	செவ்வாசாமி
19	39	சு.	செவ்வாசாமி
20	40	சு.	செவ்வாசாமி
21	41	சு.	செவ்வாசாமி
22	42	சு.	செவ்வாசாமி
23	43	சு.	செவ்வாசாமி
24	44	சு.	செவ்வாசாமி
25	45	சு.	செவ்வாசாமி
26	46	சு.	செவ்வாசாமி
27	47	சு.	செவ்வாசாமி
28	48	சு.	செவ்வாசாமி
29	49	சு.	செவ்வாசாமி
30	50	சு.	செவ்வாசாமி
31	23551	சு.	செவ்வாசாமி
32	23693	சு.	செவ்வாசாமி
33	23694	சு.	செவ்வாசாமி
34	695	சு.	செவ்வாசாமி
35	696	சு.	செவ்வாசாமி
36	697	சு.	செவ்வாசாமி
37	24022	சு.	செவ்வாசாமி
38	24049	சு.	செவ்வாசாமி

23552	01	சு.	செவ்வாசாமி
53	2	சு.	செவ்வாசாமி
54	3	சு.	செவ்வாசாமி
55	4	சு.	செவ்வாசாமி
56	5	சு.	செவ்வாசாமி
57	6	சு.	செவ்வாசாமி
58	7	சு.	செவ்வாசாமி
59	8	சு.	செவ்வாசாமி
60	9	சு.	செவ்வாசாமி
61	10	சு.	செவ்வாசாமி
62	11	சு.	செவ்வாசாமி
63	12	சு.	செவ்வாசாமி
64	13	சு.	செவ்வாசாமி
65	14	சு.	செவ்வாசாமி
66	15	சு.	செவ்வாசாமி
67	16	சு.	செவ்வாசாமி
68	17	சு.	செவ்வாசாமி
69	18	சு.	செவ்வாசாமி
70	19	சு.	செவ்வாசாமி
71	20	சு.	செவ்வாசாமி
72	21	சு.	செவ்வாசாமி
73	22	சு.	செவ்வாசாமி
74	23	சு.	செவ்வாசாமி
75	24	சு.	செவ்வாசாமி
76	25	சு.	செவ்வாசாமி
77	26	சு.	செவ்வாசாமி
78	27	சு.	செவ்வாசாமி
79	28	சு.	செவ்வாசாமி
80	29	சு.	செவ்வாசாமி
81	30	சு.	செவ்வாசாமி
82	31	சு.	செவ்வாசாமி
83	32	சு.	செவ்வாசாமி
84	33	சு.	செவ்வாசாமி
85	34	சு.	செவ்வாசாமி
86	35	சு.	செவ்வாசாமி
87	36	சு.	செவ்வாசாமி
88	37	சு.	செவ்வாசாமி
89	38	சு.	செவ்வாசாமி
90	39	சு.	செவ்வாசாமி

2002 6C Class

2002 6D Class

01	23582	லா.	பாண்டியன்
02	83	பி.	பாண்டியன்
03	84	தி.	பிரசாத்
04	85	மா.	பிரசாத்
05	86	ரா.	பிரசாத்
06	87	சு.	பிரசாத்
07	88	க.	பிரசாத்
08	89	பி.	பிரசாத்
09	90	மா.	பிரசாத்
10	91	தி.	பிரசாத்
11	92	லா.	பிரசாத்
12	93	பி.	பிரசாத்
13	94	சு.	பிரசாத்
14	95	க.	பிரசாத்
15	96	மா.	பிரசாத்
16	97	தி.	பிரசாத்
17	98	லா.	பிரசாத்
18	99	பி.	பிரசாத்
19	23600	தி.	பிரசாத்
20	601	மா.	பிரசாத்
21	602	சு.	பிரசாத்
22	603	பி.	பிரசாத்
23	604	லா.	பிரசாத்
24	605	தி.	பிரசாத்
25	606	மா.	பிரசாத்
26	23607	தி.	பிரசாத்
27	91	சு.	பிரசாத்
28	702	க.	பிரசாத்
29	703	மா.	பிரசாத்
30	704	பி.	பிரசாத்
31	705	லா.	பிரசாத்
32	706	தி.	பிரசாத்
33	707	மா.	பிரசாத்
34	708	தி.	பிரசாத்
35	728	சு.	பிரசாத்
36	765	லா.	பிரசாத்
37	817	தி.	பிரசாத்
38	24046	தி.	பிரசாத்

01	23607	தி.	பிரசாத்
02	608	மா.	பிரசாத்
03	609	பி.	பிரசாத்
04	610	லா.	பிரசாத்
05	611	தி.	பிரசாத்
06	612	மா.	பிரசாத்
07	613	தி.	பிரசாத்
08	614	லா.	பிரசாத்
09	615	தி.	பிரசாத்
10	616	மா.	பிரசாத்
11	617	தி.	பிரசாத்
12	618	சு.	பிரசாத்
13	619	பி.	பிரசாத்
14	620	லா.	பிரசாத்
15	621	தி.	பிரசாத்
16	622	மா.	பிரசாத்
17	623	தி.	பிரசாத்
18	624	சு.	பிரசாத்
19	625	பி.	பிரசாத்
20	626	லா.	பிரசாத்
21	627	தி.	பிரசாத்
22	628	மா.	பிரசாத்
23	629	தி.	பிரசாத்
24	630	லா.	பிரசாத்
25	23631	தி.	பிரசாத்
26	23692	சு.	பிரசாத்
27	709	மா.	பிரசாத்
28	710	தி.	பிரசாத்
29	711	பி.	பிரசாத்
30	712	லா.	பிரசாத்
31	713	தி.	பிரசாத்
32	714	மா.	பிரசாத்
33	725	தி.	பிரசாத்
34	760	சு.	பிரசாத்
35	818	பி.	பிரசாத்
36	819	லா.	பிரசாத்
37	820	தி.	பிரசாத்
38	821	மா.	பிரசாத்

2002 6E Class

2002 6F Class

01	23632	தி.	ஜனாதிபதி
02	633	இ.	நீலாசன்
03	634	பெ.	வெய்யப்பிரகாசம்
04	635	ந.	சுதீயன்
05	636	தி.	வெந்தூரன்
06	637	இ.	இசுலாமான்
07	638	பெ.	சுஜீதன்
08	639	அ.	சுலாமின்
09	640	இ.	வெந்தூரன்
10	641	தி.	சுய்யன்
11	642	சு.	நவநாதசாமி
12	643	த.	அரண்
13	644	இ.	இசுலாமான்
14	645	பெ.	துஷியாசன்
15	646	பெ.	ஜனாசன்
16	648	தி.	அனாசன்
17	649	சு.	ஜகதீசன்
18	650	பெ.	நவநாதன்
19	651	ந.	இசுலாமான்
20	652	சு.	சுலாமின்
21	653	தி.	ஜகதீசன்
22	654	நா.	கிரியசன்
23	655	த.	விரதாசன்
24	656	ந.	நகுலன்
25	23657	தி.	சுதீசன்
26	23658	சு.	சுலாமின்
27	715	தி.	அனாசன்
28	716	தி.	விரதாசன்
29	717	சு.	சுலாமின்
30	718	தி.	நவநாதன்
31	719	தி.	சுதீசன்
32	731	தி.	இசுலாமான்
33	766	அ.	விரதாசன்
34	24040	இ.	சுதீசன்
35	23647	நா.	விரதாசன்
36	24127	பெ.	ஜயநாதன்
37	24131	நா.	விரதாசன்

01		தி.	அனாசன்
02		ந.	சுதீசன்
03	23660	தி.	வெந்தூரன்
04		தி.	சுதீசன்
05	23661	த.	இசுலாமான்
06		த.	நவநாதன்
07	23664	சு.	இசுலாமான்
08		பெ.	சுதீசன்
09		தி.	ஜனாதிபதி
10		தி.	சுதீசன்
11		தி.	சுதீசன்
12		த.	சுதீசன்
13		தி.	சுதீசன்
14		தி.	சுதீசன்
15		தி.	சுதீசன்
16		தி.	சுதீசன்
17	23674	நா.	சுதீசன்
18		தி.	சுதீசன்
19		த.	சுதீசன்
20		அ.	சுதீசன்
21		தி.	சுதீசன்
22		தி.	சுதீசன்
23		தி.	சுதீசன்
24		சு.	சுதீசன்
25	23682	தி.	சுதீசன்
26		தி.	சுதீசன்
27		தி.	சுதீசன்
28	23685	நா.	சுதீசன்
29	23686	தி.	சுதீசன்
30		தி.	சுதீசன்
31		நா.	சுதீசன்
32		தி.	சுதீசன்
33		தி.	சுதீசன்
34		தி.	சுதீசன்
35	23736	தி.	சுதீசன்
36		தி.	சுதீசன்
37		தி.	சுதீசன்
38		தி.	சுதீசன்

2003 6A Class

2003 6B Class

01	23842	சு.	சீதாசுமினி
02	23843	மே.	ரவிசுந்தரி
03	23844	மே.	சீதா
04	23845	கி.	மெகா சிவா
05	23847	சு.	சீதாசுமினி
06	23848	கி.	சீதாசுமினி
07	23849	ப.	நா.சி.சுந்தரி
08	23850	சு.	பா.சி.சுந்தரி
09	23851	கி.	அரவிந்தன்
10	23852	சு.	சீதாசுமினி
11	23854	சு.	அனாபா
12	23855	கி.	சீதாசுமினி
13	23857	வ.	வினாய்
14	23858	கி.	சுமதிசுந்தரி
15	23859	மே.	அனாபா சீதாசுமினி
16	23860	கி.	சீதாசுமினி
17	23861	சு.	மய்யாசுமினி
18	23865	கி.	அனாபாசுமினி
19	23866	பா.	நி.சு.சுந்தரி
20	23868	ப.	சீதாசுமினி
21	23869	சு.	சீதாசுமினி
22	23870	ம.	சீதாசுமினி
23	23875	கி.	சீதாசுமினி
24	23883	மே.	அனாபாசுமினி
25	24007	சு.	அனாபாசுமினி
26	23938	ப.	சீதாசுமினி
27		சு.	மய்யாசுமினி
28	23883	மே.	மய்யாசுமினி

01		சு.	நி.சு.சுந்தரி
02		ந.	பா.சி.சுந்தரி
03		சு.	சீதாசுமினி
04		சு.	அனாபாசுமினி
05		கி.	சீதாசுமினி
06		சு.	மெகா சிவா
07		சு.	வினாய்
08		அ.	சீதாசுமினி
09		கி.	சீதாசுமினி
10		கி.	அனாபாசுமினி
11		சு.	அனாபாசுமினி
12		சு.	அனாபாசுமினி
13		சு.	அனாபாசுமினி
14		வ.	வினாய்
15		சு.	சீதாசுமினி
16		ந.	அனாபாசுமினி
17		சு.	அனாபாசுமினி
18		சு.	அனாபாசுமினி
19		ம.	வினாய்
20		ம.	சீதாசுமினி
21		ம.	சீதாசுமினி
22		சு.	அனாபாசுமினி
23		சு.	அனாபாசுமினி
24		ந.	அனாபாசுமினி
25		சு.	அனாபாசுமினி
26		வ.	வினாய்
27	23998	மே.	அனாபாசுமினி
28		ந.	அனாபாசுமினி
29		சு.	அனாபாசுமினி
30		ந.	அனாபாசுமினி
31		சு.	அனாபாசுமினி

2003 6C Class

2003 6D Class

01	23899	த.	இராமச்சந்திரன்
02	900	சு.	சுந்தரன்
03	901	ம.	விமலசுந்தரன்
04	902	சு.	சுந்தரன்
05	903	அ.	சுந்தரன்
06	904	ம.	சுந்தரன்
07	905	ம.	சுந்தரன்
08	906	த.	சுந்தரன்
09	907	இ.	சுந்தரன்
10	908	சு.	சுந்தரன்
11	909	வி.	சுந்தரன்
12	910	வி.	சுந்தரன்
13	911	ம.	சுந்தரன்
14	912	ம.	சுந்தரன்
15	913	ம.	சுந்தரன்
16	914	ம.	சுந்தரன்
17	915	இ.	சுந்தரன்
18	916	இ.	சுந்தரன்
19	917	சு.	சுந்தரன்
20	918	த.	சுந்தரன்
21	23919	ம.	சுந்தரன்
22	23997	த.	சுந்தரன்
23	23999	க.	சுந்தரன்
24	24006	த.	சுந்தரன்
25	24009	சு.	சுந்தரன்
26	013	சு.	சுந்தரன்
27	022	சு.	சுந்தரன்
28	033	சு.	சுந்தரன்
29	034	ம.	சுந்தரன்
30	035	சு.	சுந்தரன்
31	036	இ.	சுந்தரன்
32	038	ம.	சுந்தரன்
33	055	சு.	சுந்தரன்
34	061	வி.	சுந்தரன்
35	063	க.	சுந்தரன்
36	068	சு.	சுந்தரன்
37	24129	சு.	சுந்தரன்

01	23867	த.	சுந்தரன்
02	23926	சு.	சுந்தரன்
03	21	க.	சுந்தரன்
04	22	ம.	சுந்தரன்
05	23	ம.	சுந்தரன்
06	24	சு.	சுந்தரன்
07	25	த.	சுந்தரன்
08	26	ம.	சுந்தரன்
09	27	சு.	சுந்தரன்
10	28	அ.	சுந்தரன்
11	29	சு.	சுந்தரன்
12	30	ம.	சுந்தரன்
13	31	க.	சுந்தரன்
14	32	சு.	சுந்தரன்
15	33	க.	சுந்தரன்
16	34	சு.	சுந்தரன்
17	35	சு.	சுந்தரன்
18	36	ம.	சுந்தரன்
19	23937	சு.	சுந்தரன்
20		சு.	சுந்தரன்
21	23939	ம.	சுந்தரன்
22	23940	சு.	சுந்தரன்
23	23992	க.	சுந்தரன்
24	23995	ம.	சுந்தரன்
25	24002	க.	சுந்தரன்
26	24008	ம.	சுந்தரன்
27	24011	ம.	சுந்தரன்
28	24020	ம.	சுந்தரன்
29	24029	இ.	சுந்தரன்
30	24030	க.	சுந்தரன்
31	24031	ம.	சுந்தரன்
32	24043	க.	சுந்தரன்
33	24054	சு.	சுந்தரன்
34	24062	க.	சுந்தரன்
35	24069	சு.	சுந்தரன்
36		ம.	சுந்தரன்
37		சு.	சுந்தரன்
38		இ.	சுந்தரன்

2003 6E Class

2003 6F Class

01	23940	சு.	கனகசுந்தரி
02	23941	தி.	அருண் பிரகாஷ்
03	42	சு.	வித்யா
04	43	தி.	யதுவரன்
05	44	தி.	கணேசுரன்
06	45	தி.	பிரவீந்தன்
07	46	ம.	சுஜாத்
08	47	தி.	சிந்தியா
09	48	சு.	காந்தி சந்திரன்
10	49	தி.	பிரகாஷ்
11	50	தி.	பிரகாஷ்
12	51	சு.	நவாசு
13	52	சு.	சுஜிதா
14	53	சு.	கிரிஷ்ணன்
15	54	சு.	தனகேசுவரன்
16	55	மா.	பிரகாஷ்
17	56	மா.	சுஜிதா
18	57	தி.	சுஜிதா
19	58	தி.	யதுவரன்
20	59	சு.	அருண்
21	60	தி.	சுஜிதா
22	61	தி.	சுஜிதா
23	62	ம.	மெக்சுடா
24	63	சு.	விஜயா
25	24964	தி.	சுஜிதா
26	24003	தி.	அருண்
27	24012	சு.	பிரகாஷ்
28	24014	சு.	மெக்சுடா
29	24019	தி.	சுஜிதா
30	37	தி.	ந. சிவன்
31	41	தி.	விநயிதன்
32	48	சு.	மெக்சுடா
33	56	தி.	சுஜிதா
34	64	சு.	சுஜிதா
35	70	தி.	சுஜிதா
36	24074	தி.	சுஜிதா
37	23856	தி.	சுஜிதா

01	23965	தி.	விநயிதன்
02	66	சு.	அருண்
03	67	சு.	சுஜிதா
04	68	தி.	சுஜிதா
05	69	சு.	சுஜிதா
06	70	ம.	சுஜிதா
07	71	மா.	சுஜிதா
08	72	தி.	சுஜிதா
09	74	ம.	சுஜிதா
10	75	தி.	சுஜிதா
11	76	தி.	சுஜிதா
12	77	சு.	சுஜிதா
13	78	சு.	சுஜிதா
14	79	மா.	சுஜிதா
15	80	தி.	சுஜிதா
16	83	சு.	சுஜிதா
17	82	மா.	சுஜிதா
18	84	தி.	சுஜிதா
19	23985	மா.	சுஜிதா
20	86	சு.	சுஜிதா
21	87	தி.	சுஜிதா
22	90	மா.	சுஜிதா
23	23998	தி.	சுஜிதா
24	23996	ம.	சுஜிதா
25	24001	தி.	சுஜிதா
26	004	சு.	சுஜிதா
27	24015	தி.	சுஜிதா
28	24014	தி.	சுஜிதா
29	24050	சு.	சுஜிதா
30	52	சு.	சுஜிதா
31	58	சு.	சுஜிதா
32	57	சு.	சுஜிதா
33	65	தி.	சுஜிதா
34	76	தி.	சுஜிதா
35	23863	தி.	சுஜிதா
36	23881	தி.	சுஜிதா
37		தி.	சுஜிதா
38		தி.	சுஜிதா

2004 6A Class

2004 6B Class

1	24/33 P.	சிதர்ஸ்காண்டி
2	34 G.	பிரசாந்த்
3	35 J.	லக்ஷ்மி
4	36 S.	அமுத்காண்டி
5	37 K.	பாண்டி
6	38 R.	சிந்திரகாண்டி
7	39 S.	சுமந்திகாண்டி
8	40 B.	கிரேஷாந்த்
9	41 A.	விஜயலக்ஷ்மி
10	42 T.	கோபிதாந்த்
11	43 J.	வேணுகாண்டி
12	45 R.	துஷாந்த்
13	46 N.	நயத்ரி
14	47 S.	சுஜீதா
15	48 V.	சேஷியா
16	49 V.	பகீரம்
17	50 S.	அருண்
18	51 S.	நிவேதா
19	52 V.	கோபிதா
20	53 A.	அபிஷி
21	54 S.	பிரசாந்தா
22	55 V.	அனுரா
23	56 N.	நகதிரன்
24	57 V.	நிவாஸ்
25	59 L.	சுமந்திரன்
26	60 T.	கோபிதா
27	61 U.	விஜயலக்ஷ்மி
28	62 L.	லக்ஷ்மி
29	24/318 S.	அபிஷி
30	24/321 A.	தொய் பானுசீதா

163	1	T. ரகுநந்தன்
164	2	S. பானுசீதா
165	3	K. சாந்திரா
166	4	V. விஜயலக்ஷ்மி
167	5	P. சந்திரன்
168	6	B. நிவேதா
169	7	V. விஜயலக்ஷ்மி
170	8	S. கந்திரன்
171	9	V. விஜயலக்ஷ்மி
172	10	R. நிவேதா
173	11	M. சந்திரன்
174	12	V. சந்திரன்
175	13	V. பிரசாந்த்
176	14	M. சந்திரன்
177	15	T. சந்திரன்
178	16	M. சந்திரன்
179	17	K. சந்திரன்
180	18	K. சந்திரன்
181	19	V. சந்திரன்
182	20	S. சந்திரன்
183	21	A. சந்திரன்
184	22	B. சந்திரன்
185	23	T. சந்திரன்
186	24	S. சந்திரன்
187	25	S. சந்திரன்
188	26	A. சந்திரன்
189	27	R. சந்திரன்
190	28	R. சந்திரன்
191	29	T. சந்திரன்
192	30	S. சந்திரன்
193	31	A. சந்திரன்
194	32	A. சந்திரன்
195	33	K. சந்திரன்

2004 6C Class

2004 6D Class

1	24194	கி. விசுவநாதன்
2	95	பா. பழனிமணி
3	96	கி. சோழசுந்தரன்
4	97	செ. சிவசுந்தரன்
5	98	கி. கமலன்
6	99	கி. சிவசுந்தரன்
7	24200	பா. சிவசுந்தரன்
8	201	கி. சிவசுந்தரன்
9	202	பி. சிவசுந்தரன்
10	203	கி. விசுவநாதன்
11	204	பி. சிவசுந்தரன்
12	205	கி. சிவசுந்தரன்
13	206	கி. சிவசுந்தரன்
14	207	செ. சிவசுந்தரன்
15	208	பி. சிவசுந்தரன்
16	209	செ. சிவசுந்தரன்
17	210	பி. சிவசுந்தரன்
18	211	செ. சிவசுந்தரன்
19	212	கி. சிவசுந்தரன்
20	213	கி. சிவசுந்தரன்
21	214	கி. சிவசுந்தரன்
22	215	செ. சிவசுந்தரன்
23	216	கி. சிவசுந்தரன்
24	217	செ. சிவசுந்தரன்
25	218	செ. சிவசுந்தரன்
26	219	செ. சிவசுந்தரன்
27	220	பி. சிவசுந்தரன்
28	221	கி. சிவசுந்தரன்
29	222	செ. சிவசுந்தரன்
30	223	கி. சிவசுந்தரன்
31	224	செ. சிவசுந்தரன்
32	225	பி. சிவசுந்தரன்
33	24316	செ. சிவசுந்தரன்
34	24186	செ. சிவசுந்தரன்

01	24226	கி. சிவசுந்தரன்
02	227	பி. சிவசுந்தரன்
03	228	செ. சிவசுந்தரன்
04	229	கி. சிவசுந்தரன்
05	230	செ. சிவசுந்தரன்
06	231	கி. சிவசுந்தரன்
07	232	கி. சிவசுந்தரன்
08	233	செ. சிவசுந்தரன்
09	234	பி. சிவசுந்தரன்
10	235	செ. சிவசுந்தரன்
11	236	பி. சிவசுந்தரன்
12	237	செ. சிவசுந்தரன்
13	238	பி. சிவசுந்தரன்
14	239	செ. சிவசுந்தரன்
15	240	செ. சிவசுந்தரன்
16	241	செ. சிவசுந்தரன்
17	242	செ. சிவசுந்தரன்
18	243	பி. சிவசுந்தரன்
19	244	செ. சிவசுந்தரன்
20	245	செ. சிவசுந்தரன்
21	246	செ. சிவசுந்தரன்
22	247	செ. சிவசுந்தரன்
23	248	செ. சிவசுந்தரன்
24	249	செ. சிவசுந்தரன்
25	250	செ. சிவசுந்தரன்
26	251	செ. சிவசுந்தரன்
27	252	பி. சிவசுந்தரன்
28	253	செ. சிவசுந்தரன்
29	254	செ. சிவசுந்தரன்
30	255	செ. சிவசுந்தரன்
31	256	செ. சிவசுந்தரன்
32	24355	செ. சிவசுந்தரன்
33	24350	செ. சிவசுந்தரன்
34	24357	செ. சிவசுந்தரன்
35		செ. சிவசுந்தரன்

2004 6E Class

2004 6F Class

1	24257	சு. சிவசுந்தரன்
2	58	இ. விஜயலக்ஷ்மி
3	59	இ. விஜயலக்ஷ்மி
4	60	இ. விஜயலக்ஷ்மி
5	61	சு. சிவசுந்தரன்
6	62	சு. சிவசுந்தரன்
7	63	சு. சிவசுந்தரன்
8	64	சு. சிவசுந்தரன்
9	65	சு. சிவசுந்தரன்
10	66	சு. சிவசுந்தரன்
11	67	சு. சிவசுந்தரன்
12	68	சு. சிவசுந்தரன்
13	69	சு. சிவசுந்தரன்
14	70	சு. சிவசுந்தரன்
15	71	சு. சிவசுந்தரன்
16	72	சு. சிவசுந்தரன்
17	73	சு. சிவசுந்தரன்
18	74	சு. சிவசுந்தரன்
19	75	சு. சிவசுந்தரன்
20	76	சு. சிவசுந்தரன்
21	77	சு. சிவசுந்தரன்
22	78	சு. சிவசுந்தரன்
23	79	சு. சிவசுந்தரன்
24	80	சு. சிவசுந்தரன்
25	81	சு. சிவசுந்தரன்
26	82	சு. சிவசுந்தரன்
27	83	சு. சிவசுந்தரன்
28	84	சு. சிவசுந்தரன்
29	85	சு. சிவசுந்தரன்
30	86	சு. சிவசுந்தரன்
31	87	சு. சிவசுந்தரன்
32	88	சு. சிவசுந்தரன்
33	24324	சு. சிவசுந்தரன்

01	24289	சு. சிவசுந்தரன்
02	290	சு. சிவசுந்தரன்
03	291	சு. சிவசுந்தரன்
04	292	சு. சிவசுந்தரன்
05	293	சு. சிவசுந்தரன்
06	294	சு. சிவசுந்தரன்
07	295	சு. சிவசுந்தரன்
08	296	சு. சிவசுந்தரன்
09	297	சு. சிவசுந்தரன்
10	298	சு. சிவசுந்தரன்
11	299	சு. சிவசுந்தரன்
12	300	சு. சிவசுந்தரன்
13	301	சு. சிவசுந்தரன்
14	302	சு. சிவசுந்தரன்
15	303	சு. சிவசுந்தரன்
16	304	சு. சிவசுந்தரன்
17	305	சு. சிவசுந்தரன்
18	306	சு. சிவசுந்தரன்
19	307	சு. சிவசுந்தரன்
20	308	சு. சிவசுந்தரன்
21	309	சு. சிவசுந்தரன்
22	310	சு. சிவசுந்தரன்
23	311	சு. சிவசுந்தரன்
24	312	சு. சிவசுந்தரன்
25	313	சு. சிவசுந்தரன்
26	314	சு. சிவசுந்தரன்
27	315	சு. சிவசுந்தரன்
28	316	சு. சிவசுந்தரன்
29	317	சு. சிவசுந்தரன்
30	318	சு. சிவசுந்தரன்
31	319	சு. சிவசுந்தரன்
32	320	சு. சிவசுந்தரன்
33	321	சு. சிவசுந்தரன்
34	322	சு. சிவசுந்தரன்
35	323	சு. சிவசுந்தரன்
36	24156	சு. சிவசுந்தரன்
37	24144	சு. சிவசுந்தரன்
38		சு. சிவசுந்தரன்

2005 6A Class

2005 6B Class

24397	சி.	சுஜாநாத்
24398	வி.	கோவைன்
399	சா.	பொயி விஜயின்
400	சு.	சுபாஷன்
401	பி.	சி.விதன்
402	தி.	சுமரன்
403	சு.	சுமரன்
404	தி.	சுமரன்
405	தி.	லக்ஷ்மீ
406	பி.	விசுவநாதன்
407	சு.	விசுவநாதன்
408	வி.	சுமரன்
409	சு.	சுமரன்
410	சு.	சுமரன்
411	சு.	சுமரன்
412	தி.	சுமரன்
413	பி.	சுமரன்
414	தி.	சுமரன்
415	சு.	சுமரன்
416	சு.	சுமரன்
417	சு.	சுமரன்
418	சு.	சுமரன்
419	சு.	சுமரன்
420	சு.	சுமரன்
421	சு.	சுமரன்
422	சு.	சுமரன்
423	சு.	சுமரன்
24308	சு.	சுமரன்
509	சு.	சுமரன்
510	சு.	சுமரன்
511	சு.	சுமரன்
587	பா.	சுமரன்
528	பி.	சுமரன்
364	சு.	சுமரன்
	பி.	சுமரன்
	சு.	சுமரன்
	சு.	சுமரன்
	சு.	சுமரன்
24388	சு.	சுமரன்
24473	சு.	சுமரன்

24360	K.	சுமரன்
361	J.	சுமரன்
362	S.	சுமரன்
363	K.	சுமரன்
365	P.	சுமரன்
366	B.	சுமரன்
367	S.	சுமரன்
368	K.	சுமரன்
369	A.	சுமரன்
370	P.	சுமரன்
372	N.	சுமரன்
373	S.	சுமரன்
374	T.	சுமரன்
375	G.	சுமரன்
376	T.	சுமரன்
24483	J.	சுமரன்
93	N.	சுமரன்
94	E.	சுமரன்
95	K.	சுமரன்
96	K.	சுமரன்
97	P.	சுமரன்
98	S.	சுமரன்
24529	P.	சுமரன்
24530	S.	சுமரன்
24532	S.	சுமரன்
24538	V.	சுமரன்
24539	A.	சுமரன்

2005 6C Class

2005 6D Class

01	24378	A.	வித்தலகாரன்
02	379	J.	திருமயன்
03	380	G.	செங்குரன்
04	381	J.	சுந்தரன்
05	382	R.	சுந்தரன்
06	383	T.	வி.கே.சென்
07	384	S.	சுந்தரன்
08	385	B.	சுந்தரன்
09	386	K.	சுந்தரன்
10	387	T.	சுந்தரன்
11	388	S.	சுந்தரன்
12	389	S.	சுந்தரன்
13	390	N.	சுந்தரன்
14	391	C.	சுந்தரன்
15	392	B.	சுந்தரன்
16	393	S.	சுந்தரன்
17	394	S.	சுந்தரன்
18	395	P.	சுந்தரன்
19	396	T.	சுந்தரன்
20	499	V.	சுந்தரன்
21	500	L.	சுந்தரன்
22	501	I.	சுந்தரன்
23	502	M.	சுந்தரன்
24	503	T.	சுந்தரன்
25	504	K.	சுந்தரன்
26	505	P.	சுந்தரன்
27	506	M.	சுந்தரன்
28	507	S.	சுந்தரன்

01	24424	ந.	சுந்தரன்
02	425	து.	சுந்தரன்
03	426	வி.	சுந்தரன்
04	427	க.	சுந்தரன்
05	428	ந.	சுந்தரன்
06	429	சா.	சுந்தரன்
07	430	தி.	சுந்தரன்
08	431	ர.	சுந்தரன்
09	432	மே.	சுந்தரன்
10	433	வி.	சுந்தரன்
11	434	வி.	சுந்தரன்
12	435	தி.	சுந்தரன்
13	436	ர.	சுந்தரன்
14	437	மா.	சுந்தரன்
15	438	தி.	சுந்தரன்
16	439	மா.	சுந்தரன்
17	440	வி.	சுந்தரன்
18	441	வி.	சுந்தரன்
19	442	தி.	சுந்தரன்
20	443	ம.	சுந்தரன்
21	24371	சி.	சுந்தரன்
22	512	ச.	சுந்தரன்
23	513	தி.	சுந்தரன்
24	514	மே.	சுந்தரன்
25	515	தி.	சுந்தரன்
26	516	தி.	சுந்தரன்
27	531	ப.	சுந்தரன்
28	533	நே.	சுந்தரன்
29	534	சு.	சுந்தரன்
30	24542	சி.	சுந்தரன்
31	24547	ர.	சுந்தரன்
32	24466	ம.	சுந்தரன்
33	467	தி.	சுந்தரன்
34	472	சா.	சுந்தரன்
35	478	ர.	சுந்தரன்
36	24587	சு.	சுந்தரன்
37	24583	ம.	சுந்தரன்
38	24585	மே.	சுந்தரன்

2005 6E Class

2005 6F Class

24444	சு.	யதீசுவரன்
445	சு.	செல்வசுந்தரன்
446	சு.	சு. சந்திரன்
447	சு.	சு. சந்திரன்
448	சு.	சு. சந்திரன்
449	சு.	சு. சந்திரன்
450	சு.	சு. சந்திரன்
451	சு.	சு. சந்திரன்
452	சு.	சு. சந்திரன்
453	சு.	சு. சந்திரன்
454	சு.	சு. சந்திரன்
455	சு.	சு. சந்திரன்
456	சு.	சு. சந்திரன்
457	சு.	சு. சந்திரன்
458	சு.	சு. சந்திரன்
459	சு.	சு. சந்திரன்
460	சு.	சு. சந்திரன்
461	சு.	சு. சந்திரன்
462	சு.	சு. சந்திரன்
463	சு.	சு. சந்திரன்
24464	பா.	பா. சந்திரன்
517	சு.	சு. சந்திரன்
518	சு.	சு. சந்திரன்
519	சு.	சு. சந்திரன்
520	சு.	சு. சந்திரன்
521	சு.	சு. சந்திரன்
522	சு.	சு. சந்திரன்
537	சு.	சு. சந்திரன்
377	சு.	சு. சந்திரன்
24541	சு.	சு. சந்திரன்
24555	சு.	சு. சந்திரன்
24571	சு.	சு. சந்திரன்
24574	சு.	சு. சந்திரன்
24579	சு.	சு. சந்திரன்
24586	சு.	சு. சந்திரன்
24588	சு.	சு. சந்திரன்
24590	சு.	சு. சந்திரன்
24591	சு.	சு. சந்திரன்

24465	1	சு. சந்திரன்
66	2	சு. சந்திரன்
67	3	சு. சந்திரன்
68	4	சு. சந்திரன்
69	5	சு. சந்திரன்
70	6	சு. சந்திரன்
71	7	சு. சந்திரன்
72	8	சு. சந்திரன்
73	9	சு. சந்திரன்
74	10	சு. சந்திரன்
75	11	சு. சந்திரன்
76	12	சு. சந்திரன்
77	13	சு. சந்திரன்
78	14	சு. சந்திரன்
79	15	சு. சந்திரன்
80	16	சு. சந்திரன்
81	17	சு. சந்திரன்
82	18	சு. சந்திரன்
84	19	சு. சந்திரன்
85	20	சு. சந்திரன்
86	21	சு. சந்திரன்
87	22	சு. சந்திரன்
88	23	சு. சந்திரன்
89	24	சு. சந்திரன்
90	25	சு. சந்திரன்
91	26	சு. சந்திரன்
92	27	சு. சந்திரன்
24523	28	சு. சந்திரன்
24	29	சு. சந்திரன்
25	30	சு. சந்திரன்
26	31	சு. சந்திரன்
24543	32	சு. சந்திரன்
24569	33	சு. சந்திரன்
24573	34	சு. சந்திரன்
24580	35	சு. சந்திரன்
24581	36	சு. சந்திரன்
24582	37	சு. சந்திரன்
24589	38	சு. சந்திரன்

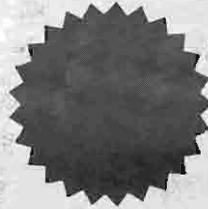
முன்மொழிவு

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி 2009 உயர்தர மாணவர்களாகிய
நாம் கல்லூரியின்
தகவல் தொழில்நுட்பம் (IT)
எந்திரவியல் (Robotics)
துறைசார் செயற்பாடுகள், ஆய்வு மற்றும் அபிவிருத்திக்கு
எம்மாலான பங்களிப்பை வழங்க னமது உளமார்ந்த விருப்பத்தை
வெளியீடுகின்றோம்.

நிகழ்வு: Alumni Fiesta - 2015

இடம் : Berjaya Hotel , Colombo.

திகதி : 14th November 2015 , 6.00 P.M

2009 உயர்தரப் பீர்வு மாணவர்கள்
ஏற்பாட்டாளர்கள்,
யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி இளைஞர் வட்டம் - 2015

“எவ்வடிகழையும் எதிர்ப்பு நேர்வுமும்
எம்மனை தன்னையும் மறவேல்”

